

CHUYỆN BÁCH D

Biên soạn: Pháp sư Thánh Pháp

Viết dịch: Viên Thiêng

Hình ảnh: Thiêng Thuận

---o0o---

Ngôn ngữ

<http://www.quangduc.com>

Chuyển sang ebook 18-08-2012

Ngôn ngữ thiêng chí : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Thiêng Website <http://www.phapthieng.org>

M c L c

L c S Pháp S Thánh Pháp

L i G i i Thi u

L i T a

Chuyện 1 - Ng i ngu n mu i

Chuyện 2 - Ch a s a trong b ng bờ

Chuyện 3 - Ôm u ch u tr n

Chuyện 4 - áng i v ngu gi ch t

Chuyện 5 - Ch t khát bên sông

Chuyện 6 - Gi t con thành gánh

Chuyện 7 - Dưa n nh tr c l i

Chuyện 8 - Lí lu n c a k tr m

Chuyện 9 - H ng quá hoá d

Chuyện 10 - Xây lâu ài trên h không

Chuyện 11 - Qu t m t cho mau ngu i

Chuyện 12 - Nghe l i li n n i gi n

Chuyện 13 - Gi t con c u danh

Chuyện 14 - Gi t ng i d n ng t th n

Chuyện 15 - Mu n nhanh vì c không thành

Chuyện 16 - L y n c mía t i cây mía

Chuyện 17 - Tham vì c nh b vì c l n

Chuyện 18 - Mài dao trên l u

Chuyện 19 - Kh c d u d i n c

Chuyện 20 - C t m i cân n m t tr m cân

Chuyện 21 - Gi t con c u con

Chuyện 22 - t tr m h ng

Chuyện 23 - T m l a b c ch n rách

Chuyện 24 - em rang h t gi ng

Chuyện 25 - Hi v ng tan theo mây khói

Chuyện 26 - B t ch c nhà vua

Chuyện 27 - Gã ng c tr v t th ng

Chuyện 28 - Tai họa làm vỡ
Chuyện 29 - Gã nghèo tỵ phước
Chuyện 30 - Tham thì thâm
Chuyện 31 - Con lạp s
Chuyện 32 - Gã bán vải trộm vàng
Chuyện 33 - Cây hái trái
Chuyện 34 - Rút ngắn ngày
Chuyện 35 - Bóng người trong gương báu
Chuyện 36 - Vì tham mà mất tiên nhân
Chuyện 37 - Giọt oan đàn trâu
Chuyện 38 - Mong nước giếng chày
Chuyện 39 - Uống phỉ bét gạo
Chuyện 40 - Thợ thu cúc thành thớt
Chuyện 41 - Ngông cưỡi
Chuyện 42 - Dùng hàng hoá trùm da lừa
Chuyện 43 - Gã yêu khỉ ngu xuẩn
Chuyện 44 - Nợ cái bánh thây
Chuyện 45 - Yt giặc
Chuyện 46 - Chúa ngựa thú tỵ
Chuyện 47 - Tai họa chi u v
Chuyện 48 - Nhẫn mình an vui
Chuyện 49 - Không trỗi thì ng câu hỏi
Chuyện 50 - Lang băm trộm ng gù
Chuyện 51 - Nợ anh em sai mọt gái
Chuyện 52 - Thanh sắc nhụy n
Chuyện 53 - Huynh b t hòa
Chuyện 54 - Con rắn tranh công
Chuyện 55 - Cỏ râu cho vua
Chuyện 56 - Nợ không có lỗi v t
Chuyện 57 - Gi phút sai lầm
Chuyện 58 - Công bằng ngu xuẩn
Chuyện 59 - Thích kẻ quái
Chuyện 60 - Bóng vàng in ấn n c
Chuyện 61 - Tranh nhau tống i
Chuyện 62 - òi thu cúc tiên
Chuyện 63 - L y gi làm thớt
Chuyện 64 - Tâm nghi b ma ám
Chuyện 65 - Chuyện ho thành phúc
Chuyện 66 - M hoa mà không kết trái
Chuyện 67 - V ch ng giành n
Chuyện 68 - H n thù khó quên
Chuyện 69 - Tính xu khó s a
Chuyện 70 - Nợ m th h t trái cây
Chuyện 71 - Nợ i kh a thê
Chuyện 72 - Che giấu sai lầm
Chuyện 73 - Anh hùng gi ch t

Chuyện 74 – Gi làm trang nghiêm
Chuyện 75 - Sai m tly i m t d m
Chuyện 76 - Si mê công chúa
Chuyện 77 - C u linh d c
Chuyện 78 - U ng công i và v
Chuyện 79 - Công t b ng gh
Chuyện 80 - Dùng ph ng pháp o l n
Chuyện 81 - Trút gi n sang ng i khác
Chuyện 82 - Ng i r ng gieo lúa
Chuyện 83 - M nh hi p y u
Chuyện 84 - Nguy t th c ánh chó
Chuyện 85 - au kh vì b nh m t
Chuyện 86 - Quý c a h n con
Chuyện 87 - K c p có ngh a
Chuyện 88 - Kh b t ch c ng i
Chuyện 89 - Phúc h a do tâm
Chuyện 90 - c r i l i m t
Chuyện 91 - Ng i không bi t thì kh
Chuyện 92 - em tài s n i l y k o
Chuyện 93 - Gây h a cho ng i
Chuyện 94 - Hi u l m ý ng i khác
Chuyện 95 - Gi t oan b n i
Chuyện 96 - Móc m t kh i làm vi c
Chuyện 97 - H i b n
Chuyện 98 - Con rùa thông minh
Chuyện 99 - C a ho ch tài
Chuyện 100 - Tham cái nh m t cái l n

---o0o---

L c S Pháp S Thánh Pháp

Pháp s sinh n m 1922 huy n Ch ng Hoá, ài Loan.

N m 1945, Pháp s xu t gia u Ph t v i tr ng lão Vô Th ng chùa
Linh n, Tân Trúc.

N m 1953, Pháp s t t nghi p khoá u tiên t i Ph t H c Vi n Linh n, Tân
Trúc.

N m 1955, Pháp s th gi i c túc chùa B o Giác, ài Trung.

N m 1956, Pháp s khai sáng chùa T Quang ài B c.

N m 1970, Pháp s ng c tr trì chùa Linh n Tân Trúc.

N m 1973, Pháp s khai sáng chùa T Liên Liên Hoa.

Năm 1981, toàn thể thành viên nghiên cứu pháp Phật học; đồng thời, tiến hành nghiên cứu học tập Phật pháp và học đạo Phật pháp trên các quốc gia vùng Đông Nam Á.

Năm 1982, Pháp sư biên tập chí “Pháp Hải Âm Tích” và nguyệt san Pháp Nh.

Năm 1990, Pháp sư làm lý sự trưởng hội Phật Giáo Liên Hoa khóa thứ .

Năm 2001, Pháp sư thành lập Phật Học Viện T Quang.

Ngày 24 tháng 3 năm 2007, Pháp sư sinh viên mãn, ngài thọ giới chùa T Quang, Hải Bắc, hưởng thọ 86 tuổi.

---o0o---

L i G i i T h i u

Trong kinh *Pháp hoa* có Phật tuyên bố: “Ch Phật ra đời vì mục đích cứu độ ‘khai thị chúng sinh ngộ nhập tri kiến của Phật’”. Tri kiến của Phật là trí tuệ nên biết đúng năm vị hình thái tính chất của sự vật.

S khai thị có như sau cách:

1. Trc tiếp giảng dạy pháp phá trừ ngu tối.
2. Học bổng như thí dụ điển hình nói lên sự thật, ngu si của chúng sinh rồi mới dạy pháp giải thoát.

Như bài pháp ví dụ r t như một tập hợp lại thành một quy định kinh, chúng ta thấy biết như *kinh Bách d*, *kinh Pháp cú thí dụ*. Như bài kinh trên của Pháp Sư Thánh Pháp sư tập và thu thập lại bình đẳng giảng dạy, bình đẳng chuyển thông thông. Trong thí dụ đó, ngài rút ra bài học lý luận suy nghĩ sai lầm trong cuộc sống theo cách nhìn của Phật pháp lý tên là *chuyển Bách d*. *Chuyển Bách d* này nguyên tác là *Bách d c s* do Pháp Sư Thánh Pháp biên soạn và tập của ngài là ngài Thích Trí Phong giảng Trung Tâm Phiên Dịch Huệ Quang.

C chuyển *Bách d* này của Viên Thế Tông – một thành viên của Trung Tâm Dịch Thuật Huệ Quang, cảm thấy thích thú muốn chia sẻ niềm vui này nên viết nên nên sớ đã phát tâm phiên dịch sang tiếng Việt. Thêm vào đó có sự hỗ trợ bằng cách liệt kê những cái của ngài Thích Thiện Thuận nên có tác phẩm hoàn thiện này.

Mong rằng thích thú này của nhân rộng ra đem lại lợi ích cho mọi người khi cần dịch *chuyển Bách d*.

Trng ông Canh Dần 2010
Hòa thượng Thích Minh Cảnh

---o0o---

L i T a

Kinh Bách D là một bộ kinh trong i T ng chuy n t i ý nghĩa thâm đi u b ng nh ng câu chuy n thí d r t sâu s c. N u chúng ta không gi i thích kinh thì khác gì k chuy n, ch ng có ý nghĩa gì. Vì th , chúng ta bi t phát huy ý nghĩa trong kinh, ho c phát huy ki n gi i c a mình theo ý nghĩa trong kinh thì càng thú v vô cùng. Quy n sách này tuy nói gi i thích r ng, nh ng th c ra v n là gi i thích m t ít mà thôi. M i câu, m i ch trong kinh Ph t mang ý nghĩa sâu s c vô cùng, hu ng chi m t câu chuy n.

S có kh n ng hi n bày lý, lý ph i d n ch ng t s ; cho nên lý s ph i dung hòa. Có ng i ch p s b lý, có ng i ch p lý b s , th y u có thiên l ch. Nói v lý lu n ph i là b c c n khí th ng ng và trí hu ki t xu t m i ti p nh n c, còn ng i bình th ng ph i d n c h ng t ng t n h m i th u hi u, mà còn làm cho h h ng thú khi nghe pháp.

Ngu n g c chuy n gi i thích kinh y s lý có th làm t li u gi ng nói cho m i ng i, c ng có th tr thành tài k chuy n cho tr con. Th nh ng, ki n th c c a tác gi còn nông c n, v n ch ng v ng v , ch a l t t h t ý nghĩa sâu xa trong kinh. Chúng tôi hi v ng c gi hãy phát huy trí hu bi n tài c a mình, n u càng càng phát huy chúng ta càng th y ý nghĩa sâu r ng. N i dung trong l i bình ch c ch n ch a c th a áng, kính mong các v i c trong m i ph ng dành ít th i gian ch d y.

---o0o---

CHUY N BÁCH D

Biên so n: *Pháp s Thánh Pháp*

Vi t d ch: *Viên Th ng*

Hi u ính: *Thi n Thu n*

Chuy n 1 - Ng i ngu n mu i

Thu x a có m t ng i ngu. M t hôm, h n i th m ng i bà con r t xa. n n i, ch nhà ón ti p h n r t ân c n ni m n , l i còn n u nh ng món n ngon ti p ãi;nh ng khi n u th c n, ch nhà quên nê m mu i nên các món n u b l t. H n v a n m li n nói v i ch nhà:

- Hôm nay, anh n u th c n u là nh ng món t ti n, ti c là h i l t nên m t ngon.

Ch nhà v i v ã áp:

- , xin l i! Tôi quên nê m mu i.

Chị nhà liền xuống bếp đem muối lên nêm vào các món ăn trên bếp; sau đó mời khách nếm thử, mọi món ăn đều rất vừa miệng, ngon tuy vậy thôi. Chị nhà:

- Anh nêm thử gì mà làm cho thức ăn ngon tuy vậy thôi?

Chị nhà đáp:

- Tôi nêm muối.

Muối là gia vị chính trong các loại gia vị, cho nên nó làm cho thức ăn ngon. Chị nghĩ: “Muối là món ăn ngon. Khi trước ta mua muối ngon hẳn, khi phải mua muối rẻ”. Vì thế, trên bếp hôm nay mua muối bao nhiêu, và về nhà hôm nay vì vàng mớ rau, bực mình nên bỏ vào miệng. Chao ôi! Mọi chất không chịu nổi. Chị cho rằng mình bị ngứa ở bà con chị x.

---o0o---

Bài học lý

Kính thưa các vị! Mọi người trong thế gian đều có trí thức của riêng mình, trí thức càng sâu càng đáng quý; nó là vốn quý của mình và làm lợi ích cho người khác. Nhưng chúng ta dùng trí thức không thích hợp thì có thể hại mình và nguy hiểm cho xã hội, còn nếu biết dung hòa thì mới có thể phát huy hiệu lực và tác dụng; gì nên giữ hay mà nếu không ứng biến thì biến thành thất bại.

Thí dụ này muối nói rằng người luôn thích ăn ngon và người keo kiệt không dám ăn, cả hai đều không tốt; chúng ta học hỏi quá mức và khi học hỏi không cân bằng cuộc sống. Muốn sống thế gian cần phải có sự cân bằng; nếu quá mức học hỏi quá thì có thể làm hỏng sự việc. Ví dụ, nếu người làm việc thì trách nhiệm có thể vì này học không làm nên được gì; nếu người có người chỉ y theo danh lợi không biết chán thì công việc gây nên sự tranh chấp, tính toán mà tạo thành ác nghiệp; học có người chỉ biết buôn ba xuôi ngược luôn bôn ba ngoài trời bụi bặm, cho nên người làm việc thì phải trôi nổi trong luân hồi không dứt.

Trong thế gian, làm việc phải thích hợp thì lập nghiệp mới thành công. Dùng vật thích hợp mới vì lợi ích, dùng người đúng việc thì hiệu quả, tài năng ra sức. Có thiên tài, tài năng, nhân hòa thì mới vì lợi ích, thông suốt; nếu không thì vì lợi ích gì cũng gặp chướng ngại. Sống thế gian phải dựa vào trí thức của chính mình và cần đạo đức. Vì thế, Phật giáo là tôn giáo trí thức, tận tâm, tận lực, tận chân thành. Nếu người biết tu hành thì người làm việc thì phải tận tâm tận lực báo công trả nợ.

Thưa các vị, Phật Thích-ca Mâu-ni trong thế gian tu nhân, Ngài nghe người khác nói câu chuyện: “Các hành vô thường là pháp sinh diệt...” như

c c a báu, Ngài li n x thân i c u pháp, nh ó mà thành Ph t. Ngày nay, m i ng i l i em ba t ng kinh i n làm h c v n nghiên c u, c nhi u mà không ch u th c hành, không n ng theo pháp tu; do ó, nói h ng nhi u châu báu mà không c l i ích c a Ph t pháp.

Các v t s trong Thi n tông th ng dùng m t l i hay n a câu khai ng trí hu cho ng i tham h c. Có ng i su t i trong thi n ng, vùi u trong kinh i n tham c u. Vì sao h không khai ng c? C duyên, thi n c n, trí hu , i c , i pháp, g p duyên thì ng; n u không thì u ng phí công phu tu t p bi t bao mà ch ng c gì. Cho nên, ng i th t tu dù hi u m t chút Ph t pháp v n có th c l i ích, nh ng ng i không có c n lành, không duyên ph n thì dù hi u nhi u c ng ch ng c gì.

Có nh ng ng i ph m pháp nói: “M t cân c h nh áng giá bao nhiêu ti n?”. H cho r ng o c, l ng thi n không áng m t ng xu. Nh ng i v i ng i tu hành mà nói thì c h nh là c a báu vô th ng; gi ng nh m t v t, có ng i xem nh b o b i, có ng i coi nh c rác; ây chính là cách nhìn c a m i ng i có tác d ng hay không. Gi ng nh nh ng ng i tín ng ng Ph t giáo nói: “Hi n nay, tôi không r nh ni m Ph t, c ng không có th i gian tu hành; i con cái tr ng thành, tôi s n l c tu c ng không mu n”.

M t ngày hai m i b n gi , th t s chúng ta không r nh m t chút hay sao? Có ph i chúng ta luôn ngh n danh l i y p trong u thì làm sao r nh rang c! Ng i có tín tâm l y Ph t pháp làm c a báu, ng i không có tín tâm xem Ph t pháp làm trò tiêu khi n khi nhàn r i. Chúng ta có tu hành Ph t pháp c hay không chính là ch này. Ng i có kh n ng tu hành dù m t chút c ng làm c a quý, ng i không bi t tu hành thì nghe nhi u l i tr thành s tri ch ng. Vì th , chúng ta h c Ph t ph i chuy n pháp luân, ng b pháp chuy n. C n b n ý ngh a câu chuy n là ây.

---o0o---

Chuy n 2 - Ch a s a trong b ng bò

Ngày x a có m t ng i r t hi u khách. M t hôm, h n mu n m ti c chiêu ãi nên m i r t nhi u ng i bà con, b n bè và nh ng khách quý có danh ti ng a ph ng n d ti c. B y gi , a ph ng này s a là th c ph m cao c p, ch nhà ãi m i r t nhi u khách, t t nhiên ph i có nhi u s a th t ãi. Nh ng tìm âu ra có nhi u s a nh th ? Do ó, h n ngh ra m t cách là ch a nhi u s a trong b ng bò. Ngh th , ng i này li n b t bò m và bò ghé nh t riêng bò ghé không bú s a m ; h n c ng c t c non v cho bò m n, c có nhi u s a.

n ngày ãi ti c khách n r t ông, h n d t t t c bò m ra. H n mu n v t s a ngay t i ch m i khách, nh ng h n v t i v t l i v n không ch y ra m t gi t s a. Có r t nhi u khách nhìn th y s vi c này, i mãi h s t ru t ùn ùn kéo nhau ra v . Có ng i t c gi n nói:

- Anh m i khách n ây m c ích làm gì? Có ph i b ói m i ng i làm trò ùa cho thiên h ?

K th t, h n mu n làm cho m i ng i c m tình và khoe khoang s giàu sang c a mình; nh ng trái l i làm cho m i ng i oán trách, h n m t i th đi n quá nhi u.

---o0o---

Bài h c o lý

Khi nhân lo i còn s ng trong hang, lúc ói b ng h m i i tìm th c n, d n d n v sau m i có ch gia ình, m i ng i b t u bi t dành th c n.

ó là: “Tr i n ng ch a lúa g o, tr i m a có n”. Lúc u, con ng i ch tích ch a l ng th c cho mùa m a. Sau ó, tâm tham n i lên, d n d n c t ch a càng nhi u, l ng th c thiên nhiên t t nhiên không phân ph i, nên h ngh ra cách s n b t chim thú. V sau, nhà vua ch d y m i ng i tr ng tr t cho n ngày hôm nay, nhân lo i càng v n mình thì lòng tham con ng i càng không áy.

Vì c c t ch a v n là tri th c t i n b c a nhân lo i, nh ng c t ch a b t h p pháp c ng tr thành k ngu, ho c d n n t i ác trong thoáng ch c. Ví d , th i x a c t ch a trái cây tr i qua vài ngày thì nó tr thành hôi th i, th t thú v t lâu c ng b sinh lên, sinh dòi ô nhi m ch u không n i; ch ng nh ng con ng i tàn sát thú v t mà còn t o thành nguyên nhân hai bên ánh nhau giành th c n.

Có ng i th ng nói: “ i khi có t i n, tôi s b thí làm t thi n”. Nh ng b thí không b t bu c chúng ta ph i có t i n mà nên em tri th c, h c v n, s c kho , n ng l c c a mình b t c lúc nào c ng có th giúp m i ng i khi c n; âu ph i c m t i n cho ng i, c ng không nh t nh dành t i n m i em ra b thí. B thí c n t m lòng th ng xót, thông c m, s chia v i m i ng i; th m chí tâm cung kính i v i m i ng i. N u ng i có tâm nh v y là tùy tâm, tùy l c mà b thí thì công c vô l ng. N u chúng ta không làm c nh v y thì không g i tùy duyên b thí.

Muôn s th gian c bi t là c a c i, c n ph i s d ng h p lúc, h p n i, h p ng i thì m i có th thông su t m i vi c. N u chúng ta s d ng không thích h p thì âu c ng t o nghi p, ánh nhau, k t oán, b m i ng i chán

ghét; l i còn chu c l y nguyên nhân tai h a và kh ão. Chúng ta k t oán nhi u i nhi u ki p, luân h i không d t c ng b t u do ây.

C t ch a là b c kh i u v n mình và tri th c ti n hóa c a nhân lo i. Cá nhân m i ng i dành d m là phòng thân khi m au hay l t l i, thiên tai, kh n kh em ra s d ng. Gia ình dành d m c a c i là “nuôi con d ng già; ch a g o phòng khi ói”. Nh ng “con ng i s ng không quá m t tr m n m, th ng lo l ng n nghìn n m”. Chúng ta mu n dành d m ti n c a l i cho con cháu nhi u i, vô tình l i ti p tay h i con cháu, b n chúng quen n sung m c s ng, l i lao ng; ho c có s n ti n i c b c, nh u nh t tr thành h n. Qu c gia c t ch a l ng th c là nuôi binh lính, mua v khí, chu n b dùng khi chi n tranh x y ra; ho c c u tr cho nhân dân khi g p thiên tai bão l t, h a ho n v.v... nh ng càng tích l y nhi u càng a n vi c không hay là: “Con ng i khi no m thì ngh t i chuy n sinh ho t tình d c”. Tích góp nhi u sinh ra c b c, r u chè, n ch i t có m t ph n c a nó. Hay cu c s ng con ng i khi quá y v t ch t s a n l i bi ng, kiêu ng o, th giàu sang g t g m m i ng i. Có ti n k t nhi u b n bè nh u nh t, l i khích ng lòng tham b t chính c a con ng i. Có ng i mu n ki m chác. Có ng i mu n n c p. Có ng i mu n l a g t. Có ng i mu n chi m l y. Có ng i mu n chia chác. T t c m i ng i u mu n cái l i v mình, t t nhiên chuy n ph i trái u x y ra. Vi c này h a hay phúc? u có nhân duyên c a nó.

C c nói: “Dành d m c a c i l i cho con cháu, ch a ch c gì chúng nó c h ng, làm thi n c ghi công vào s sách l i c on cháu, ch a ch c gì chúng nó c; chi b ng tích c cho con cháu, làm cho chúng c giàu sang”. Ho c nói: “Cho con nhi u c a c i, không b ng d y con m t ngh”. Có ng i nói: “Con cháu t có phúc c a nó, ng thay nó làm trâu ng a”. Vì th , chúng ta dành d m c a c i l i cho con cháu là vi c làm vô cùng ngu ng c. N u nh chúng ta tích c, làm thi n m i là tài s n vô hình l i cho mình và con cháu; còn nh chúng ta ra s c tu hành, vun b i trí hu , nuôi d ng công c, tu thi n nh; nh th là g n thành Ph t và gi i thoát sinh t .

Qua câu chuy n này, b t lu n là nhà khoa h c, tri t h c, tôn giáo h c, y h c, hay nhà chính tr , quân s v.v... u giúp b ích bài h c tích l y tri th c và kinh nghi m c a r t nhi u ng i. N u chúng ta bi t v n d ng thích h p, dù t n r t ít th i gian, nh ng c r t nhi u kinh nghi m và tri th c, em s l i ích cho nhân lo i r t nhi u; còn nh chúng ta ng d ng không thích h p thì tri th c càng cao h i ng i càng nhi u. Cho nên, m i vi c th gian u có hai m t l i và h i, ch c n chúng ta khéo v n d ng thì l i và h i khác nhau m t tr i m t v c.

---o0o---

Chuyện 3 - Ôm u chu tr n

Thu x a có m t ng i b b nh u sài, ng i nhà mua cho h n m t cái m r t p màu s c s c s h n i che m t gh . M t hôm có gã bán trái lê nói v i h n:

- Này! Anh hãy tôi ném trái lê vào m anh, cho dù ném bao nhiêu trái, tôi u cho anh h t c không?

H n áp:

- c! Tôi ng ng xa, n u anh ném trúng m c a tôi thì tôi a m cho anh; còn ném không trúng tôi l y h t trái lê c a anh.

- N u tôi ném trúng u anh thì sao?

- C ng không sao c .

- R t t t! L i nói nh inh óng c t nhé!

Gã bán lê ng ng xa ng m ngay chỉ c m c a tên u sài mà ném. Lúc u, gã ném c m y trái nh ng u không trúng. Khi tên u sài cúi xu ng nh t trái lê thì ngay lúc ó b gã ném trúng. H n v n ngoan c b t ch p, ch quy t nh t trái lê cho b ng c; cho dù u h n b ném trúng m y l n, máu ch y lênh láng c ng ch ng màng t i, m c tiêu c a h n là nh ng trái lê. Cu i cùng, ch ng nh ng h n thua m t chỉ c m p mà chỉ c u sài b au n ch u không n i, ch vì c m y trái lê.

---o0o---

Bài h c o lý

Ng i x a nói: “Tham thì thâm” ch ng sai tí nào. Con ng i chúng ta u m c b nh ch ng tham v t. Nói ví d , ng i bình th ng n ngày l ha y ngày t t u có phong t c i bi u quà cáp; n u nh ch là tình c m b n bè qua l i hai bên thì không có v n gì. Nh ng s k t b n vì có ý v l i ng i khác, ho c vì kinh doanh mua bán, hay t ng quà cáp cho nh ng c quan, xí nghi p thì ng i nh n quà s ch u thì t thòi r t l n. Chúng ta bi t rõ là h th m i, thí con tép b t con tôm; ây là nh ng ng i thi u lý trí ch n l a. Chúng ta có bi n pháp gì không?

Chúng ta bi t U, L, K i t, Tr là nh ng ông vua th i x a, vì tham m s c p mà vô o; ch ng nh ng h m t i giang s n, mà còn làm cho nhi u trung th n và nhân dân ch u tai h a, ngay b n thân h c ng l i ti ng x u cho muôn i sau. Ví d này, ch ng ph i vì ham vì c nh mà h ng vì c l n hay sao?

Ngay trong cuộc sống hàng ngày của chúng ta vì tham chút danh lợi mà tính toán tranh giành lợi ích; họ bán r nhân cách và lương tâm; họ có toan tính mưu lợi, nh nh lợi hại hàng ngày bao nhiêu, khi cần thì qua mặt người khác bằng mọi cách. Có cách nào không? Có cách nào: “Giảng dạy muôn đời, ngày ba bữa”. Họ nói: “Nhà riêng nghìn phòng, êm ngủ hai tầng”. Nhưng khi chúng ta chạy theo giảng dạy muôn đời và nhà riêng nghìn phòng này phải trả giá biết bao nhiêu tâm huyết và tốn bao nhiêu ác nghiệp, lợi ích toán thù biết bao nhiêu người. Chúng ta biết không? Như vậy vì hạnh phúc mưu lợi trong xã hội, chúng ta trả giá bao nhiêu công sức xứng đáng; còn vì bản thân chúng ta thì hãy nghĩ đến tương lai người đời mà tu nhân tích đức.

Mỗi ngày trên các trang báo đưa tin tử nạn, giết hại, lừa gạt, tham ô, đánh ghen v.v... xảy ra hàng ngày. “Lời pháp luật nghiêm ngặt, tuy riêng nhưng khó mà thoát”. Ai là người có thể trốn thoát sự trừng phạt của pháp luật? Vì sao người thế gian có thể nhìn họ mà không nhúng tay? Vì họ tham vì lợi ích mà bỏ đi luân lý.

Người đời vì lợi ích, nên nói: “Sống chết an tâm tử nạn mà không lo nghĩ tu đức”. Chúng ta chỉ tiêu tiền kiếm tiền phòng khi có việc xảy ra, như còn đời thì làm thiện xã hội cũng là tích đức cho tương lai. Tại sao chúng ta không tích đức làm thiện tại nhà cho mình và con cháu. Linh hồn của con người và muôn vật đều có linh hồn ư?

Có người nói: “Hôm nay có rượu uống say, chiều qua ngày ngủ gật ly không”. Khi buồn ngủ say chết mất mạng, mất mạng mà không biết vào cung điện Diêm Vương cũng không biết; khi vua phán xử bần tiện người làm thân trâu, ngựa, heo, chó thì mình thì sao? Vì buồn ngủ rượu có thể không? Hay uống rượu sôi, nuốt hòn sỏi nóng? Uống rượu như uống nước không như uống mật. Nhưng tiền tài, rượu ngon, sắc đẹp làm mê muội con người, bần tiện chính mình chúng ta cũng phải trả giá? Bằng không bần tiện tu học Phật pháp, hiểu rõ nhân quả trả giá sau. Như bần tiện không nỗ lực tu hành thì có người nào thoát khỏi mê hồn trận?

“Người đời như giặc cướp”. Như chúng ta tranh thủ thời gian tu học, mà cứ dùng tiền kiếm tiền vì lợi ích của pháp xuất thế, thoát khỏi sinh tử; lợi dụng tranh giành các công việc, làm cho người đời sống an vui. Dù cho người đời như chúng ta có giá trị và ý nghĩa cuộc sống vô cùng. Như bần tiện “sống chết mất mạng”. Họ gây nhân quả báo vào đời sau thì mất khi mất thân người đời muôn kiếp khó lợi ích; bần tiện không có cách tu hành tích đức. Tham vì lợi ích mà bỏ đi luân lý; họ cũng vì lợi ích mà thành vì lợi ích, chỉ khác nhau có một chút (cách nhau một niệm thiện ác). Quả báo khác nhau quá rõ ràng.

---o0o---

Chuyện 4 - áng i v ngu gi ch t

X a kia có m t chàng trai c i c cô v r t xinh p, anh ta r t th ng yêu và chi u chu ng v ; nh ng cô th ng yêu ch ng không th t lòng vì ngo i tình. Do th , cho dù anh ta th ng yêu, chi u chu ng h t m c, nh ng v n không hài lòng.

Ban u, cô và gã tình nhân lén lút qua l i, nh ng th i gian g n nhau quá ng n làm cho h c m th y không c th a măn v i giây phút bên nhau. M t hôm, ng i ch ng i buồn bán r t xa. Cô cho r ng ây là c h i r t t t, cùng ng i tình xa ch y cao bay; nh ng s ng i ch ng v tìm không th y, truy tìm s vi c thì bi t ph i làm sao. Vì th , bàn tính v i ng i hàng xóm: “Sau khi tôi i, bà hãy tìm dùm m t t thi ph n thay tôi, nói d i ch ng tôi là v anh ã ch t”.

Tr i qua th i gian không lâu, ng i ch ng tr v . Bà hàng xóm làm theo l i d n, khuyên can: “V c a anh ã ch t r i, anh ng au bu n quá, cu c i là v y!” Qu nhiên, ng i ch ng tin th t ch ng chút nghi ng , au n khóc k r t lâu r i m i lo h u s cho v . Anh ta em thi hài h a táng, nh t hài c t ng trong h mang theo bên mình bày t s chung th y.

Cô i theo tình nhân bên ba xuôi ng c không c nh, ch u bao c c kh thi u th n. Gã tình nhân th a măn d c v ng âm ra chán chê . Do ó, h i h n, l ng l tr v nhà n tr c ch ng nói:

- Thi p chính là v yêu c a chàng.

Ng i ch ng nói:

- V tôi ã ch t r i.

- ó là thi p gi ch t, thi hài này là c a ng i khác.

- Tôi không tin, v c a tôi rõ ràng ã ch t r i, chính tôi lo h u s cho nàng.

Làm sao có chuy n t thi ng i khác c? ng g t tôi, cô hãy i i.

B t lu n cô c u xin, gi i thích nh th nào, anh ta v n không ch u tin, v n gi v ng l p tr ng c a mình. Cu i cùng hai ng i cãi nhau ào, cô ành g t l ra i.

---o0o---

Bài h c o lý

Con ng i là t i linh trong muôn v t, có lý trí, có tình c m, l i còn có o c, có l ng tâm; nh ng c ng r t gian x o, d i trá và tàn nh n. Vì sao? B i vì t vô th n nay h luân h i trong sáu ng, tiê m nhi m tính thi n,

lý trí và o c thì r t ít; nh ng thói x u gian trá, tàn nh n, tính ác l i r t sâu n ng. Chúng ta tr ng nhân gì thì g t qu y, cho nên có s khác bi t gì a gian trá và l ng thì n.

Th gian có úng-sai, tà-chính, công có công lý; b cáo, nguyên cáo tòa án u có lý nh t nh. T t c m i vì c u y theo pháp lu t mà x cho công b ng chính tr c; chúng ta d a theo công lý m i có th xét x s vì c úng hay sai. Cho nên m i vì c u có công lý và chân lý, n u không thì th gì i này n i lo n; ng i, tr i trong sáu ng c ng tr thành lu n bàn suông.

Nh ng ki n ch p v n là ch ng b nh n ng nh t c a nhân lo i; b t lu n là ng i thông minh hay k ngu si không có tài n ng u có ki n ch p, h kh ng kh ng c ch p n ch t v n không ch u mình sai. Trái l i h còn nói: “N u tôi không có ki n ch p thì b ng i khác sai khi n, l i d ng và không có l p tr ng c a mình”. H làm vì c thì do d không quy t nh. Gió ông th i n thì ngã bên tây, gió tây th i n thì ngã bên ông. Làm sao tài gi i c?

c Ph t d y: Có b n th y theo:

1/Y theo pháp ch ng y theo ng i.

2/Y theo trí ch ch ng y theo th c.

3/Y theo ngh a ch không y theo ngôn ng .

4/Y theo kinh Li u ngh a ch ng Y theo kinh B t li u ngh a.

L i b c thánh nói ch c ch n l i ích cho thiên h Ngài m i nói, cho nên l i nói không có d i g t, không có sai l m. Nh ng ng i bình th ng nói thì r t khó tin, vì l i h nói ra bao nhiêu i n a u có xen l n s khoe khoang và danh l i. V l i trí th c c ng có gi i h n, cho nên ph n ông m i ng i y theo ng i mà không y theo pháp. c Ph t là b c thánh ng u, pháp Ngài nói ra không có sai l m.

Theo trí ch ch ng d a vào th c. Vì th c ch là bi u hi n nh ng i u th y nghe, ch a t n c u cánh th t s . Trí là thâm nh p, trong ó có nhân tr c qu sau mà nghiên c u t n nh n th c tri t ; vì v y ph i theo trí ch ch ng d a vào th c.

Theo ngh a ch không theo ngôn ng . Ngôn ng nh ngón tay, ngh a nh m t tr ng; chúng ta theo ph ng h ng ngón tay mà th y c m t tr ng, ch ng ph i th y ngón tay. Cho nên ph i theo ý ngh a lúc ó ã nói, không th y theo ngôn ng mà b b t l i v n.

c Ph t thuy t pháp d a vào ng i, d a theo n i ch n mà nói ra nhi u pháp môn, có nhi u kinh i n Ngài nói theo ph ng t i n; cho nên nói y theo kinh Li u ngh a, ng theo kinh B t li u ngh a; gi ng nh chúng ta i h c t ti u h c, trung h c lên i h c; n u nh chúng ta ch p c ng ki n th c th i ti u h c thì không th ti n b c. Vì th , y theo kinh Li u ngh a ch ng

theo kinh B t li u ngh a. Câu chuy n v ngu gi ch t l a ch ng là ý ngh a ch kì n ch p sai l m c a con ng i.

---o0o---

Chuy n 5 - Ch t khát bên sông

L i d n: Có ng i th ng nói: “Chúng ta là phàm phu làm sao có t cách h c Ph t, ng i h c Ph t ph i có thi n c n, nhân duyên c bi t. Hàng ngày, chúng ta lo cu c m u sinh c m áo, g o ti n; lo nuôi con cái không xong, còn âu tâm trí và và th i gian h c Ph t”.

L i có m t h ng ng i ng o m n nói: “Nh ng ng i h c Ph t có tài gì i gì, ch ng qua v n s c a h may m n m t chút mà thôi. N u có c h i thì chúng ta h n h n h ”. H ng ng i này xem m i ng i ch ng ra gì, d ng nh thiên h ch có h m i làm c.

Cho dù h t tôn c ng c, hay t ti c ng t t. Nh ng n u nh quá áng u thu c d ng tâm b t bình th ng; c bi t ng i t ti m t i quá nhi u. Nhân lo i có m t lo i b nh phi n nã, không ph i t ngã c ng cao, coi ai không ra gì mà là k t ti t h y mình không ch u c u ti n b . K c ng cao, ngã m n làm c n tr s ti n b . K t ti t h y mình c ng là ch ng ng i c u ti n thân. Vì th , con ng i không nên kiêu c ng và không t ti m i là trung o.

Chúng tôi nêu m t câu chuy n d n ch ng.

Ngày x a có m t ng i i xa, g p lúc mùa hè th i ti t r t nóng, h n i trên ng vào ban tr a, v a ói v a khát; b ng ói thì còn ch u c m t lúc, nh ng khát r t khó ch u c. Các b n xem th h n tìm c n c gi i khát không? ang i h n ch t nhìn th y m t dòng sông, n c trong xanh mát l nh, th t s nh v c u tinh xu t hi n. Nh ng h n l i ngh : “N c nhi u nh th này, làm sao ta u ng h t c?”. Vì th , h n n g ngây bên b sông không dám u ng. Ngay lúc ó, có ng i i ngang qua h i:

- Vì sao anh ng b n th n ây?

H n áp:

- Tôi khát n c s p ch t, không đ g i tìm c dòng sông này; nh ng n c sông nhi u nh th , tôi s u ng không h t thì phi n ph c.

Ng i i ng nói:

- Anh ch c n u ng h t khát thì thôi, c n gì u ng h t n c sông?

---o0o---

Bài h c o lý

Câu chuyện này là ví dụ. Hàng phàm phu chúng ta t vô th n nay luôn h i trong sáu ng, ch u kh báo nhi u vô l ng, th t không d gì g p c Ph t pháp-ph ng pháp gi i thoát sinh t . Nh ng chúng ta c m th y Ph t pháp vô biên, ba t ng, m i hai b kinh i n nhi u nh th . Làm sao có th h c h t c? V l i, con ng tu hành xa nh v y. T ba ch , tu sáu bi t n khi nào tu thành công? Cho nên “nhìn Ph t mà than mình bé nh ”. T ch ó, chúng ta không ch u n l c tu hành, c ng không ch u nghiên c u Ph t pháp.

Chúng ta ph i bi t c i c Ph t thuy t pháp, Ngài quán c n c chúng sinh mà nói; i v i ng i c n pháp gì thì Ngài thuy t pháp ó. Ph t pháp c n ph i thích h p ng i th ng c n, trung c n và h c n nên thuy t nhi u pháp môn. V l i trên th gi i, m i a ph ng u có phong t c t p quán riêng c a h ; m i ng i u có t t ng, ki n gi i riêng mình. Vì th , Ph t pháp nhi u vô l ng vô biên; b t lu n s , nông, công, th ng, hay già, tr , trai, gái u có th h c Ph t. “Ph t pháp vô biên” chính là ngh a này.

M i ng i ch c n h c i u mình c n, t mình có th th trì tu hành; gi ng nh i h c có ng i ch h c t t nghi p ti u h c; có ng i h c lên trung h c, cao ng; có ng i h c lên i h c, cho n du h c n c ngoài; u do hoàn c nh, chí nguy n c a m i cá nhân c u h c, không ph i ai c ng t t nghi p i h c, c ng không ph i t t nghi p i h c m i có kh n ng làm vì c.

Chúng ta c sách m t n m có h c v n và tri th c m t n m, c sách hai n m có h c v n và tri th c hai n m; cho dù không h c tr ng, nh ng v a làm v a h c nhà v n có th h c lên. Ng i i h c không ph i ai c ng thi lên h c v ti n s , có bao nhiêu tri th c thì có kh n ng làm b y nhiều vì c.

Ph t pháp l u truy n th gian ã h n 2500 n m, truy n n Trung Qu c ã có 2000 n m l ch s . Ph t pháp i vào nhân gian cùng v i tín ng ng ng i bình dân t o thành m t kh i, có th nói bi n ch vàng hi u c a Lão T . Ngo i o th ng l i d ng bi n ch vàng này mà rêu rao l a b p, l i không ch u khiêm t n nghiên c u Ph t pháp, ch b t ch c danh t c a Ph t pháp s a thành c a mình; ho c lu m l tcâu ch trong sách x a xen t p tà tri ki n, r i tùy ti n nói thông su t, l a g t chính mình và m i ng i; m t ng i mù d t m t t p ng i mù i vào h m l a, r i vào ma o.

i u này âu ch là khát n c không u ng, mà là u ng c d c gi i khát, t phá h ng hu m ng c a mình; mà còn làm phá h i hu m ng c a vô s chúng sinh. Th t áng th ng thay! So v i ng i khát n c không ch u u ng càng áng th ng h n.

Chuyện 6 - Giết con thành gánh

L i d n: M i ngày c báo hay xem truy n hình, chúng ta th ng th y báo a tin nh ng b n l a o dùng ti n gi g t m i ng i mua dùng th t; ho c có nh ng k háo s c th a ti n c p b v i các em chân dài; ho c có k th a c h i nh y vào ki m chác v.v... Nh ng chuy n này làm cho b n chúng thân b i danh li t, âu c ng có.

Chúng tôi xin k m t câu chuy n th i hi n i r t lý thú. Có m t thanh niên vùng nông thôn b sâu n r ng nên h n ra thành ph tìm bác s nha khoa nh r ng. H n h i:

- Bác s i! Tôi nh m t cái r ng tr bao nhiêu ti n?

Bác s áp:

- Anh nh m t cái n m tr m ng, nh ng nh hai cái thì tám tr m.

H n ngh m i l n i ra thành ph r t khó, n u nh m t cái thì t n th i gian i và ti n b c; chi b ng nh luôn hai cái l i c r h n, kh i i l n n a l i ti t ki m. Vì th , h n nh luôn hai cái r ng; v n b sâu n có m t cái, vì ham r mà h n nh hai cái. H n là ng i thông minh hay ngu si, r hay là m c?

Trong kinh Ph t c ng có m t câu chuy n ng ngôn r t hay.

Thu x a có m t nông dân sinh ra b y a con, không may ch t m t a nên h n t t thi a bé trong nhà. Vì t thi này nên h n c m th y làm vi c gì c ng b t ti n nên h n b o m i ng i trong nhà: “Chúng ta d n i n i khác nhé! không còn th y t thi, kh i au lòng, l i không s h i tránh c b t ti n”. Ng i hàng xóm th y h n mu n d n nhà nên h i:

- Vì sao anh mu n d n nhà i?

H n áp:

- Vì trong nhà có t t thi làm cho c nhà v a s v a au lòng, nên tôi ph i d n nhà.

- T i sao anh không em t thi chôn i.

H n nghe ng i hàng xóm nói nh ng i t nh m ng. úng r i! Vì sao ta không em con i chôn? Nh ng làm cách nào em thi th này ra ngoài? H n ta suy ngh h i lâu thì ngay lúc ó có ng i gánh i ngang qua. H n li n ngh nói: “N u nh ta gánh con gi ng nh ng i này thì ch ng ph i r t ti n hay sao?”. Do ó, h n gi t thêm m t a con n a, r i gánh ra ngoài chôn luôn. Th gian có chuy n hoang ng nh th này không nh ?

---oOo---

Bài h c o lý

Ý nghĩa câu chuyện nói lên thế gian có rất nhiều kẻ thô lỗ, chỉ tham của rẻ mạt chút trộm cắp mà ánh mắt trông lại tỏ vẻ p-tham cái nhảm nhí cái lố. Họ có có người tham tiền của, mớ của mà thân bị danh lợi t-l b c m t phen thành m i h n nghìn i. Họ có có người làm việc sai lầm mà gây ác nghiệp r t l n, t o thành s vì c muôn ki p không thể làm c thân ng i. Ví như m t ng i h c Ph t, cho dù anh ta tu hành như thế nào, như vậy vì c u tiên ph i gi n m gi i thanh tịnh; như vậy anh ta không cần tu ph m m t gi i thì ph i mau sám hối; như vậy Ph t, l y Ph t thì t nhi u tiêu trừ t i nghiệp. Như vậy ông m i ng i u che đ u, không muốn ng i khác biết. Như vậy họ mu n sám hối thì họ cho r ng chi b ng ph m gi i vài l m r i sám hối luôn. Há không thì n l i nhi u hay sao? i u này gì ng nh gì t con thành gánh nào có khác gì?

Người cha gặp người ch c nh, ch a g p tại n n nên không biết n i au kh c a cu c i, c ng không biết giác ng . Người gặp người ch c nh, g p tại n n, họ c t ng n m mùi au kh c a cu c i, m i ng h n tu hành tiêu trừ nghiệp ph ch ng. Li có người v n tham m n m d c th gian-tài, s c, danh, th c, thù, h mu n h ng h nh phúc sung s ng th gian vài n m, r i tu hành c ng không mu n; m t n m trôi qua r i m t n m n a n, h mu n tu hành như s c c kh , mu n h ng cu c s ng sung s ng, nh ng l i mong c o nhanh chóng hay c m ng, c u tr i quan tâm c bi t, l i mu n có bí quyết nào tu t p không t n nhi u thì gian mà c nhi u công c. Cho nên, tà s ngo i o l i d ng nh c i m c a h , phao tin n nh m: “Tr i ban chân o”, “m t truy n bài về”v.v...d d dân chúng. Thế thì ra, b n chúng d t m i ng i i theo tà, khác nào câu chuyện gì t con thành gánh?

---o0o---

Chuyện 7 - Dưa nh tr c l i

L i d n: Cuộc sống thế gian có muôn màu: người giàu sang, kẻ b n cùng; người gặp vận may, kẻ b xui r i; trong tâm con người có tham, sân, si và gian ác; có người có tâm t bi, h x và lòng thiện; v tình thế n c a con người có m ng gi n, vui buồn, thế ng ghét. M t n m có b n mùa xuân, h , thu, ông; li có bão l n, ng t, chi n tranh, l t l i, cháy thiêu và các tai n n khác; như vậy có thái bình, yên vui, lúa, u c mùa và như vậy công vì c c thu n l i. Vì sao Thế ng ban cho người c h nh phúc an vui, và c ng gây cho người b tại n n và au kh ?

Khi chúng ta làm vì c thu n c thế ng quan tâm ch c, tr nên giàu có thì vênh váo c ý, thái h ng hách xem m i ng i không ra gì. Lúc chúng ta

làm n s a c th t th , n n lòng thì cúi u vâng d c u xin m i ng i giúp ; th m chí nh chố v y uôi c u xin ng i th ng xót. Khi v n may n chúng ta c th ng ch c, phát tài, m i ng i u cung kính chúng ta, b , út c a h i l ; lúc làm n th t b i ch ng ai màng ngó n, xem th ng; th m chí tìm cách vùi d p. Cho nên nói:

Nghèo ph th không ai h i

Giàu lánh r ng sâu l m k tìm.

Trong kinh Ph t c ng có câu chuy n ví d nh th .

Có anh chàng kia m t thành ph n , v a giàu sang v a thông minh; nhà anh luôn có khách n vi ng th m, h tâng b c n nh b và ca t ng anh. Anh hàng xóm luôn g n g i, cung kính l i g i anh x ng em, ân c n h u h m i vi c. tr c m i ng i h n th ng ca ng i anh ta nhân t v i. Ch ng bao lâu, anh chàng ta g p thiên tai phá s n, gia ình lâm vào c nh b n cùng , ph i vay m n ti n b c m i ng i s ng qua ngày. Th y v y, tên hàng xóm d n d n tránh xa anh ta không mu n g p m t.

Có ng i h i h n:

- Khi anh chàng kia giàu có giúp anh r t nhi u, nay anh y b thiên tai phá s n vì sao anh không giúp anh y h i ph c l i c nghi p?

H n nói:

- Khi anh ta giàu thì tôi mu n h ng ki m chác s vinh hoa và giàu sang c a anh y; nay anh y ã s a c tôi giúp anh ta ch có c c kh . Vì sao tôi t chu c kh vào mình? Ngay c g p anh y, tôi c ng ch a h h i th m m t ti ng.

Ng i x a nói: “Th thái nhân tình b c nh vôi, bi t rõ nh th ng m hoa thôi”. Th t là không sai.

---o0o---

Bài h c o lý

Th gian có r t nhi u ngo i o, h nghe chân lý Ph t pháp c m th y r t vi di u; nh ng h không ch u quy y Tam b o mà tìm m i cá ch lén tr m kinh v n Ph t giáo, l i em ch nh s a xen t p tr thành tà thuy t c a mình. H l y m t cá tr n v i h t châu nói là hàng th t. Có ng i h c nghi th c Ph t giáo trang i m b ngoài nghi l c a mình, l a g t quyên góp tín . Có ng i h i h n:

- Anh ch h c danh t và nghi th c c a Ph t giáo, sao không h c gi i lu t và ph ng pháp tu hành?

H n áp:

- Tôi học nghi thức của Phật giáo là kim ti n, học kinh i n c a h là b sung giáo lý của chúng tôi c phong phú; tôi học gì i lu t và tu hành ph ng pháp tu hành ch ch u c c kh không có l i ích. Tôi c n gì ph i chu c kh vào thân?

S vì c th gian khi có l i ích cho mình thì h tìm m i cách nh n tr m, c p gi t, d i g t, l a o thâu tóm v mình; khi không c l i ích, ho c b ng i bi t ng n ch n thì áp o ng i tr c, ph báng, bài xích; gi ng nh oan gia s ng ch t. Có ng i học giáo lý vì n ng nh c a chùa s ng qua ngày. Có ng i l i d ng tôn giáo làm giàu. Có ng i thay tr i hành o. Có ng i học pháp l i sinh. Có ng i tinh ti n tu hành. Có ng i làm vì c c u i l i ng i. T t ng c a m i ng i chính xác là t t c vì c làm u úng theo ý mình; b ng không thì trái l i.

Con ng i là t i linh trong muôn v t có th d a vào muôn v t mà phát tri n h nh phúc nhân lo i. Trí th c con ng i sáng su t c ng có th d a vào tài n ng làm l i ích cho m i ng i. Ng i gian x o c ng có th l i d ng nh c i m c a h mà t n d ng c h i tìm i u l i ích. Có ng i m n danh th n thánh mà bóc l t nhân dân. Ng i ngu mu n l i d ng ng i giàu sang c l i thì l ra b n ch t th p hèn và gian ác c a h . Ng i tín ng ng tôn giáo, ho c Thiên Chúa giáo, Ph t giáo u là nhi m v c a th n thánh; n u vì danh l i làm mê lý trí thì tr thành t i nhân c a tôn giáo. Cho nên th l i v n là ma v ng, i sau s kêu g i nh ng dân ma tr v cõi ma, l nào chúng ta không cao c nh giác?

---o0o---

Chuy n 8 - Lí lu n c a k tr m

L i d n: M i loài chúng sinh trong v tr u có cách s ng không gi ng nhau. Con ng i có giàu sang và nghèo cùng, cu c s ng c a h c ng khác nhau; ó là nguyên do phúc báo và nghi p báo. Ng i có phúc báo c h ng th v n mình v t ch t th i hi n i. Ng i không có ph c gi ng nh cu c s ng th i nguyên th y; cho dù có máy móc và các d ng c t i tân hi n i h c ng không bi t s d ng; gi ng nh ph ng ti n giao thông ngày nay ngày càng i m i, có ng i v n d ng nó làm r t nhi u vì c, t c l i ích r t nhi u. Có ng i ch ng nh ng không bi t v n d ng, mà còn vì nó ánh m t sinh m ng quý báu.

Thu x a có m t ng i r ng trong núi th m, quanh n m ch a t ng tr i vì c i, cu c s ng c a h n là nh ng ngày r t ch t phác và n gi n.

M t hôm có gã th s n u i thú r ng n r ng sâu này. Gã nói v i ng i r ng:

- Này anh! Cuộc sống thành thị sung sướng và giàu sang như thế, như thế ...
Nghe thế này nói, hẳn rồi thì ông cũng cuộc sống xa hoa thành thị. Một
hôm, hẳn trời ều vút núi thì thành thị, hẳn nhìn thấy nam thanh, nữ tú
đẹp xinh đẹp, đâu đâu cũng nhà cao cửa rộng; thế này là những món suntu hào
hỏi về, thì thế này thế này; thế này thế này quá sung sướng. Nhưng ta hai bàn tay trống rỗng
làm thế nào?

Một hôm thì đáp đêm khuya, hẳn lên thì nhẩy vào cung triều lý long bào
của nhà vua; nhưng qua vài ngày hẳn bị quân lính bắt trời em về cung
giao cho nhà vua. Hẳn vẫn cái leo lẻo:

- Tâu bệ hạ! Long bào này là phẩm vật tiến cống của thiên dân.

Nhà vua bảo:

- Ông nói phẩm vật tiến cống thì hẳn thì hãy mang cho triều xem thế?
Vì vậy, triều đình nhà vua hẳn muốn mang long bào nhưng cứ qua lại thì
mang thế nào cũng không đúng. Nhà vua nhìn thấy rồi nói:

- Ông nói cống tiến cống mà ngay cũng không bị bắt. Quân sự đâu!
Bắt hẳn giam vào ngục cho triều.

Thế là hẳn bị nhà vua bắt vào nhà ngục.

---oOo---

Bài học lý

*Các Phật thuyết pháp có tất cả những cái bất đồng trong giáo pháp của Ngài. Mọi
tôn giáo đều có tôn chỉ và giáo pháp riêng của họ, chúng ta em Phật pháp
ngay dựa vào tôn giáo khác thì không phù hợp; huống gì tà giáo, quan niệm
bất đồng rồi.*

*Các Phật dạy: “Vạn vật là do nhân duyên sinh”. Tất sinh thì kh vui, cho nên
hạnh phúc, thì nác của tất cả chúng sinh đều là mình làm mình chịu. Theo
tất cả các tôn giáo khác tất cả mọi vì chúng ta do thế này khi nào chi phí.
Như thế cách thuyết pháp mọi tôn giáo không giống nhau, có thể hợp lý
không?*

*Phật giáo có giới luật và pháp pháp tu hành của Phật giáo, các tôn giáo
cũng có pháp tu riêng của họ. Có những người tu hành không những theo
Phật pháp mà chỉ trọng những danh tiếng, tùy tiện sai lầm, hay xen tạp những
tà thuyết; hoặc chỉ học những nghi thức làm nên bề ngoài của mình;
chúng ta tâm mình không bị thế này mà còn lại ra nhân cách thế này.
Bên này nói ba tôn giáo hợp lý nhất, hoặc nhiều tôn giáo trọng trọng, thì ban
chân nào đó, Phật nào đó giảng xu hướng tràn ngập thế này; lại
vâng lệnh của trời v.v...chúng ta cái gì, chỉ là danh tiếng và danh tiếng;*

d a vào tr i, th n m n thánh ch , l a g t nhân dân. Th c s v a bu n c i v a áng th ng.

Nhân lo i có m t ch ng b nh gi ng nhau, thích nghe nói gi d i; gi ng nh ng i làm kinh doanh nói: “Ch u l v n g c”, “bán gi m giá khuy n mãi” hay “bán hàng thanh lý” v.v... thì m i ng i kéo n mua hàng gi m giá ông nh ki n. N u nh h kinh doanh chân th t thì làm n ch u nhi u thì t thòi. i u này không ph i làm cho k gian l ng g t hay sao?

M t s danh t nh l y râu ông n c m c m bà kia, m n danh ngh a làm b y, không phân bi t tr ng en v.v... u là tham và ngu. Có ng i vì danh, có k vì l i, có k tham c a r mà ánh m t lý trí. Nh ng k tham tài, tham l i m i có th ph lên s gi d i. Tham và l a g t muôn s th gian, h ch t c m t chút l i ích tr c m t mà ch u nhi u thì t thòi v sau. Trong tín ng ng, tu hành l a d i là vì c nhi u i nhi u ki p; l i l a th n, d i Ph t thì t i l i càng ch ng ch t, hi n t i tuy ch a th y c báo ng nh ng t i l i ch u nhi u i nhi u ki p; gi ng nh a bé vì c l i viên k o mà sau ó ánh m t tài s n nhi u vô giá. Qu th t là áng th ng!

---o0o---

Chuy n 9 - H ng quá hoá d

L i d n: Cá tính m i ng i th gian u không gi ng nhau. Có ng i khiêm t n, t ti. Có ng i t i, kiêu ng o. Có ng i y tài n ng, trí th c, h c v n mà không khoe khoang. Có ng i u ó r ng tu ch làm c m t chút vi c thì khoe khoang khoác lác, mong kh p thiên h u bi t. Ng i quá khiêm t n c ng tr thành gi d i. K luôn c ng cao, kiêu m n c ng s chu c l y nh c nhã, l i không giúp c gì cho ng i khác. Vì th , b t c vi c gì u nên m c trung bình.

X a kia m t làng quê n , m i ng i t ch c l h i ca ng i c h nh c a cha mình. Lúc khai m c bu i l , v ch tr i lên tuyên b lý do:

- Kính th a quý v ! Hôm nay, c hành l h i m c ích là truy n bá r ng hi u c và khuy n khích l n nhau v i “Ý ngh a nhìn th y c tài kiêm toàn c a ng i khác mà ngh ta ph i h c gi ng nh h”. Vì th , chúng tôi hi v ng các v hãy d a vào s th t c a cha mình mà nói, không c n khoe khoang, c ng không nên t ti che gi u không dám nói. Các v hãy nói tho i mái theo s th t, m i ng i l y ó làm t m g ng x th làm ng i.

Ng i th nh t nói: “Cha tôi là ng i có tài n ng, thân hình cao l n m nh m , làm vi c x lý quy t oán nhanh g n; cho nên c m i ng i ca ng i”.

Ng i th hai nói: “Cha tôi là ng i àn ông khôi ngô tu n tú, anh hùng hào ki t; l i i x l phép v i m i ng i, nên ai n y u tôn kính”.

Ng i th ba nói: “Cha tôi là m t tr ng gi nhân t th ng b th c u giúp
ng i nghèo kh ; là ng i a làm vi c th n thích b th ”.

Có ng i nói: “Cha tôi đ ng c m làm vi c ngh a”. Có ng i nói: “Cha tôi
hi u bi t r t sâu xa, h c r ng nghe nhi u”. Có ng i nói: “B t c làm vi c
gì, cha tôi u c m i ng i tin c y”. Có ng i nói: “Cha tôi i v i m i
ng i r t hòa nhã và l phép”. v.v...

Trong h i tr ng có m t thanh niên hi u th ng ch y ra nói:

- Cha tôi m i th t s là ng i v i.

M i ng i h i:

- Th nào là v i?

- Cha tôi là m t ng i thanh t nh vô d c.

- H ! M i ng i th gian u m n m d c (tài, s c, danh, th c, thù) và
b n m d c sai khi n; ng i nào t c vô d c là ng i v i th t s .

Chúng tôi không bi t cha anh vô d c ph ng đi n nào?

- Cha tôi t nh ã o n tuy t sinh ho t tình đ c, cho nên là ng i r t thanh
t nh.

- Cha anh o n tuy t tình đ c t nh . V y thân th c a anh sinh ra t âu?

Là trên tr i r t xu ng ch ng?

Ha.ha...m i ng i cùng c i vang. Thanh niên v a ngu d t v a hi u th ng,
nên b m i ng i s nh c.

---o0o---

Bài h c o lý

*Con ng i sinh ra i ai c ng mu n gi th đi n, thích c m i
ng i ca ng i, không mu n m i ng i nghi ng chuy n này kia, không thích
ng i khác nói khuy t i m c a mình; ho c vì c không áng l i t hích khoe
khoang ng i thân c a mình; ng i khoe khoang quá l có lúc t h th p
nhân cách c a mình. Nh ng thông th ng m i ng i v n thích nghe l i gi
d i; gi ng nh ng i làm kinh doanh nói: “Ch u l v n g c” hay “bán gi m
giá khuy n mãi” thu hút khách hàng. tr c m t ng i ó thì khen h
thông minh, tài gi i nh th ; ho c nhân t , h c v n v.v...khi sau l ng h
thì nói x u không ra gì. Do ó, xã h i bi n thành ai ai c ng gi d i - “l a
mình d i ng i, b ng i l a”.*

*M i ng i u thích nghe l i gi d i, thích nói không chân th t; cho nên th
gian này ti u nhân nhi u h n quân t ; gi ng nh đi n k ch hai bên th hi n
vai đi n cho t. Con ng i i x v i nhau b ng tâm chân th t r t ít có.*

*“K t b n v i ng i quân t nh t nh n c, k t b n v i ti u nhân ng t nh
m t”. Vì ai n y u thích ng t, ch ng ai thích nh t, nên ng i gi d i càng*

nhi u. Nh t ph n ông là tâm chân th t, ng t ph n ông là gi d i, nh t có th lâu dài, nh ng ng t khó gi c b n lâu; cho nên Thành Ng có câu “cháy nhà ra m t chu t”. Muôn v t trong th gian luôn có i l p v i nhau nh thi n-ác, t t-x u, chánh-tà, úng-sai, ng t- ng v.v...có thân t có oán, có h nh phúc thì có kh au; ây là m t lo i tu n hoàn xoay v n.

Vì sao h a-phúc, kh -vui th gian th ng tu n hoàn xoay v n nh v y? Vì tâm ng i có thi n có ác. Quá kh t ng t o nghi p thi n ác, cho nên có lúc h a, có lúc phúc; n u ng i t o thi n nghi p nhi u thì c h nh phúc an vui nhi u; còn ng i gây ác nghi p thì ch u nhi u au kh và tai h a. Ai b o chúng ta quá kh ch a t ng làm nhi u vì c thi n? B c C c nói: “Có c a không th dùng h t, có ch c quy n không th c hi p m i ng i mãi”. Chúng tôi nói cách khác, ng i có c a mà không bi t s d ng c u i giúp ng i, là ng i mê mu i keo ki t, tham lam c ng làm nô l cho ti n c a. Ng i có ch c quy n không bi t t o phúc cho xã h i thì gi ng nh bù nhìn. Vì th , làm ng i ph i luôn luôn t o phúc, t o duyên lành thì t ng lai m i c h ng phúc. ó là: “Mình giúp ng i, c ng i giúp l i”.

---o0o---

Chuy n 10 - Xây lâu ài trên h không

L i d n: M t cây c th cao to, ban u ph i t h t gi ng, chúng ta em gi ng gieo xu ng t; sau ó, nó n y m m d n d n l n lên. Tri th c, h c v n c a m i ng i c ng ph i h c lúc còn nh , t m i ch , m i câu d n d n tích l y mà thành công. Cây có g c, n c có ngu n. Tri th c nh h c v n mà h c thành t u, xây nhà c ng t móng mà xây lên cao. Làm sao có th xây lâu ài trên h không c? Nh ng th gian có r t nhi u vì c nh th , h không c n xây móng mà v n mu n xây nhà trên h không.

Ngày x a a ph ng n có m t phú ông, nhà c a ông r ng l n và r t xinh p. Phú ông này tuy giàu có nh ng ít giao ti p r ng rãi nên hi u bi t r t nông c n; l i là ng i keo ki t, tham lam.

M t hôm, ông nghe m i ng i n: “ thôn kia có m t a ch , xây bi t th ba t ng r t hoành tráng nguy nga”. Phú ông này là ng i hi u kì, c ng là k hi u th ng; cho nên, ông không qu n ng xa muôn d m tìm n nhà ông a ch kia. n n i, ông ta ng ngoài c a nhìn ng ng n; b i vì, tòa lâu ài này ch ng nh ng nguy nga tráng l mà còn cao ch c tr i, ông ta vô cùng ng ng m . Tr v nhà, ông suy ngh su t êm, mu n xây m t tòa lâu ài gi ng nh th .

Do đó, ông i h i th m ki n trúc s xây lâu ài. Ch ng bao lâu, ông tìm c anh ta, ông li n th ng l ng giá c kinh phí và th i gian xây c t. Anh ta nói:

- Th a ông! Xây lâu ài này th i gian ph i m t n m và kinh phí b y nhiều ó.

Phú ông nghe anh ta nói th i gian m t n m và kinh phí t n nhi u nh th , li n nói:

- Tôi không c n xây t ng m t và t ng hai, ch c n anh xây t ng ba là c r i; ng th i, anh xây m t thág ph i xong.

- Ông không ch u xây t ng m t và t ng hai, tôi không có cách nào xây t ng ba c; l i th i gian ch có m t thág quá nhanh, xin ông hãy m i ng i tài gi i khác nhé!

---o0o---

Bài h c o lý

Ng i hi n i hi u th ng thích làm vi c l n, m t gian hàng nh c ng treo b n hi u công ty A; m t nhà tr nh c ng treo t m bi n khách s n B. Ng i h c Ph t ch hi u bi t m t s danh t Ph t h c c ng t x ng Pháp S , c s t i gia. H c ng i thi n ch ba ngày t cho mình khai ng , c o, th n thông v.v...không mu n h c Ph t t c b n, l i mu n làm Pháp S gi ng kinh thuy t pháp. H không ch u tu t p, ch ng t qu th nh t, qu th hai, qu th ba mà mu n ch ng ngay qu A-la-hán. Ng i này khác nào nh phú ông mu n xây lâu ài trên h không?

c Ph t là B c Chánh Tri, Chánh Giác Vô Th ng. Ngài t tam ch ¹ tu sáu , tr i qua tr m ki p tu hành m i c t ng h o. Phúc c, trí hu , th n thông c a Ngài u là Vô Th ng; cho nên, Ngài làm th y trong chín cõi, B c g ng m u tr i, ng i. Hi n nay, có nh ng ngo i o b a t ra m t danh t Vô C c Lão M u t lên u c Ph t. H nói Ph t, tiên, th n u t Vô C c Lão M u sinh ra; nhân lo i c ng do bà s p t. Bà là v th n t nguyên th y t i cao. N u bà ã sinh ra Ph t, tiên, th n. Vì sao x a nay còn sinh ra nh ng gian th n, ng i ác? Bà ã s p t con ng i, vì sao không s p t nhân lo i toàn là nh ng ng i thông minh, xinh p, hi n lành mà còn có nh ng k ngu d t, x u ác, gian trá? Làm cho th gian ch ng nh ng x y ra chi n tranh, l a g t, tranh giành không d t; l i còn, x y ra bão xoáy, ng t, chi n tranh, l t l i, n n cháy, trùng c, b nh d ch v.v...làm iêu ng cu c s ng nhân lo i. Có ph i ki t tác c a v th n t i cao này không? Vì sao lúc u th n không ban cho nhân dân c yên n? ây là ân hu hay là hình ph t? Chúng ta ngh th v th n này khác nào câu

chuyên xây lâu đài trong hồ không, nghe qua rất hay; nhưng lại là những
thông báo.

Thần báo này sáng hôm thì mới kịp (kịp tai) mới sai người đem
ngôi vị. Thì giờ này bản thân ngài, như thần của vua chúa mới
phần trăm, còn những người khác đều phải chịu kiếp tai họa; như thế thì
tàn nhẫn. Thần đã sắp đặt linh hồn mới ngài chịu khổ nạn kiếp tai họa;
vậy có hợp lý không? Tất cả mọi người đều do một tay thần tạo nên
thành. Đây là thần gì không nói chúng ta cần biết, đúng không?

Thần này gọi là kẻ phạm pháp nên lý lẽ của trời, ban cho quyền của
trời, cho người cho người hình phạt như trời và nhà; gì nên nhà
thu thuế và gì nên kẻ chuyên cho trẻ con. Thế gian này thì thế giới, chúng ta
nói thế, gì nên chân lý mới ngài không thích nghe, nhưng nói chuyện thì
thoải, mà quả, chuyên thì u thủy tinh: Phong Thần Bảng, Tây Du Ký, Du
Thiên Vương, Du Địa Ngục... thì hãy nghe chính chú, lại cho là sự thật. Vì
này khác nào xây lâu đài trên hồ không?

---o0o---

Chuyện 11 - Quỷ thuật cho mau giàu

Lời dẫn: Bà C nói: “Dùng các chính phủ người giàu, dùng
lợi ích để người chịu khổ”. Thế gian này, phần ông dùng lợi ích để
chỉ số của mình, dùng tranh chấp người nên tranh chấp. Cho nên xưa nay,
lợi ích thì lợi ích thì tranh chấp ra không dứt. Mọi ngày trong xã hội xưa
ra vì các tranh chấp đúng sai. Chúng ta lợi ích của mình, muốn
nên các người là vì các không thể. Ban đêm ra ngoài phải nên, muốn
cần người mà kẻ ngu ngốc. “Con người là tài linh trong muôn vật”.
Nhưng hãy cố gắng làm những việc như xưa.

Thu xưa có một người nuôi ong. Một hôm, họ suy nghĩ: “Ta nuôi ong
bán một nên kiếm tiền thì như không cần chi, ta phải nghĩ cách phá
chẳng một có giá trị hơn, nên xuất hiện thì phẩm bán thì mới có thể
kiếm cần chi tiền, phát triển công việc kinh doanh của ta”. Do đó, bạn
của họ đem một đàn ong, muốn nuôi thành một đàn, rồi chỉ một
những người thì phẩm họ phải. Lúc họ đang làm thì có khách đến thăm. Họ
bỏ:

- Xin anh đi một tí! Tôi đang sắp xếp ong, sắp xong anh hãy đem thành
phẩm của tôi ngon tuy vậy.

Vì một ông sôi, họ muốn làm cho một mau giàu thì khách, nên họ
giận người và lý lẽ của sự vật. Nhưng họ cần sự vật lý lẽ của
hôm thì đem đi mà một trong những việc sôi lòng. Họ càng sắp xếp của

qu t m nh h n, nh ng m t trong n i ch ng ngu i chút nào. Ng i khách nhìn th y li n nói:

- Anh ng s t ru t, hãy qu t t t .

V khách i xu ng nhà b p nhìn k , té ra l a d i n i v n b c cháy h ng h c thì m t trong n i làm sao ngu i c? Cho nên khách h i ch nhà:

- Anh mu n m t mau ngu i ph i không?

H n áp:

- úng v y! Nh ng b t lu n tôi qu t nh th nào, m t c ng không ngu i c, ph i làm cách nào?

- Anh ch ra s c qu t trên n i mà không chú ý l a ang cháy d i n i; cho nên m t không ngu i c.

- A, úng r i! Hóa ra d i áy n i c i còn cháy. T i sao tôi không ngh ra nh ?

Th là, c hai cùng c i vang.

---o0o---

Câu chuy n o lý

Chuy n này ch ng minh có nh ng k ngo i o không y theo Ph t pháp tinh ti n tu hành mà ch lên tr m c p danh t Ph t h c em s a l i, mu n l p m t tôn giáo khác; ho c làm theo nghi th c c a Ph t giáo tu hành, nh ng trong tâm y p danh l i, làm nh ng vi c trái v i Ph t pháp.

Tu hành h c Ph t và ho ng pháp l i sinh chính là công vi c c a ng i xu t gia. N u nh chúng ta không chuyên tâm nghiên c u Ph t pháp và n l c tu hành thì không th nào làm c; ho c không có chính tri, chính ki n thì d l c vào tà o. C nh n m d c th gian y cảm d , d l o i cu n nh th , nên chúng ta c n có n i l c. Th i i m t pháp, b n tà s ngo i o thuy t pháp r t ông. N u chúng ta không có chính ki n thì b chúng l o i kéo; ho c không tinh ti n tu t p nh l c trí hu thì không th kh c ph c c cảm d n m d c, danh l i, gi ng nh m t ong ang sôi mà ra s c qu t thì không th tiêu di t l a phi n n o ang b c cháy.

Con ng i t vô th ki p n nay ã tích ch a nghi p, cho nên trong thân y p n m d c và phi n n o. N u chúng ta không tu gi i, nh, hu thì không cách gì d p t t c l a d phi n n o. B t kì, chúng ta mu n mình hay ng i thì tr c tiên ph i d p t t d c v ng c a mình.

N u nh chúng ta còn tâm danh l i mà làm vi c thì t t nhi ên l y vi c l i mình là trên h t, làm vi c nh th thì tà nhi u chính ít. Thông th ng ng i th gian qua l i v i nhau u mu n l i d ng nhau, có l i cho mình thì m i ch u làm vi c. Còn trong tôn giáo, nhi m v c a h là “thay tr i hành o”,

học “học pháp lợi sinh”, nên không có tâm mong cầu. Người lợi thì gì nên học cho mình mau ngu đi, phi nhân nào cả chúng ta càng sinh khỉ m nh.

Quyết tâm cho mau ngu đi chỉ là một thí dụ mà thôi, chúng tôi nghĩ người thế gian không có ai ngu xuẩn như thế. Nhưng kẻ ngu đi vào học Phật pháp chỉ bị lừa dối bên ngoài, còn trong tâm không thay đổi chút nào. Có người học pháp không có chính tri chính kiến, tâm còn ham muốn, phi nhân nào mà muốn người thì gì nên học câu chuyện quyết tâm cho mau ngu đi.

---o0o---

Chuyện 12 - Nghe lợi nhân nhân

Lời dẫn: Con người có tâm tôn, con người là sinh vật rất siêng năng. Cho dù là kẻ ngu siêng năng, con người không chịu người khác nói khuyên thì mình cũng biết là người chu đáo siêng năng làm vì lợi ích, học hỏi biết men say thành công chứ không chấp nhen nhen mùi thơm và sự nhàn. Nhưng thế gian này, nhiều vì lợi ích không vậy ý thì có nhân tâm, chỉ vì lợi ích; vì lợi ích thành công thì người nhân tâm mùi thơm. Người nhân tâm tôn thì không chịu người siêng năng phê bình đời sinh phi nhân nào, nhân chỉ không chịu cầu tiến; học tập học hỏi mình; đây là vì lợi ích nguy hiểm. Chúng ta phải biết có sự suy nghĩ phá hủy hoàn toàn thế gian thì phải chịu phê bình, nhân mùi thơm thì người nhân tâm.

Thuở xưa ở một vùng nông thôn, ban đêm mỗi người thì người học tập ở ngoài sân, lúc này vì lợi ích, chuyện trên trời dưới đất. Một hôm, họ bàn chuyện anh A. Anh B nói:

- Anh A có vẻ như rất tốt, con người là người nhân tâm; nhưng đáng tiếc có một chút tính xấu.

Mỗi người tranh nhau hỏi:

- Xấu gì?

Con người thì là kẻ lợi, thích nghe chuyện thì phi nhân khác. Anh B đáp:

- Anh A tuy là người tốt, nhưng tính tình nóng nảy một chút, làm việc hay hối hận.

Ngay lúc đó, anh A đi ngang qua, nghe anh B phê bình mình, lợi nhân nhân lòng ùng ùng nói:

- Tao nóng nảy khi nào?

Hỏi tất ngay anh B. Người bên cạnh hỏi:

- Tại sao anh đánh người ta như thế?

H n nói:

- T i sao tao không ánh? Nó dám nói tao tính tình nóng n y, làm vi c h p t p. Tao nóng n y, làm vi c h p t p khi nào? Các anh nói th xem?

M i ng i nói:

- Ch ng ph i anh ang nóng n y ó sao, hành ng ánh ng i không ph i th l là gì?

H n nghe m i ng i nói b u i lý, ng ng ngừng v i chu n l .

---o0o---

Bài h c o lý

M i ng i chúng ta u có u i m và khuy t i m, n u chúng ta bi t phát huy u i m c a mình, s a b khuy t i m là ng i thành công. Còn chúng ta s ng i phê bình, l i không ch u s a i thì u i m c ng do ây mà b mai m t. Vì th , ngày x a b c Thánh th ng d y: “Nghe l i li n vui”. Ngh a là chúng ta khiêm t n ti p nh n nghe ng i khác p hê bình, c ng là ng i thành công. Ng i h c Ph t tu hành l i càng khiêm t n, c u ng i ch d y, ti p nh n ng i khác phê bình thì m i có th th ng xuyên s a i. N u ng i không ch u nghe ng i khác phê bình, khi nghe h nói l i c a mình li n bu n gì n; ho c mu n tranh cãi n cùng, th m chí còn th ng c ng tay, h c ng chân. Ng i nh v y, ch ng nh ng làm tr ng i t ng lai t t p mà còn x y ra chuy n tranh cãi th phi u do ây mà ra.

B c C c d y: “Ng i i ai mà không l i, ng i bi t s a sai là b c thánh”. c Ph t d y: “T vô th n nay, chúng sinh ng p l n trong sáu ng luân h i; ng i làm nhi u vi c thì n thì trong tâm có nhi u tính thì n. K làm nhi u vi c ác thì trong tâm c ng ch a nhi u tính ác”. Tính thì n nhi u là ng i t t; tính ác nhi u là ng i x u; ch c n chúng ta ch u s a i i tính ác phát huy tính thì n c a mình thì m i ng i u có th thành Thánh hi n. Chúng tôi nói cách khác: “N u ng i không ch u s a i ác là tính ác ngày càng t ng tr ng thì ch ng nh ng là ng i ác mà t ng lai nh t nh a vào a ng c, ng qu , súc sinh”.

Th gian có r t nhi u ng i thích u ng r u, c b c, mê gái p, n ch i trác táng mà không ch u làm n; ho c có ng i ch i b i lâu l ng, làm n b t chính, làm nh ng vi c h i ng i l i mình. N u có ng i thì n ý khuyên nh c, ch ng nh ng h không ch u nghe l i mà còn t c gi n oán h n ng i t t. Có ng i a tranh cãi vô lý; cho nên, làm ng i t r t ít. N u m i ng i cùng ng l oã theo thói x u v i h , ho c k t b n cùng ch i thì b n x u càng nhi u.

Trở c này, chúng tôi nghe nói t vì n Trung Quốc, ng i xu t gia t n m, sáu tr m ng i, ho c trên m t nghìn ng i; cho nên quy c và gi i lu t r t nghiêm túc. Hi n nay chùa ài Loan m i chùa m i m y ng i, ho c n m, sáu ng i. B i vì, chùa nhi u ng i ít, quy c c ng h i d dàng; cho nên b n nói h quá l i n m, sáu câu thì h b i. H c ng ch n a ph ng ây, không có ng i qu n lý h thì h m i ch u . Quy c nh th , làm sao nghiêm túc c? T t nhiên o nghi p tu hành nh v y thì nh t nh s ng buông lung, mu n c u thoát kh i sinh t th t là khó.

---o0o---

Chuy n 13 - Gi t con c u danh

L i d n: Nhân, ngh a, l , trí, tín là c h nh t t c a ng i Trung Quốc. Gi d i, l a o là i u x u xa trong nhân lo i. c h nh t t và i u x u xa là i l p nhau c ng tr thành ch ng c r ò ràng. N u không có m t x u thì không hi n l c m t t t. V n hóa nhân lo i t i n b , trí th c c a con ng i c ng hi u r ng thì d ng nh l a d i, x o trá c ng i i v i nhau, b m t x u xa c trang i m r t xinh p. Làm ng i, ai c ng mu n có c h nh t t th t s ph i không? Nh ng khi h làm không c thì gi trò gian x o, l a d i che y, làm cho v p c a nhân sinh b bóng t i t i ác bao trùm.

X a kia n có m t bà-la-môn. Th ng ngày, h n r t chu ng s di n, l i thích danh l i, nh ng làm vi c b t chính, th ng dùng th o n l a o c chút danh l i nh . Tr i qua th i gian, m i ng i bi t vi c làm c a h n; do ó, h n không th ti p t c s ng a ph ng mình, nên d t v con i xa n làng khác. S ng n i t l quê ng i, vì lo c m áo, g o t i n mà h n ành ph i hành ngh coi bói trên ng ph . H n tùy t i n vi t b n qu ng cáo: “N i ây xem thiên v n, thông c a lý, tiên oán h a phúc c a ng i và bi t nhân qu ba i”. Nh ng h n làm n v n th t b i.

M t hôm, h n ngh ra di u k nói v i m i ng i: “Tôi bi t c quá kh và t ng lai, n u m i ng i không tin thì chúng ta có th làm thí nghi m; tôi oán bi t th ng bé con tôi, b y ngày sau s ch t. Xin các v b y ngày n a hãy n ch ng minh l i nói c a tôi là s th t”.

n ngày th b y, vì ch ng minh l i tiên oán c a mình, h n gi t ch t a bé nên c m i ng i tin t ng. T ó, m i ng i tranh nhau kéo n nh h n coi bói, xem nhân qu . Nhà c a h n lúc nào c ng n ào, h n thu c m t ít áp l c a m i ng i. Nh ng ch ng bao lâu, ai ai c ng bi t l i h n nói không có linh nghi m. H n l i không th ti p t c s ng ây, nên l u l c ph ng khác.

---o0o---

Bài học lý

Con người có tâm hồn kỳ diệu, làm cho chúng ta cảm thấy. Cho nên, hãy vì chút lợi mà tránh những sinh hoạt sai lầm; học tập nhân cách của mình. Nếu người không có chính trị chính kiến; học người tu hành cho qua ngày thì khó thoát khỏi hai cái danh lợi này. Những người hành nghề bóng; có người lợi dụng coi bói, xem nhân quả lỗi lầm của người; có người lợi dụng uy danh của thần thánh để lừa gạt người; có người lợi dụng một chút thần thông của quỷ thần mà trục lợi; có người học chút pháp thuật mê học người lý tưởng; có người dùng công tu hành chút ít, lợi ích khoe khoang trước thần thông, giết chết tâm hồn, tự nêu cao tên tuổi mình làm vì cuộc sống; khi thì là vì danh lợi cá nhân.

Câu chuyện gì của con cháu danh chính là một thí dụ, loài người không nên ngu ngốc như thế. Những chúng ta tìm hiểu có một vài người gì người già này. Những có người vì vì con mà bắt người vì cha mẹ. Có người vì vì danh lợi mà phân biệt thây. Có người vì vì chút lợi danh mà bán nước bán dân. Có người vì vì vài người tên mà tranh cãi một tia tai. Những kẻ đó, đều là những nhân cách, ánh mắt của họ, họ đi tìm kiếm lợi, chỉ vì chút lợi ích lợi ích mà thôi. Họ khác gì kẻ khác?

“Trời có một lòng sinh, người có lòng trục lợi”. Nếu chúng ta làm trái lòng trời thì là ánh mắt nhân cách; hãy nghĩ, vì một chút lợi ích mà họ đi tìm kiếm lợi của mình. Cho nên, trung thực, nhân nghĩa là cần làm người tốt, không làm những nhân nghĩa thì cần phải giữ gìn nhân tính, mà không ánh mắt tìm kiếm lợi ích trong muôn vật. Nếu không thì một khi một thân người muôn kiếp khó thoát khỏi. Thế là oan uổng!

---o0o---

Chuyện 14 - Giữ gìn đức hạnh

Lời dạy: Tất cả chúng ta, trí thức, tài năng, những người phi thường, chúng ta đều có chuyên môn và trí thức của mình. Chúng ta muốn học tập và nghiên cứu gì để dạy, hay học nghề nào để mưu sinh cần phải theo theo yêu cầu. Cho nên, vì vì thế giới - bắt đầu từ tiên giác, chúng ta phải hết lòng tôn trọng và cung kính, mà có thể thoát khỏi lợi ích, cần là phù hợp nguyên tắc cần làm người. Nếu không, chúng ta sẽ học hỏi nhân cách và tìm kiếm lợi ích của mình.

Ngày xưa có một vị thuyền buồm thân nhau rủ nhau ra biển tìm châu báu. Thấy đó, chúa có la bàn và tài thiên văn để báo thời tiết ngày nay, chui dáo vào người có kinh nghiệm để đoán gió là người đi biển người đi biển. Vì người đi biển người đi biển có thể bị tác động của sóng trên biển và thời tiết thay đổi. Nhóm người thuyền buồm này rủ nhau ra biển thì phải đi một chuyến đi biển. Vì thế, họ đi các nơi dò la, thám hiểm, thật khó khăn lắm họ mới tìm được người đi biển, họ đem vàng bạc đi đổi lấy người này. Một người chủ thuyền đi biển dùng, chỉ ngày tết cúng bái thần thánh rồi đi hành ra biển.

Trở lại qua một ngày, thuyền chèo trên biển, sóng lặng gió êm rất thú vị. Buổi trưa hôm đó, trên biển nổi sóng gió, tiếng sóng mạnh mẽ thổi lên, liên tục suốt một ngày, àoạt người sóng trong sóng hãi. Trên tình thế bất phân, chợt có người nói: “Chúng ta đi biển phải cúng tế thần biển mới có sóng lặng gió êm”. Nghe thế thì người đi biển có sinh mệnh sống vì làm việc cúng tế, vì người đi biển trong sóng là người thân, chỉ có người đi biển người đi biển ngoài; kết quả, người đi biển bàn luận, chỉ có hi sinh người đi biển người đi biển anh ta làm việc tốt. Mọi người chỉ thành công người đi biển, người đi biển xin thần gia hộ biển lặng, tìm được châu báu yên ổn trở về nhà.

Ngày hôm sau, thời tiết thay đổi. Nghe biển có mệnh mông, họ không biết đi về hướng nào mới tìm được châu báu; ngay chiều trở về nhà họ cũng không cách gì nhìn thấy. Do đó, họ liền lên trời đi trên biển, đi đến đâu thì mang theo ãh tế thần, người đi biển váo váo khát; cuối cùng, cơn bão người đi biển chết trong biển.

---o0o---

Bài học đạo lý

Người đi biển vào ban đêm cần phải có đèn; ra ngoài lúc trời tối phải có đèn và áo mưa. Con người sống trên gian phải có cha mẹ, thầy cô, thì mới trị được, nuôi dưỡng và che chở; lẽ nào chúng ta vong ân bội nghĩa. Tác giả có câu: “Hết Phật mà tin mẹ, hai năm Phật ngay trước mắt; ban đêm, bạn bè không Phật thì xa”. Người không nghe Phật pháp thì không có trí huệ. Người không tinh tiến tu hành thì không có nhân lực, không thể vượt qua phiền não. Người mê tín Phật cho rằng vì cớ gì cũng có Phật gia hộ; vì thế, họ rất cung kính, cúng dường Tam bảo. Nghe đến đâu lâu ngày họ sinh ra lòng kiêu ngạo, gặp người khác thì trách Phật không gia hộ; cho nên, họ khinh thị, xem thường Phật, họ phá hoại, lòng tin vượt qua tất cả mọi người không còn.

Có người ch c u Ph t gia h mà không ch u g n thi n tri th c, không nghe Ph t pháp nên lòng tin không kiên c . Có người không có chính tri chính ki n, ch hi u kì c u c m ng. B i vì, th i i m t pháp, tà s , ngo i o thuy t pháp nhi u nh cát sông H ng; cho nên, m i ng i b ngo i o d d , mê ho c i vào ng tà. Khác nào nh ng i i bi n mà ch ng có ng i d n ng?

Th gian có r t nhi u ng i mu n h c Ph t, mu n vào bi n c Ph t pháp tìm châu báu. Khi h m i n o Ph t r t n l c tu t p, nghiên c u Ph t pháp; l i nghiêm trì gi i lu t. Tr i qua th i gian, h sinh l i bi ng, l i còn làm ác, phá gi i mà ch ng lo s . i u này khác gì gi t ng i d n ng i bi n? Ng i h c Ph t l y gi i làm th y, phá gi i là m t i c n b n h c Ph t mà mu n thoát kh i bi n kh sinh t là i u vô lý.

---o0o---

Chuy n 15 - Mu n nhanh vì c không thành

L i d n: Pháp s Huy n Trang i ng i n th nh kinh, ph i m t th i gian hai, ba n m m i n. Ngày nay, chúng ta ng i máy bay kho ng sáu ti ng thì n. Ngày x a, làm vì c gì c ng ph i d a vào s c ng i. Ngày nay, m i vì c u d a vào máy móc hi n i, khoa h c ti n b , qu th t mang n cho nhân lo i h nh phúc r t nhi u. Con ng i sinh ra có th b ng th tinh nhân t o, c ng có th h n ch c k ho ch sinh . Y d c có th ch a tr c nhi u ch ng b nh nan y, bác s dùng ph ng pháp ph u thu t thay tim, ghép th n; ho c ch a b nh b ng cách máy móc t i tân hi n i, kéo dài m ng s ng con ng i. Nh ng không th làm cho con ng i v a sinh ra l n ngay l p t c.

X a kia n có m t v vua, vì l n tu i m i sinh c m t cô công chúa nên nhà vua mu n cô l n nhanh l p t c. Nhà vua li n tri u t p t c i th n v n, võ vào th o lu n, trình bày ý ki n c a m i ng i. Nhà vua th y không có ph ng pháp nào làm cho công chúa l n nhanh c. V quan võ th a:

- Tâu b h ! N u qu c gia b gi c xâm chi m thì chúng th n có th hi sinh thân mình ánh d p quân ch; cho dù quân ch có thiên binh v n mã, chúng th n c ng không lùi b c, nh ng vì c b h mu n làm cho công chúa l n ngay thì chúng th n ành b t l c, xin b h th t i.

V quan v n th a:

- Tâu b h ! B t kì vì c l n nh c a qu c gia, chúng th n u có th v n d ng trí tu , m u l c x lý, gi i quy t m i v n ; còn v vì c công chúa, xin l i chúng th n không am hi u vì c này.

V th n khác th a:

- Tâu b h ! Ngài mu n làm công chúa l n nhanh chóng, ây là v n sinh lý y h c can thi p. Vì sao b h không m i m t v th y thu c tài gi i n lu n bàn th .

Do ó, nhà vua li n c ng i i m i t t c th y thu c n i ti ng trong n c n. Vua h i:

- Các khanh gi i v y d c, không bi t có lo i thu c nào làm cho công chúa l n ngay l p t c không?

Các th y thu c nghe nhà vua nói mu n làm cho công chúa l n ngay, nên vô cùng kinh hãi, li n ngh : “Vua mu n làm cho cô bé l n ngay, kh p thiên h làm gì có vi c này, nh ng n u chúng ta ngh không ra bi n pháp thì nhà vua n i gi n, bay u nh ch i còn c nhà ph i làm th nào?”. Trong lúc nguy c p, có m t th y thu c ch t ngh ra k li n th a:

- Tâu b h ! N u ngài mu n công chúa l n ngay, qu th c có linh d c này, nh ng r t khó tìm, có th nói nghìn n m m i th y g p c thu c hay; nó l i m c trong núi th m hang cùng, n i không có ng i i n, c ng ph i i n th i kì nó chín m i có th hái c; cho nên c n ph i có th i gian r t lâu i tìm. Th n không bi t b h có kiên nh n i c không?

Nhà vua b o:

- Ch c n khanh làm cho công chúa l n ngay l p t c, b t lu n th i gian bao lâu tr m v n i c; nh ng ph i có kì h n là ch bao lâu?

- Tâu b h ! Lâu nh t là 15 n m, s m nh t là 10 n m; nh ng tr c khi th n ch a tìm c linh d c, t m th i b h cho th n b công chúa i. B i vì, khi tìm c linh d c ph i bào ch thu c ngay và u ng li n t i ch m i có hi u qu , n u lâu thu c không có linh nghi m; cho nên th n mu n b công chúa i.

- R t t t! Cách này hay l m!

T ngày công chúa b th y thu c b ng i không còn trong cung, d n d n nhà vua c ng quên lãng vi c này, th m thoát ã 12 n m trôi qua. M t hôm, th y thu c này em công chúa tr vào cung, nhà vua nghe tin vui m ng khôn xi t, l p t c cho h vào. Vua th y công chúa ã tr thành thi u n , xinh p tuy t tr n, càng h n h vui m ng ban cho th y thu c r t nhi u vàng b c châu báu.

---o0o---

Bài h c o lý

Chúng ta h c Ph t, tr c tiên ph i quy y Tam b o, g n g i thi n tri th c, tu l c v n h nh, tích l y công c và tu tâm tính, b i d ng d n

d n m i c thành t u. Có ng i dám ng y x ng tr i ban chân o. H có bí quy t gì làm cho mau c o, th t gi ng nh nhà vua trong câu chuy n, a bé v a sinh mà mu n l n ngay l p t c, gi ng nh tr con làm trò c i.

c Ph t là b c Chánh Tri Chánh Giác Vô Th ng y t bi, trí hu , phúc c và th n thông vô l ng. Ngài tu hành tích l y nhi u i nhi u ki p. Trong o Ph t tuy có pháp môn n ng , nh ng c ng ph i d a vào m t n a n l c tu hành, m t n a c n lành, trí hu s c nh y bén i tr c, m i có kh n ng n ng . Sau khi n ng , c ng ph i ti m tu, tích l y công c, m i có th thành Ph t. Th gian này không có chuy n m t b c lên tr i.

---o0o---

Chuy n 16 - L y n c mía t i cây mía

L i d n: “Lòng cha m nh tr i bi n”. Ng i làm cha m trong thiên h không ai mà không yêu th ng con mình. Nh ng th ng con không úng cách thì d n n con cái thành thói h t t x u. Trong gi i s , nông, công, th ng m i ng i u ph i làm vì c ki m ti n sinh s ng; nh ng cách ki m ti n b t h p pháp s a n nguyên nhân th t b i. M i ng i u có m t công vì c, nh ng làm vì c ph i chính áng, n u làm b t chính là k h h ng. Chúng ta suy m t mà ra ba, muôn vì c th gian u có chính-tà và có úng-sai.

Ngày x a m t vùng nông thôn n có hai ng i nông dân r t thân nhau. M t hôm, hai ng i ng i bàn tán th o lu n v vì c tr ng mía. Anh A nói:

- Chúng ta thi nhau tr ng mía ng i nào th ng thì c nh n m t s ti n th ng, ng i nào thua ph i chi ra s ti n th ng nhé! Anh th y th nào?

Anh B áp:

- c ó! Nh th th t là thú v , c ng là khích l công vì c s n xu t, nâng cao thành ph m, l i nói nh inh óng c t nhé!

Hai ng i giao kèo quy c thi u xong. H chia ám t m i ng i m t n a và b t u thi u.

Tr i qua m y ngày, anh A v t óc suy ngh mu n tìm cách nào th ng c thi u l n này. Sau m y ngày suy tính, cu i cùng anh ch n m t cách. Anh ngh : “Mía ngon là nh ng t, ch c ph i dùng th ng t t i nuôi d ng nó. Vì th , ta dùng n c mía t i lên, nh t nh s thu ho ch b i ph n”. Vài ngày sau, hai ng i b t u cày t, tr ng mía. Anh A th ng e m n c mía t i lên. Anh B v n làm nh ng công vì c bình th ng, nh ng ch m ch h n; anh siêng n ng x i t, nh c , bón phân, t i n c.

Sau vài tháng, ám mía c a anh A d n d n vàng úa. Mía c a anh B ngày càng t i t t, cao l n m p m p. Cu i cùng, ám mía c a anh A ch t khô

héo; mía c a anh B l i c trúng mùa. ây vì nguyên nhân gì? Là làm úng ph ãng pháp hay không úng mà thôi.

---o0o---

Bài h c o lý

T c ng có câu: “Gi c tr m k c a tr ng nguyên”. Ng i thông minh l i m c ph i sai l m thông minh làm h i, vì c này âu âu c ng có. Nh ng k l u manh, tr m c p cho r ng không c n lao ãng c c nh c mà v n c h ãng. K l a d i, g t ng i cho mình ãng ba t c l i thì c t i n c a. Nh ng theo lu t nhân qu “thi n có qu báo thi n, ác có qu báo ác”. Báo ãng li n theo sau.

Muôn s ã th gian, chúng ta làm vì c m t ph n thì h ãng m t ph n; tuy t i không có chuy n k l i lao ãng mà h ãng thành qu . Cho nên o Ph t nói: “Tr ãng d a c d a, tr ãng u c u”. Không có o lý tr ãng c um tùm mà c g t lúa.

Trong gi i s , nông, công, th ãng n l c làm vì c u có ph ãng pháp c a h .N u ãng i ch chuyên v t óc suy ãng tìm cách chỉ m o t tài s n c a ãng i khác; ho c dùng th o n u c tr c l i ãng mình có l i thì s ch u qu báo h i ãng. Nh ãng i làm vì c v n phòng tham ô trái pháp lu t. ãng i nông dân dùng phân bón hóa h c quá li u l ãng thu ho ch cao có h i s c kh e ãng i tiêu dùng. Công nhân tham lam l y tr m v t li u, làm vì c qua loa. Doanh nhân dùng hàng gi bán l a g t m i ãng i c l i ãng i. K t qu , h u ch u báo ãng thích áng t i ãng làm. M i ãng i th gian u có m t ãng , ai c ãng có th làm l i ích cho xã h i. Chúng tôi nói cách khác, m i ãng i u có th bóc l t xã h i, v n là chúng ta có l ãng tâm hay không mà thôi.

Ti n c a m i ãng i sáng s a hay m m t, nhân cách thanh cao hay th p hèn, t ãng lai ti n thân hay sa a u b t u t m t ý ni m c a chúng ta. N u ãng i gi tâm l ãng thi n, m c dù hi n t i ch u thi t thòi m t chút nh ãng t ãng lai nh t nh c qu báo t t p. K gian ác tuy tr c m t chỉ m c l i ph m m t chút, ãng ãng d n d n nhân cách b sa a. M i ãng i chán ghét, t ãng lai nh t nh s t m t i, chính là do có tâm x u. Dùng ãng i, làm vì c không úng ph ãng pháp, c ãng t o thành k t qu không t t. Vì th , chúng ta ph i h c theo c Ph t, Thánh hi n d y, lý do là ây.

---o0o---

Chuyện 17 - Tham vi c nh b vi c l n

L i d n: R t nhi u ng i th gian này g p vi c l n thì mê mu i còn vi c nh thì sáng su t; ây chính là nói: “Ch tham m t chút l i nh mà b vi c l n”. Nh nói: “Ng i làm ngh buôn bán ng i tính t ng ng, t ng c t, nh ng khi n ch i thì x láng, vung tay quá trán”. K tr m c p l u manh ki m c ti n t l a o c p gi t, c ng t vào chuy n n ch i c b c, r u chè, trai gái. K làm quan l n tham ô ti n c a nhà n c, l i b s ch túi vì các em chân dài. Nh ng ví d này u là tham vi c nh mà b vi c l n.

Thu x a có m t lão phú ông r t giàu, ti n c a, châu báu nhi u vô s ; l i còn có ru ng t, n i n cò bay th ng cánh, có th nói lão ch n i v i n c giàu có. Nh ng khi buôn bán, lão tính toán t ng ng, t ng c t t m . N u có khách hàng l thi u lão m t ng, lão c ng tìm tr m ph ng nghìn k òi l i cho b ng c.

B n n m v tr c, có m t khách hàng thi u phú ông m t ng. M t hôm, lão b ng nh n vi c này. M i l n, lão n nhà ng i kia òi ph i t n hai ng ti n xe. Vì khách hàng không có nhà nên lão ph i t n thêm hai ng tr v . Vài ngày sau, lão l i òi n , ng i này v n không có nhà; t ng c ng lão i ba l n m i òi c m t ng ti n n . T ng c ng lão t n m i hai ng ti n xe, l i còn hao t n tinh th n và s c kh e r t nhi u òi c m t ng. Chuy n này ch ng ph i khôì hài hay sao?

---o0o---

Bài h c o lý

Th c t trong xã h i có r t nhi u ng i lòng d h p hòi, nh trong cu c s ng th ng ngày, m i ng i vì m t vi c r t nh mà m ng ch i nhau. Có ng i vì giành nhau m t t gi y, m t tách trà mà ánh nhau m u s t trán; ho c vì m t câu nói không h p ý nhau, hay trái tai thì li n h c ng tay th ng c ng chân; cho n, t i u vu oan kéo nhau ra tòa án. Chuy n mua bán th ng ngày, ch ng nh ng tính toán thì t h n mà còn vì tranh ch p vài ng ti n l mà cãi nhau m t tía tai. K t qu th nào? ánh m t nhân cách, m i ng i u xa lánh, cho n k t oán thù. Nh ng vi c này x y ra hàng ngày nh c m b a.

Trong tôn giáo v n khuyên ng i làm thi n, h ng d n m i ng i chánh tín; cho n, ch d y m i ng i tu hành, gi i thoát sinh t và th cúng th n thánh thì nhân cách và tu d ng c a ng i này cao th ng h n ng i bình th ng. Nh ng có nh ng ng i t vi c th th n, cho n làm ch c v trong

Phật giáo. B t kì, chính pháp, tà pháp; n i o, ngo i o; chánh tín, mê tín
h u làm càn, kêu g i tín quyền góp ti n c a vì chút l i ích cho mình
mà r i vào ng tà. L ã nào không oan u ng, áng th ng?

Con ng i sinh ra th gian này là theo nghi p l c, vì cu c s ng mà ph i lao
tâm kh t , su t i c ng vì c m n áo m c mà ra s c làm vì c, th m chí
t o nhi u ác nghi p nh : sát, o, dâm, v ng v.v...làm cho nhi u i nhi u
ki p luân h i trong sáu ng, oán thù l n nhau không d t. ây không ph i
vì tham vì c nh mà b vì c l n hay sao?

Xã h i ngày nay, có m t s ng i s ng th c d ng. B n i v i tôi có l i thì
tôi cung kính, tôn tr ng, n nh n t, h i l . Còn không có l i thì tôi xem
th ng, ganh ghét, l a d i, tàn h i l n nhau; th m chí, gi trò gian trá li u
m ng h g c anh tôi ti n thân, m nh hi p y u, cá l n nu t cá bé. t Nh
V n nói: “Muôn v t trong s c nh tranh h n, kém. V t h n thì c sinh
t n, v t kém thì b ào th i”. Làm cho th gian nh bãi chi n tr ng c a a -
tu-la. Là côi ng i, hay côi súc sinh? Truy tìm n t n g c, ch vì chút l i
nh mà thôi.

---o0o---

Chuy n 18 - Mài dao trên l u

L i d n: “Ng i ph i v n lên, n c th ng ch y xu ng”. Ai mà
không mu n v n lên cu c s ng? Khi con ng i s ng c nh thì u th n c m
n, áo m c, nhà thì h n l c ph n u làm vì c cu c s ng y v
m t v t ch t. Lúc y v t ch t thì tìm c u chuy n làm p b n thân. Khi
cu c s ng t m y , h v n chi tiêu ti t ki m c ng dành d m chút nh, h
càng gom góp càng mu n cho nhi u; cho nên, ham mu n c a con ng i mãi
mãi là túi tham không áy. Ng i ch a t danh v ng, a v trong xã h i
thì h làm cho b ng c, c r i l i mu n th ng quan ti n ch c. Vì th ,
s mong c u c a con ng i không bao gi th y .

Ngày x a có m t ng i r t nghèo, ph i i xin n kh p m i n i duy trì
cu c s ng. H n th ng b chó d c hi p, ho c b m i ng i khinh b , m ng
ch i, h y nh c. Tr i qua nh ng ngày tháng r t kh s nh th , h n ngh
mình sinh nh m th k . Trong lúc h n tuy t v ng, thì g p c m t ng i
h i h n:

- Anh còn tr m nh kh e, l i không t t nguy n vì sao ph i i n xin nh
v y?

H n áp:

- N u tôi không i n xin thì tôi bi t làm ngh gì s ng; v l i, ki p s ng
n xin tôi c ng làm ch a n i, tôi s ng ch ng có ý ngh a gì?

- Anh nghĩ quá bị quan trọng, tôi sẽ giúp anh tìm công việc làm. Anh có nghĩ làm không?

- Tôi tìm công việc nhưng không thích hợp nên miễn xin. Anh nói thử công việc tôi xem thử nhé!

- Hiện nay trong cung vua đang thi tuyển coi chằm sóc vườn hoa, tôi nghĩ thi tuyển giúp anh hãy làm việc đó.

Nhớ, hiện làm việc trong cung rất chậm chạp, làm mãi cho đến khi tuổi về hưu. Nhà vua ban thưởng cho những người cần cù, một con lợn để ăn thịt và ngôi nhà lợp tranh xinh xắn.

Gã nghèo khổ đến với ngôi nhà của mình. Hiện muốn làm thử con lợn để thử nghề thịt nhừ phẩm, dành tiền tiêu. Hiện tìm con dao, nhưng dao quá cùn; hiện lên mua mài xong, về xuống mua một vài miếng thịt lợn để không cùn, hiện lên mua mài tiếp. Cảnh thấy, hiện chực lên, chực xuống không biết bao nhiêu lần, thử là cùn. Cuối cùng, hiện nghĩ ra một cách: “Ta chực lên mua xuống như thế quá mệt, chỉ biết ta vắt con lợn để lên mua, về lột thịt, về mài dao, khi phớt cùn chực lên chực xuống”.

---o0o---

Bài học lý

Chúng sinh vô thường nay luân hồi trong sáu cõi, cứ mãi trôi lăn trong sinh tử không biết mấy nghìn vạn lần, xuống cõi chúng sinh chết cao như núi, nên cảm thấy sinh khổ cho nên khi sinh tử như bị nện, vạn không thoát khỏi luân hồi trong sáu cõi. Chúng ta sống thế gian này, nghĩ nghĩ gã nghèo muốn kiếm miếng thịt. Hiện chực lên mua, xuống mua, để cho luân hồi trong sáu cõi, thử khó mà nghĩ ra biện pháp hay. Hiện đem thử lên mua, để cho sinh lên cõi trời về cõi hạ nghĩ thế khoái lạc thì lợi bất nhân. Hiện nên kiếm miếng thịt phớt chực lên xuống thử là cùn, lợi luân hồi trong sáu cõi.

Tất cả chúng sinh lăn lộn trong sinh tử, vì cuộc sống của họ về cùn, về vạ tội nghiệp, chưa bao giờ kịp nghĩ về những điều có thể sống. Có nghĩ cho rằng đó là vạn mệnh; họ cứ thế mà thánh sống; họ cứ sinh lên trời là hiện tại sống tự nhiên, không có biện pháp làm cho mình. Vì thế, chấp nhận sống trôi qua một đời trong mê mẩn; họ cứ tạo các nghiệp ác cứ chút an vui, cứ vui tạo nhân khổ, không biết quở sau càng đau khổ hơn. Khi nào họ mới thoát khỏi khổ đau vui? Đời này phải tìm trong Phật pháp mới biết.

Có ai b ng lòng i làm nh ng vi c t n công vô ích, ai mà không mu n mình ti n thân? Ai mà không mu n sinh lên cõi tr i c h ng th cu c s ng sung s ng? Ho c gi i thoát sinh t không còn nghi p l c trói bu c; ho c sinh v T nh c an l c t do t t i? T t c nh ng i u này u d a vào s n l c c a chúng ta, không ph i n m trong tay th n thánh i u khi n; ch c n chúng ta n ng theo Ph t pháp tu hành thì chúng ta có kh n ng làm c nh ng vi c này. c Ph t d y: “Th gian và xu t th gian thành t u theo nguy n”. Chúng ta mu n không còn mê ho c sinh t thì v i thôi! Tây ph ng T nh sao ta không v ?

---o0o---

Chuyện 19 - Khắc dấu dưới nước

L i d n: Th gian có r t nhi u vi c mà m i ng i cho là s th t. Nh ng trên th c t là nh n th c sai l m mà theo thói quen cho là úng; ho c t mình sai l m mà không bi t c. Nh ngày x a con ng i cho r ng m t tr i xoay quanh trái t, trên th c t là trái t xoay quanh m t tr i. Khi chúng nhìn th y con ng qu c l , hay ng s t tr c m t, nh ng khi cách xa thì con ng càng nh , trên th c t con ng v n nh v y. Ban êm, chúng ta n m m ng th y rõ ràng có nhà c a, có con ng, có nh ng ng i nào ó và c ng có x y ra nh ng s vi c; nh ng khi t nh d y ch ng th y có vi c gì.

Chúng ta s ng th gian này, c ng gi ng nh n m m ng, ch ng có v t gì là th t. Nh ng trong ý th c ho c c m nh n c a chúng ta m i s vi c u là th t. Vì c m nh n sai l m nên gây ra s au kh và t o nghi p su t m t i; ây là chúng sinh b mê ho c.

Ngày x a có m t th ng nhân mu n v t bi n ra n c ngoài mua bán. Lúc ó, ch a có máy bay, i thuy n c ng ch a có máy móc nh ngày nay, ch gi ng bu m mà i; cho nên không may g p sóng to, gió l n là vi c r t nguy hi m. Th ng nhân này vì mu n ki m ti n l i nhi u, nên không ti c thân m ng, m o hi m v t bi n i buôn. M t hôm, thuy n ang ch y ra gi a bi n. Lúc ó, h n ang ng trên m i thuy n ng m nhìn phong c nh, vì s ý nên ánh r i xâu chu i ng c xu ng bi n. H n mu n l n xu ng n c tìm xâu chu i, nh ng vì i cho k p nên li n kh c d u m t ng l n sóng d i n c nh . Khi tr v , h n có th nh d u kh c này mà bi t ch v t xâu chu i lên c ng không mu n; vì th , h n v i gi ng bu m ch y.

Th i gian trôi qua r t nhanh, thoáng ch c ã qua hai tháng, khi tr v h n tìm d u kh c, v n tìm không c, th t không d gì tìm c l n s óng, h n ch y tìm xuôi ng c, nh ng làm sao tìm c. Ng i bên c nh nói: “M c

dù người nào sống nực cười nhau, nhưng mỗi người khác nhau. Làm sao tìm được?”

---o0o---

Bài học lý

Mỗi người đều có quan niệm. Người thông minh có quan niệm cao người thông minh. Người ngu si có quan niệm cao người ngu si. Người nào có quan niệm cao người nào. Trong Phật giáo, mỗi người hiểu Phật pháp cũng không giống nhau. Quan niệm có chánh có tà. Có câu chuyện: “Chẩn úc thì n mà gi”. Nếu chúng ta quan niệm chính pháp là trợ giúp tu hành gì thì thoát; còn quan niệm tà kiến thì họ không biết bao nhiêu người rơi vào pháp tà, có làm việc cũng vô ích.

Người thông minh trí huệ như ý kiến, nếu chấp quan niệm không chấp hành và không tiếp nhận ý kiến họ ích thì họ chấp sai cho là đúng, chấp tà cho là chánh; họ có mô xâu quy tắc chỉ mốt tài sản cao người khác, như như như lại họ sẽ bị. Người ngu kiến thức chấp hội, em tâm từ nhân lòng quân tử thì sai lầm nhiều. Nếu họ khiêm tốn thì giáo thì trị thế, cũng chấp hành là người có phúc. Người nào chấp tà kiến, vào thế là chấp, không không không sai lầm, chấp chấp chấp vào pháp tà, thế là đúng thế.

Phật pháp có tám vạn bốn nghìn pháp môn, vì theo căn cứ của mỗi người mà có Phật thuyết pháp. Có người thích cho mình đúng, người khác sai; họ có bài trình người khác mình; họ không không chấp cho mình là đúng, họ là tôn sùng quan niệm của mình.

Có người sáng thế này, chỉ hiểu khác tu hành xen tạp. Tuy họ không có kiến chấp như vậy là người không thành tựu, gì như một kho như gieo như u lồi họ thế gì. Chúng ta có thể thu hoạch như trái cây không? Chúng ta tinh tấn tu hành cũng phải có mục tiêu, chuyên tu hành một pháp môn thế thì mới thành tựu. Vì thế, xin bạn quan niệm không phải là người không có kiến, mà phải khiêm tốn nghiên cứu, cứu thế thì trị thế chuyện. Sau đó, chúng ta chấp pháp môn thích hợp căn cứ của mình rồi bắt đầu tu, phải thế trí huệ và thế duyên của mình.

---o0o---

Chuyện 20 - Cắt mười cân đèn một trăm cân

L i d n: *Ánh i n d t t, l a á x t nhanh, n c ch y ra bi n c , hoa n thì hoa tàn. Nhân lo i hàng ngày c ng th ng nói v i nhau, tuy l i nói gió bay nh ng i u t t, x u l u l i trong lòng ng i. C c d y: “Nói nhi u l i nhi u”. Ai c ng bi t nói, nh ng khi nói th ng m c ph i sai l m; ho c nói l i l m c a ng i khác; ho c phê bình h , x y ra nhi u chuy n phi n ph c. M i ng i u có th phê bình ng i khác, và c ng b ng i khác phê bình l i mình; nh ng ai c ng s ng i khác phê bình mình.*

Thu x a có m t v vua r t s ng i khác phê bình mình; cho nên, vua r t c m ghét nh ng ng i nói chuy n úng sai c a mình. Vì vua là b c ng u trong n c, cho nên tùy ti n t ra nh ng i u trong pháp lu t, có th khép t i ng i ph i ch t. ây chính là khuy t i m c a th i i chuyên ch . M c dù v vua này th ng gi t nh ng ng i dám nói chuy n úng sai c a ông ta, nh ng nhân dân không s v n c nói. Có ng i dám nói xúc ph m vua r i ch u ch t ch không th im l ng. Do ó, ng i nói chuy n úng sai c a vua ngày càng nhi u.

M t hôm, khi v a bãi tri u, vua rình sau b c rèm lên nghe các i th n phê bình mình. Có ng i nói: “Ông vua này là hôn quân b o tàn vô o, so v i loài thú d càng ghê g m h n”. Vua nghe i th n nói n i gi n ùng ùng, gi ng nh thú d iên cu ng, gi n d nhìn các i th n. Nh ng lúc ó, các v i th n ã i n i khác r t nhi u, ch còn l i vài v lão th n l n tu i. Trong c n th nh n , vua không bi t rõ th ph m là ai, ch nghe theo l i sàm t u c a k t i u nhân bên c nh. Vua li n h l nh b t ngay m t lão th n tra kh o và c t h n m i cân th t trên thân ông, m i h c n ph n n lôi ình, làm cho lão th n au n ch t i s ng l i. Tr i qua vài ngày, nhà vua i u tra s vi c rõ ràng, vua bi t lão th n khô ng có nói nên vô cùng áy náy, li n b i th ng cho lão th n này m t tr m cân th t, nh ng lão th n v n rên r au n. Vua nói:

- Tr m ch c t khanh m i cân th t, nay b i th ng l i m t tr m cân không hay sao?

Lão th n m t m i h i:

- N u nh b h b ng i khác c t m t m t cái u, r i h n l i m t tr m cái u; ngài có ng ý không?

Vua hét lên:

- Vi c này không th c!

Khi vua hi u rõ o lý này thì lão th n t t trút h i th cu i cùng.

---o0o---

Bài h c o lý

Có khi, chúng ta đã ra ý kiến sai lầm trong nhất thời, hoặc tốt nghiệp p. Sau đó, cho dù có hình nhân như âm mưu. Vì thế, chúng ta phải học Ph t, tu học trí tuệ mới hiểu rõ úng-sai, tà-chánh, thì n-ác s không tốt nghiệp làm ác; nếu không thì, khi báo nghiệp có hình nhân cũng không k p. Mọi người đều có ưu điểm và khuyết điểm. Người có chút ưu điểm thì luôn khoe khoang, mưu mô lừa dối; còn có khuyết điểm thì che giấu không muốn cho ai biết; lại thích nói chuyện thể diện khác và phê bình khuyết điểm của họ. Cho nên, chuyện thể diện thật gian nan.

“Mệnh hiếp yếu”, “cậy thế chiếp người”, làm cho người yếu, người ngu chịu hàm oan nhục, cũng là chuyện thể diện thật gian nan. Khi nhìn con người như vậy, người kiêu oan gia phải tìm cách báo thù lẫn nhau, là khi báo sinh tồn xoay chuyển không ngừng.

Các dụ: “Có lúc sao sáng, có lúc trăng sáng, gió nổi theo sự di chuyển”. Khi có tình, có thể lúc không thể suốt đời. Người con người vẫn mong muốn ai ai cũng kính phục mình, nói ra một câu ai nỡ u vô theo, không muốn ai cãi lại câu nào. Người thối bại, người yếu đuối bị nói lên sau lưng vài câu bậy bình cho họ; những người thối bại chui vào thân. Lòng oán hận như thế, ngày tháng dần chôn vùi, khí oán thù ngày càng phát triển, nhân duyên thành thế giới này có báo nghiệp. Cho nên, thể diện mãi mãi không có cuộc sống bình yên.

---o0o---

Chuyện 21 - Giết con cầu con

Lời dẫn: Lòng cha mẹ như trời bi nhân. Làm người, ai cũng mong muốn “nhieu phúc, sống lâu, con cháu đông đúc”. Con cháu đông là phúc của tiên, lại còn nối dõi tông đường; đây là tâm nguyện rất lớn của bậc làm cha mẹ. Vì vậy, họ còn mong “con trai thành hoàng, con gái thành phụng”. Ai mà không mong muốn con cái mình học giỏi? Những người nghèo khổ nuôi con khôn lớn, lại phải lao tâm khổ tứ, mới trở thành một người có học vấn, có trí thức, lòng thì n. Tất cả những người này đều phải rất nhieu vất vả tinh thần và sức lực. Nhưng người không tốn công sức thì ờn ngớt tất cả mọi người đều trở thành thối bại; lại còn có kẻ quỵ c l i. Đây là lẽ thường của người thế gian? Hay là nghiệp chướng?

Ngày xưa có một người trung niên, chôn hàng một trăm năm, lại có một con trai; người này muốn có thêm một con nữa. Thế ngày, ngoài công việc làm lương thực thì c c kh ra, hàng còn đi khắp nơi

n i t h ã ng c u th n, kh n Ph t gia h : “Con không c u vinh hoa, phú quý, c ã ng không m u n tá i giá, ch ã mong c ó thêm m t a con”. Vì c ã này có m u thu n không?

Có m t bà ã ng bi t c vì c ã này, li n ch y n nh ã n ã ng nói:

- Ch ã m u n có thêm a con n ã ph i không?

Qu ph ã p:

- úng th ! Bà có cách nào làm cho tôi có thêm a con không?

- Ch ã c n ch ã c u th n, th n là ã ng có quy n tuy t i, b t c vì c gì th n c ã ng làm cho m i ã ng i th ã c ã ng u y n.

- C u nh th nào m i c c m ã ng?

- Ch ã c n ch ã c úng t th n tr ã ng h u.

- Th ã nào là ã c úng t tr ã ng h u?

- em ã ng i c úng t .

- Là ph i gi t ch t m t ã ng i hay sao?

- úng v y! T t nh t là ã ng i th ã n c ã ch .

- Tôi ch ã có m t a con.

- úng r i! Cách t t nh t là con c ã ch .

Qu ph ã này vì c u con th ã th i t, c ã ng b m ê t n th n là ã ng quy n n ã ng tuy t i. Cho ã n, ch ã ng c ã n suy ã ng li n gi t con m ã nh ã c úng t th n.

Khi ã a bé ch t r i, th n có t tr ên tr i xu ã ng ban cho qu ph ã a con không? M i ã ng i hay chuy n li n k é o n m ã ng qu ph ã v ã ngu si v ã m ê t n; bà ã ng gian trá h i ã ng i. ã y là l i do th n hay do bà ã ng?

---o0o---

Bài h c o lý

Con ã ng i không th ã không có t n ã ng ã ng tôn giá o, không có t n ã ng ã ng tôn giá o thì ã nh th n không có n i ã ng t ã, c ã ng không có ch ã xoa ã u n i ã u kh ; gi ã ng nh ã con m t ch ã m , ch ã ng nh ã ng không có ã ng i giá o ã c mà còn h c theo th ó i h t t x u. B i vì, con không có ch ã m , không có ã ng i tr ã ng nom ã y b o, ã ng ã i ã xã h i r t nh i u c m b y x u á c; cho ã n, ch úng nó r t ã l ô i cu n h c theo nh ã ng th ó i x u, m t khi ã nh i m th ã nh th ó i quen thì t ã ng lai i vào ã ng c t.

T n ã ng ã ng theo tôn giá o c ã ng ph i có lý trí m i úng, n u tin mù quáng theo tà giá o thì ch i b ã ng không tin. Xã h i c ã ng có r t nh i u tà s ã ng o i o. N u ch úng ã không có trí tu ã thì r t ã b b n ch úng l ô i k é o. Khi m ê t n b t n th t c ã c i là vì c ã nh ã mà n u nh ã qua l i giá o thì p v i qu th n thì c ã ng ã ng u hi m. T c ã ng có ã u: “M i th n ã nh ã thì ã, ã th n i thì

khó”. *Đi u* áng s *h n* là t *ng* lai *i* vào tà *o*, m *i* là *i u oan u ngr t l n*.

Có nh *ng k ngo i o* nói: “Th *n* là *ng quy n n ng tuy t i*”. Ch *c n m i ng i tin theo th n* thì vì c *gì th n c ng gi i quy t cho b n êm p*. B *n* có tin th *n* làm *c* không? N *u b n ph m t i ng i khác* có th *thay b n ng i tù c* không? Ng *i khác* có th *thay b n chu au n* vì t *t b nh hay ch t thay c* không? B *n n* no có th *thay cho ng i khác* không còn *ói c* không? B *n* vào nhà v *sinh ng i khác* có th *thay b n c* không? Nh *ng i u* này không th *thay c*. L *i* nói làm con c *a th n, c u ti n* thì *c ti n, c u s ng lâu* thì *c s ng lâu*; th *m chí, có th thoát c* tai *n n, t ng lai c* sinh lên cõi tr *i*. Th *n* th *t s* có quy *n n ng tuy t i* nh *th* sao? V *y t i* sao th *n* không làm cho m *i ng i c* giàu sang h *nh phúc, kh p thiên h c* thái bình? N *u nh th n òi h i m i ng i i c u kh n, cúng bái; ho c em l v t cúng t* thì m *i c th n gia h .* V *y khác* nào nh *quan tham ô?*

Th *n* là b *c* Thánh hi *n th i x a*; ho *c* là ng *i* trung hi *u, nhân ngh a c m i ng i tôn x ng là th n*. Ng *i tin th n ph i h c t p* theo nh *ng i u v i c a ngài*. N *u* có vì c *c u th n gia h , gi ng nh nh cha m giúp con cái*. Cha m *giúp con thành t u s nghi p, t o công n* vì c *làm cho m i ng i, làm ng i v i, ch không ph i nuông chi u*. Chúng tôi nói cách khác: “N *u m i* vì c *u l i* thì s *thành ng i* không làm nên vì c *gì*”. Còn n *u* có c *u t có ng, e r ng* không ph *i th n chân chính- gi ng nh b n l u* mạnh giúp b *n* làm vì c.

Có nh *ng ngo i o n* nói: “T *t c s au kh c a* con ng *i u* là t *i nghi p i tr c, cho nên c n ph i làm cho h t kh m i c an l c* (sinh v *cõi tr i*)”. Vì th *, h tu nhi u pháp môn kh h nh*. Có ng *i ng su t* ngày *êm*. Có ng *i n m* trên l *a nóng ch u thiêu t*. Có ng *i ng i trên gai nh n chu au n*. Có ng *i treo ng c thân mình trên cây*. Có ng *i chu ói khát, không n u ng*. M *c ích h tu kh h nh là c* sinh v *cõi tr i* thì c *ng gi ng nh câu chuy n gi t con c u con là không ú ng chánh pháp*.

---o0o---

Chuyện 22 - Đốt trầm hương

L i d n: Trong cu *c s ng, nh ng dùng giá r* thì *c m i ng i* mua nhi *u, c nó r t d dàng; nh ng hàng cao c p, t giá* thì r *t ít ng i* mua. Con ng *i* có ng *i* giàu sang và k *nghèo hèn*. Ng *i* nghèo qua l *i v i* nhau thân thi *n, g n g i*. Ng *i* giàu sang *i l i v i* nhau th *t* là khó.

Chúng tôi nói về học vấn, tri thức, tài năng. Có những môn học dễ thì khi đi làm kỹ thuật không cần nhiều. Có những môn học khó thì giá trị tự nhiên cao hơn, và đi làm kỹ thuật cần nhiều hơn. Những ngành có rất nhiều người không thích làm vì dễ mà cãi nhau ào. Họ không muốn làm vì khó học tốn nhiều công sức.

Ngày xưa có một thợ nhuộm nhân muốn ra biển tìm châu báu, nên rủ một người bạn và một người gian xảo lái một chiếc thuyền, lái chuồn bèo xuống sông rồi chèo trong hàng ngày. Họ xuôi thành phố biển rồi ra biển. Họ đi tìm kiếm mãi thì phát hiện trên biển có cây trâm hương. Thợ nhuộm bỏ mũ đi xuống nhặt những cây trâm hương trên biển, chèo thuyền rồi đi tìm kiếm. Vì vậy nhân nhà, muốn đi mua một chiếc thuyền; nhưng qua mấy ngày chèo có người nào mua.

Một hôm, thợ nhuộm thấy người bên cạnh bán than; anh ta bán rất tốt. Họ nói: “Tại sao chúng ta không mua trâm hương thành than, bán thành than?”. Do đó, họ bỏ mũ đi nhặt những cây trâm hương thành than. Quả nhiên, họ qua mấy ngày tìm kiếm than trâm hương bán sạch, tất nhiên bán theo giá thị trường. Về nhà, họ nói chuyện cho mình là người thông minh, muốn nghĩ ra cách này.

---o0o---

Bài học triết lý

Đi có những người cha nuôi dưỡng sự may mắn trong cuộc sống, nhưng họ lại xem cha mẹ không ra gì. Lòng tâm, bản tính của chúng ta, tất cả đều nằm trong sáu căn, bản mệnh của phi nhân nào che lấp; cho nên, tất cả đều luân hồi sinh tử, chu rớt nhiều khổ báo, thì không đi gặp Phật pháp khai thị phát tâm Bồ đề. Nhưng chúng ta thì không vì một chút lợi ích - vì kỹ thuật mà bán rẻ lòng tâm; chúng ta thì là vì cái đáng quý hay sao?

Có những người rất muốn học tập, muốn học theo thánh hiền. Ban đầu, họ rất tinh tấn chuyên cần, rồi về sau thì lại làm việc vì lợi ích cho xã hội. Nhưng chính nhân quần thể rất khó học, phải có đạo đức và nhân cách, có chí hướng rõ ràng và phải có kiên trì tháo thác thanh liêm, không tùy tiện v.v... rất khó làm được. Vì vậy, lâu ngày họ sinh ra chán nản, dần dần thì bị ngừng, trở lại một ngày bình thường thích đi chơi, đi ăn, đi uống, không chịu trách nhiệm. Cần gì giúp mình theo quy định cho mình?

Bởi vì trí thức, tất cả những người không nghĩ gì nhau; cho nên cách nhìn sang-hèn của mỗi người cũng khác nhau. Cần lấy ví dụ: “Mười nghìn người xuôi tay nhân tài”. Nguyên nhân thành công của

m i n g i r t n h i u , p h ợ n g p h ợ p l ợ m v i c c ợ n g c ợ s ợ i k h ợ c , i v i m i s v i c ợ ợ n g h ợ y k h ợ n g ợ n g , q u ợ n n i m c a m i n g i c ợ n g c ợ k h i g i n g n h ợ u . C ợ k n ợ i : “ M t c ợ n o c g i ợ b ợ o n h i ợ u t i n ? ” . C ợ k c h ợ r n g : “ T ợ m t h i n k h ợ n g t h ợ l ợ m r ợ c m ợ n , ợ o m c ” . N h ợ n g c ợ n g c ợ n g i t h ợ h i s i n h t i n h m ợ n g b ợ v t i t t h ợ o ợ v ợ n g h ợ a .

N g h ợ n g h i p k h ợ n g c ợ s ợ n g h ợ n , c h ợ c ợ t t ợ n g v ợ q u ợ n n i m c a m i n g i m i l ợ t h ợ n c h t s ợ n g - h ợ n . N u n h t t ợ n g , q u ợ n n i m b t c h p ợ o c v ợ n h ợ n g h ợ a t h i l ợ m b t c ợ v i c g i c ợ n g l ợ t h p h ợ n . C ợ n n h t t ợ n g , q u ợ n n i m c ợ o t h ợ n g c ợ t i t t h ợ o t h i v i c g i c ợ n g u c ợ o q u ợ y . V i t h ợ , l ợ m n g i t r c t i ợ n p h i c ợ l ợ n g t t r n g r i s ợ u m i c m i n g i t ợ n t r n g m i n h . C h ợ n g t ợ i n ợ i c ợ c k h ợ c , t m i n h t h p h ợ n r i m i n n g i t h p h ợ n . V i c n ợ y k h ợ n g p h i l b t d i b t d c h h ợ y s ợ o ?

---o0o---

Chuyện 23 - Tấm lụa bọc chăn rách

L i d n : T h ợ g i ợ n c ợ r t n h i u n g i h i n h d ợ n g x u x i , n h ợ n g t r ợ n g u y p h c v n v ợ t r i t h c . N h ợ n g c ợ n g i d ợ n g v t r i t h c , d u n g m o x i n h p , n h ợ n g u ợ o c r n g t u c h , c h ợ n g c ợ m t c h ợ t h c v n v ợ t r i t h c . C ợ n g i b i u h i n o c , n h ợ n c ợ c h r t c ợ o t h ợ n g , l i c ợ n k h i ợ m t n v ợ h ợ a n h ợ . C ợ n g i k h ợ n g c ợ t ợ i n n g v ợ h c v n m ợ l i k i ợ u c ợ n g n g o m n . N ợ i t ợ m l i , t h ợ g i ợ n c ợ r t n h i u n g i c h u n g s d i n , t r ợ u c h u t b n g ợ i c h ợ p . N h ợ n g r t ợ t n g i c h ợ t r n g n i t ợ m v ợ t h t l c .

T h u x a c ợ m t n g i h ợ n g n ợ y t h ợ n g l ợ m v i c b t c h i n h , l ợ n d ợ n g t h o n t i n h v i c h i m t ợ i s n c a n g i k h ợ c . V i h n k h ợ o c h ợ y n ợ n r t ợ t n g i b i t c v i c l ợ m c a h n .

M t h ợ m , t i n h c h n t h y m t g i ợ i n h r t g i ợ u c ợ . H n c h ợ r n g g i ợ i n h n ợ y n h t n h c ợ r t n h i u c h ợ u b ợ u , c a c i ; n u t ợ l y t r m c m t s c h ợ u b ợ u t h i t h ợ h n g t h s u t i . V i t h ợ , h n c h ợ y s p t , t i m t r m p h ợ n g n g h i n c , n h ợ n g i g i i t h i u h n t r ợ t r n v ợ o n ợ a n ợ y l ợ m n g i g i ợ p v i c . S ợ u ợ , h n t i m c n h ợ n s , n g i a p h ợ n g g i i t h i u h n v ợ o g i ợ i n h g i ợ u c ợ , c h ợ h n l ợ m n g i q u n l ợ y c h m s ợ c v n h ợ a .

B ợ n u , h n l ợ m v i c r t c h m c h , c t u n c ợ y c n h , t r n g h ợ a c n ợ n c c h n ợ a t i n t n g k h ợ n g p h ợ n g . N h v y , h n d ợ x ợ t m i n g ợ n g ợ c h t r ợ n g n ợ a k c ợ n g . M t h ợ m v ợ o l ợ c n a ợ m , h n l ợ n v ợ o p h ợ n g c h n ợ a , m ợ m n h i l ợ u h n m i t i m c c h i c r n g n g c h ợ u b ợ u , t r ợ n r n g p h l ợ n t m c h n c r ợ c h . H n k h ợ n g h l y m t t h c h ợ u b ợ u n ợ o m ợ c h l y m n h v i l a b c t m c h n r ợ c h r i m ợ n g i . S ợ n g h ợ m s ợ u , c h n ợ a

không th y ng i giúp vi c, ki m tra toàn b v t trong nhà không m t th gì, ch m t t m ch n rách nên ch ng b n tâm.

Nh ng h n l i d ng d ng c ý, em m nh v i l a b c t m ch n rách cho là hàng quý i khoe v i m i ng i, ch ng t là h n r t giàu có. M i ng i cho r ng nh t nh m nh v i l a b c quý giá, s th t m t t m ch n c rách.

H n ã tìm tr m ph ng nghìn k vào c nhà giàu sang, l i t n r t nhi u công s c làm vi c cho h , th m dò t t c ngõ ngách trong nhà, m i tr m c m t t m ch n c rách; h n l i vênh váo t c v i m i ng i. Qu th t là m t th ng ng c áng th ng.

---o0o---

Bài h c o lý

c Ph t d y: “Thân ng i khó c, Ph t pháp khó nghe”. Th t khó kh n l m, chúng ta m i kh i lòng tin Ph t pháp, i vào c a l n Ph t giáo. Ban u, chúng ta n l c tu hành r t chí thành, và làm vi c thi n tích l y công c. Nh ng tr i qua m t th i gian, d n d n chúng ta l i bi ng, l i b ham mu n thúc gi c, b danh l i th gian lôi kéo; ho c tham m cu c s ng sung s ng, ch gi h c Ph t b ngoài, l i không ch u khó tu hành. Khác nào nh gã ng c dùng m nh v i l a b c t m ch n rách?

Có ng i b ngoài m c y ph c, mang giày dép sang tr ng, gi ng nh nhà trí th c, nh ng l i d t c cán mai. Có ng i không có trí hu , không có tài n ng, nghèo x xác; nh ng khi m i khách thì n nhà hàng sang tr ng, ãi ti c th nh so n, t n ti n r t nhi u, r i mang n . Có k nhà có cúng k thì m heo, gi t dê ãi khách cho ông, dành d m thu ho ch trong m t n m h t s ch, hàng ngày n u ng r t kham kh , chi tiêu t n ti n. Vi c gì ph i ch u nh th !

Xã h i ngày nay có r t nhi u k ki m ti n phi pháp, dùng m i th o n tinh vi. C ng có k li u m ng c p c a, không ti c thân m ng. Lúc ki m ti n h c ng tính t ng ng t ng c t, không s ph m pháp lu t, c ng không s làm trái o c, l ng tâm, tranh cãi, thanh toán nhau nh i anh hùng. Lúc xài ti n nh ng i làm t thi n, không tính nhi u ít, ch s m t th dĩ n. ây là nhân sinh ch ng? N u nh lúc buôn bán ki m ti n làm ng i l ng thi n, khoan dung m t chút, chi tiêu ti t ki m m t ít làm vi c có ích cho xã h i. L nào thiên h không c thái bình, nhân dân không c h nh phúc an vui?

Khi h ki m ti n tranh cãi, thanh toán nhau k t thành oán t hù. i này s ng không c an vui, g ng g ng cho qua ngày. i sau, h b luân h i trong

sáu ng, n tr l n nhau; n nghi p, n tình, n ân oán, mãi mãi không có kì h n, c ng vì m t chút s di n mà a n nguyên nhân; gi ng nh m nh v i l a b c t m ch n c rách.

---o0o---

Chuyện 24 - Đem rang hạt giống

L i d n: Làm ng i, có ng i l ng thi n, c ng có k hung d , có ng i nhân t c h nh, c ng có k gian trá, nham hi m; ch có sai khác m t ni m thi n và ác. C c d y: “Ng i i ai mà không l i, bi t s a l i là Thánh hi n”. Ng i không ch u s a l i h ng thi n thì t ng lai mãi mãi trong t m t i, c ng là nghi p nhân thi u i u thi n. M i ng i nên có c h nh t t, khiêm t n s a l i l m thì trong tâm c trong sáng. N u nh c ch p gian trá thì gi ng nh nhà không có c a, không khí trong lành ch ng vào c, c ng không có ánh sáng m t tr i chi u vào, tr thành c n nhà t i t m u ám, ng i ta không th c lâu dài.

X a kia có m t anh nông dân, quanh n m c n cù cày b a, gieo tr ng lúa mè. Có m t n m, h n tr ng mè thu ho ch trúng mùa. M c dù, h n c mùa nh ng không bi t cách làm mè nh th nào n cho ngon. M t hôm h n ngh : “G o dùng n c n u chín n, mè có dùng n c n u không nh ?” Do ó, h n i h i th m m i ng i. Có ng i b o: “Anh em mè rang thì n m i th m ngon”.

H n làm theo l i ng i này ch d n, rang mè xong, h n n li n, v a th m v a ngon. Vì th , h n l i suy ngh : “Mè rang n th m ngon nh th . X a nay, ta tr ng th gì thì m c lên th ó, ta nên em mè rang gieo xu ng t, nh t nh s thu ho ch mè th m ngon, l i bán c giá cao. L nào không c giàu to?”.

Vì th , h n em toàn b s mè ra rang làm gi ng, r i h n ra s c cày t, nh s ch c , gieo mè xu ng. Hàng ngày, h n c n cù làm vi c t i n c, bón phân, làm c . T ó, m i ngày h n luôn trông i mè n y m m l n nhanh. Nh ng vài tháng trôi qua, c d i m c lan tràn um tùm, ch ng th y mè m c lên. H n m i bi t cách ngh c a mình là sai l m.

---o0o---

Bài h c o lý

Câu chuyện này chứng minh cho những người học Phật, phát tâm tu hành ở B - tát, mong muốn chứng quả Phật Vô Thượng. Xưa nay, B - tát phải khổ hạnh, làm việc khó làm, nên nhiều người khó nhẫn và tích lũy công đức mới là chính nhân thành Phật. Những người có người thích cuộc sống sung sướng an nhàn, đem danh lợi thế gian làm việc tu hành. Hàng ngày, họ tiếp xúc phiền duyên theo cảm xúc mà không dục sự tinh tấn tu hành. Chúng ta không trông chờ gì người Phật pháp thì làm sao có chính nhân B - ?

Các đệ tử: “Không có trời sinh Di-lặc, hay tự nhiên có Thích-ca”. Các Phật Di-lặc, Phật Thích-ca, cho nên ba vị Phật trong một pháp hội, đều phải nương tựa nhau mà hành, chứng Phật trên trời và dưới đất. Vì thế, chúng ta học Phật nên làm việc tu hành mà phải thành tựu như tu mà phải làm lợi ích chúng sinh mà phải thành tựu công đức mà phải làm. Chúng ta đừng tin Phật, học Phật thì nên làm việc tu hành, khổ hạnh chúng sinh. Nếu chúng mang danh học Phật mà chúng ta không chịu tinh tấn tu hành, chứng những người không thành tựu chính quả, mà ngược lại càng sâu thì khác nào họ trông chờ em rang?

Bậc Cao đệ tử: “Việc gì khó hay là dễ? Người quy tâm chỉ làm việc thì việc khó trở thành dễ, người không chịu làm việc thì việc dễ trở thành khó”. Vì vậy, mọi việc thế gian chúng ta nên làm thì không có việc gì khó. Lời nói: “Việc đáng buồn nhất là thất vọng ngu dốt, không có cảm giác”. Hay “Nghèo khổ nhất là nghèo ý chí”. Người tâm vô cảm, không có chí cố gắng thì làm việc gì cũng không thành tựu. Không có chí cố gắng thì không có chí cố gắng, ngược lại làm việc cũng không xong. Có người cho rằng giàu sang thế gian là công lao xứng đáng tiên thiên, hoàn toàn, học văn, trí thức là chướng ngại vật. Chúng tôi cho rằng chướng ngại vật của tâm thức là ý chí. Người không có ý chí thì mãi mãi là người nghèo. Xưa nay, những người thành công nghiệp, phải ông uđưa vào ý chí và nỗ lực. Người không có ý chí và nỗ lực thì cũng là họ trông chờ em rang phải không các bạn?

---o0o---

Chuyện 25 - Hi vọng tan theo mây khói

Lời dẫn: Làm người, ai cũng có hi vọng, mong muốn tương lai mình tốt đẹp hơn, nhưng khi thất vọng thì vô cùng đau khổ. Nếu như chúng ta muốn thoát khỏi tương lai thì hãy nhìn thấy hiện tại, phải lao tâm khổ tứ và kiên nhẫn, thì mới có được tâm lý niềm vui đau khổ cay

ng th t b i; cu i cùng, m i h ng h nh phúc ng t ngào c a s thành công.

Tâm lý con ng i th ng r t mâu thu n, khi h làm vi c trong môi tr ng yên t nh thì mu n bên ba bên ngoài. Lúc h ra ngoài làm vi c m t th i gian thì sinh tâm chán ghét, l i mong mu n cu c s ng yên t nh. Cho nên nói: “Tnh quá mu n ng, ng quá mu n tnh”. Cu c s ng luôn mâu thu n ng tnh nh th . “ i ng i m i vi c thì có tám, chín vi c không v a ý”. Ng i s ng trong ng không c yên tnh; ng i s ng yên tnh l i không ra c bên ngoài tham gia ho t ng. Do v y, con ng i kh ão r t nhi u.

Ngày x a có m t ng i. Khi mùa ông l nh rét, h n trong phòng t c i s i m, ti n ban êm c m áp c c n phòng và ng ngon gi c. M t hôm bên lò s i, h n ch t ng g c, trong gi c m h n th y mình t t bay lên cao, lên n t n t ng mây xanh, d i m t tr i r t m áp, d n d n gió l nh th i n, th i xu ng d i t ng mây, t không trung h n th y mình h xu ng núi r t l nh. B ng t trên núi h n th y mình r t xu ng hang sâu th m th m, h n hét to lên, ch t t nh gi c, th y trên thân mình không có p ch n, l a trong lò s i c ng ã t t khi nào, kh p thân h n l nh tê c ng, m i bi t ây là m ng.

---o0o---

Bài h c o lý

C c d y:

Tr n gian v n là m ng

Th c h c ng là m ng

Say m ng hay t nh m ng

V n là m ng mà thôi.

i ng i v n là m t gi c m ng dài. Khi chúng ta n m m ng hi v ng c làm quan, mau giàu có, kì m c nhi u ti n, n i ti ng kh p thiên h v.v... Vì v y, hàng ngày chúng ta m i c n cù ch u khó làm vi c; b t lu n b ng r ng v t su i, hay ch u ng m t n ng hai s ng u mong mu n m t ngày mình c thành t hoài bão. T c ng có câu: “Cu c i có l nh, có nóng, có gian kh , có h nh phúc”. Con ng i có lúc làm vi c kh nh c, có khi h ng th thanh nhàn, u là mong mu n t ng lai t t p h n hi n t i. Mong mu n t ng lai nh th này, hay nh th kia, t t c u là o t ng không d ng.

Ng i h c Ph th i v ng t ng lai ch ng c qu Ph t Vô Th ng, cho nên khi m i phát tâm, tinh ti n tu hành chí thành tha thi t. S tu hành gì ng nh

trong c n phòng l nh l o, ph i t c i s i m, l a cháy lên d n d n m áp c n phòng, xua tan khí l nh l o; sau ó con ng i m i h ng th m áp thích thú .

Trong lòng m i ng i chúng ta u có nh ng phi n não tham, sân, si, n u phát tâm tinh ti n tu hành thì gi ng nh ng n l a b t u cháy, ph i liên t c út c i vào thì m i có th xua u i t t c phi n não, làm cho thánh o s i m kh p thân tâm. Cu i cùng, phi n não không còn, ph c hu viên mãn, o qu m i có th thành t u.

Nh ng có ng i chú tr ng ham mu n v t ch t, d p t t l a thánh o; ho c d p t t lò s i ang bùng cháy, vì danh l i làm cho ng n l a thánh o không còn hi u qu . R t cu c, l a thánh o ã l nh, kh công tu hành không bi t ch y n âu, o qu càng lúc càng xa ng i.

M i ng i th gian u có hi v ng. a bé v a ra i thì mong bú s a, r i mu n i; l n lên m t chút, mu n n bánh k o, i ch i ch y nh y; tu i thì u niên mong c ch y xe máy, eo ng h ; tu i thanh niên mong th ng c cô gái xinh p; tu i trung niên mong làm nên s nghi p, ki m c nhi u ti n, làm ch c v cao c p; tu i già mong c cháu ngoan, con hi u. Nh ng th gian này vì c không nh ý có n tám, chín ph n m i, au kh nhi u h n.

Hi v ng có chính, có tà. C c d y: “Ng i có nguy n t t thì tr i ban cho”. Chúng ta mu n th c hi n hi v ng chính áng, c ng ph i tr giá thích h p- lao tâm lao l c; n u không thì tr thành o t ng. B t c vì c gì th gian u ph i c n cù ch u khó m i có thành t u; hu ng gì vì c l n xu t th gian thoát kh i sinh t . N u nh chúng ta s ng cho qua ngày thì làm sao có c thành t u. T c ng có câu: “H c Ph t m t n m, hai n m Ph t tr c m t; ba n m, b n n m Ph t trên tr i”. ây là b nh chung c a ng i h c Ph t. t c danh v ng, a v th gian u ph i tr i qua muôn nghìn th thách. Chúng ta h c Ph t vì sao không ch u tr i qua s rền luy n?

---o0o---

Chuyện 26 - Bắt chước nhà vua

L i d n: Ban u m i vì c th gian u do b t ch c mà ra, gi ng nh a bé b t u i h c, nó t p c sách, h c vi t, h c v , h c k n ng v.v...Nh ng b t ch c có t t, có x u; b t ch c chánh o và b t ch c tà o. Cho nên, có l i c ng có h i; có thành công, có th t b i; có ti n b , c ng có l c h u.

Thu x a có m t k i lang thang, h n r t thích b t ch c theo ng i khác, ngay c ti ng kêu c a súc v t h n c ng làm theo c, c bi t là ti ng chó s a; cho nên h n c nhà vua g i vào làm quan nuôi chó. N u nh h n an ph n gi mình làm quan nuôi chó thì ch ng có vi c gì nói, nh ng h n luôn m t ng n chuy n th ng quan, làm giàu. M t hôm, h n v t óc suy ngh : “Ta ph i làm b ng cách nào c th ng quan và mau giàu có?”.

Có m t ngày, h n cùng v i quan ch m sóc v n hoa, quan coi nhà v sinh cùng nhau tán g u. H n h i:

- Này nhé! Các anh có mu n c th ng quan, làm giàu không?

Các quan áp:

- T t nhiên là mu n r i.

H n b o:

- Chúng ta hãy nghiên c u k làm b ng cách nào m i c th ng quan, làm giàu?

M t v quan nói:

- Tôi cho r ng ch c n chúng ta n l c làm vi c thì có hi v ng.

V quan khác nói:

- Chúng ta ph i lu n cúi n nh n t thì m i có kh n ng ti n thân.

H n nói:

- Ch c n làm cho nhà vua hài lòng thì có th c th ng quan mau làm giàu.

Hai quan kia h i:

- Chúng ta làm cách nào cho vua hài lòng? Không ph i ch m ch làm t t công vi c c a mình hay sao?

H n b o:

- Không! Ch c n chúng ta b t ch c gi ng nhà vua thì nh t nh ngài s hài lòng.

Ngày hôm sau nhà vua n, quan nuôi chó quan sát t m t ng ng tác c a vua; nhà vua ch p m t liên t c, h n c ng ch p m t liên t c; vua ho, h n c ng b t ch c ho. Th y v y nhà vua h i:

- Khanh b au m t h , l i còn b c m cúm hay sao mà ho d v y?

H n th a:

- Tâu b h ! Th n không b au m t, c ng không b c m, ch vì th n mu n làm cho b h vui lòng, nên b t ch c theo ngài.

Nhà vua nghe h n nói, ch ng nh ng không vui lòng mà còn r t t c gi n nói:

- Nhà ng i qu th t là to gan! Ta làm vua, ng i c ng b t ch c làm vua ph i không? Quân lính âu! B t quan gi chó này ánh n m m i g y; sau ó, u i h n ra kh i cung cho tr m.

Th là, h n không c th ng quan mà còn b ánh m t tr n b m gi p, cu c m u sinh c ng th t b i. H n tr l i làm ng i lang thang rày ây mai ó, thông minh l i b thông minh h i. Kì th t, h n không ph i là ng i thông

minh mà b danh l i ham mu n che l p tâm trí, nh ng vi c làm này u là nô l cho đ c v ng, là hành vi c a k ngu si.

---o0o---

Bài h c o lý

Khi a bé còn nh , b t c vi c gì nó c ng làm theo ng i l n. Hàng hóa dùng th gian r t nhi u u do con ng i b t ch c mà làm ra; ho c có khi nhái theo hàng th t làm hàng gi dán nhãn hi u lên. Các n c còn l c h u ph i h c theo các n c tiên ti n phát tri n khoa h c k thu t. Nu nh m i vi c, con ng i không có sáng ki n ch t o mà ch làm theo thì mãi mãi v n là l c h u.

Nh ng vi c ng phú o tràng c a Ph t giáo b m i ng i b t ch c làm theo c ng r t nhi u. Thí d nh ng vi c tán t ng, t ch c pháp h i, làm Ph t s , l trai àn ch n t v.v... Có nh ng ng i b t ch c các v hòa th ng Nh t B n, c i v , n m n, th t cá. L i làm tr trì, n a t ng, n a t c. n i ông úc thì không h c c, n i h o lánh thì m i ng i t i p ón t t c. B t ch c nh v y có t ng tr ng gi i h nh không? Hay t mình cam ch u s sa a? Chúng tôi ngh o lý này gi ng nh quan nuôi chó b t ch c nhà vua.

B t ch c c u t i n b , hay là th t b i, ng c b t ch c c a m i ng i không gi ng nhau; ho c gi tâm l ng thi n, b t thi n c ng có liên quan. Ph t giáo t n truy n sang Trung Qu c và kh p th gi i, nh t nh có i m c bi t c a Ph t giáo. Tr i qua th i gian kh o nghi m, có r t nhi u ng i n l c ho ng đ ng Ph t pháp, ngày nay m i c n i t i ng kh p th gi i. Ng ai o mu n b t ch c Ph t giáo c ng ch h c bên ngoài, ch a h c n n i dung c a Ph t pháp, ch có hai bên c l i mà thôi.

Ngo i o không bi t i m áng quý c a Ph t giáo là s tu hành, trì gi i, ph m h nh. H ch h c nghi th c tán t ng c a Ph t giáo, tr thành giáo môn ch ng ra cái gì. Nu là tín khác mà ng ng m Ph t pháp, l i không th s a i hoàn toàn, ch s a thành n a th n n a Ph t; ây là vi c không th phê phán g t gao.

---o0o---

Chuyện 27 - Gã gốc trị vết thương

L i d n: T t c kh n n c a con ng i, a s là do hành vi sai l m mà a n nghi p báo. Chúng tôi nói cách khác, t t c h nh phúc, an vui c ng là hành vi có trí hu mà c; cho nên, trí hu là ngu n g c c a t t c s an vui và h nh phúc. Chúng ta mu n thành Ph t gi i thoát sinh t thì không th không có trí hu . Nh th , t t c s tranh o t, t o nghi p th gian c ng t làm b y, ngu si gây nên. Nh có trí hu chúng ta cân nh c hành vi làm vi c là hành vi chính áng. Vì ngu si vô tri chúng ta làm vi c sai trái là hành vi t o nghi p t i ác.

Ngày x a có m t ng i r t giàu sang, s ng trong vinh hoa phú quý, th ng n trong cung vua. H n hi v ng c h u h nhà vua, không c n t n nhi u tâm trí và s c l c mà v n h ng th cu c s ng giàu có; ng th i, m i b a n u có s n hào h i v ; m i phòng trong cung vua u l ng l y sang tr ng, th t sung s ng bi t bao. Ch ng bao lâu, m c c a h n thành s th t. H n c làm ch c v h u h vua. Nh ng sau khi nh n nhi m v , h n th y không d dàng nh h n ã n gh , ph i luôn s p x p long bào, v ng mi n c a nhà vua g n gàng, dù công vi c nh nhàn nh ng ph i ý c n th n, ng n n p và ph i chú ý úng v trí, nên vi c làm này ch c n s su t m t chút nhà vua b c mình thì b u i.

Có m t l n, h n s ý em v ng mi n c a nhà vua treo d i cái giá y ph c, em y ph c móc trên v ng mi n. Nhà vua nhìn th y r t t c gi n, l p t c h l nh cho quân lính ánh b n m i roi, mông c a h n ng l n ngang d c ch y máu, au n không ch u n i. Nhà vua l i ra l nh cho th y thu c ch a tr v t th ng cho h n. Th y thu c l y phân ng a bôi lên v t th ng, ch trong th i gian ng n v t th ng lành l n.

Lúc ó, có m t gã ng c nhìn th y tên h u vua b quân lính ánh ch y máu mà ch dùng phân ng a bôi lên v t th ng lành nhanh chóng, gã r t thích thú. Tr v nhà, gã b o th ng con l y roi ánh vào mông gã th t au. Ban u a con không ch u. Gã nói:

- Ngày con! Ph i nghe l i cha d y, cha mu n th nghi m linh d c ch a tr v t th ng r t hay. Con hãy giúp cha th thu c hi u nghi m này, con không làm vi c b t hi u ng s .

Th ng bé nghe cha nói nh th , ành ph i vâng theo nên l y roi ánh m nh vào mông gã ch y máu, r i gã b t ch c th y thu c, b o con l y phân ng a bôi lên v t th ng. K t qu , gã không th ng ch u m t tr n òn oan u ng và au n vô cùng.

---o0o---

Bài h c o lý

c Ph t d y: “Bi n kh vô biên quay u là b ”. Hay: “ t
buông dao, l p t c thành Ph t”. Ngh a là ng i bi t sám h i t i l i thì tr
thành con ng i t t. Có ng i h c ch làm b y nhiều mà thôi. Ng i không
có tâm sám h i thì không có ý h i tâm h ng thi n, h nghe nói t ng kinh,
l y sám h i có th tiêu tr tai n n, c ng làm theo t ng kinh, l y sám; nh ng
tâm h ch y theo v ng t ng l ng x ng thù làm sao tiêu tr c t i nghi p?
Có k nói: “Th n có th chu c t i thay ng i”. Cho nên, m i ng i ua
nhau c u kh n, l l y th n. Sau ó, theo th n làm vì c x u. Nh th , th n có
chu c t i c không? B t c vì c gì có l i thì có h i; ph ng pháp c ng có
chính là có tà; có th t có gi . Chúng ta th t tâm tín ng ng tu hành; ho c
h c theo chính pháp thì có l i ích, l i có m c ích và ý ngh a. N u dùng
ph ng pháp thiên v , ho c tâm ý gi d i, ch ng nh ng l a d i ng i khác
mà còn d i c chính mình; l i d i g t c Ph t, th n thì t ng lai s b qu
báo gì?

ây là m t câu chuy n thí d , nhà vua d cho tâm chúng sinh, gã ng c d
cho thân c a chúng ta. C c nói: “Thân b tâm sai khi n”. c Ph t d y:
N u ng i mu n bi t rõ

Ba i t t c Ph t

Nên quán tánh pháp gi i

H t th y do tâm t o.

T t c chúng sinh l n ng p trong luân h i sinh t , cho n c c kh c m t
i u do tâm t o nghi p, tâm i u khi n thân này. Nh ng có lúc thân c ng
b nh h ng tâm lý. Chúng tôi nói thí d , thân ói khát, nóng l nh sinh ra
t t b nh làm nh h ng n tinh th n, tr ng i vì c tu hành; l i còn nh
h ng n vì c t i n b hay lui s t trên ng o, ho c iên o sa a. Gã
ng c s ý sai v trí v ng mi n, long bào c a nhà vua là gi ng nh hành
vì iên o, l y ác làm thi n, l y tà làm chính, l y gi làm th t, u là iên
o, nh t nh ph i ch u au kh luân h i.

Chúng ta mu n thoát kh i kh ão sinh t luân h i thì ph i tinh ti n tu hành
tránh xa t t c s ham mu n, lìa h t th y iên o; i u này gi ng b ánh
ch y máu l y thu c bôi lên ch v t th ng c mau lành. Nh ng th gian
này có r t nhi u ng i h , h h c Ph t pháp l i dùng tham d c tu
quán b t t nh, càng thêm t o nghi p, thêm luân h i sinh t , cho n ch u kh
vô l ng vô biên. i u này khác nào th ng ng c t ch u ánh thân mình,
th nghi m thu c phân ng a?

---o0o---

Chuyện 28 - Tai hại làm vợ đẹp

L i d n: Th gian này, không có ng i nào xinh p m i phân v n m i, dù ng i xinh p hoàn m v n có ch khi m khuy t; n u nh h p toàn di n thì tr thành tiên n trên tr i. V cá tính c ng không có ng i nào hoàn h o, ng i t t m t này thì x u m t khác; n u h hoàn h o thì tr thành thánh nhân. c tính cao quý c a thánh nhân thì không th ghép vào thân phàm phu c. Hình dáng con ng i làm sao p hoàn h o c? Cá tính con ng i ã có khi m khuy t thì làm sao có th sinh ra thân hình xinh p hoàn m ?

Trong Ph t pháp nói nghi p có nh nghi p và b t nh nghi p. nh nghi p là nói v t th ã hình thành khó mà thay i c; gi ng nh nói vàng và s t u là kim lo i gi ng nhau, nh ng b n ch t t và r c a nó sai khác r t nhi u. V t th ã thành th gian, gi ng nh con ng i có p, x u; v t th có t, r ; cá tính có thi n, ác u khó mà thay i c. N u chúng ta mu n thay i thì ph i t n công s c r t nhi u và th i gian r t lâu, th m chí nhi u i nhi u ki p; còn chúng ta mu n thay i nhanh chóng th ng thì p s a thành x u; ho c k t qu t ng ph n.

Thu x a có m t chàng trai trí th c c i c cô v r t xinh p; ch ng nh ng cô ta xinh p mà còn là ti u th con nhà giàu có, có th nói h là m t ôi trai tài gái s c. M i khi chàng trai này có công vi c tham gia ho t ng ngoài xã h i u a cô v i theo tham gia, có r t nhi u ng i ng ng m cô ta. Nh ng có m t ng i b n nói v anh ta tuy xinh p, áng tí c là m i h i b t t. Chàng trai này nghe b n nói nh th nên r t bu n kh . M i l n nhà u chú ý n m i c a v , càng nhìn càng bu n. Anh ta ngh : “Vì sao nàng b khi m khuy t m t chút th này?”.

Cu i cùng, anh ta quy t tâm x o m i c a v mình i cho ng i khác. Anh ta i tìm kh p m i n i, m i tìm c m t cô gái có chi c m i d c d a r t xinh p. Nhân lúc cô gái không ý, anh ta ch y n x o m i cô gái, v i vàng ch y th ng v nhà x o m i v mình i cho cô gái kia. Cho dù anh ta t m i lên m t v b ng m i cách v n không t c. K t qu hai ng i b x o m i, tr thành hai ng i x u xí, h i ng i h i mình. ây là k t qu c a k ng c là vi c ngu xu n.

---o0o---

Bài h c o lý

Thiên tính con ng i th ng chu ng s c p, c bi t là phái n , m t th ng bôi son ánh ph n, thân m c y ph c v i m m m i, may ph i thích h p ki u dáng, cho n eo nh ng trang s c vàng b c, râu chu i; quý

bà, các cô tìm tr m ph ng nghìn k làm cho mình t ng thêm v p. ây là c tính b nh ch p ngã c a chúng sinh.

Ch p ngã chính là ngu n g c t o nghi p sinh t luân h i c a t t c chúng sinh. Cho nên chúng ta mu n lìa d c, gi i thoát sinh t thì ph i tu quán b t t nh có n m pháp quán là: m t, ch sinh ra b t t nh; hai, ch ng t b t t nh; ba, thân t i b t t nh; b n, chín l th ng bài ti t ch t b t t nh; n m, xét n cùng u b t t nh. Chúng ta tu n m pháp quán b t t nh này có th lìa d c, gi i thoát sinh t .

Ng i th gian, ai c ng mu n mình p, thân hình quy n r m i ng i. Chúng ta ph i bi t v p hình dáng bên ngoài ch là t m th i, theo nh lu t th i gian da s nh n, tóc s b c, s c p nhanh chóng héo tàn, m i ng i nhìn th y ngán ng m. Ch có v p trong tâm ngày càng lan t a h ng th m c h nh, mãi mãi c m i ng i kính tr ng, cho n nhi u i nhi u ki p v n còn l i ti ng th m; n khi thành Ph t c ba m i hai t ng t t. Ng i nào c c u cánh, ng i nào b sa o , chúng ta ph i l a ch n.

Có nh ng ng i không hi u Ph t pháp, h ng ng m tu h c Ph t pháp c làm i c n i ti ng, nh ng khi th y ng i khác c m i ng i cung kính cúng d ng thì trong lòng c ng khâm ph c và c ng ganh t . Vì th , h m o x ng danh ti ng i c này; ho c nói b y Ph t kia, B -tát n giáng sinh. T nói b y mình là ng i tu ch ng th n thông, d i g t Ph t t c cúng d ng. K t qu , chính h phá ho i thanh danh c a Ph t giáo và c ng ánh m t nhân cách c a mình. i u này khác gì k ngu si x o m i ng i khác và x o m i v mình?

---o0o---

Chuyện 29 - Gã nghèo đốt y phục

L i d n: Ng i làm ngh kinh doanh mu n c có lãi, h b v n u t mu n ki m c ti n l i cho nhi u. Ng i nông dân cày c y c c kh mong c thu ho ch trúng mùa. Nh ng có ng i b v n u t b phá s n, khác nào ráng chi u le lói h huy n. Chúng ta nhìn th y h giàu sang, quý phái; nh ng trong thoáng ch c tr thành k tr ng tay. ây không ph i cu c i là m t gì c m ng hay sao?

Ngày x a có m t gã nghèo x xác, h n làm vi c r t c n cù ch m ch , giúp m i ng i làm vi c n ng nh c; nh ng h tr ti n công cho h n r t ít, ch cho h n s ng t m qua ngày. M t hôm, h n mu n s m thêm cho mình m t b qu n áo, h n c ng ph i chi tiêu r t dè s n, ra s c làm vi c dành d m m t th i gian dài; h n m i t m mua cho mình m t b qu n áo v i x u.

B ng m t ngày, có ng i bà con xa n nói v i h n:

- Vì sao anh m c y ph c v i x u th này?

H n áp:

- Y ph c v i x u có gì là không t t, ch do tâm phân bi t v i x u, v i p mà thôi.

- Anh không mu n m c y ph c c ti n và cu c s ng sung s ng sao?

- T t nhiên là mu n r i, nh ng làm b ng cách nào? S ph n tôi nh v y, anh có bi n pháp gì?

- Không! Anh là h u du c a hàng quý t c, ch c n anh ch u c u th n thì th n s ban cho anh cu c s ng sung s ng.

- C u b ng cách nào?

- Anh em b y ph c v i x u này t i, chí thành c u th n thì s ban cho anh m t b y ph c t ti n xinh p; l i ban cho anh cu c s ng h nh phúc. Th n s ban cho anh to i nguy n.

Gã nhà nghèo tuy cu c s ng túng thi u, nh ng không n n i khó kh n l m, h n b ng lòng cu c s ng hi n t i; nh ng khi, h n nghe ng i bà con xa d d , li n hi v ng ni m tin m ng p giàu sang. Vì th , h n nh ng i bà con ch trì nghi th c c u th n, em t b y ph c v i x u và chí thành c u nguy n. Cho dù h n c u l y sói u, y ph c v i p v n không xu t hi n. Sau ó, h n h i h n nói: “T i sao ta l i ngu si nh th này? em t y ph c c a mình c u th n ban cho h nh phúc và y ph c p, nh ng l i mù m t không bi t th n âu?”.

---o0o---

Bài h c o lý

ây là câu chuy n thí d , ng i nghèo kh là ch cho hàng phàm phu chúng ta; y ph c v i x u gi ng nh cu c s ng c c kh . M c dù y ph c v i thô x u nh ng gã nhà nghèo ph i kh công làm vi c r t lâu m i s m c nó. Hi n t i con ng i tuy kh c c, nh ng i quá kh c ng có tu các c n lành m i có th c thân ng i. N u nh chúng ta không n ng vào thân này, c g ng tu pháp xu t th , thoát kh i sinh t mà t o các ác nghi p làm cho nhi u i sau ch u au kh vô cùng, cho n sinh t luân h i không d t thì ch ng ph i là k ngu si hay sao?

c Ph t d y: “Tr ng nhân không chân th t thì g t qu èo cong”. T t c m i vi c có nhân thì có qu , nhân chánh thì k t qu chánh; nhân tà thì qu tà. Cho nên, khi chúng ta làm vi c gì, hay nói i u gì ph i chú ý nhân chánh m i là o lý làm ng i. Thí d hàng ngày chúng ta làm vi c có chánh áng không, l i nói có d i g t, thêu d t, l a o v.v... Do ó, chúng ta bi t c

qu báo t ng lai nh th nào? Cho nên, m i vi c th gian có h a có phức, có kh có vui u do nhân quá kh mà chiêu c m qu báo hi n t i. Nói theo tín ng ng, chúng ta tin theo v th n nào thì c m ng v i v th n ó, t ng lai cùng lo i v i v th n ó; gi ng nh chúng ta tin theo nh ng v th n nh th n á, th n cây v.v... thì t ng lai ph n ông c ng cùng lo i v i v th n này; ho c làm thu c h c a th n, tuy t i không th v t h n th n này.

Chúng ta t hàng mã, ti n b c cho qu th n, nh ng th này con ng i không dùng c; v y qu th n có dùng c không? N u dùng c thì qu th n này c ng là loài th p h n ng i; b ng không thì g t mình, g t qu th n, t ng lai c ng b ng i g t l i. Lúc ó, làm k cam nu t hoàng liên. Vì v y, b t c vi c gì chúng ta c ng ph i d a theo lý trí phán oán úng sai, không th ai nói sao nghe v y. Ng i ta b o sao chúng ta làm theo nh v y, ch ng nh ng là mê tín mà còn cu ng d i ng ng ng n ng n.

---o0o---

Chuyện 30 - Tham thì thâm

L i d n: Con ng i sinh ra i, b t lu n là ng i giàu sang hay nghèo hèn. T b c lãnh t nguyên th qu c gia, giàu có n i ti ng, cho n k binh lính, ng i buôn thúng bán b ng, ng i không có t c m dùi u có khuy t i m và không th nào t t c m i vi c u nh ý mu n. T t c chúng sinh u có lòng tham, v a sinh ra ã có y . Lòng tham này, tham không bi t chán, càng nhi u càng t t; úng là lòng tham không áy.

C c có nói m t bài th :
L ng V ng t ng ng con tr i,
Quy n cao danh hi n còn òi thành tiên.
Th ch Sùng kho n y ti n,
Bi n xanh mu n bi n ao i n thêm t i.
Tây Thi di m l r ng ng i,
Soi g ng hi m n i trên i kém xinh.
Bành T tu i th tám tr m,
Mu n còn s ng mãi nghìn n m ch a v a.
Cho nên, con ng i khó mà b ng lòng v i nh ng gì mình có.
Lòng tham c ng có tham thì n, tham ác, tham chính, tham tà; ho c là tham chính áng, ch c n không tr ng i o c và cu c s ng c a chúng ta. Nh ng con ng i v a th y nh ng th mình thích thì trong tâm thôi thúc ph i tìm cho b ng c. N u tìm không c thì h dùng m i th o n, b t

k ph m pháp lu t ph i có cho c. Do ó, t t c ác nghi p c ng t ây mà gây nên.

Chúng tôi nói cách khác, ti t ki m là m t c h nh t t c a con ng i. N u ng i keo ki t không ch u giúp ng i khác, và b n thân mình c ng không dám n m c thì tr thành k nô l gi ti n c a. M c dù ti n c a làm cho con ng i sung s ng h nh phúc, nh ng c ng khi n cho con ng i sa a và au kh . Có ng i giàu n t vách mà còn dòm ngó c a c i ng i khác. Có ng i ngh có ti n ra ti n nên dùng cách cho vay n ng lãi. Có ng i l a o, tr m c p c a ng i khác. Có ng i mu n chi m l y c a ng i khác làm c a mình. Tóm l i, vì mu n có ti n c a mà con ng i ph i ch u nhi u au kh .

Vì mu n có c ti n c a nên có ng i s ng chi tiêu ti t ki m mà c. Có ng i nh n n nh n m c, dành d m t ng ng t ng c c. Có ng i dùng th o n tinh vi l a o mà có c. Có ng i t o các ác nghi p mà có c. Th gian này không có chuy n không lao ng c c nh c mà có c a c i. Do ó, khi làm vi c gì chúng ta ph i ngh n h u qu c a nó.

Ngày x a có m t ng i vùng nông thôn, tính tình ch t phác, th t thà, th ng ngày h n sinh s ng b ng ngh ch n dê. Nh h n bi t cách nuôi, ch m sóc dê nên th i gian không lâu b y dê sinh con cái r t ông; h n l i g p th i, n nên làm ra tr thành m t ng i giàu nh t a ph ng. M c dù, h n có r t nhi u ti n, nh ng lòng đ r t h p hời, keo ki t, b n thân không dám n m c, c ng không giúp cho ng i nghèo kh ; cho nên, m i ng i g i h n là trùm sò keo ki t.

M t hôm, có m t tên l a o, gã chuyên i l a g t r t nhi u ng i nên tìm cách ti p c n tên ch n dê, gi v thân thi n nói:

- Ngày anh! Chúng mình là bà con xa, nên chúng ta có tình c m r t sâu m. Hi n nay, anh là ng i giàu có n i ti ng, nh ng còn thi u m t i u quan tr ng.

Tên ch n dê h i:

- Tôi thi u i u gì?

- Anh thi u m t ng i v tr xinh p, có c h nh.

Nghe tên l a o nói nh th , h n ch t th y úng th t. Th ng ngày h n ch lo g y d ng s nghi p, nay cu c s ng ã sung túc, không th không có m t ng i v quán xuy n vi c trong nhà, và t ng lai còn ph i có con cái n i dãi tông ng.

H n b o tên l a o:

- Ngày anh! Không bi t anh có cách gì giúp tôi c i c cô v tr , hi n th c, thông minh không?

Tên l a o h nh nói:

- T t nhiên là c r i. Hôm nay, tôi n ây vì vi c này.

- Anh có chắc là tìm được cô gái như tôi đã nói không?
- Tôi tìm được rồi, xóm dưới có một thị trấn rất xinh đẹp, hiện thực, oan trang lại có cảnh đẹp, làm vậy anh rất thích hợp.

- Có thật không?

- Chắc chắn là thật rồi.

Gã chần chừ nghe gã nói rất hài lòng, vui mừng khôn xiết:

- Vậy hoàn toàn vì cái gì này, chi phí khoảng bao nhiêu?

Tên lão nói:

- Tất nhiên tiền càng nhiều thì khả năng thành công càng cao, anh càng nhiều tiền.

Xưa nay, tên chần chừ là trùm sò keo kiệt, nhưng lần này hắn hào phóng tung tay quá trớn, đưa cho tên lão một số tiền rất lớn. Hắn hi vọng vì cái này tất cả nhanh chóng. Trải qua vài ngày, gã lão nói:

- Cô gái này đã ưng ý kết hôn với anh rồi, nhưng anh phải chi thêm một số tiền làm lễ cưới.

Hắn lại đưa tiền cho gã làm lễ cưới. Thế, hắn cười lằng lằng vui sướng bay bổng, quên mất bản thân; lúc nào cũng nghĩ đến cô vợ trẻ, xinh đẹp hiện thực.

Vài ngày sau, tên lão lại nói lễ cưới đã xong, chuẩn bị lễ cưới.

Trôi qua vài ngày, gã lại đòi tiền mua trang trí nhà. Hắn lại đưa tiền cho gã.

Sau vài ngày nữa, hắn lại đòi tiền mua đồ ăn. Hắn lại đưa tiền cho gã.

Tên lão gọi một số tiền khác, liền chuồn mất. Gã chần chừ mãi trông ngóng mãi, nhưng tháng trôi qua, tài sản của hắn biến mất. Gã lão nói ch mà chằng chằng cô dâu; hắn mới hiểu rõ là lừa.

---o0o---

Bài học lý

Vì tất cả thì keo kiệt, lợi ích thì cá nhân gom góp không nên chia sẻ cho gã lừa đảo. Đây có phải là kết quả không? Tham gia là bản chất của loài người, qua lợi ích bản thân thì mong cho họ tốt qua cấp. Khách có tiền thì mong có nhiều người mua của họ. Công nhân tham lam trộm cắp vì lợi ích, làm việc qua loa. Kẻ lừa đảo thì mong người trả tiền công nhiều, mua nhiều người khác giúp họ v.v...

Người sẵn lòng giúp người khác nhưng không mong cầu họ đáp lại thì rất ít; phần ông mua người mua nhiều nhưng ít mà không nhiều. Do đó, mà anh tranh chấp lợi ích, lừa đảo, gạt gẫm rất nhiều. Người như chút ân

hu c a ng i thì sau ó ph i tr l i r t nhi u. Cho nên vô tình con ng i r i vào vòng xoáy n m d c, tính toán làm c l i m t chút, d n d n c ng h th p nhân cách, tr thành k ti u nhân th gian.

Con ng i n th gian này là tr nghi p. c Ph t d y: “Nghi p không n ng không sinh Ta-bà”. Vì th , làm ng i ph i làm vì c tr m i tiêu nghi p c ng có th là tr nghi p, nhân cách, o c c ng s t t nâng cao. K hám c a r d n d n sa ngã, t t hay x u trong m t ni m; t ng lai kh hay vui l i khác nhau m t tr i m t v c.

---o0o---

Chuyện 31 - Con lừa đập đồ sứ

L i d n: Chúng ta xây c t m t c n nhà l u cao l n, ch ng nh ng t n r t nhi u ti n c a mà còn t n r t nhi u công s c c c kh m i hoàn thành c. Nh ng ch c n m t c n ng t thì trong thoáng ch c b s p tan nát, l nào không u ng phí công s c nhi u n m c c nh c và c a c i? Nh ng ng i nào có kh n ng ng n ch n c thiên tai? Hay khi xây d ng nghiên c u t m , ki n c an toàn thì kh i lo?

Nh có m t ng i r t giàu sang, ông ta c ng v t v làm l ng su t m y m i n m, chỉ tiêu ti t ki m, tích góp t ng ng m i tr nên giàu có. Nh ng khi ông b ch t b t c kì t , t t c tài s n, danh l i khác nào nh m ng hu y n, b t n c. V y ng i nào có kh n ng ng n ch n khi t th n n? Ch có tu hành tích c m i là tài s n nhi u i nhi u ki p xài không h t.

Su t m t i ng i, lúc còn nh lo i h c trau d i ki n th c, r i h c ngh , l i ph i c c kh làm vì c n m tr i mùi th t b i, tích góp c a c i m i có n n t ng s nghi p v ng vàng. M t ngày nào ó, làm n th t b i phá s n, u ng phí c c kh c m t i thì ng i này au kh bi t bao! H trách s ph n kém may m n; hay trách ông tr i không giúp ? B n mu n trách vì sao không trách ác nghi p c a mình i tr c hay i này quá n ng? Ho c trách t mình không có trí hu , m i d n n s vì c sai l m.

Ngày x a có m t bà-la-môn mu n t ch c m t b a ti c ãi b n bè thân thu c và nh ng ng i hàng xóm. Nh ng tr c khi ãi ti c ph i chu n b r t nhi u khâu. Ông ta chu n b m t s ti n l n, tìm mua nh ng món n v t l , tìm m i u b p gi i, c bàn gh , chén tách và che r p v.v... t t c m i vì c ph i chu n b y . Ông g i t t c ng i h u n phân chia công vì c. Trong ó, ông chia m t ng i h u ph trách công vì c chu n b chén a, li tách. H n li n i h i th m lò làm s . Khi h n n nhà ng i th g m thì th y ch nhà ang bu n r u khóc lóc. Tên h u v i b c n h i:

- Vì sao ông buồn khóc vậy?

Ngài thở dài đáp:

- Tôi đã tận thối gian khổ trăm năm, sáu năm ròng rã mới làm được công việc này. Hôm nay, em chết trên lưng con lừa ra chợ bán, không ai thèm mua, đành phải bán rẻ cho người khác. Làm sao tôi không buồn sao?

Trái lại, tên lừa cho ngựa con lừa này rất tài giỏi. Ngài thở dài nói tiếp: Tên gian khổ trăm năm, sáu năm làm được công việc này, nó chết phá nát trong chốc lát. Nay ta mua đọt con lừa này về làm việc rất nhanh, chẳng phải gì mà bắt công sức của người khác? Vì thế, họ liền mua con lừa đọt về nói về bà-la-môn:

- Thưa ông thầy! Con lừa này rất tài giỏi nên con mua về, nó có thể làm việc rất nhanh, tận công sức của người khác; bởi vì, chỉ trong chốc lát nó phá hủy tất cả mà ngài thở dài nói tiếp: Tên công sức của người khác, sáu năm.

Bà-la-môn nghe họ nói, liền nói gì nùng nùng quát:

- Thưa ông thầy này! Thiên nhiên làm nên công việc của người khác rất nhiều và tận thối gian khổ trăm năm mới thành công, phá hủy và thất bại chỉ trong thoáng chốc; huống gì con lừa này làm việc rất nhanh, chẳng phải gì mà bắt công sức của người khác? Ngài mua nó đọt về làm gì?

Ông bà-la-môn vì không có chến, nên không thể cãi lại được.

---o0o---

Bài học lý

Câu chuyện này là nói lên rất nhiều người giàu có muốn làm công việc, làm việc thì n; nhưng lại sợ mất tiền thì n; họ do nhu cầu nhân duyên, vì người khác không thích họ, nên không biết làm việc gì có công việc không? Làm thế nào mới có công việc? Liệu người khác có thể làm việc thì n không? Khi gặp công việc thì làm việc thì n không có tiền; lúc có tiền thì không có công việc...Nhưng lý do đó là không thể hiện công việc của mình.

Có người suốt đời phát tâm cúng dường người khác, nhưng vì người khác không chú trọng tu hành nên cúng dường họ cũng không có công việc. Liệu có người khác ngoài họ và tu học họ, nhưng lại ham mê lợi ích; lúc có tiền thì làm việc thì n hay như người khác, chấp nhận vì lợi ích, nên chỉ trách tắng v.v...Bên cạnh đó thì khác nào giúp họ tu học. Vậy có công việc không?

Mình nghĩ rằng gian khổ trăm năm tu học, tu học qua thì gian dài, nên làm việc thì n, nên mùa thì n, tích lũy kinh nghiệm mình thành

công. Cuộc sống hàng ngày của chúng ta là n, m c, , i l i, m t vì c vô cùng vất vả i v i m i n g i p h i không? Bởi vì, b n xây c ngôi nhà, tr c p h i mua m nh t, r i sau lo i làm nuôi s n g c nhà c m n áo m c là vì c c c kh nhi u n m; l i tính chuy n dành d m chi tiêu ti t k i m, tích góp t n g n g phòng thân. Nh n g không may, m t tr n bão to, m t n g n l a vô tình, m t tr n l p n, trong ch c lát b n li n tr n g tay, cho n t n c a vì con n ch i ua òi, tr m c p, t n c lo n l c chi n tranh u có th ba i b n tích góp h t s ch trong thoáng ch c. Ng i i t o l p s nghi p khó kh n nh v y, h y di t r t d dàng. Vì sao chúng ta không t o d n g tài s n mà nhi u i nhi u ki p dùng không h t? ó là tu hành tích l y công c.

---oOo---

Chuyện 32 - Gã bán vải trộm vàng

L i d n: B n ch t con ng i có tính thi n hay làm vì c thì n m t chút thì s m i n g i không bi t; còn có tính ác, làm vì c ác thì s m i n g i bi t c. Cho nên, h luôn che gi u, bình th n g chúng ta không th y c, ch khi có c h i thì tính x u, vì c làm x u m i l ra; tính thi n c n g nh v y. Con ng i v n có hai m t, tính thi n và tính ác, ch khác nhau tính thi n nhi u hay tính ác nhi u mà thôi. N u nh con ng i hoàn toàn ch có tính thi n không có tính ác là b c thánh r i; còn n u hoàn toàn là tính ác không có tính thi n thì ó là a n g c, n g qu , súc sinh. Làm ng i là có n a thì n n a ác. Vì th , chúng ta h c Thánh hi n, h c Ph t, thân c n thi n tri th c là m t vì c r t quan tr n g.

Ngày x a có hai ng i b n thân nhau th n g i buôn bán p h n g xa. M t ng i bán v i. M t ng i bán vàng.

M t hôm, h n bán thôn quê. Trong thôn có m t ng i mu n mua vàng, nh n g không bi t vàng gi hay th t. T c n g có câu: “Vàng th t không s l a th ”. Ng i mua vàng yêu c u em l a n u th vàng m i ch u mua. Do ó, h li n ôm c i ch t l i t lên em vàng b trong l a; n u mu n vàng ch y ra thì ph i i m t kho n g th i gian. Ng i mua vàng và ng i bán vàng u i r t lâu. Ng i bán vàng vào nhà v sinh i ti u. Ng i mua vàng vào trong nhà ng i u n g n c.

Lúc này, gã bán v i th a c h i lén g p vàng trong n g l a, r i v i v ã b vàng nhét vào trong v i. Ng i bán vàng i ra, h n gi v nh không có chuy n gì x y ra, mu n th a c chu n l . Nh n g vàng b c trong v i b c cháy lên, h n b b t ngay t i tr n. Ch n g nh n g h n không l y tr m c

vàng mà vì c ng b cháy s ch. Ng i i th ng vì ham l i mà b che m tâm trí, làm nh ng vì c th t ngu ng c.

---o0o---

Bài h c o lý

Ph t pháp d nh vàng. Ngo i o không bi t ph ng pháp tu hành c a Ph t pháp, c ng không n ng theo pháp mà tu hành, gi gi i. H ch l y danh t c a Ph t pháp r i em s a l i; ho c lén h c theo nghi th c r i cho là o c a mình. H em ra tán t ng o tràng; ch ng nh ng không phù h p úng cách th c mà còn ch ng ra gi ng gì, ch gi làm hình th c mà thôi. H không bi t c quý giá c a Ph t pháp âu, c ng t ánh m t l p tr ng c a mình. Ch ng ph i nh ng i bán v i tr m vàng hay sao? Trong tâm m i ng i u n ch a t p khí x u ác tham, sân, si. Có ng i thì nh , có ng i b n ng, g p nhân duyên thì nó l ra. Có ng i bi t t tr ng thì t mình kh c ph c lòng ham mu n tránh ph m pháp. Khi Kh ng Phu T còn t i th , có ng i nh i:

- Th a Phu T ! Gi nh ngài g p c nh kh n cùng b c bách, b ng có hai l ng vàng tr c m t và khi ngài trong núi th m hang cùng, ch t có cô gái vô cùng xinh p n ôm ngài. Xin h i ngài có ng tâm không?

Phu T áp:

- ng, ng, ng!

Phu T nói liên t c m y ch ng. Phu T là b c thánh Trung Qu c, t t nhiên không n n i l y tr m, ho c làm vì c phi pháp; nh ng ngài không dám nói trong tâm mình không ng. Vì th , chúng ta kh i tâm ng ni m u là m m móng làm thi n hay ác.

Chúng ta có th th y tâm tham là thiên tính c a nhân lo i. Thiên tính này t âu? Có ph i t nhiên tr i sinh ra không? Tr i ban cho ng i này tính hi n lành, ban cho ng i kia hung ác; l i có ng i thì nh , có ng i thì n ng. Nh th là không công b ng r i.

c Ph t d y: “Liên quan n tính thi n hay tính ác c a con ng i là do tích t p t vô th n nay, có ng i tích ch a nh , có ng i tích ch a n ng”.

ã là con ng i thì có ý ngh tham, g p duyên x u li n làm ác, g p duyên t t thì tính ác c ng bi n thành thi n; ng c l i, g p duyên x u tính thi n c ng bi n thành ác. Vì sao? Vì nó có liên quan n duyên thi n, ác i tr c mà duyên thi n, ác nh h ng n i này. Nh ng có nh ng ng i i này m i b t u g p duyên thi n, ác. Cho nên, chúng ta h c Ph t, thân c n c thi n tri th c là duyên lành khó g p.

Chuyện 33 - Đốn cây để hái trái

L i d n: Con ng i là t i linh trong muôn v t, có hi u bi t, có tài n ng, có t m nhìn xa trông r ng, có l ng tâm, có o c. B t c làm vì c gì, h c ng suy ngh k , d tính cho t ng lai, m i có giá tr t i linh trong muôn v t.

Nh ng có nh ng ng i s ng th c d ng, b t c vì c gì c ng ch th y l i tr c m t mà không ngh n t ng lai, vì c này âu âu c ng th y. Nh k gì t ng i c p c a. K chuyên i tr m c p làm ngh sinh s ng. K th a ti n i c p b m i dâm làm thú vui. K có ch c quy n tham ô làm giàu. K dùng l i ngon ti ng ng t chuyên i l a o sinh s ng. Nh ng vì c này u có th nói là n cây hái trái.

X a kia có m t nhà vua. Trong v n hoa c a vua có tr ng m t cây n trái r t cao to, cành lá sum sê. M i n m, cây này k t trái sai n ng tr i, l i r t th m ng t. Ng i n trái cây này ch ng nh ng th m ng t mà còn c m nh kh e, tr p; cho nên, nhà vua r t quý. Nhân dân trong và ngoài n c nghe n trái cây quý báu nh v y, ai mà không mu n n nó? áng ti c là cây này s ng trong hoàng cung, c nhà vua yêu quý thì ai mà dám hái?

M t hôm, có s gi ng i n c ngoài n y t ki n nhà vua. Vua ra l nh ti p ón s th n trong v n cây này. T lâu, s gi ã nghe trong v n nhà vua có m t cây n trái r t quý nên r t mu n n th mùi v trái cây. Nh ng nhà vua ch a ban cho, làm sao s gi dám h i? Ngày hôm sau, s gi c vinh h nh y t ki n nhà vua. Vua h i:

- S th n không qu n ng i ng xa n ây có i u gì ch d y?

S gi th a:

- Tâu b h ! Th n không dám. L n này th n ph ng m nh i v ng n c th n em ph m v t n ây c ng n p, xin ngài vui lòng ti p nh n.

Nhà vua r t vui v sai bày y n ti c ã s th n. Sau khi dùng y n ti c xong, s th n th a:

- Tâu b h ! Th n có nghe trong v n c a ngài có tr ng cây n trái, qu r t th m ng t, ng i nào n trái này c m nh kh e, tr p. Nh ng cây r t cao l n không bi t b ng cách nào hái cho th n m t trái n th có c không?

Suy ngh m t lúc, vua li n ra l nh:

- Quân lính âu! Hãy n cây hái cho s th n vài trái.

S th n c vua ban cho trái cây h n h tr v n c. Nh ng trôi qua vài ngày, cây li n héo úa, trái r ng xu ng y m t t. Nhà vua vô cùng h i h n,

ph i chi ng n cây. T ó v sau, trong hoàng cung không còn trái cây quý báu th m ng t n.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c, con ng i là ng v t có hi u bi t, có t m nhìn xa trông r ng; nh ng vì hám l i tr c m t và h ng th v t ch t mà không ti c quý h nh phúc và ti n vào t ng lai nên v t b s ch. Nhà vua trong câu chuy n là v ng u c n c, chúng tôi ngh ông không n n i ng c mà không bi t rõ quy lu t ch t cây s không s ng l i c. Câu chuy n ch là thí d mà thôi, thí d có r t nhi u ý ngh a. Chúng tôi xin nêu ra vài i u:

Khi con cái còn nh , t t c m i vi c u nh vào cha m , con c n gì cha m li n áp ng. B t lu n là y ph c, th c n, ph ng ti n i l i, ti n h c, thu c men v.v...t t c m i vi c u là công s c, tâm huy t c a cha m . Th m chí, c i cha m chi tiêu ti t ki m, tích góp c a c i c ng là l i cho con cái. Ph n làm con ph i c m kích và hi u thu n muôn ph n v i cha m m i úng. Nh ng con cái c ng u b ng b nh làm cho cha m th t v ng, au bu n. Nh th , ch ng ph i làm t n h i nhân cách và ti n c a mình hay sao? Chúng ta sinh ra ây, l n lên n i này; n i ây là t n c c a chúng ta. “M i ng i vì ta, ta vì m i ng i”. Ph i nên ng tâm hi p l c. Nh ng có ng i mu n phá ho i s bình yên c a xã h i. Có k mu n làm hán gian. Có ng i tham nh ng t n h i tài chính qu c gia. N u b m t n c chúng ta có c s ng yên n không?

Giao ti p b n bè, chúng ta ph i đ iu d t, giúp l n nhau là có l i ích v i nhau cùng thành công v i nhau. “Th y l i quên ngh a” là chúng ta h i ng i c ng chính là h i mình. Xã h i, qu c gia u là m t th giúp l n nhau, là c l i ích v i nhau; làm h i l n nhau là có h i chung. c Ph t d y: “Nhân qu v i nhau”. Chúng ta mu n làm ng i trung hi u, ti t ngh a; hay mu n làm ng i b t trung, b t hi u, b t ngh a; mu n làm ng i l u l i ti ng th m muôn i; hay làm ng i l i ti ng x u v n n m là trong m t ni m c a chúng ta.

---o0o---

Chuyện 34 - Rút ngắn đoạn đường

L i d n: Có m t ông c nhìn th y ám tr con ang ch i vui ùa, li n b o:

- Này các cháu! Các cháu r t ngoan, r t thông minh; c l i nghe nói các cháu r t gi i, ta r t th ng quý các cháu.

B n nhóc nghe ông c khen nh th , h n h vui m ng, ch y l i g n ông.

Ông c dùng chiêu d cao h n:

- Các cháu i! Lá cây r ng y sâ d quá, các cháu giúp ông quét s ch c không?

B n nhóc vui v quét s ch xong r i tr v nhà.

ây là m t cách g t tr con. Nh ng vì sao ông c l i g t tr con? Vì m u c a m i ng i không gi ng nhau. Có ng i làm l i ích cho m i ng i. Có ng i vì ích k cho cá nhân mình. Có ng i c tình l a o vì có m c ích riêng. Có ng i d y ng i khác làm i u thi n v.v... Trong ó, có s khác bi t gi a thi n-ác, trung-gian, chánh-tà.

c Ph t c ng có m t câu chuy n thí d r t hay:

Ngày x a có m t thôn n cách hoàng cung c a nhà vua kho ng tám m i d m. Thôn này có m t con su i n c ch y trong veo r t ng t, nhà vua ra l nh cho dân chúng thôn này: “M i ngày gánh n c su i vào cung vua”. Ban u, dân chúng h p bàn cách gánh ti p s c, h làm m t cách m i n c ng. Nh ng lâu ngày, dân chúng c m th y con ng quá xa, h âm ra m t m i, ai n y u mu n i kh i thôn này, kh i ph i hàng ngày gánh n c cho nhà vua, công vi c n ng nh c, m t nhi u th i gian, nh ng ch ng có ng công nào.

Tr ng thôn bi t c tin t c này, li n suy ngh : “N u nh dân chúng b i thì ta tâu v i vua nh th nào?”. Do ó, tr ng thôn li n tri u t p m i ng i m cu c h p. Ông nói:

- Kính th a ng bào! Hôm nay chúng tôi m i các v n ây là th o lu n v n c i thi n gánh n c nh th nào cho c c nh c. M i ngày, các v gánh n c cho nhà vua r t v t v , ng i l i r t xa, nh ng chúng ta không th không có tinh th n trung thành v i vua và yêu n c. Cho nên chúng tôi ngh ành ph i rút ng n con ng, ó là cách t t nh t.

Tr ng thôn v a phát bi u xong, m i ng i u v tay tán thành, c h i tr ng u nh t trí ng thanh nói l n: “Hoan hô hay l m!”.

Tr ng thôn l i h i:

- Xin các v hãy yên l ng! M i ng i có bi t t thôn chúng ta n hoàng cung có bao nhiêu d m không?

M i ng i cùng tr l i:

- D , tám m i d m.

- Chúng tôi s tâu lên nhà vua t tám m i d m s a l i thành n m m i d m c không?

- R t t t! R t t t!

Dân chúng trong thôn u h n h ng ý. Vì th , thôn tr ng n th nh c u nhà vua con ng t tám m i d m s a l i thành n m m i d m. Nhà vua phê chu n rút ng n o n ng, dân chúng vui m ng khôn xi t nh iên cu ng. H cho r ng t nay v sau không còn i con ng xa nh tr c. M c dù có nh ng ng i thông minh nói v i h con ng không có rút ng n, v n gi ng nh tr c ây. Nh ng dân chúng v n không tin.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v o c! c Ph t d y hành o B -tát ph i tu tam ch tu l c , tr i qua tr m ki p tu hành m i c t ng h o. Có ng i v a nghe Ph t o tu lâu dài nh th , li n không dám tinh ti n v n lên. Do v y, c Ph t thuy t pháp khai m ph ng ti n nói có ba th a ho c n m th a, chính là nói theo c n c c a chúng sinh mà có nhi u pháp, c ng có th làm cho chúng sinh d n d n vào Ph t o i th a. N u b c th ng c n l i trí thì Ph t nói nh t th a Ph t pháp, n ng Ph t pháp thành Ph t, ho c t c thân thành Ph t.

Có r t nhi u chúng sinh u tham cu c s ng sung s ng hi n t i mà mãi mãi ánh m t t ng lai. N u b c trí nói: “Chúng sinh vô biên th nguy n”, gi ng nh àn kh y tai trâu, g i m tâm B - c a h không c. Cho nên ph i nói: “L y Ph t, ni m Ph t có linh nghi m và c m ng nh th , h m i ch u h c Ph t”. c bi t là ngày nay th i i khoa h c k thu t phát tri n, m i ng i u tham h ng th cu c s ng v t ch t. N u chúng ta nói Ph t pháp ph i tu kh h nh nh th , nh th ... thì m i thành t u Ph t o, h s tránh xa.

Hi n nay l i g p th i i m t pháp, ngo i o thuy t pháp nhi u nh s cát sông H ng, chúng nói: “Tu c o nhanh chóng”. Tr thành h ng chung c a m i ng i, dù sao h c ng b ng lòng n v i o. B n nói i, b n úng? Hay h úng? Ph ng ti n thuy t pháp ph i dùng ngôn t hi n i gi i thích Ph t pháp? Hay dùng khoa h c ch ng minh Ph t pháp? Hay dùng ngôn t hoa m gi ng nói Ph t pháp? N u nh dùng ph ng pháp l a d i gi ng nói Ph t pháp thì Ph t pháp tr thành tà pháp. Thuy t pháp không ph i là v t ùa gi n. Then ch t h ng d n m i ng i vào chính o; ho c vào tà o, chính là ây.

---o0o---

Chuyện 35 - Bóng người trong gương báu

L i d n: Kinh Kim Cang ghi:

T t c pháp h u vi.

Nh m ng huy n, b t n c.

Nh s ng nh i n ch p.

C n ph i quán nh v y.

ây chính là nói: “T t c m i s v t th gian u luôn thay i, nh m ng nh huy n”. Bã b bi n thành n ng dâu, n ng dâu bi n thành bã b . Sóng trên sông Tr ng Giang làn sau y làn tr c. Ng i th h tr không lâu thành th h già. T t c s v t trôi qua trong thoát ch c, ch l u l i trong trí nh , làm cho chúng ta luân h i trong sáu ng, sinh t vô t n, kh báo vô cùng, không bi t khi nào m i thoát kh i bi n kh ?

X a kia có m t thanh niên con nhà giàu có. B i vì, cha m m t s m l i cho h n m t gia tài kh ng l . Gã thanh niên này ch a t ng n m mùi th t b i, tr i nghi m s i, c ng không bi t s c c kh ki m c ng ti n. H n mình giàu có nên n ch i tác tráng, s ng buông th cho qua ngày. Nh ng c a c i có gi i h n mà h n vung tay quá trán thì vô h n; ch qua vài n m, h n xài phá s ch gia tài kh ng l c a cha m l i.

Thoáng ch c, h n tr thành tên b n cùng không còn gì duy trì cu c s ng. Ban u, h n n b n bè quen thân, ho c bà con vay m n s ng cho qua ngày. Sau ó, h u t ch i không cho h n m n n a, h n n h i m n ng i l ; ho c làm k n xin bên ng. Vì các ch n bao vây òi ti n, h n không có cách gì tr n i nên ph i b làng ra i. Do ó, h n i th ng vào r ng sâu v ng v . n n i, h n th ng th t bàng hoàng, li u m ng i tìm rau, trái cây d i n cho ói. Cu c s ng c a h n tuy c c kh thân nh ng tinh th n an vui.

M t hôm trong r ng v ng, b ng nhiên h n phát hi n m t cái r ng an b ng mây, m r ng ra h n th y trong ó r t nhi u c a báu v t l . H n vui m ng khôn xi t ch t th t lên: “Tr i i! Ông ã ban c a c i cho con”. H n ngh s thanh toán h t n n n tr c ây h n ã vay m n, không còn b m i ng i xem th ng và h y nh c.

Lúc h n s p l y c a báu, ch t th y d i áy r ng có m t chi c g ng. H n nhìn vào g ng phát hi n có ng i trong ó, làm cho h n vô cùng s hãi. H n cho r ng hành vi h n mu n l y c a báu b ng i trong g ng phát hi n; vì h n cho là v t không có ch , hóa ra là v t có ch ây gi gìn. H n l p t c nói r i rít:

- Tôi xin l i! Tôi t ng là v t không có ch , té ra ông ây. Xin ông hãy tha th . Tôi ch a h l y v t báu nào, thành th t xin l i, xin l i!

H n nói xong, co giò ch y th c m ng không dám quay u l i, s ng i trong g ng u i theo.

---o0o---

Bài h c o lý

M t r ng ng y châu báu v n là v t không có ch , gã thanh niên phát hi n ph i thu c v h n. Nh ng vì bóng c a mình hi n trong g ng làm h n s hã i b ch y. ây không ph i là vì c áng ti c và áng th ng hay sao?

Nhân sinh nh trò ùa, nh gi c m ng. Cu c s ng con ng i luôn i ôi hai m t: m ng-gi n, kh -vui, giàu sang-nghèo hèn, thành công-th t b i, l i-h i, c-m t; nh m t màn di n tu ng trên sân kh u. Tình th ng c a cha m , anh em ru t th t, v ch ng c ng không th t, ch làm cho chúng ta t mê n mê, mà còn t o nghi p mãi cho n khi h i th s p tàn v n còn ngh n l i c a c i cho con cháu. T t th t c là nghìn thu v nh bi t. Cho nên nói: “Khi ch t ta ch ng em theo v t gì, ch mang theo nghi p bên mìn h”.

C c d y:

M i n m èn sách không ai h i

Phút ch c n i danh v n ng i hay.

Th nào là n i danh? Là c u tr ng nguyên, nhà vua phê chu n ng i trên xa giá đi u hành ba ngày, c xí r p tr i, v quê l bái ông bà, làm r ng r t tiên, m i ng i hân hoan chào ón. Nh ng n u trong thoáng ch c b gian th n hãm h i thì c gia t c u b t ch thu tài s n, gia ình tan nát, tr thành k lang thang i xin n kh p u ng xó ch . X a nay b c th ng tr m ch n quan tr ng là vì c khó tránh kh i. V n quan tr ng nh t là con ng i n phút cu i cùng v n vui ùa trên sân kh u, m m t không bi t quay v n i âu.

La Tr ng Nguyên nói: “Làm quan x án m y m i n m, nh ng chuy n úng sai có v n nghìn, m t nhà m no nghìn nhà oán, công danh n a i oán tr m i”. Ng i nào tránh kh i oan khiên? Cho dù i nay không có, nh ng khi xu ng âm ph , vua Diêm La truy c u thi n ác nhi u i thì có oan gia trái ch i tr c tìm n tính s . B n thi u h , h thi u b n u tính mãi không xong. Chúng ta ng vì h nh phúc nh t th i mà t o oan khiên nhi u i, th t không d gì g p c kho báu Ph t pháp, mà n m d c phi n nã o lôi cu n, không ch u tinh ti n tu hành; ây là i u th t áng ti c và áng th ng.

---o0o---

Chuyện 36 - Vì tham mà móc mắt tiên nhân

L i d n: Lòng tham là thiên tính c a con ng i, nh ng tham c ng có tham thì n, tham ác, tham chính, tham tà. Ph n ông m i ng i u vì t t l i mà tham. Con ng i vì tham c a c i, s c p, danh l i mong c càng nhi u càng t t nên d n n hành vi t o t i ác. Vì th , c Ph t d y tham, sân, si là ba c.

Ngày x a có m t tiên nhân ch n r ng sâu tu h c o kh h nh, cu i cùng ngài ch ng c ng thông. Ng thông là thiên nhãn thông, thiên nh thông, th n túc thông, tha tâm thông và túc m ng thông. Thiên nhãn thông là có th nhìn th u s v t r t xa, dù trên tr i hay d i nhân gian. Thiên nh thông là có th nghe t t c m i âm thanh. Th n túc thông là bay i t t i kh p thiên h n m châu b n bi n. Tha tâm thông là bi t c trong tâm ng i khác ang suy ngh i u gì. Túc m ng thông là bi t c s vi c mình và ng i khác quá kh i tr c.

V tiên nhân này, vì ch ng thiên nhãn thông th y c châu báu n m n d i lòng t nên chu c l y tai h a vào thân. B i vì, dân chúng nghe tiên nhân nhìn th u rõ châu báu d i lòng t nên m t n m i, m i n tr m truy n kh p c n c. Nhà vua nghe c tin này, li n h i các c n th n: - Này các khanh! Các ng i có nghe dân chúng n trong núi kia, có v tiên nhân tu ch ng ng thông th y c châu báu n m n d i lòng t không?

Các i th n th a:

- Tâu b h ! Chúng th n có nghe nói, nh ng ch a th y v tiên nhân này.

- Chúng ta hãy m i tiên nhân này v luôn trong n c c a chúng ta, ông ta ch chúng ta khai thác tài nguyên d i lòng t. Khanh nào m i c ông ta ch kho tàng châu báu?

Có m t i th n th a:

- Tâu b h ! Th n xin i vào trong núi th nh v tiên nhân này.

V i th n này i vào núi m i tiên nhân. Nh ng b t lu n i th n dùng m i cách khuyên m i, c ng bách, d d mà tiên nhân v n không ch u nói kho tàng châu báu. Cu i cùng i th n móc m t c a tiên nhân em v dâng lên nhà vua. Vua h i:

- T i sao khanh l i móc m t c a tiên nhân?

i th n th a:

- Tâu b h ! Cho dù th n dùng m i cách nh ng tiên nhân c ng không ch u h p tác, ông ta có th th y châu báu trong lòng t chính là ôi m t này; cho nên th n móc m t c a ông ta thì th y c châu báu trong lòng t. Chúng ta c n gì h p tác v i ông ta?

Bài học số 1

Nhà vua vì muốn khai thác kho tàng châu báu trong lòng đất mà cử tiên nhân chử dực. Tên tiên nhân vì không sai khi nói tiên nhân nên mốt một trăm năm. Một ngày là tham, một ngày là ngu si, cứ như vậy nhau hai tiên nhân. Hai ngày là không làm mình thành bất cứ chính là do tâm tham thôi thúc phải không?

Lòng tham như là thiên tính của nhân loại. Thờ ờ là thói quen từ vô thời nay, chúng ta gọi thiên tính của người, thói quen của người sai. Làm người không thể không có lòng tham, có tham người ta mới cần tranh giành nhau, thúc đẩy xã hội, quốc gia tiến bộ nhanh chóng. Nếu như con người không có lòng tham thì ai này sẽ sinh ra lợi ích, ngay cả chuyển nhượng của người trở thành vấn đề bàn cãi thì tiến bộ cái gì?

Một vì cái thế gian này có hai mặt đúng sai. Chúng ta theo pháp pháp chính đúng cần tranh cử tiến bộ, tất nhiên là đúng. Nhưng thế gian là tham không biết, cần tranh giành, tính toán số đo, toán nghi ngờ. Vì vậy người có thể người không lòng tham phải pháp không? Có người hiểu sai nói: “Phật pháp tiêu diệt dục vọng người không cần tham”. Khi thế, tham hợp tình hợp lý và không trái với Phật pháp. Bởi vì: “Phật pháp thế gian không lừa thế gian mà giác ngộ”. Phật pháp thế gian làm lợi ích cho thế gian, giác ngộ ngay thế gian, bằng không thì Phật pháp chúng ta có ai cần. Có học người tham là tham không đúng, là tham mê người lợi ích mình, tham bóc lột người khác là tham toán nghi ngờ làm ác. Vì thế, Phật pháp nói tham, sân, si là ba cái. Chúng ta muốn tránh khi tham ác này thì phải có trí huệ.

---oOo---

Chuyện 37 - Giết oan đàn trâu

Lời dẫn: Dân gian ta có câu: “Người không cần thì phá cho hôi.” Đây chính là nói người gì mình muốn không cần thì cần không muốn người khác có cần; đó là cần tính thế phần của nhân loại. Người làm việc sai trái thế hay che giấu. Khi sự việc bằng khác phát giác không thể che giấu thì thế xấu hổ hóa khùng, làm người việc thế đúng tiến bộ; đây cần là cần tính thế phần của con người. Là do lợi ích của ai? Nên trách người phát giác hay trách mình làm việc sai trái? Cần hai. Nếu hai bên có lý trí một chút thì sự không xảy ra sự việc đúng tiến bộ. Tất nhiên là mình người phải có lý trí, hay mình người không nên làm việc sai trái rồi phải che giấu.

Thu x a có m t ng i nông dân nuôi hai tr m n m m i con trâu. M i ngày, h n th c d y t sáng s m n t i m t ch m sóc àn trâu chu áo. Vì do ch m sóc àn trâu có lúc h n quên n b ng , lao tâm kh t vì chúng. Nh h n c n cù ch u kh nh v y, nên cu i cùng h n tr thành ng i ch n trâu giàu có nh t trong thôn. àn trâu s ng trong môi tr ng tho i mái, n u ng y nên m p m p, lông bóng m t.

M t hôm có m t con c p t trên núi xu ng, nó xông th ng vào chu ng t n công b y trâu n no ng k , thân trâu tuy m p to nh ng ít linh ho t l i ngu c c k; cu i cùng, c p v gi t ch t m t con. Trong ch c lát, nó n no r i l ng l tr v r ng. Khi gã nông dân phát hi n trâu b gi t thì không bi t c p i v h ng nào.

Gã nông dân ch ng nh ng không ngh cách b o v an toàn cho àn trâu mà còn cảm ràm v i chúng: “Ta ã kh công nuôi hai tr m n m con tr n v n, nh ng nay l i b c p n m t m t con thì gi ng nh bình ng c có v t n t, còn có giá tr gì âu mà nuôi gi ?”. H n r t au bu n t nói l m b m: “T i sao lúc u ta b ra m t s ti n v n r t l n nuôi àn trâu này? Vì sao ta ph i c c kh i khai hoang vùng tr ng rã tr ng c nuôi trâu nh th ? Mà nay àn trâu không còn c y , chúng nó s ng có ý ngh a gì?”. H n ng i cúi u tr m t suy ngh trong ch c lát, cu i cùng h n quy t nh táo b o. H n lừa h t àn trâu nhi u n m nuôi n ng c c kh n bên mé v c th m, hang sâu th m th m, h n ánh p y t ng con lao xu ng vách núi hang sâu; c àn trâu hai tr m b n m i chín con u ch t oan h t. H n l i khinh kh nh ra v .

---o0o---

Bài h c o lý

Ng i xu t gia th tr i hai tr m n m m i gi i, n u không chuyên tâm gi gìn, l ph m m t gi i không lo sám h i, l i ngh : “Ta ã không gi gi i tr n v n, chỉ b ng ph m nhi u gi i; ho c ph m t t c gi i thanh t nh”. Nh th , ch ng nh ng không ra th th ng m t ng i xu t gia mà ngay c c s t i gia c ng không b ng, thì khác nào nh gã nông dân nuôi d ng b y trâu c c kh r i y h t xu ng hang sâu?

Ki n th c c a con ng i có nông-c n không gi ng nhau. Thi n-ác, trung-gian c ng khác nhau r t xa, hành vi tà-chính c ng sai bi t r t l n, tâm con ng i là bi n thiên v n hóa. Cho nên, chúng ta mu n ánh giá t t x u v ng i nào ó th t không d dàng. C c d y: “Quen bi t kh p thiên h , hi u mình c m y ng i”.

Có nh ng ng i có h c v n, kì n th c r t r ng nh ng làm vi c l i làm nh ng vi c r t ngu xu n. Có ng i tuy h c v n, kì n th c kém nh ng làm vi c l i h p tình h p lý. ây g i là: “Ng i làm vi c gi i có kì n th c kém, ng i làm vi c d có kì n th c r ng”.

T i sao tâm con ng i bị n thiên v n hóa? T i sao ng i làm vi c gi i mà kì n th c kém? Có ng i nói v n m nh sai khi n. Có ng i nói qu th n sai nó nh v y. Ph t pháp nói: “T t c m i vi c u do nghi p sai khi n”. B i vì t i vô th n nay, chúng ta ã tích t p r t nhi u nghi p thì n ác, nghi p l c thì n ác này sinh kh i hi n hành, g p hoàn c nh nh th nào thì nghi p l c d n d t nh th y. Cho nên, dù ng i trí th c r ng, nh ng c ng làm nh ng hành vi th p kém; ho c hành vi lúc thì n lúc ác.

Vì th , chúng ta h c Ph t, tr c ph i h c chánh tri, chánh ki n; gi ng nh chúng ta mu n n m t n i nào ph i bi t rõ ng i. Tin theo mù quáng, ch ng nh ng không t c m c ích mà còn r i xa m c ích càng ngày càng xa. Chúng ta làm ng i, x th c ng ph i có chính tri, chính ki n thì m i có th tránh c làm ác, t o nghi p. Chúng ta tu hành c ng v y ph i n l c tinh ti n, tu t p chính nh m i có th khai m trí hu . N u không thì i vào tà o th t áng ti c bi t bao.

---o0o---

Chuyện 38 - Mong nước đừng chảy

L i d n: “Ng i ph i v n lên, n c thì ch y xu ng”. ây chính là tính chung c a s v t. Con ng i s ng mà không v n lên là ng i không có chí khí. N c không ch y xu ng tr phi có v t ch n nó l i, lý l này r t rõ ràng. Nh ng v n có ng i không bi t nguyên lý này, l i không ch u h c theo chí khí c a ng i khác hi u bi t mà ch mong thành công, gi ng nh n c không ch n l i mà mu n nó ng ch y, ch ng ph i là hành vi c a k ngu si hay sao?

Thu x a có m t ng i r t thích i du l ch, có th nói n m nào h n c ng i kh p ó ây. C c d y: “ i m t ngày àng, h c m t sàng khôn.”. Ng i i du l ch nhi u n i làm t ng tr ng s hi u bi t, tâm trí càng nhìn r ng. Nh ng h n ch ng có t ng tr ng kì n th c tí nào, trái l i còn c ch p b v t trói bu c.

M t hôm, h n i trên ng v a m i m t v a ói khát, nh ng phía tr c là m t cánh ng hoang vu, không có m t con sông c ng không có ao h . Bi t tìm n c u ng âu ây? ang lúc bu n r u h n ch t phát hi n phía ông cánh ng th p thoáng m t ng n núi. H n ngh : “Có núi t ph i có n c”, nên h n i th ng n chân núi. Qu nhiên, có ng i ang cây ru ng d i

chân núi, h n i nhi u ng tre d n n c vào ru ng , n c t trong ng tre ch y ra trong veo mát l nh. H n nhìn th y dòng n c ch y ra vui m ng khôn xi t, li n u ng m t h i tho thích.

H n u ng n c no xong, b ng nhiên ngh ra m t cách k quái: “Ta mong n c trong ng tre ng ch y ra n a vì ta ã u ng no r i, ã khát r i. T i sao n c v n ch y mãi nh”. Do ó, h n n i t c gi n, iên cu ng quát lên: “Ta ã u ng no r i. T i sao mi c ch y mãi th?”. Lúc h n ang t c gi n ùng ùng thì có m t ng i nông dân bên chân núi n h i:

- Này anh! Ng i nào ch c anh t c gi n th ?

H n áp:

- Dòng n c này không bi t gì c , lúc nãy tôi khát khô c h ng nên tìm n này, gi ã u ng th a thích r i. Vì sao n c c ch y mãi th này? Th t là t c ch t i c!

Hóa ra là tên quá thô l , ngu si. Ng i nông dân không thèm m x a n h n b i v phía tr c.

---o0o---

Bài h c o lý

Muôn s muôn v t th gian u có nhân m i có qu . Chúng sinh vì a tham m n m d c mà t o nghi p, không ch u buông b thì làm sao không b qu báo kh n n? Khi h chán ngán c nh tr n, không còn h ng thú; nh ng n u không o n tham d c trong tâm thì làm sao ng n c dòng n c ham mu n ng ch y? Ho c không o n ngu n g c n m d c thì c ng gi ng nh gã ngu si kia không ng n dòng n c mà mu n nó ng ch y, th t là n c c i.

Cây có c i, n c có ngu n. C c d y: “V t có g c ng n, s có th chung, ng i bi t tr c sau là g n n o”. Con ng i có sang -giàu, nghèo-hèn, khôn-d i, hi n-d ; cho n tính tình có thì n-ác, trung-gian, chánh-tà u là nghi p nhân t quá kh , chiêu c m qu báo kh vui i hi n t i. Chúng ta không bi t truy tìm ngu n g c, ch trách móc nghi p qu ; ho c oán tr i trách ng i thì có ích gì?

Vì th , c Ph t d y: “B -tát s nhân, chúng sinh s qu ”. B c giác ng bi t rõ t o nhân gì s a n qu ó. Cho nên, T T nói: “M i ng ày ta xét l i thân ta ba l n”. Các ngài nh v y làm vì c có sai l m không? Có nói l i c t i v i ng i khác, hay nói sai l m không? Hành ng có l i v i ng i khác không? Ng i luôn ki m i m nh v y ít t o ác nghi p mà t ng tr ng o nghi p. Còn hàng phàm phu nói ra hay hành ng u t ng tr ng t i

nghe p mà t mình không bi t; cho nên l u chuy n trong sinh t , nghe p báo vô cùng.

i tr c, chúng ta có t o nhi u nghe p, nên i nay ch u nhi u qu báo, x y ra nh ng chuy n tai n n, au kh ; nh ng không bi t sám h i tu hành, l i mê mu i c u th n, kh n Ph t; gi ng nh “trèo cây b t cá” ph i không?

c Ph t d y nhân nào thì qu ó. Nh ng m i ng i c ch p không tin, l i tin xem bói, oán m ng; khi x lý s vi c khác nào trèo cây b t cá? T vô th n nay, chúng ta ã tích t p nh ng thói ác tham, sân, si; cho nên sinh t vô cùng, kh báo vô t n. N u không ch u n l c tu hành mà oán tr i trách ng i thì gi ng nh gã ngu si trong câu chuy n trách n c ch y mãi ph i không?

---o0o---

Chuyện 39 - Uống phí bột gạo

L i d n: ài Loan có m t câu t c ng r t hay: “V t có hình dáng thì nhìn th y c, n u không có hình dáng thì t mình suy ngh”. V t có hình dáng là chúng ta h c r t nhi u ng i m i u i k p th i i v n mình. T mình t duy là có ng i phát minh s v t càng nhi u càng t t thì càng lý t ng. Nh ng ph n ông bi n khéo thành v ng, làm trò c i cho thiên h . Ng i t cho mình là thông minh thì ch ngph i t chu c nh c vào thân?

Ngày x a có m t gã thích i ngao du ó ây. M t hôm, h n n nhà ng i b n lâu ngày m i g p l i. H n th y trên vách t ng nhà ng i b n lán coong r t xinh p, h n r t ng ng m v i h i:

- Ngày anh! Hãy ch dùm tôi v t li u quét trên vách t ng là th gì?

Ng i b n ch :

- Vi c này ch ng có khó kh n gì, tôi em g o xay thành b t, r i thêm bùn và n c tr n u; sau ó, tôi trét lên r i chà cho ph ng lán, nên c p nh th .

H n nghe ng i b n nói khoái chí vô cùng, li n ngh : “Khi ta tr v ph i làm cho nhà mình lán coong nh th m i xinh p”.

Sau khi, h n tr v nhà, chu n b các v t li u b t g o, bùn. H n l i suy ngh : “G o xay thành b t m n p nh th r i, n u nh ta em b t g o tr n v i bùn thôi, không c n n c thì trét lên t ng ch ng ph i xinh p, sang tr ng h n nhà anh b n hay sao?”.

Ngh sao làm v y, h n l y b t g o tr n v i bùn r i trét lên vách t ng. Nh ng khi h n trét lên ch ng nh ng không th y b ng ph ng, lán bóng mà c vách t ng u b lồi lõm, xù xì r t là x u xí; l i b t u n t n r t xu ng.

ây không ph i là bi n p thành x u hay sao?

---o0o---

Bài học số 1

Có những kẻ ngoi vào nghe bác Thánh hiên dạy tu các pháp thì n s c sinh lên cõi trời; họ c thành Thánh hiên. Nhưng sau khi họ suy nghĩ, l i k t lu n: “Con người sau khi chết không thể sinh cõi trời, chúng ta t n nhi u công s c tu hành, làm vì c thì n làm gì?”. Vì thế, họ mu n mau sinh lên cõi trời, nên li n t sát. Họ cho rằng ph ng pháp t sát là kh i t n nhi u công s c tu hành, làm vì c thì n, là con ng t t th ng n cõi trời. Ai c ng bị t h t sát, ch ng nh ng không sinh lên c cõi trời mà còn ph i ch u au n, l i t ng thêm t o t i nghi p sát, s ch u qu báo a a ng c. Vì c này khác nào l y b t g o trét t ng, ch ng nh ng không làm cho vách t ng bóng láng xinh p mà còn x u xí h n lúc u. Th t lãng phí b t g o, t i n b c và công s c.

i, ng i t cho mình là thông minh r t nhi u. N u nh m t s n ph m nào bán ch y thì có k li n làm hàng gì, nhái theo nhãn hi u tung ra th tr ng; k t qu hàng gì v n là hàng gì, l a o ch m t lúc nào ó không th lâu dài c. B n buôn l u vì há m l i nh t th i, cho ó là vì c làm thông minh. Nhưng h i s c kho c a ng i tiêu dùng, h c l i ích; trái l i, h t phá h y danh d uy tín c a mình, n khi b m i ng i phát hi n thì nhân cách và o c c a h suy i tr m tr ng, không còn uy tín, m i ng i nhìn th y lánh xa. Họ có làm vì c gì c ng không ai ch u h p ng; ây chính là qu báo th t b i.

K trí th c cùng v i ng i x u làm i u x u, cùng nhau tham ô, bòn rút c a công. Ng i nông dân vì há m l i gieo phân bón hóa h c cho nhi u, thúc lúa l n nhanh, d n n h i s c kh e m i ng i. Công nhân tr m l y v t t i bán lén bên ngoài, làm cho nhi u công trình không m b o ch t l ng b s p . K kinh doanh dùng nhi u ch t hóa h c, hàng gì tung ra th th ng bán gì m giá, h i ng i dân tiêu dùng, mình c giàu to. Nh v y, ai n y u tàn h i l n nhau, làm cho xã h i b t n kh p n i.

Có những qu c gia hao t n r t nhi u tinh th n và v t ch t b i d ng nhân tài, phát minh ra nh ng thành ph m m i. L i có những n c i tr m l y ch t xám c a ng i n c khác ã c c kh nghiên c u tìm tòi, ch t o ra hàng đ m c nh tranh v i hàng th t. Có những ng i u t s v n r t l n quay đ ng m t b phim, v a hoàn thành thì l p t c có k gian sang a tr m tung ra th tr ng bán i h giá.

Ph t giáo ho ng đ ng giáo pháp su t m y nghìn n m kh p th gi i, m i i vào trong dân gian, ki n l p s tín ng ng n v i m i ng i. Có những k

l u manh tr m danh t Ph t pháp s a i thành m t giáo môn riêng c a mình, l i còn dùng l i b a t d d , h m d a dân chúng, đã tâm tham v ng mu n thu ph c nhi u tôn giáo quy v m t. Xã h i nh th làm sao bình yên c?

---o0o---

Chuyện 40 - Thầy thuốc thành thật

L i d n: Ng i làm th y thu c tr b nh cho m i ng i, nh ng t mình m c b nh thì không ch a c. Ng i làm th y giáo i d y con cái c a ng i khác, nh ng không d y c con mình. Tiên sinh Giám D xem a lý, phong th y cho m i ng i, nh ng a lý, phong th y nhà mình thì l i r t x u. Th y bói xem t ng, oán v n m ng cho m i ng i, nh ng không bi t v n m ng c a mình ra sao. Th gian có r t nhi u vì c t mình không bi t c ng không làm c l i i d y cho thiên h , ch vì cu c s ng ki m ng ti n mà làm vì c trái v i l ng tâm, nói i u gi d i. Th gian này, b n có g p c bao nhiêu ng i th ng th n và thành th t?

Thu x a có m t tên b u sài, h n vô cùng au kh vì cái u sài c a mình. Mùa ông có th m c nhi u y ph c thân c m áp; nh ng trên u cho dù i chi c m r t dày mà v n s l nh. Mè hè th i ti t nóng n c, h n ph i i m mãi qu là m t c c hình; nh ng không i m thì ru i, l n, m i luôn vo ve bay u trên u th t là b c mình, làm cho h n ngày êm s ng không yên n.

M t hôm, tình c h n g p l i ng i b n nhi u n m không g p. H n than th v i b n. Ng i b n b o:

- Cách ây kho ng hai m i d m có m t th y thu c r t gi i, b t c b nh nan y nào qua tay th y u ch a kh i b nh. Vì sao anh không tìm n v th y này?

Tên u sài nghe b n mách b o r t vui m ng. Do ó, h n theo a ch ng i b n ghi l i tìm n nhà th y thu c; cu i cùng h n cùng tìm ra c. H n n nhìn th y t m b ng treo ghi: “B n hãy ng i i m t lúc, r i g p c th y thu c tài gi i”.

Khi h n g p th y thu c bày t n i au kh c a mình, xin th y khám ch a tr dùm. V th y thu c l y m ang i xu ng nói:

- Anh xem, tôi c ng b b nh u sài, b nh c a tôi không ch a tr c; làm sao ch a cho anh?

V th y thu c này r t th ng th n chân thành, ông có kh n ng chuyên tâm tr b nh cho nhi u ng i, nh ng có nh ng b nh ông th y mình không ch a

c thì nói cho người bạn biết họ tìm cách chữa, không chờ đợi.
Ông quyết tâm vượt qua thử thách không làm mất lòng mọi người.

---o0o---

Bài học lý

Tôi có một nỗi lo vì tôi mình không hiểu rõ mà cần phải kiên nhẫn theo đuổi, nghĩ lại để cho người là mình mê người mê, để mình lạc người. Cuộc đời này, nếu ai cần ngay thì cần chân thật, không lừa dối thì không biết sự giả dối bao nhiêu nữa thì phải, ít nhất thì nghĩ đi. Vì sao tiên sinh Giám Đốc không tìm cho mình một lý và phong thái tốt để làm nên giàu có, hay để làm quan? Thế này, thế kia vì sao không chờ cho mình kiếm được tiền hay gặp người khác? Nhưng người này rõ ràng là tôi mình cần không biết. Vậy thì sao lại đi xem vận mệnh, vận xui cho mình người? Mình người vì danh lợi mà đến nỗi vì lợi hại rồi thì u.

Trên đây, có một phần của câu chuyện chúng tôi:

- Bà chị phải! Thế kia nói rằng mình con tháng đó, năm nay bắt sao xui, làm nên thất bại, gặp tai nạn. Xin sự phải rằng kinh của người cho con tiêu trừ tai nạn, gì đi trừ vận xui của không?

Chúng tôi nói:

- Đây cô! Tại nạn phải là mình tiêu, vận xui của người mình gì; người khác không gì đi thay cho cô của. Bởi vì, tất cả người phải báo tại nạn nếu do quá khứ mình đã tạo, thì mình phải biết tu hành, sám hối mới có thể tiêu trừ. Người khác rằng kinh, sám hối thì người cho cô chỉ là gián tiếp; thì mình tu hành sám hối mới là vì trực tiếp. Vậy thì, người khác rằng kinh của người cho cô của là vì cảm, hai ngày; tu hành sám hối là vì hàng ngày phải tu, phải thực hành. Tại nạn không phải vì cảm ngày, hai ngày bắt rằng kinh có thể tiêu trừ hết của; cho nên, thì mình phải tu là vì thích hợp nhất.

- Bà chị phải! Con không biết rằng kinh.

- Cô không biết rằng kinh thì niệm danh hiệu Phật tiêu trừ tai nạn gì người nhau.

Tôi, cô ta trừ vận nhà bắt niệm Phật.

Vậy làm thế nào người đi chân thành thì thế này không lừa dối? Phải biết rằng không màng gì danh lợi, vì danh lợi nên mình người sự người không chân thật rồi thì u.

---o0o---

Chuyện 41 - Ngư ông được lợi

L i d n: Trong sáu ngư ông có cõi a-tu-la, còn gọi là phi thiên, ý nghĩa là có phúc trí như không có trí. Các biệt chúng rất thích đánh nhau, nên gọi là a-tu-la. Chúng thường khi bình đánh nhau vì trí của L i. K t qu th nào? Chúng thường chu c l y th t b i. B i vì, liên quan phúc báo của mình không phải ra sức đánh nhau mà giành được phần thắng.

Ngư ông gian công là thường gian thường xảy ra chuyện đánh với nhau, giữa này đánh với kia, nhà này tranh chấp nhà này, dân tộc này đánh với dân tộc kia. B t lu n là m i quan h anh em, b n bè, bà con thường xảy ra xích mích r i đánh nhau. K t qu cu c chi n th nào? Ph n ông c hai u m u s t trán. C c d y: “Gi t ch m t v n, ta m t ba nghìn”. Không có chuyện gì khác thường vong mà mùnh bình yên vô sự. Nh th , ch ng ph i m n ao ng i khác r i t âm mình b th ng hay sao? Hu ng g i t o c h i cho k th ba c l i?

Trong kinh Ph t c ng có câu chuyện thí dụ rất hay.

Ngày xưa có hai con qu r t thân với nhau; cho nên, chúng nó chung. Một hôm, các hai con đi nói chuyện trong rừng cùng phát hiện một chiếc r ng báu, một cây g y và một đôi giày c . Các hai u bi t đi u d ng c a ba báu này. Vì vì báu nằm ngay trước mắt nên chúng nó cãi nhau om sòm, con nào công nói mình thấy trước, phải có báu này, không ai chịu nhường ai nên chúng đánh nhau.

Lúc đó có một người đi ngang qua nhìn thấy chúng nó đánh với nhau, liền vào can thiệp hòa. Hai con qu m i ng i này phân x úng sai. Qu A nói:

- Tôi phát hiện trước ba báu này, nó phải thuộc về tôi.

Qu B nói:

- Không được! Tôi nh t nó lên trước, phải thuộc về tôi.

Ngư ông nói:

- R t cu c ba v t báu này có đi u d ng gì? Làm cho hai ngư ông tranh giành như thế?

Hai con qu áp:

- R ng là r ng báu, nó làm theo ý muốn của chúng ta. Chúng ta muốn ngon, muốn đẹp hay vàng bạc, châu báu thì lấy trong rừng này. Cây g y công là g y báu, nó có kh n ng hàng ph c k thù. Còn giày c khi mang vào sẽ bay đi t i.

Ngư ông nói:

- Thôi! ta thử xem nhé! Nếu thức ăn nó có di dưỡng thì ta chia công bằng cho hai người; còn nếu chỉ là phở thì cần gì phải tranh giành?

Người đi mang giày cỏ, tay cầm cây gậy, tay xách chiếc rổ bay lên họ không nói:

- Hai người vì lợi ích riêng mình mà đánh mất tình bạn và nhân nghĩa tranh giành cái bánh này. Về cái bánh này chính là thử phá hoại tình bạn thân thiết của các người, nay ta đem nó chia cho các người sống chung hòa thuận, niềm vui tình cảm. Các người hãy cố gắng sống chung vui vẻ nhé. Ta đi đây!

Hai con quạ đứng nhìn nhau nhìn về cái bánh khác mang đi, chúng đứng trên tay. Chuyện này gì nghe như “Trai, cò giành nhau, người ông cưỡi ngựa”. Câu nói này, chúng ta nhớ câu chuyện người khôn rớt quên thức ăn. Thưa hai người đánh nhau thì nên chia ba cái. Hai gia đình dốt nhau ra tòa án kiện thì luật sư chia. Đánh bạc, phải sát hại thua cuộc là kẻ làm cái chết.

---o0o---

Bài học đạo lý

Đức Phật Thích Ca nói: “Muôn vật trong thế gian tranh nhau hơn, kém. Về hơn thì có sinh tử, về kém thì bị đói khát”. Con người tranh giành không ngừng thì mất đi niềm tin. Người trở thành kẻ đi ăn xin thì chỉ có lợi ích, họ không có đạo đức và nhân nghĩa, là phúc hay là họa của nhân loại đây? Nếu người kinh doanh sản xuất, chi tiêu ra hàng hóa có chất lượng, bền và đẹp thì người tiêu dùng mua chuộc là có phúc. Nhà chính trị khi lập nên quốc gia các nước, vì mưu lợi ích thì nhân dân mình cho họ quyền, cho nhân dân là dân có phúc. Nếu người trung và kẻ gian không hòa thuận thì xảy ra chiến tranh.

Chúng ta cần tranh trí tuệ, đạo đức làm người đứng đắn, nhân loại tin cậy và hạnh phúc. Nếu chúng ta cần tranh vì ham muốn, có lợi cho cá nhân thì toan tính và làm ác. Vì thế, tôn giáo chính là nền tảng đạo đức nhân cách và người đứng đắn đạo đức cho nhân loại. Người theo tôn giáo mà vì nghề nghiệp mà cần tranh giành là tội nhân trong tôn giáo. Cho nên, mỗi người mưu lợi lên hay sa ngã trong mê mẩn, tìm lại kẻ hay sống khác nhau mà tìm kiếm.

---o0o---

Chuyện 42 - Dừng hàng hoá trùn da lạc đà

L i d n: Muôn v t i có khác bi t t và r , g p tai n n c p bách thì l y quý giá b r t i n. Vì c làm g p rút nh ng hi n t i ch a c n g p thì có th làm c n th n, m i là ng i thông minh. Nh ng th gian này l i có ch m mau iên o, b c a quý l y c a r , há ch ng ph i là chúng sinh ngu si hay sao?

Thu x a có m t ng i th ng buôn d n theo hai ng i con trai và m t con l a ch r t nhi u hàng hóa quý giá, h mu n n nh ng n i r t xa buôn bán. C ba con ch n sáng s m ngày xuân, c nh xuân t i p mà xu t phát. ang lúc mùa xuân m i ng i thích ng m c nh xem hoa, ba cha con đ t con l a t i n v phía ng ru ng. H nhìn th y nông dân ang cày ru ng. Ng i cha đ y:

- Ngày hai con! T t c m i vi c i, và c vi c buôn bán c a chúng ta c ng ph i tr i qua muôn nghìn gian kh m i c k t qu thành công. Các con nhìn th y ng i nông dân kia, n u mùa xuân h không cày c y v t v thì mùa thu làm sao có lúa thu ho ch c?

Hai ng i con nói:

- Th a cha! Chúng ta i buôn bán xa nhà, c ng gi ng nh ng i nông dân cày c y; n u nh không ch u c c kh bôn ba xuôi ng c thì làm sao ki m c nhi u ti n l i.

Ng i cha nghe hai con trình bày g t u t v hài lòng.

H i qua ng tr ng, b ng kh i r ng già, ph i b t u trèo núi; n u h v t qua ng n núi này thì n n i h c n buôn bán. Nh ng th t không may, khi h v a trèo lên núi; vì l c à ch hàng hóa quá n ng làm nó ngã qu xu ng, ch t li n trên ng i. i u này làm cho h c m th y khó kh n vô cùng, c ba cha con ch bi t ng ngác nhìn nhau than th , không bi t thu x p th nào cho n? Cu i cùng, ng i cha b o:

- Ngày hai con! Tr c tiên chúng ta hãy m hàng hóa trên thân l c à xu ng.

Hai ng i con làm theo cha, v a m xong, ng i cha l i b o:

- Con l c à này ch t r i, da c a nó v n có ích. Chúng ta hãy l t da c a nó nhé!

H l i b n r n lo l t da con l c à. Ng i cha ngh : “Hàng hóa nhi u th này mà không ch ra ch bán c ch c ph i l v n, ta ph i tr v nhà đ t con l c à khác n ch hàng hóa”. Vì th , ông l i đ n các con:

- Ngày hai con! Nay cha ph i tr v nhà đ t con l c à khác n, các con hãy c g ng gi hàng hóa này; c bi t là da c a con l c à ng nó h th i.

Ng i cha đ n các con xong, m t mình xu ng núi. B t ng , ngày hôm sau m a nh trút n c, hai ng i con th y tr i m a nh l i cha đ n: “ c bi t quan tâm t m da l c à” nên li n rút t m ch n lông tr ng r t quý giá trong

ng hàng hóa, trù lên t m da l c à. M a d m su t m y ngày, ch ng nh ng t m ch n lông tr ng b h mà da l c à c ng b th i r a, t t c hàn g hóa c ng b h ho i; cu i cùng, không còn v t gì. N u lúc ó, hai ng i con có lý trí l y t m da l c à trù lên hàng hóa thì có th gi gìn c m t s . Nay t t c hàng hóa u b h ho i, không ph i là vi c vô cùng áng ti c hay sao?

---o0o---

Bài h c o lý

Con ng i s ng i không th thi u c m n, áo m c và nhà . Nh ng vì chuy n n m c mà b n ch i m u sinh c i, ho c gây ác t o nghi p làm cho nhi u i nhi u ki p ch u kh , ó là ng i thông minh hay k ngu si? La Tr ng Nguyên nói: “M t nhà m no, nghìn nhà oán h n; n a i công danh, tr m i oan c”. Chúng tôi không bi t các v ngh nh th nào?

“Lòng cha m nh tr i bi n”. Cha m c c nh c su t m t i, ho c chỉ tiêu dè s n c ng là vì con; th m chí có th hi sinh thân m ng mình che ch cho con cái. Tình c m cha m dành cho con cái nh th , n u nh r ng kh p n m i ng i trong xã h i thì ai ai c ng có th thành Ph t. Nh ng ng i làm con cháu, h ch vì tình yêu c a mình mà không c n n cha m . Có ng i vì ham mu n l i cho mình mà chà p lên n i au kh c a ng i khác, bóc l t công s c c a m i ng i. Có ng i vì cu c s ng c a mình mà sát h i sinh m ng chúng sinh, u là gây nhân t o nghi p, qu báo sinh t au kh .

Ng i tu hành h c Ph t v n thoát kh i sinh t . Nh ng n u tu hành có chút linh ng li n i khoe khoang v i m i ng i. Ngo i o l i d ng chút th n thông c a qu th n mà m u c u danh l i, gi danh c u i, l i mình hay l i ng i khác ch có l ng tâm m i ng i t hi u. Thân này ch s ng vài m i n m, nh ng tính linh t nh hay u l i nh h ng n nhi u i nhi u ki p. “Thân ng i khó c, nay ta ã c, Ph t pháp khó g p, nay ta ã g p”.

i này, chúng ta không n l c tu hành mình thì i n khi nào thân này? Con ng i là có trí tu , nên phân bi t c quý, r , nhanh, ch m m i úng.

---o0o---

Chuyện 43 - Gã điêu khắc ngu xuẩn

L i d n: Có ng i su t i c c nh c tính toán, tranh giành v i m i ng i, t o các ác nghi p m i ki m c ti n c a thì em cung c p h t cho gái p, ánh m t danh d . Có ng i vì th di n mà i ki n t ng su t m y n m, tài s n h t s ch c ng không l y l i c th di n. Có ng i t m t nhân viên bình th ng làm công ty, nh n l c kho ng hai, ba n m c th ng lên ch c tr ng phòng, r i giám c; nh ng vì tham nh ng m t s ti n nh mà b cách ch c p h i ng i tù, l i ánh m t t ng lai t t p lâu dài, thân b i danh li t. i có nh ng k thông minh, nh ng th ng làm v i c ngu xu n.

X a kia có m t nhà iêu kh c r t tài gi i. M t hôm, h n ngh ph i kh c m t tác ph m tuy t tác l i cho i. Nh ng mu n kh c t ng p thì ph i có á ng c m i có th kh c c tác ph m tuy t tác. Vì th , h n i vào r ng sâu tìm á ng c. Cu i cùng, h n c ng tìm c m t t ng á, nh ng c c t ng á l n này r i, l i ph i t n r t nhi u ng i và s c l c m i ch c v nhà.

H n l i t n th i gian m y n m, t t o t ng á này. R t cu c, h n o t ng á nh b ng n m tay. Có ng i nhìn th y h n o t ng á l n nh th thành m t hòn á nh , li n h i:

- Vì sao anh ph i t n nhi u công s c o t ng á l n nh th thành m t hòn á nh ?

H n áp:

- Vì tôi mu n kh c m t con trâu nh .

- Kh c m t con trâu nh , ch c n hòn á nh thì c r i. T i sao anh ph i t n công o t ng á l n thành nh ?

- Vì anh không bi t, h mu n kh c t ng khéo p c n ph i t n th i gian càng lâu, u t tin h l c càng nhi u sáng tác, m i kh c c tác ph m ngh thu t tuy t p m i có giá tr .

Nhà iêu kh c này lý lu n c ng hay, nh ng xem ra tình th n c a h n không c bình th ng, chính là m t k quá ngu ng c.

---o0o---

Bài h c o lý

Ng i c t ng á là d cho ng i nhi u n m làm l ng c c kh ch m ch ; l i còn bên ba xuôi ng c, ch u gió s ng tuy t l nh, th m chí tính toán, tranh o t v i ng i, t o các nghi p ác. R t cu c c cái gì? Ngày n ba b a mà thôi. H t o ác nghi p và các kh báo, t ng lai nhi u i nhi u ki p ch u luân h i sinh t . Chúng ta h c Ph t tu hành, m t ngày ch

t n m t út th i gian mà c công c nhi u i nhi u ki p h ng không h t, cho n gi i thoát sinh t mãi mãi, l i ích khác nhau m t tr i m t v c.

C c d y:

M i n m èn sách không ai h i

Phút ch c n i danh v n ng i hay.

Mi t mài m i n m i h c, t t c ch i m t ngày này. Ngày nay, m i ng i t ti u h c lên n i h c ph i t n m t m i sáu n m, r i m i tìm c vi c làm, ban u ch là nhân viên. H l i ph i n l c ph n u h n m i n m, chỉ tiêu t i t ki m m i mua c ngôi nhà; ti p t c t n m t m t th i gian khá lâu g y d ng s nghi p, t o d ng s nghi p v ng vàng thì thân này n lúc lâm b nh. Thân này t o t i, t ng lai nhi u i nhi u ki p không bi t l u l c v âu. Vì th , c Ph t d y:

Nhân x a mu n bi t h i ai

Hãy xem nh ng vi c nay mai ki p này

Mu n bi t qu báo ki p sau

Hãy xem nh ng vi c ngày nay ta làm.

Tu i già n, th i gian s ng không còn bao lâu, mu n ráng h ng th thì thân không làm ch c, n món ngon c ng không n c, ng gi ng r ng ch có hai th c, mu n n ch i xa x, c p v i gái p thì ta không còn s c l c. Nh l i nh ng vi c ta ã làm trong su t cu c i ch u kh , ch u c mà thân n i da gà. Vì sao lúc này ta không tín ng ng tôn giáo làm n i n ng t a?

Có ng i c ông bà ba i tích góp c a c i l i, ho c i c n l c c c kh làm vi c, n tiêu t i t ki m, tích góp ki m c ng t i n b ng m hôi, n c m t; l i em n ng s ch vô sòng b c ch trong ch c lát. Có ng i a thích nh u nh t, sáng x n chi u say. Có ng i quen thói tr ng hoa c p b nhi u ng i p, t i n c a cung ph ng các nàng là bòn rút t m hôi và n c m t c a m i ng i. Nh ng k này, ch h ng th ham mu n nh t th i mà ph i tr giá lao tâm kh t su t m y m i n m.

Ng i h c Ph t su t m y m i n m n l c tinh t i n tu hành, m t khi phá gi i tr ng thì công phu tu t p tr c ây u xóa s ch, t ng lai ph i a vào ba ng ác. Th t là áng th ng! T i sao chúng ta không t nh giác? Chúng ta ã t n r t nhi u công s c mà c m t chút l i ích; ho c t n m t chút công s c mà c l i ích r t nhi u, u do chúng ta ch n l a.

---o0o---

Chuyện 44 - Ăn no cái bánh thứ bảy

L i d n: *Muôn s th gian, b t lu n thành công hay th t b i, vì c t t hay vì c x u, u có nguyên nhân tích l y t i quá kh . C c d y: Còn nghèo thì ch ng ai nhìn*

n khi tr ng tám nghìn nhân duyên.

Khi còn nghèo, n u chúng ta không c c kh ph n u h c t p thì làm sao tr ng c? Vì c này gi ng nh b nh c m mà chúng ta th ng th y, tuy b c m l nh ch nh t th i, nh ng tìm ra nguyên nhân c ng có liên quan n thân th suy y u. Khi s c kho suy y u là có r t nhi u nguyên nhân khác. Tr c ây, chúng ta n u ng không i u , thi u ch t, th c n không m b o v sinh tích t d n d n. Chúng tôi nói m i vì c u có nhân t quá kh , m i có qu hi n t i. Nh ng có ng i c ch p không ch u tìm nguyên nhân c a nó, mà d a vào qu hi n t i i vào b c ng cùng, sinh ra kh não vô lý. B n nói h áng th ng hay là áng trách?

Ngày x a có m t ng i r t nghèo kh . M i ngày, h n u lên núi n c i r i gánh ra ch bán, ti n bán c i ch t m lây l t nuôi s ng c nhà. M t hôm ang trên núi n c i, h n b tr t d c té ngã xu ng, nh ng b th ng nh . T i h n tr v nhà, hàng xóm nhìn th y li n h i:

- Tôi nghe nói hôm nay anh tr t té b th ng có n ng l m không?

H n áp:

- Tôi b th ng c ng nh , ch ng h gì; ch c là hôm nay s ph n tôi không may là trúng ngày x u. N u nh tôi bi t tr c nh v y, thà nhà ch u ối còn h n i lên núi.

Sau ó, h n v n hàng ngày lên núi n c i, nh ng h n c cho r ng ngày té b th ng là ngày không t t. H n ngh th gi i này r ng l n nh v y, hàng ngày u có ng i t t k x u. R t cu c ngày nào t t, ngày nào x u? Có nh ng ng i sinh ra cùng n m, cùng tháng, cùng gi , nh ng ch a ch c h thành công hay th t b i cùng m t lúc. Cu i cùng ai b tai n n, ai c h nh phúc, có nh s không?

M t hôm, h n mấ mê n c i quá tr a b ng ói meo, ti n bán c i h n em mua b y cái bánh. H n n m t cái ch ng th m thía gì, n ti p hai, ba, b n, n m, sáu cái c ng ch a no; nh ng h n n n n a cái bánh th b y thì no. H n li n h i h n nói: “N u ta s m bi t n cái bánh này no thì ch mua m t cái bánh này thôi, c n gì ph i t n nhi u ti n mua b y cái bánh u ng phí th này. Th t là ti c quá!”.

Ng i ng i bên nghe h n nói, li n m ng:

- Gã ngu này nói mê s ng, i sao l i có k quá ngu nh th !

---o0o---

Bài h c o lý

M t hòn núi có r t nhi u t cát tích t l i mà thành. M t cây c th c ng t h t gi ng tr ng xu ng Bén r n y m m d n d n l n lên. Thân th c a m i ng i c ngr t nhi u t bào h pl i thành. Muôn s , muôn v t i do nhân duyên h pl i mà thành.

Con ng i i có ng i giàu sang, k nghèo hèn; ng i thông minh, k ngu si; ng i c h nh, k x u ác u có nhân xa và c ng có nhân g n c a nó, và c ng có r t nhi u tr duyên, tích t d n d n thành qu . Ng i có c h nh, trí hu ; ho c k gian ác, l a o, thông th ng m i ng i cho r ng t nhiên tr i sinh ra. Th t ra, muôn s i u có nhân m i có qu . Trí hu , c h nh, hung d , l a o, tính thi n, tính ác u là tích t p nhi u i nhi u ki p.

Hàng ngày, nh ng ng i làm ngh s , nông, công, th ng u luôn b n r n n l c làm vi c, chi tiêu ti t ki m, tích góp ti n c a. K tr m mu n chi m làm c a mình, k t qu b b t, ph i ng i tù. Ch ng nh ng h n không c h ng th mà còn kh c c ng i trong tù, ánh m t t ng lai h nh phúc c m t i, làm hoen danh d , ngay c ng i thân trong gia ình u th y x u h v i m i ng i, ông bà n i su i vàng c ng th y h th n. K t qu mu n chi m c a ng i khác thì c cái gì?

c Ph t d y tam ch tu l c , tu tr m ki p c t ng h o, tích ch a nhi u công c m i c thành Ph t v n c trang nghiêm. Ng i ngày nay chê tu hành nh v y là quá ch m, ch tr ng ph ng pháp tu hành li n c o, ho c giác ng t c kh c, thành Ph t l p t c. Vi c này có hay không c ngr t khó nói. Ng i i b ng phát giàu to, làm quan l n không ph i là không có, u là y nhi u i u ki n m i có. Làm th nào h giàu có nhanh chóng, c làm quan l n thì ph i xem xét nhân duyên c a m i ng i.

---o0o---

Chuyện 45 - Đầy tớ giữ của

L i d n: K i n th c c a m i ng i có sâu-c n, cao-th p; cá tính, thói quen, s thích c a m i ng i c ng không gi ng nhau. Cho nên, l i nói, vi c làm c a m i ng i có i u h p nhau, có i u l i b t ng ý ki n. Có ng i nghe m t bi t hai. Có ng i nghe m t bi t m i. Có ng i v a nghe li n giác ng . Có ng i nói m t ng hi u m t n o. Có ng i nói ch m t câu mà nói i nói l i m y l n nghe c ng không hi u. Có ng i thông minh nh y Bén, tu hành c nh, hi u th u m i v t. Con ng i thông minh hay n n, ho c b t c vi c gì ph i tr i qua m i bi t c. Có ng i s ng chung

có nghĩa mà không hiểu rõ tính tình của tôi phải không. Có nghĩa là hiểu rõ mà không hiểu nghĩa khác nhau trong lòng bàn tay, biệt nghĩa của họ. Vì sao mình hiểu khác nhau như một trăm triệu lần? Phải đi: “Tất cả mọi việc đều có liên quan nhân duyên ở trên trời”.

Thầy có một phú ông giàu nứt vách. Một hôm, ông có việc phải đi xa. Trước khi đi, ông gọi tên út ra dặn:

- Này con! Khi ông đi xa, con nhà cửa gì cũng phải khóa và chím sóc con lại nhé!

Tên út thưa:

- Xin ông yên tâm, con luôn làm theo lời ông dặn.

Chuyến yên tâm đi lo công việc.

Ông chờ ra đi một ngày, tên út gọi các anh em và chím sóc con lại rất chu đáo. Nhưng vài ngày, trong thôn chợ lại có chuyện. Hôm nay gánh hát nổi tiếng bị ứ đọng, nghe nói gánh hát này, tài tử vô cùng xinh đẹp. Tên út không nén được tính hiếu kỳ muốn đi xem hát. Nhưng ông chưa giao việc và chím sóc con lại thì làm sao đi được?

Do đó, họ suy nghĩ: “Trước khi đi, ông dặn ta khóa cửa và chím sóc con lại, chắc nhà này dây cứt cánh cửa trên lưng con lại cho nó chím cùng ta đi xem hát, nhất thì hay quá!”. Họ vui mừng không chờ đợi làm theo mình đã nghĩ. Trước tiên, họ tháo cánh cửa xuống em út trên lưng con lại, lấy dây cứt thắt chặt, rồi ngồi yên đi xem hát.

Lúc này, nhà cửa phú ông chình chình không có người coi nhà mà ngay cánh cửa cũng không có khóa. Tên trộm nhân cơ hội này vào nhà phú ông lấy sạch hết của cải.

Phú ông trở về thấy tài sản trong nhà không còn gì, liền hỏi họ:

- Này thằng kia! Các cậu trong nhà tao đâu mất thứ gì?

Họ đáp:

- Thưa ông chủ! Trước khi ông đi dặn con khóa cửa và chím sóc con lại, con làm hai việc này rất tốt; còn các việc khác con không biết.

- Trẻ em, trẻ con thì sao! Ta bảo ông đi khóa cửa là phải giữ gìn của cải trong nhà; nếu ta không có của cải thì dặn ông đi khóa cửa làm gì?

Phú ông tức giận liền cuống, đành cười ra nước mắt vì tên út ngu xuẩn; sự việc xảy ra rồi ông đành chịu vậy.

---o0o---

Bài học đạo lý

Sự hiểu biết của con người có sai khác. Người khác nói chuyện nhưng ta nghe không hiểu mà còn thêm vào làm sai ý của họ. Các tính của mình người

có quí g , ng i khác mu n ta i v h ng ông mà ta kh ng kh ng i v h ng tây. Có ng i t ngã c ng cao ch mu n m i ng i nghe theo mình, mình không ch u nghe theo h . Có ng i thích n ngon, m c p. Có ng i chu ng s di n. Có ng i thích nh u nh t. Có ng i thích n chay v.v...mà x y ra xích mích xung t, d n n chuy n th phi i r t nhi u. M i ng i u có khuy t i m và u i m. N u nh chúng ta bi t phát huy u i m c a mình, s a i khuy t i m là ng i thành công. Còn nh chúng ta làm theo khuy t i m c a mình, và mu n ng i khác c ng theo khuy t i m c a ta thì au kh càng ch ng ch t, ch c ch n là ng i g p th t b i. Tu hành c ng v y, n u nh chúng ta t bi t thói quen và khuy t i m c a mình, hàng ngày c g ng s a i thì ngày càng ti n b trên ng o. Còn nh chúng ta cho n m d c phi n não lôi kéo thì ngày càng t o nghi p thêm nhi u, t ng lai siêu thoát hay a l c khác nhau rõ ràng. c Ph t d y: “Cùng nghi p thì t ng ng”. Ng i có trí hu , c h nh ch ng khác nhau; ho c cá tính a thích gi ng nhau, h r t d hi u i ph ng. Ng i trí hu cao siêu m i c ng c a ng i khác, hay ý ngh h mu n gì u hi u r t rõ ràng. Còn ng c l i thì ng ng n ng n. Ph t pháp là pháp môn trí hu . Tâm Kinh ghi: “Ba i ch Ph t, vì y theo bát-nhã ba-la-m t- a nên ch ng c Vô Th ng Chính ng Chánh Giác”. Ph t là ng i Giác, cho nên h c Ph t là tu pháp môn trí hu . N u nh chúng ta không có trí hu quán gi sáu c n thì t t c c a báu công c u b tên tr m phi n não l y c p, trôi l n trong sáu ng luân h i, r t cu c c ng là k b n cùng mà thôi, v n làm chúng sinh ch u kh ão, kh báo vô biên.

---o0o---

Chuyện 46 - Chúa đấng thú tội

L i d n: M i ng i chúng ta u có i u bí m t, nh ng bí m t c ng có i u t t và i u x u, gi ng nh “x u che, t t khoe”. Chúng ta che d u l i l m c a ng i khác và khen c h nh t t c a h là t t. Ng c l i, chúng ta i rêu rao l i l m c a h , còn tâm thi n, vì c thi n c a h thì che d u là x u. i v i ng i khác nh th , còn i v i mình thì sao? i v i mình thì ng c l i, n u ph m l i l m dù nh c ng nên nói ra cho m i ng i bi t, bày t sám h i. B t lu n chúng ta có nhi u công c hay làm vì c t t thì c ng nên che d u, không c n nói cho m i ng i bi t, ây m i là hành ng c a b c quân t . Ph t pháp d y: “Tam luân th không², m i là công c vô cùng”.

Xưa kia có một làng. Trong làng có một bác chuyên đi lừa trộm trâu, đã là bác chuyên đi lừa trộm trâu chúng luôn dùng thủ đoạn tinh vi để bắt trâu, mới làm công gông gàng dốt khoát. Các nhà chôn nuôi bị bắt nên phòng bắt chẹt chẹt. Do đó, bác chúng mua lừa trộm trâu cũng không cách gì ra tay được.

Một hôm, bác chúng bàn bác tìm ra đi u k nh h ra r ng. Tên chúa nông phân chia công việc. Hôm chia một nhóm thu hoạch đi trang làm nghề hát tuồng, nên chúng đi tìm cách xóm nuôi trâu kho nông m t d m. Trước tiên, chúng khua chiêng đánh trống, đứng lên cảnh tượng r r m r , mới ích đi nh ng ng đi này đi xem hát tuồng chúng lừa trộm trâu.

Hôm chia một nhóm thu hoạch đi thám thính, theo dõi mới s ng t nh c a nh ng ng đi nuôi trâu; chia nhóm khác đi lừa trâu; nhóm nhà chuyên môn trâu và khâu chôn n n u th c n. Hôm sắp, chia công việc r t k càng nên c b n thi hành h ng ng nhi t tình. Ngh ng đi chôn nuôi nghe chúng khua chiêng đánh trống nào, nên r t hi u kì cùng r nhau đi xem. Nhóm thám thính bí mật báo cho nhóm lừa trộm trâu. Nhóm này lặng lẽ vào chuồng lừa trâu đi giao cho nhóm m th t và chôn n th c n nhanh l , g n gàng.

Nh ng ng đi chôn nuôi tr v th y m t trâu vô cùng lo lắng, nh ng không dám la to mà âm thầm báo cho quan đi u tra. Sau một thời gian, quan lặng lẽ đi u tra bị bắt c b n c p chuyên đi lừa trâu. Quan th n nhiên đi th ng vào sào huy t c a chúng yêu cầu g p tên chúa ng h i:

- Xin hỏi anh là tr ng thôn này?

Tên chúa ng th a nh n:

- Đây không có tr ng thôn.

- Thì hôm trước anh trong thôn kia phải không?

- Tôi không có thôn xóm.

- Phía trước thôn có một cái ao phải không?

- Không có!

- Có cây c th không?

- Cũng không có!

- Có phải các anh lừa trộm trâu thôn phía ông không?

- Không có phía ông.

- Lúc các anh lừa trâu là gì ó phải không?

- Không có gì ó.

Quan đi u tra hỏi đi u gì h n c ng không bị bắt và luôn ph n nh n.

Quan nói tiếp:

- Xưa nay làm gì có o lý không có thôn xóm, không có cây, ngay c th i gian, không gian, ông, tây, nam, bác cũng không có; vì trên th c t t t c

th này u có. Chúng tôi ch ng c k t t i chúng mày lừa tr m trâu s b
phát hi n.

Tên chúa ng ch m u ch o lừa tr m trâu, t u n cu i h n ph nh n
t t c v n , l i l t y h n nói d i. Cu i cùng, h n u i lý, m i thành th t
thú nh n ã lừa tr m trâu.

---o0o---

Bài h c o lý

*M i ng i chúng ta u có i u bí m t, nh ng i u bí m t c a m i
ng i có trung-gian, tà-chính; nhân cách có cao-th p. Có ng i gi u k t i n
phòng riêng. Có ng i c u gi u vàng b c phòng gái p. Có ng i lén
làm nh ng t i ác nh sát, o, dâm, v ng, tham ô, l a o. Nh ng “l i
tr i l ng l ng, tuy r ng mà khó thoát”. M t ngày nào ó c ng s l ra.*

*Có ng i che gi u bí quy t tài ngh c a mình; ho c ph ng pháp bí truy n
y d c; ho c kinh nghi m làm vi c t c bí quy t thành công, nh ng
không ch u d y m i ng i. Tóm l i là nh ng k ích k. N u nh h ch u em
bí quy t ch d y cho m i ng i thì nhân cách c a h th t cao th ng. Ch úng
tôi nói cách khác, chúng ta che gi u b t c vi c gì, nh ng làm sai mà không
ch u th a nh n thì t h th p nhân cách c a mình. C c d y: “Ng i i
ai mà không l i, bi t s a l i là Thánh hi n”.*

*Ph t pháp ch tr ng sám h i, cho dù quá kh tr i qua ba o nhiêu i,
chúng ta t o bao nhiêu t i nghi p, nh ng bi t sám h i thì t i li n tiêu tr .
V n là chúng ta có chí thành tha thi t sám h i hay không? Ho c t i l i ó
ch a tiêu tr h t, n u tiêu tr c m t ph n là tiêu t i nghi p m t ph n.
Còn nh chúng ta che gi u, cho dù tr i qua nghìn i v n ki p không sám
h i thì t i nghi p v n còn. Vì th , trong kinh d y:*

Dù qua tr m nghìn ki p

Nghi p t o c ng không m t

Khi nhân duyên h i ng

T mình ch u qu báo.

---o0o---

Chuyện 47 - Tai họa chiêu vợ

L i d n: Trong tâm m i ng i luôn có h th n, b t lu n l i nói hay
vi c làm có sai trái thì tâm luôn lo s b t an, không th yên tâm làm vi c;
cho nên, dù h có làm vi c c ng không c v a ý m i ng i. C c d y:

“Cúi xuống không hãnh thẹn”. Cho dù chắt chắt n n i “xem chắt nh tr v”. Vì vậy, làm người phải “không thẹn vì lòng tâm” thì mới có thể “hoàn toàn yên lòng”, cũng chính là bậc trí tuệ phu “ưu trí, chân phật”. Người lính không biết hãnh thẹn thì không biết cách làm người, mà còn là kẻ sinh trùng trong thế gian.

Ngày xưa có một gia đình. Một khi Tết có ngày 1, tất cả phên trong nhà đều có một chậu hoa sen xanh đẹp để tham gia ngày 1, nhưng tất cả đều có chậu hoa sen. Nhưng người nào không có hoa sen thì cảm thấy nhảm nhí.

Lúc đó có một phen nhà rất nghèo, nàng thấy mình cũng có chậu hoa sen chúc mừng ngày 1, nhưng mình không mua nổi chậu hoa sen nên rất đau khổ. Nàng bèn nói:

- Chàng ơi! Ngày mai là ngày 1 của khách nhà ta, mình phải có chậu hoa sen. Chàng phải nghĩ cách tìm cho tôi chậu hoa sen, nếu không có hoa sen thì chúng mình chia tay thôi.

Người chồng nghe vậy nói, vô cùng lo sợ vì vàng bạc:

- C thôi! Vợ yêu! Ta nhất định tìm cho nàng chậu hoa sen, nàng đừng nói chia tay làm cho ta đau lòng.

Nhưng khi ấy, hoa sen rất đắt, nhà nghèo không thể nào mua nổi, người chồng tìm hoa sen đâu đây?

Gã chàng nghèo này thật đáng thương, vì chi tiền mà mua chậu hoa sen vào vườn hoa của nhà vua hái trái. Hoa sen trong vườn hoa nhà vua nuôi rất nhiều chim uyên ương. Người chồng nghĩ rằng đây là cách kiếm tiền, vì thế, đêm hôm trước anh đi tìm chim uyên ương kêu, và leo vào trong vườn hoa. Lúc hôm đó anh hái hoa sen, làm gì thì mình bắt chim uyên ương, chúng sợ kêu lên. Tên lính giữ vườn kinh ngạc hỏi:

- Ai đi hái đó?

Trong tình thế khẩn cấp, bắt gặp anh liền nói:

- Là tôi!

Tên lính lao xuống kéo anh lên. Người chồng liền nói chuyện với tên lính chim uyên ương kêu lên. Tên lính nói:

- Vợ ơi sao người không bắt chim kêu, bây giờ kêu lên sẽ mua nổi. Ta đem người này nộp cho nhà vua.

Hôm nghe tên lính bắt đem nộp cho nhà vua, chàng hối hận thì đã quá muộn.

---o0o---

Bài học

Trong xã hội có các ngành s, nông, công, th; m i ng i làm m t
ngh mình thích h p. Có ng i có ngh nghi p v ng vàng nh ng không ch u
làm, l i làm nh ng vì c u c tr c l i, bòn rút c a công i chi m c a
ng i, th m chí xâm ph m quy n l i c a ng i khác. Làm nh ng vì c sát,
o, dâm, v ng, tham ô, l a o, khi n cho m i ng i u chán ghét, ch i
m ng th m t, t ng lai nh t nh h s ch u qu báo au kh . R t cu c,
ây là ng i thông minh hay là k ngu si?

B t c chúng ta làm ngh gì th gian, hay làm thì khéo tay gi i h n ng i,
thành công s nghi p là ây. V y mà, có ng i c ch p ng chín h
không ch u i, i vào ng tà, u c tr c l i; ho c l a i, d i ng i,
t ng lai nh t nh i vào t m t i, úng không?

Có ng i h c Ph t mà không ch u h c chánh tri, chánh ki n, chánh pháp;
l i kh ng kh ng h c nh ng pháp tà ma ngo i o, vì danh l i c hánh o ít
quá nên h không i theo mà i vào tà o. T ng lai sa a, l nào không
oan u ng? T c ng có câu: “M i ngh nghi p u xu t hi n nhân tài”.
Ngh nào c ng có ng i thành công và ngh nào c ng có ng i th t b i.
Then ch t thành công và th t b i n m âu? Chúng tôi ngh : “Liên quan
n chân th t và gian ác chi m ph n l n”. Khi chúng ta có t i n, có th l c
không ch u b thí, không ch u làm vì c thí n. Lúc m nh kh e tinh th n h ng
hái không ch u n l c tu hành. n khi t i n không còn m i ngh n b thí,
làm vì c thí n. Khi thân th mang b nh, ho c g p tai n n, kh n n thì m i
n l c tu hành, ch ng ph i quá mu n hay sao?

---o0o---

Chuyện 48 - Nhẫn được mình an vui

L i d n: c Ph t d y: “Chúng ta th gi i này, gi i là th gi i Ta-bà”.
Ta-bà d ch là “Kham nh n”. Ý ngh a nói ng i th gi i này là kham nh n
ch u nhi u au kh . Chúng ta kham nh n ch u au kh nh ng gì? Có
r t nhi u i u au kh nh hoàn c nh môi tr ng bão l t, ng t, thiên
tai, s t l . Khí h u có b n mùa xuân, h , thu, ông; l nh rét, nóng b c.
Thân ng i có các n i kh sinh, già, b nh, ch t. Tinh th n có vui-bu n,
m ng-gi n, th ng yêu ph i chia lìa, oán ghét luôn g p nhau, mong c u
không c. Chúng ta ph i nh n ch u nh ng i u au kh nh v y, gi i là
th gi i Ta-bà. N u chúng ta không nh n ch u c thì sao? Là t mình h y
đi t (t sát); ho c oán tr i trách ng i, làm nh ng i u ác sát, o, dâm,
v ng; th m chí t o các ác nghi p tr n tránh au kh . Ng i nào bi t
c kh mà l i t o kh thì càng thêm kh .

Ngày xưa có một con cáo và một con nai cùng sống trong rừng dưới gốc cây cổ thụ. Một hôm, vì gió mạnh làm gãy cành cây, rễ cây rụng xuống ngay trước mặt chúng nó. Con nai thấy chuyện gì có vẻ lạ, vì trong rừng gió thổi mạnh làm cho cây gãy là chuyện bình thường. Nhưng con cáo chưa hiểu gì, nó đoán điều gì khác. Khi nó sắp đi, con nai khuyên:

- Anh cáo ơi! Cây cổ thụ này chắc chắn sẽ đổ, che chắn cho chúng ta mà còn cung cấp cho chúng ta trái cây thơm ngon. Vì sao anh muốn đi khác?

Con cáo đáp:

- Không! Tôi không cần gì, anh cho tôi đi thôi. Tôi biết anh!

Nó cong đuôi chạy không quay lại.

Con cáo nằm trên giường trong phòng, ban ngày thì trời rất nóng bức, ban đêm thì trời lạnh rét; nó cảm thấy lúc lạnh, lúc nóng rất khó chịu. Một vài ngày nó chưa ngủ được. Khi nó sắp đi, có một con nai khác khuyên:

- Này anh cáo! Tại sao anh lại đi? Mặc dù đây thì trời rất nóng, thì trời lạnh, nhưng chúng ta sống yên ổn không có gì sợ hãi, chẳng phải sao? Thời gian này làm sao có chuyện hoàn hảo, anh muốn đi khác chăng? Sống yên ổn không vậy. Anh hãy nghe tôi khuyên đi!

Con cáo đáp:

- Không! Đây lúc lạnh, lúc nóng tôi không cần gì. Tôi phải đi khác.

Nó lại đi vào rừng núi, cây xanh bạt ngàn. Nơi đây, khí hậu rất dễ chịu, phong cảnh rất đẹp, nó quyết định ở lại đây. Một vài ngày, nó nghĩ đến đây không phải là lý tưởng. Bởi vì, đây có sự thay đổi, chẳng có chỗ sống yên ổn, nó thường nghe tiếng rên rỉ của chúng làm cho nó hãi hùng khi ngủ; nhưng vì tham phong cảnh đẹp, nên nó cứ chấp nhận. Một hôm, nó ra ngoài tìm thức ăn, nó bắt gặp một con hổ. Trong phút chốc nó chết. Nó không chịu nghe lời khuyên nên ngày nay mới có kẻ thức bị thảm.

---o0o---

Bài học

Làm việc gì cũng có ai mà hoàn hảo, hoàn hảo cũng không có nơi nào tốt đẹp trên trần gian; đây gọi là thí nghiệm của Ta-bà. Trời thì nóng, lúc nóng, chúng ta sinh ra lạnh, trời thì lạnh, trời thì nóng, khí hậu và cuộc sống này. Mọi dân tộc đều có cách sống riêng của họ, tập quán là sống tốt.

nhiên, chúng ta chưa bao giờ hay hình ảnh phức tạp như có nghi ngờ nhân tính quá kh.

Mỗi người có cá tính riêng, thói quen và thói quen cụ thể sống không giống nhau, người biết những người khác nhau mỗi ngày chung lâu dài. Mỗi người có cá tính và sở thích riêng, nhưng chúng ta phải tùy thuộc theo người khác thì mới có thể sống chung với nhau được. Làm người ai cũng có hi vọng, nhưng người lại có ai cũng thành tựu thì khác nhau. Do vì mỗi người luôn muốn người khác biết vì cái gì cũng nghe theo mình, nên có xảy ra chuyện tranh cãi. Nếu như ai cũng tùy thuộc theo người khác thì không có chuyện tranh cãi.

Làm người ai cũng có những tính xấu tham, sân, si và cũng có những tính lành thì nên biết, học hỏi; tính nào như thì trở thành thói quen tính ấy.

Lect Hu Ng d y:

Xây dựng không mất v t.

Nhìn nào dính bị b m.

Bản tính vốn thanh tịnh thì dính bị b m nhìn nào? Chỉ vì chúng ta thêm nhiễm thói xấu lâu ngày, đã là nhiễm thì không phải tính, không phải chân thật. Mỗi người có thể sai tính n t x u trở thành tính t t, chỉ là chưa làm hay không mà thôi.

Các dụ: “Giang sơn dãi dãi, tính tình khó sửa”. Vì nguyên nhân tập khí nặng nề, nhưng không phải là không sửa được. Nếu chúng ta có trí huệ, có nỗ lực tu hành sửa thì tính n t gì cũng thay đổi được. Chúng ta sai hoàn toàn tất cả thói xấu thì mới ra khỏi sáu nghiệp sinh tử. Cho nên, thói xấu chúng ta phải là cái gì, cũng không phải không sửa được. Chúng ta cần phải dựa theo trí huệ nhìn thấy rõ pháp tu, phải nỗ lực tu hành mới tiêu diệt nó. Khi ấy, thiên hạ thái bình, thoát khỏi luân hồi, chết t t.

---o0o---

Chuyện 49 - Không trả lời thẳng câu hỏi

Lời dạy: Tất cả việc làm và nghề nghiệp thế gian đều có liên quan đến kinh nghiệm và kinh nghiệm của mỗi người. Có người có kinh nghiệm đi truyền thì như vậy. Có người học hỏi tích lũy kinh nghiệm và kinh nghiệm của người khác mà có được. Có người nỗ lực công tu luyện rất lâu mới có được. Cũng có người lợi dụng kinh nghiệm của người khác mà có được. Chúng ta tất cả đều trên là thế giới khó, chỉ có người sau cùng là đàng ngoài thế giới. Người khác là tất cả, cho nên hãy mượn che giấu kinh nghiệm làm công việc trên danh lợi của mình; hoặc làm ra vẻ huyền bí cho người khác cảm giác là người kỳ diệu quý báu; thế giới là danh lợi trong đó. Bởi

Thánh hi n, Thi n s th i x a có n ng thi n c là m t ph ng ti n khai m trí hu cho thi n sinh, không ph i cái gì c ng thiên c b t kh l ; ho c là bí quy t m t l i nói, n a bài k làm cho thi n sinh khai ng c o. Còn ng i mu n tu d dàng, th ng i vào ma o. i u này chúng ta không th không bi t, không phòng.

Ngày x a có hai chú bé ang b i d i dòng sông. B ng bé A b o:

- Chúng mình cùng thi nhé! c không?

Bé B h i:

- Thi b ng cách nào?

- Chúng ta cùng l n xu ng áy sông, b c m t n m cát hay bùn, ng i nào ngoi lên tr c là th ng nhé!

- R t t t! C th mà làm, l i nói nh inh óng c t!

Hai chú bé cùng b i ra gi a dòng n c, ng hô l n: “Nào b t u”. C hai cùng l n xu ng n c, kho ng m t lúc c hai chú u ngoi lên và b i vào b . Có th nói hai chú b i r t c , tài ngh ngang nhau. Hai chú c m v t trong tay em lên b . M t chú b c bùn, m t chú b c m t n m tóc tr ng. Bé A nói:

- Này! C u th y không! ây là râu tóc c a tiên nhân ó.

Bé B h i:

- Làm sao c u bi t c ây là râu tóc c a tiên nhân?

- T nghe ng i l n nói tiên nhân th ng tu hành bên b sông, ngài c o râu tóc ném xu ng sông, nên t b c c.

- T c ng nghe nói râu tóc c a tiên nhân r t quý báu hi m có th gian. N u úng là râu tóc c a tiên nhân thì chúng ta g p v n may r i.

- Có ph i râu tóc c a tiên nhân không, hi n t i chúng ta ch a xác nh c. Chúng ta ph i i tìm tiên nhân ch ng minh s th t.

Vì th , hai chú i men theo b sông, tìm v tiên nhân ch ng minh s th t là râu tóc c a ngài. Hai chú i không lâu thì g p tiên nhân râu tóc tr ng xóa, c hai chú n tr c ngài cung kính xá chào. Sau ó h i:

- Th a ông! Cho chúng cháu h i râu tóc này có ph i c a ông không?

Tiên nhân nhìn k chúng m t lúc, không tr l i tr c ti p i u chúng h i mà b c m t n m g o và h t mè b vô mi ng nhai, r i nh ra b o:

- Này các cháu! ây là phân con công.

Tiên nhân nói xong li n nh m m t, không nói l i n a. Hai chú bé nghe xong ch ng hi u gì c . R t cu c i u tiên nhân nói là ý ngh a gì.

---o0o---

Bài h c o lý

Các vị thí n s trong Phật giáo thì nghĩ gì mà nghĩ tr l i m t n o.
Thí d có thí n sinh n h i:

- Tha th y! Ý Phật pháp là gì?

Thí n s áp:

- Là ba căn mè.

- Tha th y! Thì nào là ý ch c a T s t ph ng Tây n?.

- Là ng phân trâu.

ây là gì? Ý nghĩa c a Thí n tông là t tham h c, t ng . Qua s gì i thích c a ng i khác gì ng gì i là không liên quan n t tính c a h và b n. Cho nên các ngài không dùng ngôn ng , v n t gì i thích, c ng không tr l i tr c ti p v n b n ã h i.

Ng i bình th ng cùng ngh nghi p m i có th h p nhau; ki n th c, t t ng g n gi ng nhau, nên d hi u nhau h n. N u nh hai ng i thân nhau mà ki n th c, t t ng quá chênh l ch thì c ng s h i m t ng tr l i m t n o; ho c d hi u sai ý ng i kia.

Ban u, t s t Ma n Trung Qu c y t ki n vua L ng V . Vua h i:

- Tr m xây chùa, chúng t ng r t nhi u, không bi t có công c hay không?

T s áp:

- Không có công c.

- Ng i nào ang i di n v i tr m?

- Th o dân không bi t.

Nhà vua và t s nói không h p ý v i nhau. Vì th , T n chùa Thi u Lâm ng i thí n su t chín n m xây m t vô vách. Sau ó, T g p Th n Quang m i truy n pháp l i.

Vì sao nói không h p ý v i nhau? B i vì ki n th c c a m i ng i cao -th p không gì ng nhau; t t ng, cá tính nh n nh s v t c ng khác nhau; trình hi u Phật pháp c ng không ai gì ng ai; cho nên nói không h p ý v i nhau.

c Phật là ng trí hu r t sâu r ng, Ngài thuy t pháp theo c n c c a chúng sinh. Vì th , trong kinh i n có nói quy n-th t, sâu-c n, ph ng ti n-c u cánh. M i ng i cùng nghiên c u kinh i n, nh ng trình hi u bi t khác nhau. Cho nên m i ng i u có quan i m riêng. Chánh tri, chánh ki n c ng có quan i m riêng. Tà tri, tà ki n c ng có quan i m riêng. Làm th nào chúng ta phân bi t c úng và sai? i u này trong kinh i n o Phật và o Nho ã n ch ng. Kinh i n nh t m g ng r i yêu ma. K tà tri, tà ki n mu n u c tr c l i thì không tr n thoát c.

Chuyện 50 - Lang băm trị lưng gù

L i d n: Chúng ta au u ch a u, au chân ch a chân. Thông th ng nh ng th y lang b m tr b nh, b nh càng n ng thêm, ch ng ph i th y thu c mà là lang b m chính hi u h i ng i. Làm th y trong tôn giáo mà áp ng theo s mong c u, òi h i c a ng i là th y t m t h ng. Th y tà h ng d n m i ng i thành tà tri, tà ki n, tin theo tà; ho c d y ng i tu hành tà h nh cùng i vào ng ma, m i là th t áng th ng.

Ngày x a có m t thanh niên r t m nh kh e, i nhanh nh bay, bình th ng anh gánh hàng m t, hai tr m cân. B t lu n công vi c n ng nh c c nào, anh ta u vui v làm chu áo. Nh ng i ai âu h c c ch ng . M t hôm, b ng nhiên anh ta ngã b nh, sau ó tr thành l ng gù. Cú s c này, làm cho anh ta au n t t cùng không còn tha thi t s ng. Anh ta suy ngh : “Ta tàn ph nh th này làm sao làm vi c c? Không làm c l y gì sinh --- o0o--- s ng?”.

B n anh th y v y an i:

- C n gì anh ph i bi quan nh th ? Có b nh thì có th y thu c. Th gian này th y thu c n i ti ng r t nhi u, t t chúng ta tìm ra thôi, nh t nh s tr kh i.

Anh ta áp:

- Tôi r t c m n s quan tâm c a các anh! S c kh e là vàng, ch trong thoáng ch c tôi tr thành ng i tàn ph . Làm sao tôi s ng n i?

M t ng i b n khác ch :

- Tôi nghe m i ng i nói có th y thu c kia r t tài gi i. Anh có b ng lòng n ó ch a tr không?

Anh ta áp:

- C ng c! Nh ng tôi bi t rõ b nh c a mình, s ng nh th này c ng ch ng có ý ngh a gì.

Th là, ng i b n đ n anh ta i tìm n nhà th y thu c khám b nh. Th y thu c h i:

- Anh b b nh gì?

Anh áp:

- Th a th y! Tôi b b nh gù l ng, có ch a c không?

- T t nhiên là ch a c r i, n u không ch a c làm sao gi là th y thu c?

Th y thu c nhìn s c m t c a anh, r i s lên l ng gù, h i anh nguyên nhân b nh. Sau ó, h n b t m ch cho b nh nhân. Th y thu c này hoàn thành b n b c; nhìn, nghe, h i và b t m ch. Ch n oán xong, h n nói:

- B nh c a anh có th ch a tr c, nh ng anh ph i ch u au n.

Anh ta áp:

- Ch c n th y ch a kh i b nh, cho dù au n nh th nào tôi c ng ch u c.

- Anh b b nh vì gánh quá s c, làm cho c t x ng s ng b cong, m i b nh v y. N u dùng v t n ng è lên làm cho c t x ng s ng th ng ra thì kh i b nh.

H n v a nói, v a b o anh n m xu ng và kêu ng i b ng hai t m c a ch t lên thân anh ta. H n l i kêu m y ng i khiêng b n cái c i á giã g o ch t lên n a. M c dù b nh nhân kêu la th m thi t, h n v n không m x a m; l i còn è thêm lên.

Trôi qua m t lúc, b nh nhân không còn kêu la. H n nói:

- B nh nhân không còn kêu la, ch c kh i b nh r i.

H n sai m i ng i khiêng t t c v t xu ng thì th y hai m t b nh nhân l i ra, m i ng trào máu ra ngoài lênh láng, anh ta ã ch t t lâu.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Chàng trai m c b nh d cho t t c chúng sinh. Th y thu c d cho ngo i o. Chúng sinh b m c b nh n ng sinh t và b nh tham, sân, si. Ngo i o ch a h nghiên c u Ph t pháp, c ng ch ng tinh ti n tu hành. Làm sao n ng theo chánh pháp c u chúng sinh c? K t qu , chúng sinh b ngo i o d t vào a ng c, ng qu , súc sinh; ho c lao vào ng tà. Khác nào nh th y lang b m?

Kh ng T nói: “Bi t thì nói bi t, không bi t thì nói không bi t”. Nh ng có ng i c ch p không bi t mà nói bi t. Vì thích làm th y thiên h , gi t h i dân en. Ch ng nh ng lang b m i h i ng i mà gi i s , nông, công, th ng, c nh sát, th y giáo c ng có nh ng k t m th ng. Lang b m không ch a b nh c, ch vì mu n ki m ti n mà l a g t ng i khác, d n n h i r t nhi u m ng ng i.

Trong tôn giáo, n u làm không úng chân lý là h i tu m ng c a ng i trong nhi u i nhi u ki p. H i ng i không th gi i thoát sinh t , không c thoát kh c vui. Không ph i m c t i quá n ng là gì? K tà tri, tà ki n d n m i ng i i vào ng tà, ó là t i ác r t n ng. Nh th , ch ng nh ng làm th y lang b m mà còn là th y tà.

---o0o---

Chuyện 51 - Năm anh em sai một tở gái

- L i d n: Tài, s c, danh, th c, thùy là n m d c c a con ng i. M i ng i khó tránh kh i n m d c này. Ai sai khi n c n m d c này? Là tâm, ch nhân c a thân chúng ta. Tài, s c, danh, th c, thùy là chúng ta s d ng. Nh ng chúng sinh b mê mu i iên o, b n m d c sai khi n ngay trong cu c s ng hàng ngày. Nó b o chúng ta i h ng ông thì li n nghe theo nó; nó b o chúng ta i h ng tây, c ng v n nghe theo; cho n, nó b o chúng ta v t núi b ng èo, lao tâm kh t , c p gi t, tr m c p, sát sinh, nói d i, l a o v.v... Chúng ta u nghe theo nó t t n t t. Cho nên, tâm chúng ta b nó sai khi n, l i còn lo n ng c ngày. Cu i cùng, chúng ta ph i ch u các kh báo, luân h i sáu ng. B n nói th i có oan u ng không?

Ngày x a có n m anh em cùng làm công vi c kinh doanh trong m t nhà máy; m i ng i làm vi c ph trách công vi c m t b ph n. Ng i ph trách i tìm mua nguyên li u. Ng i ph trách khâu ch bi n s n ph m. Ng i ph trách óng bao bì, v n chuy n. Ng i ph trách i ti p th hàng hóa. N m anh em h p tác làm vi c r t vui v . Cho nên, hàng hóa s n xu t có ch t l ng, m u mã l i p nên c khách hàng a chu ng bán r t t. C n m anh em su t ngày b n r n nh chong chóng quay. M t hôm, anh c ngh :
- M i ngày, chúng ta làm vi c r t b n r n, v nhà l i ph i n u n, gi t qu n áo th t là c c kh . Chi b ng chúng ta mua m t t gái làm vi c nhà thay cho chúng ta c không?

Anh hai nói:

- Ý ki n này r t hay.

Anh ba, anh t u tán thành, giao vi c này cho ng i em th n m i tìm mua t gái.

Khi mua c t gái v nhà, c n m anh em u yên tâm làm vi c, ch ng còn lo l ng vi c nhà. Nh ng m i ngày t gái ph i làm vi c h t cho n m anh em, qu th t làm không xu . Vì th , cô ph i chia th t tr c sau, làm cho anh c xong tr c, r i n làm cho anh hai, anh ba, anh t . Nh ng khi cô làm cho anh c , anh hai tr c thì anh ba, anh t không vui nói:

- Chúng ta là anh em gi ng nhau, vì sao cô u tiên làm cho anh c và anh hai tr c. L n sau, cô ph i làm cho chúng tôi tr c.

Cô gái áp:

- Vâng, th a ông! Xin vâng l nh.

Lúc cô làm cho anh ba, anh t tr c thì anh c và anh hai không ch u b o:

- Tr c ây cô làm cho chúng ta tr c, vì sao l n này cô làm khác?

Cô gái th a:

- Vâng, th a ông! Con làm theo ông d y.

L n này, n ng i em th n m trách:

- Cô làm hết thảy mọi việc cho bọn anh tôi, vài ngày cô phải đi một lần. Lớn sau, cô phải ưu tiên làm cho tôi trước mới đúng.

Cô gái đáp:

- Vâng, thưa ông! Con xin tuân lệnh.

Khi cô làm cho người em thì anh cứ ra lệnh:

- Tôi là anh cả, cô phải làm cho tôi trước.

- Đúng! Con làm theo ông dạy.

Anh thứ, em nên mặc quần áo:

- Cô làm cho chúng tôi trước.

- Đúng.

Người tôi gái nhấc cái máy, làm quần quật suốt ngày suốt buổi. Còn bạn gái này quát:

- Cô khinh thường tôi phải không?

- Đúng, con không dám! Không dám!

Người kia nói:

- Vì sao cô làm chậm như rùa vậy?

- Đúng, con sợ công việc làm nhanh!

Người kia hét lên:

- Tại sao cô không chịu giặt quần áo cho tôi? Cô không muốn sống mà phải không?

- Đúng, con giặt liền.

Người này quát:

- Cô không muốn làm việc nhà phải không?

- Đúng, đâu có, đâu có!

Chợt, người này yếu, người kia xô, người kia nắm, người kia chửi. Thân phận tôi tớ, cô không biết cách nào cho hài lòng họ. Cô than: “Ông trời ơi! Hãy bắt con chết sớm đi”.

Cô tôi gái này, hàng ngày chầm chầm làm việc. Nhưng phải chịu ánh, chịu mưa, và nếm chịu thân phận bất hạnh, mỗi lần khi cô chết đi thôi. Suốt ngày, cô luôn buồn rầu vô số công việc không tên, lại còn bị mắng chửi, đánh đập mà không dám phản kháng, công việc không thể sống được. Bọn nói thì có đáng thế không?

---o0o---

Bài học lý

Con người vì niềm đam mê: tài, sức, danh, thục, thù mà hàng ngày buồn rầu. Có người vì tất sự bất ngờ như cơn gió, lạnh rét, nóng bức. Có lúc cam chịu người khác chi phối, hy sinh. Có khi chịu mắng chửi, đánh

p c ng ành im h i l ng ti ng. Vì sao? Vì tài, s c, danh, th c, thù- Nó sai khi n chúng ta c c nh c c m t i. Nó b o chúng ta tính toán, tranh giành, t o các ác nghi p v i m i ng i. Nó làm cho chúng ta ch u kh , ch u n n, ã thành thói quen c a m i ng i, nên h cho là úng. S cao quý c a nhân cách, o c và l ng tâm u t phía sau, i l y chút ít tài, s c, danh, th c, thù.

N m d c i v i m i ng i quan tr ng nh th sao? V y nhân cách và o c c a chúng ta còn có giá tr bao nhiêu? Chúng ta hãy ngh th xem, ti n tài, a v, s c p, danh l i u nh hoa m trong h không, thoáng qua nhanh chóng. Nhân cách và o c s còn mãi nhi u i nhi u ki p, tâm c a chúng ta ph i làm ch t t c m i úng. Vì sao, chúng ta n m d c lôi kéo vào vòng xoáy không l i thoát; l i còn ch u kh báo nhi u vô biên. R t cu c cái nào quan tr ng nh t, chúng ta ph i xem xét l i nhé!

---o0o---

Chuyện 52 - Thanh sắc như huyền

L i d n: Tâm Kinh ghi: “Không có nhãn, nh , t , thi t, thân, ý; c ng không có s c, thanh, h ng, v , xúc, pháp”. Th t s không có s c, thanh, h ng, v , xúc, pháp ph i không? N u chúng ta không ch p tr c s c, thanh thì Có và Không gì ng nhau. Còn nh chúng ta ch p nó thì nh th nào? Là ch p muôn s muôn v t u Có. Ch p Có l i nh th nào? Có t c là mê, gì ng nh vào mê h n tr n, không bi t ông, tây, nam, b c; ch ng bi t ra h ng nào. Vì nó mà chúng ta làm nh ng vi c b t trung, b t ngh a; th m chí gian x o, chi m o t, nham hi m, l a o u là si mê, b t giác; su t ngày chìm m trong mê mu i. Vì th , c Ph t d y:

Bì t huy n nên xa lìa.

Lìa huy n là giác ng .

Ng i giác là “ o úng thì ti n, o sai thì lui”. Ti n lui có o, b ng không thì vô o.

Ngày x a có m t ca s r t n i ti ng. Anh ta i hát kh p m i n i u là n i r t ông ng i, nên fan hâm m r t nhi u. M i khi anh ta hát nh c tr tình, gì ng hát truy n c m, tr m b ng, du đ ng làm cho ng i nghe c m xúc đ t dào, v a bu n v a khóc. Ca s này mu n chúng ta khóc thì chúng ta khóc, mu n chúng ta c i thì chúng ta c i, mu n chúng ta bu n thì chúng ta bu n, mu n chúng ta vui thì chúng ta vui. Th t là linh nghi m h n linh chú. Nhà vua nghe c tin này, li n h i i th n:

- Tr m nghe nói trong thành này có m t ca s r t n i ti ng, dân chúng nghe hâm m r t ông. Chuy n này có th t không?

ị th n th a:

- Tâu b h ! Hình nh là có nh v y!
- Khanh ph i xác nh có hay không, n u s th t có m t ca s nh th thì hãy m i anh ta vào cung tr m th ng th c gi ng ca.
- Tâu b h ! Th n xin tuân ch !

ị th n g p ca s nói chuy n, mu n m i anh ta vào cung hát. ị th n nói:

- Anh vào c trong cung hát cho hoàng th ng nghe là m t vinh h nh c a i anh, và anh c ng c n i ti ng.

Ca s áp:

- Th a i nhân! Th o dân làm ngh này ch vì cu c s ng, danh v ng không th t, ca ng i r ng tu ch, nó ch ng em c c m n, áo m c cho th o dân.
- úng l m! úng l m! tr c hoàng th ng anh nói hay nh v y, nh t nh s c ban th ng ít nhi u.
- Th o dân xin a t i nhân.

Do ó, ca s theo ị th n vào trong cung. Anh ta tr c nhà vua và ị th n b t u hát. úng th t, gi ng hát anh ta r t hay, l i truy n c m; nh áng mây ráng chi u, v a p v a r c r , gi ng nh tiên n ang ca múa, qu th t anh ta làm cho ng i ta say mê m chìm trong ti ng hát. Nhà vua suy ngh : “Không bi t ca s này ã làm say mê bao nhiêu dân chúng, nh ng ta ph i cho anh ta m t bài h c”. Ca s hát xong, nhà vua b o ị th n mang ra m t nghìn l ng vàng t tr c m t anh ta, nh ng ý không nói là ban cho. Nhà vua nói:

- M c dù ng i hát r t hay, nh ng ti ng hát ch t m t li n, l i tr m n i m ng h t.

Ca s th a:

- Tâu b h ! Ti ng hát v n v a hát lên thì bay theo gió tho ng, nh ng nó làm cho ngài vui tai.

- C ng nh tr m tr c m t ng i m t nghìn l ng vàng, nó làm cho ng i vui m t. Nh th , ch ng ai l y c c a ai, Ha.ha...

Ca s r t t c mình, nh ng ành im l ng. N u nói ti p ch c gi n nhà vua thì bay u nh ch i; vì th , anh ta l ng l tr v .

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! M c dù thanh s c là gi , nh ng làm say mê không bi t bao nhiêu anh hùng, hào ki t t x a nay. Ngày x a, anh hùng say m m nhân. Ti ng hát c ng có th làm cho tiên nhân ng thông m t h t th n

thông. X a nay, r t nhi u anh hùng có th “trâu s t làm sao s ti ng r ng s t , nh ng i g xem tranh Hoa i u” ph i không? Cu c i này có bao nhiêu ng i không say mê thanh s c? Có ng i nói: “Mê thì mê v y thôi”. Có th gi i trí t m th i c ng t t! Nh ng âm thanh kh c sâu vào tâm th c c a chúng ta, th t khó phai m . ây chính là h t gi ng t o t i nghi p, c ng là ngu n g c sinh t , luân h i.

Nói v tâm lý c a con ng i. M i ng i u có g p vi c không nh ý mu n; ho c g p chuy n bu n au. Lúc ó, chúng ta c n nh âm nh c gi i trí, làm cho tình th n b t c ng th ng. Nh ng âm nh c có t t, có x u; có chính, có tà. Có bài hát kích ng tác đ ng tâm lý chí l n yêu n c c a chúng ta t n trung, t n ngh a. Nh ng c ng có bài làm cho chúng ta suy ngh sai l m, chìm m trong men r u và gái p. M i ng i u thích nghe nh c tình ca lãng m n, các nhà th (ph nh c), các nh c s c ng thích sáng tác nh ng ca t làm m i ng i say m. Cho nên. ng i say mê thì nhi u mà ng i ---o0o--- c l i thì ít. Ng i tu hành c n ph i tránh xa, nh tránh loài r n r t. B i vì, thanh s c tuy huy n o, nh ng l i lòng ng i r t sâu s c, c ng do ây mà tr thành nhi m t nh sai khác.

---o0o---

Chuyện 53 - Huynh đệ bất hòa

L i d n: Cu c i luôn có thi n-ác, th -phi, tà-chánh, i ãi nhau. B i vì, l p tr ng c a m i ng i không gi ng nhau, cho nên cách nhìn c ng khác nhau. Cùng m t s vi c, có ng i cho vi c ó là úng, có ng i cho vi c ó là sai, b n cho vi c ó là thi n, ng i khác cho là b t thi n, b n cho là úng, ng i khác cho là sai. Gi ng nh t ng Ph t, theo Ph t giáo cho là hình t ng t bi, v i; ai n y u tôn sùng. Nh ng theo ngo i o cho là hình t ng ma qu th y li n tránh xa. Tham, sân, si là ngu n g c c a t i ác. Nói v ph ng đi n làm thi n kích ng chí trong sáng, u là pháp thi n. Còn ganh t ng nghi p, ganh t ng i có o c và tài n ng là t i ác. C m ghét t i ác k khác, c m ghét k nham hi m, l a o u là ý ni m ngh a khí trung thành; cho nên, không tham, sân, si là r t t t. Nh có ng i nói, thay i theo thi n t c là thi n, làm theo ác t c là ác.

Thu x a có hai thanh niên, vì h c chung m t môn ngh thu t, nên h c cùng m t th y. V th y r t th ng yêu hai h c trò và ch đ y r t t n tình; ng c l i, hai h c trò c ng r t th ng kính th y. B i vì, th y giáo tu i cao, m c b nh phong th p nên hai h c trò th ng xoa bóp cho th y làm cho khí huy t c l u thông. Vì th , m i ng i có trách nhi m xoa bóp m t chân. Ban u, hai h c trò xoa bóp th y r t ch m ch , c n th n. Và s h c v n lâu ngày

thành tích của mình khác nhau, sự khác biệt không bằng sự huynh nên âm ra ganh tỵ. Sự huynh cũng kiêu ngạo xem thường sự khác biệt. Do đó, hai họ trở nên ganh ghét nhau.

Sự huynh xem thường sự khác biệt, sự ganh ghét sự huynh; cho nên, hai người thường xung đột cãi nhau. Cảm ghét là hành vi phát sinh từ lòng ghen ghét. Một hôm, sự huynh có việc phải đi xa, sự khác biệt nhà bị gãy chân thây trộm tính kiêu mạn của sự huynh. Sự huynh trở về thây chân trái thây bị gãy, liền tức giận nói:

- Làm sao có lý này, tôi mình xoa bóp không tốt, liền còn phá hoại người khác.

Nói xong, sự huynh bị gãy chân phải chữa thây báo thù tính ganh tỵ của sự khác biệt. Huynh, bị hòa, cuối cùng bị gãy hai chân chữa thây báo thù người khác. Đây là việc không nên làm, liền còn là điều đáng trách.

---o0o---

Bài học đạo lý

Ganh tỵ, sân hận là hành vi ngu xuẩn sinh ra “tao sừng mà chửi chó.” “Tôi không cần thì phá cho hôi”, cũng là người ích kỷ tính toán đến lợi ích của mình. Nếu là bậc chính nhân quân tử thì “Thà hi sinh cái tôi nhỏ bé hoàn toàn vì lợi ích của người khác.” Họ có “Hi sinh thân mình vì chính nghĩa”; họ suy nghĩ ra “Quân tử thức kỷ khác làm nên việc tốt”. Khi tâm ganh tỵ xúi giục thì việc ác gì cũng không tốt.

Người khác, Tiểu thừa trong Phật giáo, nếu theo giáo pháp mà tu hành thì không có phân biệt người, Tiểu thừa; khác nhau chỉ do phát tâm người, Tiểu thừa mà thôi. Nếu như người khác chấp hành Tiểu thừa xem thường Tiểu thừa thì người khác Tiểu thừa cũng cho mình họ Phật giáo nguyên thủy xem Tiểu thừa vẫn là bị nhân của Phật giáo. Rồi tu, ai đúng, ai sai? Chúng ta hãy tìm tâm nghiên cứu, cũng không khó hiểu lắm. Nếu như chúng ta công kích, phỉ báng lẫn nhau là trong tâm có vấn đề, trở thành pháp ác.

Trên thế giới có rất nhiều tôn giáo, nhiều tôn giáo đều có đức và có sâu, cũng khác nhau. Nếu như họ xuất phát vì mục đích cứu người, người thì không có chướng ngại, tà, phi. Có chướng ngại phi là do tâm bất chính, lòng dục không ngay thẳng, lợi dục tôn giáo kinh doanh làm lợi riêng; gì cũng nghĩ kinh doanh buôn bán. Có người lợi dục tôn giáo đã tâm làm chính trị, chính là bị nhân của tôn giáo.

Chúng tôi nói về quan hệ con người, mối tôn giáo u chi m c m t s liên kết, khuyến khích mọi người làm thiện, tu tâm dưỡng tính; tu đức, tu hạnh là hàng đầu nên phải thờ thần thánh. Chúng ta phải sống theo phép tắc, thân tâm nên luôn tu hành mới ứng. Nếu như chúng ta ganh tỵ lẫn nhau, hoặc tranh giành tín vật của nhau thì ánh mắt vô tình, lập trình của tôn giáo, cũng làm mất đi vẻ đẹp của tôn giáo; khác nào bán buôn lừa. Ganh tỵ chính là kẻ thù lớn nhất của nhân loại. Nếu vậy ánh chỉ m n c kia. Nhà n tranh giành nhà kia. Giả dụ người vì người làm chuyện thiện, phần ông u xu t phát t lòng ganh tỵ. Cũng có dụ: “Cùng nhau phía trước cùng nhau thuy n”. T x a, người vì người luôn tha thứ cho người khác. Người nào có thể làm việc vì lợi ích, là chức vụ người có lòng d r ng rãi, có thể tiếp nhận ý kiến của người khác, phân biệt đúng sai thì mới có thể làm nên việc vì lợi ích.

Nếu như người ganh tỵ càng ngày thì càng thể hiện tính cách tiêu nhân, nhân cách và đạo đức có sai biệt. Tham, sân, si, tật càng sâu thì nghiệp phước càng nặng. Làm người, làm việc nên tránh ganh tỵ, nghiệp phước, chức vụ nên cố gắng học hỏi người khác. Cho nên, người càng to nghiệp phước, làm ác thì nghiệp phước lại chu sinh tội vô biên, oán thù vô lượng, khổ báo cũng vô cùng, mãi mãi không có ngày gì thoát

---o0o---

Chuyện 54 - Con rắn tranh công

L i d n: Con người sinh ra là để sống, ai cũng có nhiệm vụ. Mọi người gia có trách nhiệm quan trọng, vợ; mọi người cũng có nhiệm vụ. Mọi gia đình, ai nên yêu có bổn phận, lẫn nhau có thể tốt, cha hiền con hiếu, em cung kính anh, vua thì dân, quan trọng trung với vua, với nhân dân. Nếu làm tốt nhiệm vụ của mình thì cha không ra cha, con không ra con, vua quan trên dưới bất hòa. Trách nhiệm của người, anh em cũng có bổn phận. Như thế, mọi người gia không thể nào có thái bình. Mọi người gia nên sống không có hạnh phúc, an vui.

Thưa x a có một con rắn sống trong rừng. Có lúc, nó bò vào đám cỏ tìm mồi. Có khi, nó bò ra ngoài tìm thức ăn, lúc sống của nó rất tốt do thoải mái. Mọi hôm, uôi nói với nó:

- Này anh! Mọi ngày anh luôn đi phía đông thì tôi đi theo anh đi phía tây, anh luôn đi phía tây thì tôi đi theo anh đi phía đông. X a nay, anh không hề bàn bạc với tôi gì, lúc gặp thức ăn ngon cũng ch mình nh nh t, tôi cũng có phần. Như thế, thì t là bất công.

u r n nói:

- Chú có cách gì không? Ai bảo chú làm ph n uôi?
uôi r n t c gì n quát to:
- Anh cầm m m! Tr i ban cho t t c chúng sinh u bình ng. Anh xem kìa! Ánh sáng m t tr i chi u kh p m t t, có i x m t chút nào không công b ng?
- Chú nói nh v y còn gì ý ngh a ph n làm em?
- Nhi u n m nay anh dành i tr c, nay ph i i cho tôi i tr c m i công b ng.
- V y là chú mu n i tr c ph i không?
- R t úng!
- Chú có m t không? Có bi t ng i không?
- ày là vi c c a tôi không c n anh ph i lo.
u th y uôi tranh cãi vô lý, nh ng ành ph i thu n theo nói:
- Thôi c! Chú mu n i tr c thì c i!
Do ó, uôi r n i tr c. Vì nó không th y ng nên c s c bò v phía tr c, nh ng ch g p gh nh nó d c h t s c l c tr n lên, bò n bên h m l a nó c ng không bi t. Cu i cùng, nó lao xu ng h m b l a thiêu ch t và u r n c ng chung s ph n.

---o0o---

Bài h c o lý

*Các v i c! S ng trong xã h i, m i ng i u có nhi m v ngh
nghĩ p c a mình. M t qu c gia u có tr m quan v n võ, chia ra các c p
ban ngành; ai n y u làm vi c tròn b n ph n c a mình lo cho n c, cho
dân. T c ng có câu: “M i ng i u phát huy h t tài n ng c a mình, và
phát huy h t tác d ng c a s v t” thì con ng i m i có th h nh phúc an
vui, th gi i hòa bình. N u chúng ta trên d i ganh t v i nhau, tranh giành,
hãm h i l n nhau thì nhân lo i mãi mãi không có ngày an vui. i u áng
quý nh t là m i ng i ph i t hi u rõ mình, t mình có kh n ng làm vi c gì
thì nên làm vi c ó. N u vi c nào mình không bi t thì ph i h c, c g ng
v n lên hoàn thi n b n thân mình. Còn nh k b t tài c ng u c ch p
không bi t mà làm càn. Ng i tài gi i không ch u làm, u là b t h nh cho
xã h i.*

*M i ng i u có u i m và khuy t i m. Chúng ta c g ng h c h i làm
vi c t t phát huy u i m, b l n khuy t i m là ng i thành công. Ng i c
ch p s di n thì không th nào làm c ng i tài gi i, ch ng nh ng h i
mình mà còn h i ng i khác. T i sao có ng i tài và ng i b t tài? Chúng
tôi nói xa m t chút là nhi u i nhi u ki p t quá kh n nay có liên quan*

n tích t p thói nhi m; nói g n là có liên quan s l i bi ng và n l c h c t p. Vì th , ng i gi i phát huy tài n ng c a mình, ng i bình th ng c g ng h c h i v n lên. Chúng ta h c Ph t c ng nh v y.

N u b t c vì c gì, chúng ta c ng c u tr i, c u th n; tuy có th an i tinh th n, nh ng không c u cánh c. Ph t, th n, tr i có th làm ch d a an i tinh th n cho chúng ta. Ng i làm th y giáo là ng i m u m c chúng ta h c h i, ch không th b t c vì c gì c ng l i th y. Ng i yêu th ng chúng ta nh t là cha m . Ng i truy n trao cho chúng ta ki n th c và h c v n là th y giáo, h nâng chúng ta, nh ng không th làm dìm chúng ta thành công s nghi p. Chúng ta mu n thành công, mu n làm nên vì c l n u ph i d a vào chính mình. N u nh t t c m i vì c chúng ta u d a vào cha m thì ch ng nh ng là ng i y u hèn mà c h i thành công r t ít.

Chúng tôi nói cách khác, k t i t kiêu thì không th nào làm c vì c l n. Ho c b t c vì c gì không ch u nghe theo ng i tài n ng c h nh, l i còn ganh t v i h thì t mình chu c l y th t b i. B i vì, chúng ta làm vì c chung v i m i ng i, t t c m i vì c u ph i d a vào lý trí phán xét ti n thân. Cho nên, ng i h c Ph t là h c trí hu , giác ng , c h nh. Cu c s ng hàng ngày luôn x y ra chuy n ng i tranh quy n o t l i. Gi i s, nông, công, th ng c ng vì danh l i. Ng i tài t cho mình gi i dùng m u trí tranh chi m danh l i. K ác dùng th o n tinh vi h i ng i l i mình c danh l i. “ i u thi n nh cây tùng xanh, i u ác nh hoa n r ; hi n t i tùng không b ng hoa. M t s m tuy t s ngr i xu ng, ch th y tùng xanh không th y hoa”. K l a o luôn giành l y danh l i tr c m t. Ng i l ng thi n tính chuy n danh l i lâu dài.

C c d y: “ ng xa m i bi t ng a hay, s ng lâu m i hi u lòng ng i”. Ng i s ng có phép t c và gi o c s có cu c s ng yên vui, h nh phúc lâu dài. i u áng quý nh t th gian là t bi t rõ mình, kh n ng mình làm c vì c gì thì c g ng làm vì c ó. Vì c mình làm ch a c thì h c t t , ch c ch n thì t th c. Chúng ta làm c m t ph n là tính m t ph n, làm không c thì nh ng l i cho ng i hi n tài, không th không bi t làm mà làm cần, ch phá h ng vì c. Nh k c ch p nói: “Thà làm h , ch không bi t ng i ta khinh”. Ng i này là t i nhân trong xã h i.

B c hi n tài i, làm l i mình l i ng i; k ngu si làm h i mình h i ng i; gi ng nh danh l i làm sao ra s c tranh giành mà c? C c nói: “Có thành t u th c t thì có danh ti ng t ng ng”. Chúng ta c ng có th nói: “Có thành t u th c t thì có danh l i t ng ng”. Chúng ta c g ng làm vì c m t ph n thì c m t ph n là danh ngôn r t h p lý. Vì th , danh l i i b ng m hôi và n c m t m i là th t; con nh tính toán, tranh o t mà c là không th t. Cho nên, ng i hi n tài bi t nhìn xa trông r ng; k ngu si tham l i tr c m t. Nh th mà thôi.

---o0o---

Chuyện 55 - Cạo râu cho vua

L i d n: Con ng ị sinh ra, có ng ị r t gan d ị mu n làm nh ng vì c ch n ng tr ị t, nh ng không có n ng l c. Có ng ị l i nhút nhát, có c h ị làm vì c l i không dám làm, ánh m t t ng lai t t p. Có ng ị nuôi chí nguy n l n mu n làm vì c l n, nh ng “ch a th c hi n c chí l n mà thân ã già suy”. Có ng ị ôm hoài bão chí l n nh ng không th c hi n c. Có ng ị s ng c u an, ch c u ngày ba b a no m là c r i. Có ng ị ch nh s i lông làm l i cho thiên h v n không ch u làm. Vì sao? Ngày x a có m t thanh niên làm ch c bình th ng h u vua. M t hôm, nhà vua ch huy m t o binh ị chinh ph t n c lán gi ng, anh ta c ng theo h u vua xu t chinh. Lúc chi n tr ng cùng ánh v i quân ch, vào sinh ra t , anh ta d ng c m chi n u. Không may, quân c a nhà vua b r i vào ch mai ph c c a quân ch. Lúc này, ch có phá vòng vây m i gi c m ng. Cho nên r t nhi u t ng s li u m ng m ng máu thoát ra ngoài, ai n y u lo thân mình, ị quân tan rã. Ch còn m t mình anh ta theo b o v nhà vua, t xung h u t ánh lui quân ch; cu i cùng, anh ta phá c vòng vây tr v t n c.

Sau khi tr v cung, nhà vua tri u t p t c ị th n v n võ n b o:

- Đây các khanh! Cu c xu t chinh l n này, n u không có chàng trai này thì tr m ã b thân n i chi n tr ng; cho nên tr m mu n khích l tính th n anh ta. V y tr m ban th ng cho anh ta ch c gì?

Có m t v ị th n th a:

- Tâu b h ! Nên phong cho anh ta làm ị t ng quân.

Có ị th n th a:

- Tâu b h ! Nên phong cho anh ta ch c t ng qu n trong cung.

Nhà vua b o:

- M c dù anh ta d ng c m, nh ng không có uy phong c a ng ị làm t ng, c ng không có m u trí, kh n ng ch huy quân lính. Ch còn t t c ch c v trong cung; ho c châu báu, tùy anh ta ch n l y có c không?

Các ị th n u th a:

- Tâu b h ! Ngài r t cao ki n, ban th ng nh th r t hay.

Nhà vua b o anh ta:

- Tr m ban th ng cho khanh hãy tùy ý ch n, t t c ch c v trong cung và châu báu, khanh ch n th nào?

Anh ta th a:

- Tâu b h ! Th n không mu n th gì c , ch mu n làm công vi c c o râu cho ngài thôi.

- ây là ý nguy n c a khanh sao?

- Tâu b h ! úng v y! Th n mong c c o râu cho ngài là th a măn l m r i.

T ó, anh ta làm công vi c c o râu cho nhà vua.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Chàng trai trong câu chuy n này, d ng c m ánh d p thiên binh v n mã, quy t m ng máu, t phá vòng vây quân ch b o v nhà vua, ch vì mu n c o râu cho vua sao? Anh ta không thích làm quan, c ng không thích châu báu; qu th t quá ngu si. ây là m t câu chuy n thí d .

D cho con ng i chúng ta, b t lu n s , nông, công, th ng; hàng ngày luôn b n r n, bôn ba xuôi ng c, tính toán, c nh tranh, ch vì c m n áo m c ph i không? Ho c vì danh l i, hay nuôi con cái? Nh ng vi c này nh nh h t mề, gi ng nh c o râu cho nhà vua.

Vi c quan tr ng nh t c a c a con ng i là con ng t ng lai dài vô h n, tài s n vô cùng. V y ti n vô h n là gì? Chính là vi c gi i thoát sinh t i t ng lai. Tài s n vô cùng là gì? Nhân cách, o c, tu hành. Nh ng i u quan tr ng này, chúng ta l i x p nó qua m t bên lo chuy n c m áo g o ti n, b n r n c i, l i còn t o nghi p vô l ng, làm cho t ng lai au kh ch ng ch t. Nh th , có áng không?

Cu c s ng con ng i quan tr ng nh t là i u gì? Kì n th c c a m i ng i có cao th p, cá tính và s a thích c ng không gi ng nhau; cho nên cách nhìn c a m i ng i c ng khác nhau. Có ng i cho r ng cu c s ng ch c n có ti n là có t t c , làm vi c gì c ng u thông su t, tha h h ng th ; cho nên i v i h ti n quan tr ng nh t. Có ng i cho danh l i là quan tr ng. Có ng i nói cu c s ng n ch i trác táng, c p b gái p làm thú vui là quan tr ng. Có thích nh u nh t là quan tr ng. Có ng i thích c b c là quan tr ng. T c ng có câu: “Có ng i thích n u r u, có ng i thích u h ”. Nh v y, s thích c a con ng i không có tiêu chu n nh t nh. B i vì, kì n th c có cao- th p, t m nhìn có r ng-h p; cho nên cách nhìn c a m i ng i u không gi ng nhau.

Ng i h c Ph t ph i nhìn theo góc Ph t pháp. Chúng ta sinh ra i là v a tr nghi p v a tr ng h t gi ng cho t ng lai. V y chúng ta ph i gieo gi ng gì mãi mãi cho t ng lai? Là l p ba th còn mãi là l p c, l p công

và l p ngôn. Chúng ta tinh tì n tu hành c u thoát kh i sinh t , kh p chúng sinh. Cho dù g p hoàn c nh nh th nào, chúng ta v n theo ki n th c c a m i ng i t o d ng ti n c a mình. Ng i có trí hu l n t o d ng ti n l n. Ng i có trí hu nh t o d ng ti n nh . K không có trí hu nên không bi t t o d ng ti n . c qua câu chuy n nói v chàng trai ngu ng c là chúng ta th h i, làm th nào t o d ng ti n cho t t p.

---o0o---

Chuyện 56 - Đền ơn không có lễ vật

L i d n: B t lu n chúng ta làm công vì c gì, t t c m i ng i u có ngh nghi p trong xã h i. Khi chúng ta làm vì c gì, ai c ng mong mu n c tr công x ng áng, l i có ng i mu n tr công càng nhi u càng t t. Có ng i nào ch u ra s c làm vì c mà ch ng c n tr công không? Ch có ng i làm t thi n, hay vì tình c m b n bè thân thu c, h làm vì c không c n tr công; nh ngh c ng mong t ng lai c n áp l i. N u nh m i ng i ra s c làm vì c m t ph n thì t ng lai s c h ng m t ph n. Nh th là h nh phúc th gian, ai n y u ra s c làm vì c. Có ng i nào không ch u c c kh làm vì c mà c k t qu không? Hay có ng i làm vì c c c kh mà không thu ho ch c th gì?

Thu x a có hai ng i b n cùng nhau i du ngo n. Trên ng i h g p m t ng i kéo xe, trong xe ch t y hàng hóa. Lúc i vào ng núi g p gh nh, ng i kéo xe ra s c kéo c ng không cách gì xe l n bánh c. B ng nhiên, anh ta d ng l i, l phép nói v i hai ng i b n:

- Th a hai anh! Hoan h giúp dùm tôi y xe qua o n ng này nhé! Nh t nh tôi c m t hai anh.

Hai ng i h i:

- Anh c m t chúng tôi b ng v t gì?

Anh ta áp:

- Tôi c m t hai anh không có món quà.

Hai ng i d ng nh ch a hi u h i l i:

- Vì sao anh l i i vào con ng h p, g p gh nh nh th ?

Anh ta áp:

- Ng i s ch ng bao gi b ng ph ng mãi mãi, b t c ng i nào s ng trong cu c i u ph i g p nh ng con ng khó i. Có con ng ch t h p nhi u nguy hi m rình r p. Có con ng c c nh c ph i b ng r ng v t núi. C ng có con ng th y nhi u sóng to gió l n. Chúng ta ph i i th n tr ng t ng b c. N u lúc ó, chúng ta g p c b n bè, hay thi n tri th c y dùm thì s giúp này ch ng ph i r t l n hay sao? Có ng i ch bi t i

trên con người hiện tượng nhân sinh nên con người này không bao giờ
có bằng chứng. Nhưng mình biết trên con người thanh tịnh tâm
linh thì tất cả những gì đều bằng chứng.

- Nhưng chúng ta không biết con người hiện tượng thì là người nào?

- Chúng ta phải biết con người tâm linh.

- Con người tâm linh bắt đầu từ đâu?

- Ngay trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta thường tự sửa mình, thử
th nghiệm tâm linh của mình.

Trong lúc, họ vẫn nói chuyện, vẫn đi xe ra khỏi con người gặp gỡ, biết
đến con người bằng chứng. Hai người bạn nói:

- Chúng tôi đi xe cho anh ra khỏi con người gặp gỡ, anh trả công
cho chúng tôi vì thế?

Người kéo xe nói:

- Món quà tôi báo đáp cho hai anh hay nhất là không có thù.

- Quà không có thù là nhất là gì?

- Quà không có thù như dùng mãi không hết.

Một người bạn nói:

- Cảm ơn anh!

Người bạn còn lại hỏi:

- Rồi rằng họ không chịu trả công cho chúng ta. Vì sao anh còn
cảm ơn họ?

- Tôi thích cho anh hiểu sau. Chúng ta biết nhé!

Hai người bạn kia, người bạn kia nói: “Và rồi người kéo xe nói: ‘báo
áp không có thù’ ý nói: Ngay trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta nên giúp
người khác và thường tự sửa mình thử nghiệm chân tâm của mình,
không nên nghi ngờ tội lỗi kéo mà thường khi tham, sân, si; tự nghĩ
số đo tính toán; hoặc tự các ác nghiệp, làm cho mình lại chịu nhiều
khổ. Chúng ta tự tịnh tâm thanh tịnh, sửa chữa tâm, hạnh phúc vô cùng.
Đây không phải là món quà quý hay sao? Ý anh ta vẫn là nhất”.

---o0o---

Bài học lý

*Các vị ơi! Con người suốt ngày bận rộn với những gì hiện
tượng tìm kiếm mãi mãi vô tận. Nhưng những gì hiện tượng là hữu hạn
mà áp dụng ham muốn của con người thì vô hạn; cho nên, con người không
bao giờ thấy. Vì thế, Các vị ơi!*

Mình tự thấy gian khổ có bản

Khi thành, khi bại, lúc lên lúc xuống

Nhìn qua thì gì cũng là kh
Vấn đề gì sinh, lão bệnh phi n.

Gì s chúng ta c u c nh mong c thì nh th nào? Thì nh m ng,
nh huy n, nh hóa, có ó li n m t ó. Còn chúng ta t o ác nghi p l i i
theo ta mãi mãi, t ng lai ch u kh báo vô cùng. Cái nào th t, cái nào gi ;
chúng ta ph i nh n th c s vì c.

Báo áp v t có th t là h u h n, báo áp v t không có th t m i là vô h n.
T t nhiên chúng ta ph i xem xét v t không có th t, nó có giá tr hay
không; chúng ta ph i th y công d ng c a nó nh th nào xác nh.

M t câu Ph t pháp có th làm cho chúng ta nhi u i nhi u ki p h ng
không h t, l i ích vô cùng. Chúng ta c ng có th nói giá tr m t ng ti n
c ng không có. Nh có ng i nói: “M t cân o c áng giá bao nhiêu
ti n?”. Giá tr o c có th có giá tr ngang nhi u thành quách, c ng có
th không áng m t ng ti n, là do cách nhìn c a chúng ta xem tr ng nó
hay không mà thôi. N u có ng i bi t ng d ng nó thì giá tr khác xa v i
ng i không bi t ng d ng. Vì th , v t có th t, chúng ta có th dùng ti n
mua bán; còn v t không có th t thì không cách gì ánh giá c.

---o0o---

Chuyện 57 - Giờ phút sai lầm

L i d n: B t lu n lúa, mè, u th gian, hay các lo i trái cây u
ph i i nó chín m i hái c. N u trái cây ch a chín mà chúng ta hái
xu ng thì nó còn chua, chát, n không c. Vì sao có ng i hái trái cây
còn non xanh? Hái nh v y là dú ép, khác nào làm vì c lãng phí. Chúng ta
i trái cây chín v a ngon, v a ng t, l i v a có ch t l ng b . M i vì c
th gian u có quan h th i c n và ch a n. N u nh th i c ch a n
mà chúng ta làm càn thì r t cu c hi u qu không t c nh mong mu n.
Ngày x a có m t phú ông, nhà ông có r t nhi u k h u, ng i h . Ai n y
c ng mu n làm hài lòng ông ch , nên tìm m i cách n nh n t c h u ông.
Phú ông có hai thói quen là ông th ng ng t sáng s m n chi u t i m i
th c d y và ông thích nh àm xu ng n n nhà. Vì th , khi ông v a th c d y,
luôn có ng i túc tr c thay y ph c, thay giày. Trong s y t có m t tên r t
ng c. M i khi, h n mu n h u ông ch u b nh ng ng i h u khác giành
làm tr c, cho nên h n không c ông ch hài lòng.
M t hôm, h n ch t ngh ra ý ngh kì quái mu n h u ông ch tr c, mong
ông ch i x h n t bi t. Do ó, khi ông ch còn ng , h n n gõ c a
phòng kêu:

- Ông ch ơi, d y i! D y i!

Phú ông b c mình quát:

- Có vì c gì th ?

- Con thay qu n áo, giày cho ông.

- Ng ơi cút i! Ta còn ang ng . T i sao g i ta d y?

Vì v y, h n b m i ng i ch gi u. Ch ng nh ng h n không l y c lòng ông ch mà còn m t vì c làm, ph i i lang thang u ng, xó ch .

Còn m t tên h u n a c ng r t ngu si, h n c ng mu n l y lòng ông ch . M i khi, h n th y ông ch kh c àm, l p t c có ng i n lau ngay. H n r t mu n lau nh ng ch a tìm ra c h i. M t hôm, h n mu n lau tr c m i ng i khi ông ch kh c àm. Cho nên t sáng s m ng canh theo dõi ng tác c a ông ch . Tr c khi ông ch kh c th ng ho tr c m y tí ng. Vì v y, h n i khi ông ch v a ho, li n a m nh chân ra h ng àm. K t qu tuy t chiêu c a h n, ông ch b gãy hai cái r ng, môi c ng b gi p ch y máu. Ông ch t c gì n quát:

- T i sao ng i á ta làm gãy hai cái r ng và gi t môi nh v y?

H n áp:

- Tha ông! Con không c ý á ông, bình th ng khi ông kh c àm, luôn có ng i h u h lau chùi. Hôm nay, con mu n h u ông, nên ngh khi ông kh c àm ch a r t xu ng t, con a chân ra h ng kh i lau nhà. Không ng , con a chân quá m nh làm gãy r ng và gi p môi ông. Con xin l i, mong ông tha th .

- Tha th à! Ng ơi á m nh làm cho ta ra nông n i này, còn xin ta tha th .

Hãy cút i ngay! Ta không mu n nhìn th y ng i n a.

Do ó, h n c ng b m i ng i c i chē.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Câu chuy n này nói v i chúng ta. Con ng i làm vì c gì u ph i úng th i, úng ch , úng ng i; n u nh ba th này làm không úng lúc thì ch ng nh ng làm h ng vì c mà còn s k t qu s ng c l i. Cho nên, chúng ta ph i úng th i gian, n i ch n, con ng i có h p hay không là then ch t thành công hay th t b i c a m i ng i.

Ng i h c Ph t ph i tích l y công c. T bi, trí hu , công c u ph i t ng tr ng m i ngày. C c d y: “Làm vì c thì n nh c trong v n mùa xuân, không th y nó l n nhanh, nh ng nó l n d n m i ngày”. Chúng ta tích l y t t nh v y, n khi trí hu , công c viên mãn, m i g i là thành Ph t.

Hì n nay có ng i h c Ph t ba ngày thì mu n c c m ng th n thông gì ó; ho c mong có b c mình s nào ch cho bí quy t tu c o li n; ho c mong tr i ban chân o gì ó, ng i có phúc m i c; ho c ban cho bí quy t chân ngôn gì, ch m t ni m li n c th n thông.

Ngoài xã h i l i xu t hi n nh ng hàng r ti n, hàng hóa d m dùng nhi u ch t hoá h c; ho c công nhân n c p v t li u xây d ng em ra bán r . Nói rõ ra, các th c n u dùng ch t hoá h c; ho c n b t làm d i không?

Xã h i hi n i hóa, công nghi p hóa, th i gian là vàng; m i ng i ch y ua th i gian ki m ti n, không có th i gian nghiên c u chân lý. Vì th , b n t i ph m dùng nhi u chiêu th o n phao tin nh m, d d , l a o m i ng i; vì tâm con ng i v n há m r , t t nhiên là c u k t v i nhau.

Chúng ta n m t b a c m th t không d . Ng i nông dân ph i c y lúa, nh c , bón phân, c c kh m t n ng hai s ng, m i c thu ho ch; l i ph i v n chuy n, ph i khô, gi lúa, sàng s y em v nhà, xay giã thành g o, n u chín thành c m. Tr i qua nhi u công o n v t v , m i c m t b a n. V y vì c tu c o thành o có d dàng không?

Có nh ng ng i không hi u bi t, khi có ng i mu n l a g t thì h b l a nh ch i; th t s r t kì l , c ng r t áng th ng! c Ph t là ng o c, t bi, trí hu viên mẫn. N u nh ch a c viên mẫn thì không th cho là thành Ph t, l i không có m t chút tính toán u c tr c l i. Hay nói cách khác,, không có ph ng pháp c o d dàng nh th . Ng i ngu trong câu chuy n là bài h c sâu s c cho chúng ta.

---o0o---

Chuyện 58 - Công bằng ngu xuẩn

L i d n: M i ng i th gian u hi v ng mình c giàu sang, h nh phúc; ho c mình có quy n hành mà ng i khác không c. Do ó, xã h i x y ra r t nhi u vi c không công b ng, c ng x y ra nhi u chuy n tranh cãi úng sai; ho c làm vi c tham ô, l a o ph m pháp. Vì th , có ng i lãn o x ng nh ng vi c t do, bình ng, bác ái. Công b ng c ng ph i công b ng h p lý trí; n u công b ng không h p lý thì s tr thành hành vi ngu xu n. Cho nên, b t lu n t do, bình ng, bác ái, công b ng u ph i d a theo lý trí gi i quy t s vì c m i c công b ng th t s .

Ngày x a có m t tr ng gi r t giàu có. Th i trai tr , ông quên mình vì t n c chinh chi n kh p n i, ánh nam d p b c, l p r t nhi u chi n công lao l y l ng, nên c nhà vua ban th ng r t nhi u vàng b c, ông tr nên giàu có. Tu i cao, ông v h u h ng th c nh thanh nhàn. Nh ng vì tu i cao

s c y u, tai i c, m t m ; l i b t t b nh hành h , mu n làm vi c gì gi i trí c ng không làm c, mu n ngh i u gì hay ch đ y con cháu thì tính th n c ng b l m c m, ành ph i ch ngày Diêm V ng r c v .

D ng nh ông hi n thân thuy t pháp, nên th ng nói v i m i ng i: “Con ng i sinh ra th gian này ch u vô th ng và kh n n, th i gian trôi qua nhanh chóng. Th i tu i tr , ta nh r ng nh h , chinh chi n kh p n i, ch huy thiên binh v n mã, vào sinh ra t , vì t n c, ta l p nhi u chi n công vang d i. n nay, tu i cao s c kh e suy y u, i l i khó kh n, l i th ng b b nh t t hành h thân th thì m i bi t con ng i b vô th ng chi ph i. N u nh chúng ta không có tín ng ng tôn giáo thì không bi t i sau s tr v n i âu? Ch ng l chúng ta s ng trong thê l ng au kh trôi qua i này? Vì v y, m i ng i c n ph i tìm n c u cánh tr v m i úng”.

Ông bi t mình s ng i ch ng còn bao lâu, nên em vi c nhà giao l i cho các con rõ ràng. M t hôm, ông g i hai ng i con n và d n: “Sau khi cha m t, hai anh em con hãy c g ng s ng hòa thu n và làm vi c, ng vào công danh s nghi p c a ta; còn tài s n ph i chia ôi công b ng”. Sau khi d n dò các con xong thì ông t tr n. Hai công t làm theo l i cha d n, lo vi c mai táng chu áo xong, li n m i thôn tr ng n phân chia tài s n. Thôn tr ng nói:

- Hai công t mu n công b ng thì em nh ng v t chia hai ra m i công b ng.

Hai anh em li n em h t dùng trong nhà ra phân chia. Nh chi c áo thì c t ra thành hai m nh; bàn, gh , t u ch làm ôi, cho n ti n b c c ng xé ra làm hai v.v...M i ng i cho r ng chia nh v y r t công b ng. R t cu c, t t c tài s n trong nhà u tr thành ph li u, ti n b c c ng không dùng c. Công b ng nh th có thích h p không?

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Con ng i là t i linh trong muôn v t, có lý trí, có l ng tâm, m i có giá tr làm ng i. N u chúng ta có lý trí mà không có l ng tâm thì tr thành ng v t máu l nh. Còn nh chúng ta có l ng tâm mà không có lý trí thì gi ng nh loài súc sinh. Con ng i vì mu n chi m nhi u l i ph m, mu n có quy n l c, nên b t u x y ra m i tranh ch p. Bình ng mà không có lý trí thì c ng là m t trong nh ng nguyên nhân h y ho i s v t; cho nên, lý trí và công b ng u không nên thiên v bên nào. Gi s lý trí và công b ng không th song hành c, thà chúng ta ch n lý trí, ch không th ch n công b ng theo cách ngu xu n.

Lý trí của con người có thiên, có ác; có lợi, có hại. Nhưng nếu chúng ta làm vì công bằng lương tâm, thì có lợi không có hại. Nếu lý gì nên như công bằng có lý trí là công bằng thật sự; công bằng không có lý trí thì có thể phá hoại vì công, công làm cho người sống thì nên biết của con người.

Ông trời là danh từ biểu tượng công lý và chính nghĩa. Có người muốn cày theo trời sinh ra muôn vật, nuôi dưỡng quần sinh, nên biết vì cày gì công mà muốn mình yên vững theo lẽ trời. Bên gian tà nên biết trời ra lẽ cho mình yên. Ví dụ “Đi một千里 đèo”, “Trời giáng tai họa” con người chú ý nên tranh, gặp nguy tại nạn; nên biết, nên biết, nên biết gì công, nên biết, nên biết, nên biết là trời muốn tiêu diệt nhân loại. Vì thế, mình không còn nên trốn thoát tại họa.

Một mặt, bên chúng ta nói trời ban ân đức, muốn làm việc tốt ở nhà. Trời ra lẽ bên chúng ta nên biết; cho nên, bên chúng ta có quy định, công có đạo đức tốt cho mình yên. Do đó, tất cả mọi người nên phải nghe theo bên chúng ta là theo trời. Nếu công lý thì phải chú ý tại họa mà không vì họa, nếu không vì họa công còn biết nên yên vì nạn; đây là thiên đạo thì công ác của bên chúng ta. Vì nên biết bên chúng ta là sống công, nên biết, nên biết, nên biết quy định; có thể bỏ chúng ta lên trời, công có thể phạt chúng ta vào địa ngục. Thuyết pháp như thế có hợp lý không? Người có lý trí thật sự phân biệt công.

---o0o---

Chuyện 59 - Sở thích kỳ quái

Lời dẫn: Công dụ: “Một trăm thì gian là một trăm vàng, nghìn vàng không mua được thì gian”. Con người sinh ra thì, lúc còn bé cho nên già, một ngày một đêm hai mặt thì nên biết, như một phần ba thì gian dành cho vì công nên, thì còn biết thì, như vậy. Vì thì gian có ích còn thì công bao nhiêu? Chúng ta tranh thì thì gian có ích làm gì nên công gì? Người biết công nên tranh thì thì gian, thì công là người thành công. Còn kẻ lãng phí thì gian là sai.

Thầy xa có một thôn, mình yên trong thôn thì thích gì, nên hàng ngày có nên công nên biết công nên vì công làm của mình thì nên xem thì nên gì. Như một, hai ngày; hoặc nên, ba ngày thì công có gì đáng nói, nên dân làng thì thì gian quanh nên suốt tháng thì vào xem gì. Nếu nên công làm nên, hay nên nhà nên thì công cho là công; còn đây, nên vì công nên tính thì nên, không biết chán nên xem thì cháy thì gian mà thôi. Nên thì nên nên làm theo một khuôn khổ, nên công có gì

m i l thích thú mà xem quanh n m su t thán nh v y c ó chán chê không? Ngay c ng i p hay c nh non n c h u tình, chúng ta ng m lâu c ng âm nhàn chán. Nh ng vì h sao không bi t chán?

Trong ó, có m t ng i giác ng khuyên: “Chúng ta là nh ng thanh niên m nh kh e có vi c làm, hãy vì t ng lai c a mình mà g y d ng s nghi p m t l n thì t ng lai m i có h nh phúc. T i sao các b n l i b phí th i gian quý báu vào vi c vô ích này? Tôi xin nói cho các b n m t tin vui. Hi n nay, nhà vua c a chúng ta ang ây không xa, t ch c i l b thí, h ng i nào n tham gia thì c n nh ng món s n hào h i v , l i còn nh n ph n th ng món quà r t có giá tr . Xin m i ng i ng m t c h i, chúng ta cùng i l nh th ng nhé!”

Nh ng m i ng i u im l ng, d ng nh ch ng có ai mu n i. Trong ó tuy có ng i mu n i, nh ng b g m mê ho c gi chân l i, không cách gì i c. Ng i này th y m i ng i không mu n i l i a ra chiêu khác h p đ n h n: “N u b n nào i tham gia i h i thì c nhà vua ban cho m t ph n quà quý tr ng, l i còn c chiêm ng ng nhà vua, c nghe ngài ch d y nh ng l i quý báu, d y o lý làm ng i làm vi c, th t là l i ích vô cùng”.

Nh ng xem ra nh ng ng i này v n thích xem n n g m h n, dù su t n m h ch ng c th gì, l i còn t n nhi u tinh th n và th i gian, v nhà l i tranh cãi v i ng i m i trong gia ình, tai h a v sau khó l ng. Ch ng ph i là r t áng t i c và áng th ng hay sao?

---o0o---

Bài h c o lý

M i ng i i u là nh v y, hàng ngày chúng ta b n r n mà không bi t vì sao? Hôm nay b n vi c này, mai b n vi c kia, vi c này ch a xong thì có vi c khác, luôn luôn b n r n. Ngày nay n xã giao anh A, ngày mai i nhà hàng cùng anh B; b n r n qua l i u là o lý i nhân x th , c ng vì c m n áo m c. B c C c d y: “Giang s n muôn d m, ngày n ba b a; nhà r ng nghìn gian êm ng hai th c”. Chúng ta su t ngày b n r n, b n n khi t th n n th m, xuôi tay nh m m t m i h t b n.

Chúng ta n th gian này hai bàn tay tr ng và t giã th gian này c ng tr ng tay. “Giã t cu c i chúng ta không em theo c gì, ch có mang theo nghi p bên mình”. Lúc ó, chúng ta m i bi t t t c th gian u không. Cho nên C c d y:

Ki p phù sinh nh hình nh nh.

Có câu r ng v n pháp giai không.

T t c pháp th gian u không th t có. Nh ng chúng ta t o t i nghi p r t nh , Diêm V ng c ng không b qua.

N u là ng i tu hành Ph t pháp thì hàng ngày ph i th c hành b thí, trì gi i, nh n nh c, tinh ti n, thi n nh, trí hu làm cho phúc báo, trí hu , o c ngày càng ti n b . Khi phúc c, trí hu c viên mãn là thành Ph t. Ng i có hành trì Ph t pháp, ngay i này c m i ng i tôn kính, ng h , tinh th n an l c vui v . Sau khi ch t, c vãng sanh v C c L c, gi i thoát sinh t . ây, chúng tôi ch nêu vài i u, các v t n th i gian r t ít, nh ng c l i ích r t nhi u. Còn vì c th gian t n th i gian r t nhi u, nh ng c an vui r t ít, l i còn có th t o ác nghi p, tai h a v sau khó l ng. Ai chính, ai tà, ai chân, ai gi , ai làm l i, ai làm h i; ng i thông minh hãy c g ng ch n l a.

---o0o---

Chuyện 60 - Bóng vàng in đáy nước

L i d n: Thi n s Huy n Giác nói:

Thân ng u n ch là phù vân t tán

H p r i tan trong v tr bao la

S di t sinh, sinh di t vô cùng

Nó hi n h u v i th i gian vô t n.

Thân ng u n c a chúng ta n m trong quy lu t sinh, lão, b nh, t . V n v t bên ngoài theo s thành, tr , ho i. T t c các pháp u nh o nh, m ng huy n; hu ng gì n m m ng th y m ng? Nh ng ng i bình th ng s ng trong o nh này v n không t bi t. Hàng ngày, h tìm c u c m n, áo m c, ch , ph ng ti n i l i cho y mà không ng ng tính to án chi m o t tài s c, danh l i. n khi, s p trút h i th cu i cùng v n kh kh c ch p o nh không ch u buông b , không bi t mình b o nh l a g t c m t i, ô m nhi u u n khúc v nh bi t tr n gian.

Có ng i ch y theo tài, s c, danh, th c, thù gi ng nh s t v t tr ng d i n c; ch ng nh ng u ng phí công s c mà thân còn t o t i nghi p. Ng i ngu th y bóng vàng in d i n c, cho là vàng th t, u ng công ra s c v t; khác nào nh v t tr ng trong n c?

Ngày x a có m t ng i cha r t giàu có, ông r t yêu th ng chi u chu ng con trai mình, ch c n chú bé thích b t c v t gì thì ông áp ng ngay. N u không có thì ông ph i tìm tr m ph ng nghìn k tìm cho b ng c; hu ng gì nh ng th nhu c u th ng ngày nh c m n, áo m c, ch , ph ng ti n i l i, ch ng c n nói n.

M t hôm, chú bé th y n i khác có m t h t m, li n nói:

- Cha i! Con mu n b i. Cha cho con n h ó b i c không?

- c! Nh ng con c n th n nhé! Con i tr c, lát n a cha n sau.

Chú bé n h t m m t mình, r i ng i trên b h , ng m nhìn n c trong xanh; chim s âu c ng kéo n u trên cây hót líu lo, hoa n r c r , cây c i xanh t i phong c nh r t p. B ng nhiên, chú nhìn th y d i áy n c có th vàng chi u sáng l p lánh, làm cho chú vô cùng thích thú reo lên: “Ta ph i v t th vàng này lên”. Vì th , chú li n nh y tôm xu ng n c, mò t i mò lui trong h , v c t ng n m bùn cát d i áy h lên xem, làm n c trong xanh tr thành c ng u, chú c ng không tìm c th vàng. Thân th y bùn l m len, m t m i chú m i ch u leo lên b .

Chú kinh ng c nói l m b m: “Th t kì l ! Ta nhìn th y th vàng rõ ràng, t i sao tìm không ra nh?”. Chú ng i m t lúc, n c l ng trong tr l i. Chú l i nhìn th y th vàng, v i nói: “L n này, ta nh t nh không mi thoát âu nhé!”. Do ó, chú ý ch có vàng, khi chú s p nh y xu ng n c v t lên thì cha chú n úng lúc h i:

- Này con trai! Con ang làm gì v y?

Chú áp:

- Cha i! Con mu n v t th vàng lên.

- D i n c làm gì có vàng? Nh t nh con th y l m r i.

- D , không l m âu cha i! Con nhìn th y d i n c có th vàng rõ ràng.

Cha chú b c n nhìn xu ng n c theo tay chú ch , li n b o:

- Này con! D i n c không có vàng mà vàng th t ang trên cây kia. Con trèo lên cây m i l y c vàng.

- Cha nói không úng! Rõ ràng con nhìn th y vàng d i áy n c. Vì sao nó trên cây?

Chú bé v n không tin l i cha nói. Ng i cha b o:

- N u con không tin, bây gi con không c n nhìn xu ng n c n a mà hãy ng c lên cây thì th y vàng th t.

Chú bé li n ng c nhìn lên cây, qu nhiên có th vàng treo trên ó. Chú ch t hi u v a r i chú tìm trong n c là bóng vàng in xu ng, làm cho chú t n công phí s c mà ch ng c gì.

---o0o---

Bài h c o lý

Qua câu chuy n này, chúng ta có th ch ng minh t t c s v t th gian quý ch bi t và không bi t.

Có người mê muội không biết. Có người chấp quan niệm làm hại mình. Có người không biết cho mình biết, chỉ vì chuồng sáo diên. Cho nên, thế gian có những người tà kiến. Sự thật là con người chấp theo tài, sắc, danh, thục, thù, giận ghét chấp theo thói quen mà không biết nó là huyền. Sau khi, nghe Phật pháp nói về biết tất cả sự vật là không thật. Như nhu cầu cho sắc thân năm uẩn phải có những thế này. Chúng ta phải biết sắc thân năm uẩn này cũng là không. Nếu chúng ta không biết thân này là không thì lao nhọc cố gắng; giận ghét chú bé trong câu chuyện tìm vàng dưới đất.

Cái gì gọi là chân? Là bản tính của chúng ta, thật quá khứ và tương lai, vô thường chung. Chúng ta muốn tìm bản tính của mình, phải tu tập tâm. Tâm là báu vật vô hình, giá trị như các thành viên khác nhau, không chỉ mình không ly hợp được, lòng thế không bao giờ cạn. Vì sao lòng muốn thế gian huyền diệu lao tâm khổ tứ? Cái nào là chân? Cái nào là giả có liên quan hữu biết sâu sắc của mình, cũng có liên quan đến tri kiến, tà kiến của mình.

Chúng ta lấy tri kiến của Phật làm tri kiến, nếu như mình cũng có kiến giải khác nhau, cũng là vì mình không có biện pháp. Vì thế này giận ghét mình cũng giận ghét Đấng Quan Thế Âm. Phật mong muốn chúng ta giải thoát sinh tử, nên Ngài dạy cho giải thoát; Ngài mong cho chúng ta thành Phật, nên nói hành Bồ Tát; cho nên cõi trời, cõi người, ba cõi ác, mình cũng đi theo con đường của mình. Chúng tôi cũng hiểu về các việc vào con đường Bồ Tát. Nếu như chúng ta muốn đi vào ba cõi ác thì dù có Phật còn cũng không có cách gì cứu được. Chúng tôi mong muốn mình giải thoát tu chân nhé!

---o0o---

Chuyện 61 - Tranh nhau tạo người

Lời dẫn: Ban đầu con người từ đâu? Có người nói từ vô cùng. Có người nói từ tiến hoá từ loài khỉ. Có người nói từ sáng tạo ra. Có người nói lão môn đồ sinh ra loài người. Bất luận nói theo cách nào, vẫn không thật đáng. Vì sao? Vì vô cùng là danh từ trừu tượng. Nói con người từ tiến hoá từ loài khỉ. Vậy loài khỉ từ đâu? Nói sáng tạo ra con người. Vậy sáng tạo ra từ đâu? Lão môn đồ sinh ra loài người. Vậy lão môn đồ từ đâu? Đó là ngu ngốc vô cùng vô tận. Muốn sáng tạo trên thế giới, vẫn là một sự tu hoàn, luân chuyển không dứt. Làm sao chúng ta tìm được ngu ngốc?

Xưa kia, bà-la-môn giáo này cũng theo lời Phàm Thiên t cho mình sáng tạo muôn vật. Vì Phàm Thiên là vua nên vua phúc sinh tất cả con người đều nằm trong tay ông khi sinh. Con người là con cháu của thiên, nhưng chúng ta làm trái ý thiên là có tội thì thiên cũng phạt khác hẳn sáo liêng giảng tại hạ. Còn như chúng ta ngoan ngoãn nghe theo thì thiên sẽ ban phúc. Đây là luật của vua chúa. Người xưa nói: “Vua bắt thiên chết, thiên không chịu chết là bất trung. Cha bắt con chết, con không chịu chết là bất hiếu”. Thiên vì nhân minh tin b, tuy vẫn bắt mọi người chết, nhưng tin của thiên vẫn làm người sống sót và lên mặt thiên.

Xưa kia, bà-la-môn giáo này cho Phàm thiên là chúa sáng tạo ra muôn vật; nhưng Phàm thiên có một việc rất đáng cho mình là quy nhân tuy tất cả. Một hôm, vua thiên hỏi:

- Thiên ơi! Con sống tạo ra con người.

Phàm thiên quát:

- Người không cần nói tùy tiện như vậy. Người làm gì tài năng này? Người cũng không cần tùy tiện tạo ra con người, không cần làm trái ý của ta.

Phàm thiên không cho tất cả người. Nhưng tất cả vua hiu kỳ, vua không chịu nghe lời Phàm Thiên; cho nên lên tạo ra mặt người.

Phàm thiên bị tất cả người, nhưng vì tất cả người đã thành sự thật, có tất cả người vô ích, chỉ bằng thiên nhiên thái dương nguyệt, nên ông cũng chỉ bằng tất cả người thì ra sao. Tất cả thiên sự vật và vàng cung kính thiên:

- Thiên ơi! Xem thiên tạo ra con người như thế nào? Xin thiên chỉ dẫn.

Phàm Thiên đáp:

- Tất cả! Người bị tất cả thiên tạo ra người, nhưng người chỉ bằng tất cả thiên tạo ra người.

- Xin thiên chỉ dẫn.

- Người hãy xem người này quá to, cỡ lớn như vậy, tay và chân tạo không cân xứng, tay này quá to, tay kia như chân cũng như vậy. Làm sao người con người được?

Phàm Thiên vô cùng hê hê vì cũng phê bình tất cả người sai, ông cũng nói tiếp:

- Ta vẫn bắt người không cần tất cả người, người chỉ bằng không chịu nghe lời. Kết quả, ba phần không người người, bảy phần không người người; người chỉ bằng tất cả người làm.

Tất cả, tình cảm thiên trở nên.

Bài học 0 lý

Qua câu chuyện này, chúng ta hãy nghĩ thử xem thì n còn ganh t không? Thì n không mu n cho t có c h i th hi n tài n ng. N u có th n nh v y thì khác gì hàng phàm phu chúng ta? Có i u gì v i?

Th t ra, m i chúng sinh u bi t cách t o ra con ng i, nh ng nghi p l c c a m i ng i mà t o ra con ng i không gi ng nhau. Có ng i thì n, có k ác, có ng i p, có k x u, có ng i thông minh, có k ngu si v.v... u sai khác; cho nên g i là nghi p l c. T o ra con ng i, không ph i ch có v th n kia có n ng l c c bi t. N u nh th n có tài n ng c bi t thì n n ra thân qu báo t t p, nh thân tr i, ng i; ho c thân thanh t nh - pháp thân. N u nh th n t o ra con ng i v i và quy n l c thì m i ng i nam u th ng , m i ng i n u là lão m u n ng. V y chúng ta ai tôn kính ai? Ai tín ng ng ai? Mu n t o nghi p (t o ra ng i) mu n ch u sinh t luân h i d dàng, mu n ra kh i sáu ng (tu hành), mu n gi i thoát sinh t khó kh n. N u chúng ta không n l c tu hành v t thoát sáu ng, ra kh i sinh t mà ch h ng n c u th n giúp có ích gì? Có c không?

Loài ng i có ph i con cháu c a th n không? Ng i Trung Qu c t cho mình là con cháu c a Viêm Hoàng. Nh th , Viêm Hoàng chính là hoàng c a Trung Qu c. Chúng ta u ng n c nh ngu n, không quên t tiên, huy t th ng c a mình; ây chính là th hi n trung hi u, o c. N u nói th ng sáng t o ra muôn v t, th ng sáng t o ra nhân lo i thì ây thu c v chuy n vu v , v y c u kh n th n làm gì? Con ng i là t mình sáng t o thân qu báo c a chính mình, cho n t t c chúng sinh do nghi p l c mình mà sáng t o ra, cho n t t c Hi n thánh, Ph t, B -tát c ng là t mình sáng t o ra m i úng.

---o0o---

Chuyện 62 - Đòi thuốc tiên

L i d n: Chúng ta mu n i xa thì ph i xu t phát ch g n, r i t t i n ch mình c n n. a bé v a sinh, ph i tr i qua th i gian nuôi d ng m i l n lên thành ng i. Thân th b nh lâu ngày, làm sao u ng m t thang thu c mà bình ph c c? Nh ng i v n có ng i mu n nh y m t b c lên t n tr i. B n nói, có i u này không?

Thu x a có m t ng i ã b nh lâu n m. M t hôm, ông ta than th v i v :
- Nàng ôi! Tôi m c b nh th t là au kh , khi thân th m nh kh e có th trèo èo v t su i, cho dù l nh rét hay nóng b c c ng ch ng s . Lúc ngã b nh

r i, ch ng nh ng không làm c vi c gì mà i l i c ng khó kh n, còn ph i làm phi n ng i khác ch m sóc. Th t s , ta ành b t l c, kh quá i thôi!

V ông nh nh an i:

- Chàng i! ng bu n au than th nh v y, làm ng i ai mà không b nh; chàng hãy c g ng ch u ng, an tâm d ng b nh t t s ch a kh i thôi. N u nh chàng c mãi suy ngh bu n r u thì b nh càng n ng thêm, xin chàng hãy yên lòng có thi p ch m sóc chàng chu áo, ng au bu n n a nhé!

Ng i v m i th y thu c n ch n oán. Th y thu c b o:

- B nh ông nhà ch suy dinh d ng, vì suy ngh nhi u và bu n r u nên d n n b nh lâu ngày, ch c n tinh th n tho i máu, s ng an vui t nh d ng thì b nh s kh i. Sau khi b nh kh i, ph i n u ng t m b . Bà em gà và thu c h m chung n; ch ng bao lâu, ông nhà s h i ph c s c kh e.

V ông nghe th y thu c b o, li n i ra ch mua m t con gà và m t thang thu c b v h m chung l i em cho ông n; mong ông s m bình ph c s c kh e. Nh ng ông ta l i nôn nóng mong h t b nh ngay, l i hét toáng lên:

- T i sao th ! Thu c ta c ng u ng r i, gà h m c ng ã n, sao ch ng tí nào v y? Ta th y gã th y thu c này úng là lang b m. Nàng mau i tìm th y thu c gi i v cho ta. Nhanh lên!

---o0o---

Bài h c o lý

th gian này làm sao có th y thu c ch a b nh nan y mà kh i li n c? M i ng i m c b nh u do tích ch a lâu ngày. Chúng ta n u ng hàng ngày th i ra ch t c trong c th a ra ngoài không h t, m i ngày d n m t chút tr thành b nh. Khi u ng thu c tr b nh c ng v y, ph i t t ; m i ngày ch a tr m t chút, m i có th ch a tr t ng c.

Ph ng pháp tr b nh có r t nhi u; t p d ng sinh, u ng thu c, ngh t nh d ng, tinh th n tho i máu, n u ng i u , làm vi c ngh ng i h p lý, chú ý gi v sinh v.v...ph i h p nh ng i u trên m i có th h t b nh. B ng không thì, cho dù th y thu c tài gi i c nào c ng ph i bó tay, gi ng nh m t ng rác mu n d n s ch nó, c ng ph i h t l n l n, m i d n s ch h t c. Chúng ta m c b nh u ng thu c c ng nh v y, m i ngày u ng thu c b nh gi m b t m t chút. Sau khi, b nh h t r i, c ng ph i b i d ng ngh ng i, m i ngày kh e m t ít, m i h i ph c s c kh e; n u mu n u ng thu c th t nhi u trong m t ngày kh e li n là vi c không th có.

Ng i tu hành Ph t pháp, m i ngày u ph i n l c tu t p. Ngay trong cu c s ng hàng ngày th ng hành trì Ph t pháp, tu d ng t bi, c h nh, trí

hu, phúc báo, m i có th d n d n thành t u Ph t o. Ngày nay, có ng i ch tr ng tu c o thành Ph t ngay l p t c. H h c c m t chút phép thu t cho mình c o; ho c d a theo pháp thu t nào ó c chút linh ng cho là c o; ho c gi ng nh qu th n cho r ng con ng i sau khi ch t bi n thành qu , bi n thành th n, c n b n c ng không c n tu hành. Nh th , h cho r ng giá tr c Ph t áng n m ng t i n c ng không có. ây là b n ng i gian tà, b n c t; ho c là ng i không hi u r õ Ph t pháp.

Hàng phàm phu chúng ta t vô th n nay, luân h i trong sáu ng, tích ch a phi n não tham, sân, si, nhi u vô l ng. N u nh tr c ây, nh ng phi n não này ch a o n tr thì không th c o ch ng qu . Tr c ây, phúc c, trí hu ch a c viên mãn thì không th thành Ph t. Vĩ th , c Ph t là ng viên mãn phúc báo, th n thông, c h nh, t bi, trí hu cao t t. Không ph i có chút th n thông t x ng mình thành Ph t. Thành Ph t là vì c ph i tr i qua nhi u i nhi u ki p, ch ng ph i m t kh c, m t gi mà mong c thì gi ng nh u ng m t thang thu c mà mu n b nh ã lâu kh i li n, b i d ng m t chút thì mu n h i ph c s c kh e ngay.

Tâm tr ng c a b nh nhân là nóng n y, là au kh , l i mu n mau h i ph c s c kh e, c ng là chuy n th ng tình. Nh ng vì sao tr c khi ch a m c b nh không ch u chú ý s c kh e c a mình? Ngã b nh r i không ch u khó c g ng t nh d ng? Còn thích nghe tin theo b n gian tà nói l i ng m t, mê ho c m i ng i; ây là nh c i m r t l n c a con ng i, c ng là k h b n chúng l i d ng. Ng i có ki n th c mà tính tình nóng n y c ng d ánh m t lý trí. Chúng tôi ch mong m i ng i d a theo lý trí mà ch n l a chánh tà.

---oOo---

Chuyện 63 - Lấy giả làm thật

L i d n: Dân gian ta có câu: “M t l n b r n c n, m i n m s dây th ng”. Chúng ta b r n c n m t l n thì c i c ám nh, ban êm th y s i dây cho là con r n mà s hã; ây là m t lo i b nh t ng. Ng i nhút nhát, b t c vì c gì, nh gió th i cây rung c ng t ng là ma quái; cho nên, vì c gì h c ng lo s , n i s hã luôn ám nh ngay trong cu c s ng hàng ngày. Có ng i b tên tr m lén vào nhà; t ó, h su t ngày c lo óng ch t c a. Do ó, m i ng i u có n i lo s , nh ng c m giác sai l m thì nhi u.

Ma, r n, k tr m th t s áng s nh th không? Có ng i chuyên i b t r n, b t ma làm ngh m u sinh. Có ng i b t k tr m làm ngh nghi p. T c Ng có câu: “R n, ch, r t; ba loài này không ch u ph c nhau”. R n s r t, r t s ch, ch s r n. K tr m s c nh sát, c nh sát s c p trên. C p

trên s dân, dân s k tr m. Nh th , ai s ai ây? “M t i u chánh kh c ph c v n i u tà, v n i u tà không b ng m t i u chánh”. Ng i chính tâm, chính h nh, chính tri ki n thì cái gì c ng không s . K tà tri, tà ki n luôn có nh ng cảm giác sai l m, nên vì c gì c ng s . “Chí khí ng t tr i”. Ng i có chí khí, ngay c tr i c ng s hã, hu ng gì qu th n.

Ngày x a có m t oàn hát k ch, g p lúc quê nhà b n n m t mùa, nên chuy n c m n, áo m c tr thành v n nan gi i cho c oàn, vì ng i dân không còn thích thú xem hát. Do ó, oàn hát không th ti p t c l i quê h ng, h chu n b d i i n i khác bi u di n lo cho cu c s ng. C oàn ng i, ng a xu t phát t quê h ng i su t n m ngày, m i ra kh i vùng thiên tai m t mùa. M c dù trên ng i, h bi u di n c vài, ba su t, nh ng thu nh p r t ít c ng ch ng th m vào âu. M t hôm, lúc v chi u h i vào trong khu r ng; lúc này, m t tr i ã l n xu ng núi, không còn cách nào h n m i ng i ành ph i ngh chân trong r ng. n n a êm, vùng núi cao nguyên r t l nh, m i ng i cùng i ki m c i khô c h t l i t lên s i m và c ng n u m t ít th c n, n cho ói.

Vào lúc n a êm có m t di n viên l nh rét run, ng i d y ti n tay kéo trúng y ph c hóa trang gi ma r i m c vào cho l nh. B ng có m t di n viên khác th c gi c, ch t th y bên ng l a có m t con ma, anh ta h t ho ng hét to lên b ch y. M i ng i trong oàn c ng t nh gi c, không h i nguyên do mà ai n y u tranh nhau ch y. Di n viên m c y ph c hóa trang ma th y m i ng i ch y c ng ch y theo. Ai n y u th y ma u i theo sau, nên càng c s c ch y, càng ch y càng s , càng s càng ch y nhanh h n.

C oàn ng i b ng r ng, trèo núi, v t sông, ai c ng s hã; m c cho gai nh n âm b th ng kh p thân mình, anh ch y theo tôi, tôi ch y theo anh; mãi khi n lúc tr i sáng, m i ng i m i th y rõ ng i m c y ph c ma là di n viên trong oàn. Có ng i h i:

- Anh có ph i là di n viên trong oàn chúng tôi không?

Anh ta áp:

- úng v y!

- Vì sao anh m c y ph c hóa trang ma d a chúng tôi?

- Không có, n a êm l nh quá, tôi ch u không n i nên ng i d y, kéo i y ph c này m c vào cho l nh. Khi tôi nhìn th y m i ng i ch y, tôi c ng ch y theo.

- Chúng tôi t ng ma xu t hi n n m i b ch y.

- T i sao m i ng i không nhìn k m t chút.

- Lúc ó, m i ng i u h t ho ng, ai âu bình t nh mà nhìn k .

Lúc này, m i ng i m i yên tâm nói:

- Chúng ta s hã chuy n này qu th t quá oan u ng, b ng r ng l i su i c ng phí s c, c thân b th ng ch u au n, ch vì m t ni m sai l m.

---o0o---

Bài học 0 lý

Con người n thế gian này, có cha mẹ, con cái, anh em, chị em, vợ con, bạn bè... vui vẻ như một dàn hát k ch. Mỗi ngày, con người có biết bao nhiêu niềm vui-buồn, mừng-giận, thành-công, thất-bại; giận như đi n k ch trên sân khấu. Kinh Kim cang ghi:

Tất cả pháp hữu vi.

Như mộng huyễn, bọt nước

Như sương, như hoa nở rồi tàn

Phải nên quán như vậy.

Như hàng phạm phu chúng ta luôn đi n k ch vai diễn của mình rồi tự sướng. Có lúc nghe người khác nói như người mình không thích thì mắng tía tai cãi nhau mắng. Có người vì n mắng thì n mà quy t chí tranh giành mà ch t tao s ng. Như màn k ch này, ai làm sao diễn? Như thế n làm sao diễn thì thế n quá tàn nhẫn, hoàn toàn u x p vào như bị k ch, tai k ch, kh k ch. Theo ý của chúng tôi là chúng ta t biên, t diễn thì m ứng. Như vì sao ph x p vào kh k ch mà không x p vào hài k ch? Vì thế này phải hiểu chính mình mới biết. c Ph t d y:

Nhân x a mu n biết thế nào

Hãy xem như vì c nay mai kiếp này

Mu n biết qu báo kiếp sau

Hãy xem như vì c ngày nay ta làm.

Vì vậy, tất nhiên phải hiểu mình.

Vui buồn, mừng giận là chuyện thế tình của con người, cãi nhau nào là vì c khó tránh khỏi. Như người quản trị, vì c nh nh h t mề mà t o các ác nghiệp... t c m c ích, r i t ng lại như u i như u ki p ch u biết bao đau khổ, gây k t oán thù, luân hồi trong sáu ng báo thù lẫn nhau, mãi mãi không thoát ra khỏi luân hồi; đây là vì c quá oan u ng cho con người. c Ph t d y:

Biết huyễn thì nên lìa,

Lìa huyễn là giác ngộ.

---o0o---

Chuyện 64 - Tâm nghi bị ma ám

L i d n: “Sinh tâm nghi ng b ma ám”. Câu nói này là s hi u bi t tr i nghi m c a ng i x a. i có r t nhi u chuy n ph i trái d n n ánh nhau u do tâm nghi ng . Thi n tông nói: “Nghi nhi u thì ng nhi u, nghi ít thì ng ít, không nghi thì không ng ”. ây là ph ng pháp d ng công tham thi n. Nh ng nói nghi ng theo ng i bình th ng chúng ta là ngu n g c th phi phi n nã. Nghi ng gi ng nhau, nh ng có tà-chính khác nhau m t tr i m t v c.

Kinh Duy ma ghi: “Tr c tâm là o tràng”. Ng i tâm ngay th ng âu c ng là o tràng tu hành- ai ai c ng là ng i t t, t t c hoàn c nh u là tr duyên tu hành. Chúng tôi nói cách khác, ng i có tâm nghi ng n n i âu c ng g p ch ng ng i, u là th phi, u có ma qu y phá, hàng ngày luôn s ng trong s hã, ch ng có ngày nào c an tâm và yên n, cu c s ng ng nhiên là không t t. Nh th , ng i không có tâm nghi ng thì n âu c ng th y m i ng i u t t, nh ng b n thân mình có thi t thòi. T c Ng có câu: “Tâm h i ng i không có, tâm gây ch ng ng i ng i c ng không”. Ch có sinh tâm nghi ng thì b ma ám, còn tâm ngay th ng luôn th y m i ng i u t t. i u nào t t h n?

Muôn s th gian u d a theo trí hu mà ch n l a tà chính. i u nên nghi thì nghi, i u không nên nghi thì không nghi. B c C c d y: “Ng i mình nghi thì không nên dùng, ng i mình dùng thì không nghi”. ây là nguyên t c t t nh t nghi và không nghi.

Ngày x a có m t ngôi nhà c m c nát rong rêu ph kín; b i vì, nhi u n m không có ng i nên th ng có ma, ch ng có ai dám n .

M t hôm có m t ng i i l ng, vì gã n ây tr i ã v chi u, nên h i th m ng i a ph ng:

- Này anh! Cho tôi h i n i ây có nhà tr không; ho c có n i nào có th t m c không?

Ng i kia áp:

- ây không có nhà tr .

- V y có n i nào t m qua êm không?

- Trong thôn này có m t ngôi nhà c không có ng i , anh có th n ó t m ngh , nh ng tôi nghe ngôi nhà này th ng có ma; n u anh không s thì n ó t m ngh .

- C m n anh! Th t quá t t, quá t t! Tôi không s .

Vì th , ng i l ng n ngôi nhà này. B y gi tr i ã t i, l i có t hêm m t ng i l ng i ngang qua n i ây, h n c ng h i th m n i t m ngh qua êm. Ng i trong thôn c ng ch h n n ngôi nhà c , và c ng nói nhà có ma. H n nói:

- Tôi không s ma.

Do ó, h n c ng n ngôi nhà này.

Gã l... ng... n tr... c ngôi nhà c... mu n vào, nh... ng c a óng ch t im m, gã c s c... y m nh vào bên trong tr... c. Trong lúc gã nh... ngh ng i thì không ng... có tên l... ng... n sau xô c a. Vì v y, gã ch n c a l i nói:

- Ác ma này! Vì sao m i v a t i l i... n qu y phá gi c ng... c a ta?

Tên... bên ngoài quát:

- Con ma ích k này th t... áng ghét. Vì sao không ch u m... c a, ta... ng bên ngoài; n u nh ta phá c a vào... c, ta s l t da ng... i, rút gân ng... i.

Hai tên cãi l n om sòm su t... êm, cho... n khi ki t s c v n còn... ng ó. Khi tr i t ng sáng thì h m i bi t... u là i l... ng.

---o0o---

Bài h c... o lý

i vì tâm nghi ng... mà x y ra nhi u chuy n ph i trái. K... làm ch ng nghi ng... v không còn trinh ti t, v... nghi ng... ch ng ngo i tình, c ng là vi c r t bình th... ng. Còn t t c... nh ng chuy n th phi khác , ph n nhi u u do tâm nghi ng... mà d n... n u... ánh nhau long tr i l... t, chuy n này... âu... âu c ng có; k t qu , hai bên... u thi t h i. N u nh chúng ta bình t nh gi i quy t s... vi c thì t t c... u tr nên d dàng.

K... n, trên không th... ng yêu, d... i không trung thành; m c dù n i nào c ng có, nh ng n u hai bên... u không có tâm nghi ng... thì v n có th duy trì m i quan h... b n lâu, nói không ch ng g n g i lâu ngày có th hóa gi i tâm lý xung... t. B ng không c... m c mãi trong lòng, khi có c... h i bùng phát ra thì không có cách gì gi i hòa... c; ho c tranh giành c u xé nhau, toan tính h i nhau... u là vi c x u. N u nh m t ng... i nghi ng... , m t ng... i không nghi ng... thì ng... i không nghi ng... m i là th ng l i cu i cùng.

Nghi ng... có th t ng thêm s... h i u bi t, nh ng c ng... a... n cãi nhau chuy n... úng sai; i u này ph i nhìn l i v n... nên nghi hay không. Chúng ta dùng ng... i hay dùng v t c ng nh... v y. B n thân nghi ng... không có t t x u, ch... là dùng ng... i có sai khác tà-chính, khôn-d... i. Nghi có th sinh ra oán h n, nghi c ng có th phát sinh Ph t (trí hu...), ch... có khác nhau vì sao a... n nghi ng... .

Có h ng ng... i vì sao sinh nghi ng... b ma ám, vì sao ph n... ông không sinh trí hu... ?... ây chính là v n... ng d ng nghi ng... . Ph i không?

---o0o---

Chuyện 65 - Chuyển họa thành phúc

L i d n: C c d y: “H a phúc không n c a, ch có ng i t m i; qu báo thi n ác nh bóng theo hình”. H a và phúc th gian không có th i gian nh t nh, c ng không nh t nh giáng xu ng trên u ng i nào. Ch c n chúng ta th y tâm ng i thi n hay ác mà xác nh; ho c xem hành vi c a ng i làm vi c thi n hay ác mà k t lu n. Cho nên nói, báo ng thi n ác, nh bóng theo hình.

Báo ng thi n ác có nhân i tr c mà chiêu c m, c ng có duyên thi n ác i này mà chuy n h a thành phúc. Do ó, th gian có thi n tri th c h ng d n chúng sinh tu h c Ph t o, ho c h ng n thi n o. Nh ng c ng có ác tri th c dùng l i ng m t, e d a, d d a m i ng i i vào tà o. C ng có k d n ng i vào ba ng ác. Có ng i theo thi n, nói i u thi n, khuyên ng i làm thi n. C ng có k nói l i gian trá, d d m i ng i t o t i làm ác. Có ng i g p thu n duyên, ngh ch c nh mà làm thi n, làm ác. Nh ng c ng có ng i g p ngh ch c nh, ngh ch duyên mà làm thi n, làm ác. Có ng i h c Ph t g p môi tr ng hoàn c nh y t t p, tinh ti n tu hành thu n l i. Nh ng c ng có ng i thích l i s ng buông th ; ho c m nhi m trong n m d c s ng phóng túng, ch ng ch u n l c tu hành. Cho dù h g p thu n c nh hay ngh ch c nh, nh ng n u có ng i b ng n h y nh c m ng ch i, ho c xem th ng, ho c gây tranh cãi làm kích ng ý chí c a h , làm cho h quay u l i, tinh t n tu hành, ph n u v n lên thành t u o nghi p, s nghi p; ây chính là ngh ch t ng th ng duyên. Th gian có r t nhi u nguyên nhân âm m u hãm h i ng i khác, nh ng h chuy n h a thành phúc c ng r t nhi u.

X a kia có m t ng i ph n trung niên r t xinh p, nh ng quen s ng buông th dâm ãng, hành vi l ng l , n m c khêu g i. Có tình nhân bên ngoài, t t nhiên không hài lòng ng i ch ng c a mình. Ngh ra r t nhi u th o n tinh vi mu n hãm h i ch ng mình, nh ng ch a có c h i ra tay. M t hôm, th i c ã n, vì ch ng c nhà vua c i s n n c khác.

li n làm n m cái bánh có t m thu c c, gi b bu n r u nói v i ch ng:
- Th a t ng công! L n này, chàng i s ra n c ngoài, thi p lo cho chàng i ng s ói, nên thi p làm n m cái bánh này, chàng hãy mang theo khi ói l y ra dùng.

Ng i ch ng nói:

- Hi n thôi! Ta c m n nàng vô cùng, ta r t quý tr ng nó s mang theo luôn bên mình.

Sáng hôm sau, anh ta lên ng. Khi anh ta i n vùng biên gi i thì m t tr i ã l n xu ng núi, l i không có nhà tr ngh chân, anh ta ành ph i ngh d i bên g c cây, vì s thú d nên trèo lên cây ng i ngh. Lúc ó, anh ta mu n l y bánh v ã chu n b em ra n thì phát hi n b quên túi xách d i g c cây, anh ta nh trèo xu ng l y tay túi xách lên thì ngay lúc này có

n m tên c p ang i t i g c cây. N m tên này l y tr m r t nhi u châu báu và ng a gi i c a vua n c lảng gi ng.

N m tên c p i ng xa v a m t v a ói, nên chúng n ng i ngh bên g c cây. B ng chúng phát hi n m t túi xách, li n v i m ra, bên trong ngoài y ph c còn có n m cái bánh. B n chúng li n chia nhau m i th ng m t cái n ngay t i ch . Không ng , bánh có ch t c c c m nh, ch a qua m t phút, c n m tên kêu la l n l n, tai mi ng u trào máu ra ch t l p t c.

S gi trên cây nhìn th y n m tên c p vô cùng s hãi, không dám nhúc nhích. i mãi khi n sáng thì anh ra th y n m tên ã ch t t khi nào, anh ta c ng không bi t vì sao b n chúng ch t.

S gi th y r t nhi u châu báu và ng a gi i, ngh ch c b n c p l y t trong cung vua, nên gom h t châu báu t trên l ng ng a ch n n c lảng gi ng. Anh ta i c n a ng nhìn th y phía tr c m t toán binh lính c i ng a r m r ang i v phía mình. Anh ta ngh ch c là binh lính c a nhà vua nên mu n n g p vua trình bày rõ s vi c v s châu báu và ng a gi i.

Nhà vua a anh ta v cung h i:

- Ng i là ng i n c nào? c s châu báu này âu?

Anh ta th a:

- Tâu b h ! Th n n c ó, vâng l nh nhà vua i s n n c ngài, gi a ng...

Nhà vua nghe s gi trình bày s vi c vô cùng c m ng, nên ban cho anh ta r t nhi u châu báu, l i phong làm quan. Nh ng nh ng c n th n h u vua lâu n m r t ghét anh ta. M t hôm, có m t i th n n th a:

- Tâu b h ! G n ây có m t con thú d , th ng n xóm làng phá h i dân lành. Xin b h hãy c s gi n c ngoài n gi t thú d là h p lý nh t. Th n không bi t ý c a ngài nh th nào?

Vua nói:

- R t t t! Tr m ng ý!

Do ó, nhà vua c s gi này i vào r ng sâu tr di t thú d . Anh ta v a i vào r ng thì con thú d xu t hi n. Anh ta s quá v i leo tu t lên ng n cây, con thú ng ng u lên há mi ng g m vang khu r ng. Anh ta quá s hãi run c m c p, ki m eo bên hông b ng r t xu ng trúng ngay mi ng con thú, nó au n l n l ng m rú m th i r i ch t.

S gi này l i l p công l n c nhà vua ban th ng, vinh quang tr v n c.

---o0o---

Bài h c o lý

Câu chuyện này, sẽ đi qua hai số liệu tình hình lý. Chúng ta có thể nói người trung hậu nên lành, như như chuyện nhà thành phúc. Nhà phúc thì gian theo nhau, trong nhà có phúc, trong phúc chúng ta có nhà. Người tâm ngay thẳng có thể chuyện nhà thành phúc. Không gian xa xôi thì có chuyện nhà thành phúc không?

---o0o---

Chuyện 66 - Đơm hoa mà không kết trái

Lời dẫn: Người nói lý luận mà không có kinh nghiệm thực tế thì người nên biết mà không thực hành. Người thích nói những lý tưởng mà tâm không chân thật thì khác nào chỉ có lý luận cao thâm mà nhân cách thì thấp hèn. Như cây đơm hoa mà không kết trái, chỉ ngắm nhìn mà thôi, chúng ta có ích lợi gì đâu.

Tên Ông có câu: “Nói là mà làm không được, đó là mị tâm của người”. Người chỉ biết nói mà không thực hành, chỉ có lý luận suông mà không có hành động thực tế; giống như “bàn vì binh trên giấy”. Có người thuyết pháp hùng hồn lôi cuốn mọi người, nhưng bản thân không thực hành. Người có trí huệ mà không có nhân lực, khi gặp tài sản cứ đem nhả đi. Vì thế, có Phật dạy: “Người có trí mà không có nhân đức sa đọa; người có nhân mà không có trí chôn vùi trong tà kiến”. Người có thể thực hành tinh tiến tu tập mới có nhân lực; có văn, tài, tu tập ngược lại trí huệ. Chúng ta có thể thấy trí huệ và thực hành là vì chúng ta nên làm.

Ngày xưa có một người chuyên nghiên cứu học văn ở bên. Như người nói về việc ở trên bên thì họ nói rõ rằng “khi gặp gió lớn phải lái thuyền ở phía nào; gặp nước chảy xiết phải lái thuyền làm sao; khi thuyền gặp bão; hoặc thuyền chụ vào dòng phải ngừng ở phía nào v.v...hãy chú ý lâu, nói thao thao bất tuyệt” giống như thấy lái tài xế, làm cho mọi người vô cùng khâm phục.

Gặp việc ứng lúc, khi các thầy thấy ra bên nhà có một tháng thì thấy lái tàu ngã bnh, bnh càng ngày càng nặng, cuối cùng anh ta vẫn vì nhà. Về thuyền trên nhìn bên mê mờ, chỉ trong thời gian ngắn một thời gian lái tàu, mọi người đều buồn lo nhưng không dám nói ra. Lúc đó, gã chuyên nghiên cứu ở bên hùng hồn nói về các thầy:

- Các anh đừng có tôi ấy, tôi lái tàu bảo đảm an toàn.

Mọi người không còn cách nào khác, đành phải giao buong lái cho họ đi khi nào.

Lúc này, h n gánh trách nhi m n ng n , bi t bao m ng ng i n m trong tay h n. H n ng i ch m ch trong bu ng lái ra v ta ây tài gi i, c ng lái tàu ch y bên này, qu o bên kia. Tàu ch y c m t o n thì b chòng chành, d ng nh h n c ng ch a quen i u khi n. Khi tàu s p c p b n, h n không phanh tàu d ng l i c, l i ch y th ng ra ngoài kh i, lao vào á ng m. K t qu , thuy n b v tan tành, chìm xu ng áy bi n, m i ng i trên thuy n không còn ai s ng sót.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Kh ng T nói: “Bi t thì nói bi t, không bi t thì nói không bi t”. Không nên mình không bi t mà c cho mình bi t. Ng i thông minh l i b sai l m c a s thông minh. Ng c l i chúng ta làm vì c bi t m t ph n làm m t ph n, bi t hai ph n làm hai ph n, m i là ng i làm gi i, và c ng làm ng i thành công. Ng i không bi t mà c nói bi t; ho c không bi t rõ s vì c mà c nói bi t; ch ng nh ng t mình làm sai mà m i ng i làm theo c ng sai. ó là m t th ng mù d t nhi u th ng ui; hay thích làm th y m i ng i; ho c t cho mình thông minh, u là h i mình h i ng i.

Ph t pháp là bi t, hi u và th c hành. Có ng i ch c vài quy n kinh, li n i khoe khoang khoác lác, ta ây ho ng d ng giáo pháp, chuy n i pháp luân, c c m ng hoa tr i r i xu ng l t . Nh ng ph ng di n tu trì, c h nh l i r ng tu ch. H d y m i ng i tinh ti n tu hành mà b n thân mình không ch u tu; d y ng i b thí làm phúc c mà t mình l i ch y theo danh l i, tài s c càng nhi u càng t t; o c tu hành ch ng dính chút nào. H em Ph t pháp làm hàng hóa kinh doanh mua bán. Than ôi! Bu n thay, i m t pháp!

Ngo i o nhìn th y Ph t pháp thù th ng, có nhi u tín nh th , nên mu n h ng ké. H h c lên nghi th c c a Ph t pháp ng d ng; ho c em giáo lý c a Ph t pháp ch nh s a l i r i nói ây là Ph t pháp ki u m i, hay h n ki u c ; l i c ng là tinh y u trong Ph t pháp, chân lý bí quy t, c tr i, tr i ban. B n chúng tha h th i ph ng, t t nhiên có qu ng cáo thì có ng i mua, ph i không?

Kì th c, b n chúng làm o l n Ph t pháp, khi n cho m i ng i cho r ng Ph t pháp b xen t p không thanh t nh, chân chính. N u nh ng i hi u bi t không chính xác, tin theo không úng thì không có m c tiêu ph ng h ng úng n, t ng lai không có ch tr v th c s , m i là i u oan u ng r t l n.

H c Ph t pháp quý s tu hành, có gi i, nh, hu . Nh ng có ng i ch c n bi t nghi th c Ph t pháp t ng tán kì m ti n là c r i. Có ng i n ng theo Ph t pháp thu hút tín cho ông, ch ng nh ng b n thân mình không ch u tu hành mà không bi t d y m i ng i tu hành nh th nào, ch c n làm n i b t b ngoài là c. Có ng i ch c n tr c t ng Ph t l y l c c u kh n, tín n l y theo là c; nh ng i u này, u là m hoa mà không k t trái. Vì th , muôn s th gian, c n ph i có lý lu n, có th c nghi m, có m hoa, có k t trái, m i có l ích th t s .

---oOo---

Chuyện 67 - Vợ chồng giành ăn

L i d n: “Con ng i là t i linh trong muôn v t” nên ph i có lý trí, có l ng tâm m i úng. Nh ng có lúc, h vì m t m c ích nào ó mà ánh m t lý trí, l ng tâm là chuy n th ng x y ra. Trong l ch s , Tr V ng s ng ái át K ; L V ng s ng ái Mu i H mà chém gi t r t nhi u trung th n; cu i cùng giang s n c ng m t. Vì sao? H không có lý trí? Hay không có l ng tâm? X a nay, b n gian th n m u mô x o quy t, tham ô, l a o m i ng i. B n chúng có lý trí và l ng tâm không? u là h nh t th i, sa a v n ki p không th v n lên.

Có ng i vì vì c l n, hay vì t ng lai c a mình mà gi iên gi kh . Nh Tôn T n th i i chi n qu c vì gi toàn sinh m ng mà gi iên n phân, m i thoát kh i bàn tay hi m c c a Bàng Quyên; cu i cùng Tôn T n c ng thành t u chí l n. Chúng ta xem di n viên trên truy n hình, phim, hay k ch nói. Có lúc h gi c i, gi khóc, gi iên ngâ y d i nh th t, nên m i thu hút nhi u khán gi hâm m , u là gì?

Ngày x a có c p v ch ng n r t ham n. M t hôm, bà hàng xóm i ch mua th c n, s n d p bà mua luôn m t bao bánh, g p v ch ng này bà cho h ba cái. V ch ng chia m i ng i n m t cái, còn l i m t cái, v mu n c m lên n, nh ng ch ng b o:

- Ta là ch ng c a nàng, là tr c t trong gia ình, nên ta áng n cái bánh này.

Do ó, gã ch ng nh c m bánh lên n. M v li n ng n l i:

- àn ông các anh th ng bù khú bên ngoài nh u nh t n u ng, nên cái bán h này ph i nh ng cho thi p.

- Làm ph n àn bà ph i bi t tam tòng t c⁴ b t c vì c gì u ph i nh ng cho ch ng, m i là v hi n; nàng hãy nh ng cho ta n cái bánh này.

- Chàng làm ch ng ph i bi t th ng yêu v , ph i quý thân li u tay y u chân m m, m i là ng i ch ng t t; cho nên, chàng thi p n cái bánh này.

- Ch m t cái bánh mà chúng ta tranh cãi hoài, c ng ch ng gi i quy t c gì, chi b ng chúng ta thi cá m t l n nà ng b ng lòng không?

- Thi cá là nh th nào?

- Chúng ta hãy t cái bánh gi a, ta ng i m t bên, nà ng ng i m t bên, không c c a qu y, c ng không c nói. Ng i nào ng y hay nói tr c là thua, ng i th ng c n bánh. Nh th có c không?

- c! L i nói nh inh óng c t nhé!

Do ó, hai v ch ng ng i im t sáng n t i v n không n u ng, c ng không i i ti u ti n. Lúc ó, có tên tr m i ngang qua, nhìn th y v ch ng ng i c ng m t ch , li n lén vào nhà tr m .

C v ch ng u th y tên tr m vào, nh ng vì thi cá n bánh nên ai c ng gi nh không th y, c ng không h i không nghe. Tên tr m l y h t c, c a c i trong nhà b vô bao, h n l ng l i ra, c hai u th y. Lúc này, m v nh n không c, quát to lên:

- Th ng chó ch t! c trong nhà c a chúng ta tên tr m l y i h t mà còn ng i l i ra ó, mau ch y ra b t tên tr m i!

Ch ng vui m ng reo lên:

- Hay quá! Ta th ng r i!

Gã ch ng m x a n chuy n b t tên tr m, ch lo a bánh vào mi ng nhai, còn vênh vào hét to:

- Ta th ng r i! Ta th ng r i!

---o0o---

Bài h c o lý

V ch ng này th ng cái gì? Ch th ng c m t cái bánh mà c a c i trong nhà b tên tr m v vét s ch. Th gian có ng i nào ngu xu n nh th không? ây ch ng qua là câu chuy n thí d . D cho m i ng i i, hàng ngày luôn b n r n tính toán tranh giành. Vì cái gì? Vì n ba b a? Hay gom góp c a c i? a v danh v ng, giàu sang? Nh ng th này u nh m ng huy n, b t n c; gi ng nh m t cái bánh mà thôi. Nhân cách, o c và trí hu c a m i ng i là tài s n vô l ng. Con ng i ch tính toán tài s n m ng huy n h u hình, ánh m t tài s n vô hình mà ch ng bi t.

Th c s , thân này ph i c n c m n, áo m c, ch , ph ng ti n i l i. Gia ình quy n thu c c ng ph i c n vàng b c, c a c i phòng thân. Chúng ta có tài s n h u hình tha h h ng th ngay hi n t i. Nh ng tài s n vô hình là nhân cách, o c, hu m ng không nhìn th y c, s không c; cu i cùng có s d ng c nó không, v n không bi t. V y c n gì b g n tìm xa, tìm t ng lai m m t nh th ?

Đây là vấn đề tín ngưỡng, vấn đề trí huệ, cũng là vấn đề tầm nhìn xa rộng. Người có nhân cách, có đạo đức, có trí huệ thì mới có thể hướng thiện, không cần cứu vào thế này; thế này càng hướng thiện mãi không hướng thiện là thiện. Nếu là người thông minh thì tự mình có thể suy xét, tự mình chọn lựa thiện cho chính mình, chọn đúng thì thế này hướng thiện mãi không hướng thiện. Nếu chúng ta chọn sai thì đau khổ vô cùng. Câu chuyện này cho chúng ta một bài học sâu sắc.

---o0o---

Chuyện 68 - Hận thù khó quên

Lời dẫn: Câu chuyện: “Giết chết một vị vua, ta mất ba nghìn”, đây là một câu chuyện nổi tiếng. Nếu như binh lính của ta và địch ngang nhau có thể cứu được chỉ một người thì phân thắng bại. Còn binh lính của ta yếu hơn địch không bằng thì có thể tất cả quân ta đều bị tiêu diệt, hận thù địch như thế. Khi chúng ta nghĩ đến việc giết người, giết người sao nhàn nhàn vào mình, nhàn nhàn làm điều tàn ác. Lúc đó, chúng ta thật sự phạm tội và nhân cách của mình, cũng ánh sáng lý trí. Làm sao làm được việc tốt? Họ quên vì lợi ích thì nào? Nếu như chúng ta bình tĩnh suy xét sự vì lợi ích của mình thì có thể hướng thiện. Tự mình trả giá bao nhiêu? Bị tổn hại bao nhiêu? Ai mà không quý trọng bản thân mình, nhàn nhàn khi mà vùng sâu hẻo lánh lên chỉ một trong lòng chúng ta, chúng ta bắt chấp tất cả, làm nhàn nhàn vì lợi ích của mình mà tự mình không mưu, tính mình và hướng thiện. Kết quả là kết quả thù địch thì nhiều thì nhiều thì nhiều trong thế này mà chúng ta không biết. Nó khi chúng ta tính toán tranh đoạt, nó bắt chúng ta tất cả các ác nghiệp, chúng ta bắt nó làm tất cả không biết quay đầu, còn tưởng cho là trời sinh tự nhiên phải không?

Ngày xưa có anh A. Một hôm trong buổi tiệc, anh bạn tôi thì nhàn nhàn ngay tức thì làm cho anh không chú ý. Hôm khinh khi nói:

- Hôm nay, khách của ta này, đều là những người có địa vị và biệt lập, phép, phép. Chỉ có những kẻ thấp hèn không biết phép, phép không mà nhàn nhàn trong buổi tiệc này; quyết tâm làm cho chúng ta vô cùng xấu hổ. Kẻ thấp hèn này làm gì đi nữa, làm cho ta nôn mửa, nhàn nhàn không vô. Các bạn thấy có vui không? Ha ha...

Anh giận run lên quát:

- Mày hèn tao cũng bao nhiêu? Chẳng qua mày cũng làm quan trọng, giàu có vùng này, nên trả ta ân gì?

- Mày này mà không phải tao phải không? Không phải thì hãy nhắm mắt nhắm mũi ông ấy!

Do đó, anh A vô duyên vô cớ bấn loạn. Anh ta hét lên:

- Mọi chuyện này ta không bao giờ quên.

Vì thế, trải qua hàng triệu năm, anh ta vẫn không ngon, ngủ không yên giấc luôn nghĩ đến mình, như người cha tìm kiếm cái báo thù; cho nên, anh ta đau khổ suốt triệu năm, libla sân hận thiêu đốt ngàn vạn thế gian.

Một hôm, tình cờ gặp người bạn cũ:

- Anh A sao thế? Tôi nhìn thấy sự khổ đau suốt ngày. Anh có tâm sự gì không? Nếu có tâm sự nói ra thì xem, không chừng tôi nghĩ cách giúp anh đó.

Anh ta cảm động nói chuyện, ôm hôn suốt triệu năm; anh ta kể lại câu chuyện cho người bạn nghe. Người bạn nói:

- Vậy anh muốn trả thù thì không?

Anh A đáp:

- Đúng thế! Suốt triệu năm, tôi luôn nhớ đến thù này. Anh có cách nào giúp tôi không?

- Có rồi, nhưng anh cần phải trả giá đắt.

Người bạn ngập ngừng không dám nói ra. Anh A hỏi thúc:

- Anh cần nói ra đi, cho dù trả giá như thế nào tôi cũng bằng lòng.

Người bạn nói:

- Có một lỗi mà chú, gọi là chú Tì-à-la, uy lực rất mạnh, có thể hủy diệt khác. Nhưng khi anh trì chú, tuy hủy diệt nhưng mà người thực hành chính mình. Anh hãy suy nghĩ có nên em đau khổ của mình hủy diệt; hoặc em sinh mạng của mình hủy diệt sinh mạng người khác.

- Bằng cách nào tôi cần phải trả thù, tôi bằng lòng làm thế nào.

Do đó, anh ta trì chú Tì-à-la trả thù người khác bằng chính mình. Kết quả, hai bên cùng chết, tâm sân hận hủy diệt thì thật là khó tránh.

---o0o---

Bài học lý

Các vị ơi! Tất cả chúng sinh đều có tâm sân hận, sai khác nhau là nhiều hay ít. Khi sân hận nổi lên, chúng ta quên mất chính mình, ánh mắt lý trí. Lúc này, nếu như chúng ta suy nghĩ lại: “Ta có làm điều gì sai không? Hay là do người khác. Vì sao họ giận vì ta như thế? Chúng ta bình tâm suy nghĩ, thì chết vì đâu? Thiên đàng không có vì cái gì mà không gì quy tắc”.

Chỉ có người ánh mắt lý trí; hoặc thích làm theo ý của mình thì mới xảy ra tranh cãi không thể hòa giải, nên cả hai đều thất bại. Chúng tôi nói xa

h n m t chút, s k t oán thù nhi u i nhi u ki p, c ng ch vì vi c r t nh mà d n n. Nh th , ng i i sân h n, ch ng ph i gi ng nh chú Tì - à-la? Cho dù b n th ng c ng t t, thua c ng c, nh ng u ph i tr giá r t t. T i sao chúng ta c sân h n? Làm th nào có th tiêu di t c sân h n?

c Ph t d y: “M t ni m sân h n kh i, li n m tám v n c a ch ng ng i”. Cho dù ng i có lý trí, có thông minh, có h c v n; nh ng khi sân h n b c lên thì lý trí b che l p làm vi c không theo o lý, c ng không ngh n h u qu , d n n làm nh ng vi c b t trung, b t ngh a, b t hi u. N u nh ng i nào luôn ôm m i h n thù thì hàng ngày có n s n hào h i v c ng ch ng th y ngon. Còn ng i tâm an l c, cho dù r ng sâu núi th m, n u ng m b c mà v n s ng vui v . Vì sao? Vì h không có phi n nãu kh au, không có sân h n. Vì th , m i ng i không có sân h n là i s ng thanh nhàn. K ôm sân h n thì tâm luôn au kh .

Chúng ta làm th nào di t tr c tâm sân h n? Chúng ta v a hi u rõ ngu n g c tâm sân h n, t nhân n qu và quan h l i h i c a nó; v a n l c hành trì Ph t pháp thì m i có th hàng ph c c ma v ng này.

---o0o---

Chuyện 69 - Tính xấu khó sửa

L i d n: M i qu c gia, m i dân t c u có phong t c t p quán. M i ng i c ng có tính tình và thói quen c a mình. Thói quen t t ng nhiên chúng ta ph i gi gìn; thói quen x u t t nhiên chúng ta ph i s a i thì con ng i m i có ti n b . Nh ng có ng i c ch p tính t t không ch u gi mà ôm tính x u ngày càng bành tr ng ra. i u b t chính là nh c i m r t l n c a nhân lo i.

Thu x a có m t gã thanh niên nh c n cù làm vi c, s ng tì t ki m tr nên khá gi . N u nh h n ti p t c siêng n ng làm vi c nh th thì nh t nh s giàu n t vách. Nh ng con ng i có nh c i m “khi có ti n r ng r nh trong túi thì ra t n n”. N u nh h n l p gia ình chí thú làm n thì ch ng có chuy n gì nói. Nh ng tính x u c a con ng i ng th ng không ch u i l i vào ng g p gh nh quanh co. Con ng i khi nghèo thì u thì lo ph n u làm vi c tìm c m n, áo m c, nhà ; khi cu c s ng y , sinh ra c b c, nh u nh t bê tha. Chúng ta h c i u t t thì r t khó, nh ng h c theo thói h t t x u l i r t d dàng. N u c s ng buông th theo thói quen, nhi m lâu ngày th t khó b .

Gã thanh niên này, không ch bi t nh u nh t bê tha mà t t c thói h t t x u c a con ng i h n u có , nh vi c làm thì t t t l i ch bi t b n thân

mình, m t chút c m thông v i m i ng i c ng ch ng có, mu n bóc l t m i ng i mình c l i, đ n i gi n, tính tình nh m n, không bi t ph i trái, th ng tranh cãi v i m i ng i. Nói tóm l i, t t c thói x u i, h n u h i . ây là b n tính t nhiên, hay là thói quen? Là do tiêm nhi m t i này, hay do tích t p t i tr c?

---o0o---

Bài h c o lý

Ng i Trung Qu c có r t nhi u truy n th ng phong t c t p quán, nh vi c tang, c i u có nh ng i u kiêng k và nghi l . Vi c c i v g ch ng ph i ch n ngày lành tháng t t, ph i nói i u t t p, k nói nh ng i u không hay, ph i l y cành trúc bu c l i cúng t , treo m t mi ng th t heo cúng c p tr ng, dùng m c bát quái cúng t , l y v i l a màu h ng c t xe hoa, bên c a treo m t c c i; bi u th màu s c p v.v... u là truy n th ng t p quán, làm nh th thì v ch ng s ng hòa thu n h nh phúc; còn ng c l i là b xung kh c.

Vi c tang c ng có r t nhi u i u kiêng k và nghi l . Tr c tiên ph i ch n ngày, gi nào có th nh p li m, di quan, a ám, cúng b y th t, cúng m t tr m ngày, cúng l ti u t ng và i t ng, mua n c t m thân th , ph i t vàng mã liên t c, th p èn sáng su t ngày êm. Khi di quan con cháu ph i qu tr c nhà, m i ng i bên ngoài n óng inh, con cháu ph i l y u heo. Lúc a quan tài i, trên ng r i ti n gi y gi liên t c, c m ng n u c cháy sáng. Cúng s th t là b y ng i nam, cúng th t th ba là b y ng i n , cúng th t th n m là b y a cháu. Con trai thì m c v i sô, con gái thì b t kh n tang, v n kho ti n, p b n máu, phá a ng c v.v... Con gái ph i khóc lóc, k l . Khi n ph i ng, trong m t tr m ngày không c c t tóc, không c m c y ph c màu , xanh v.v... nghi th c r t nhi u. T c Ng có câu: “Không thêm l m i, không b l c ”. Vì th , không có ng i nào dám s a i nh ng nghi th c này.

i xa, xây nhà c a, t òn đông, v nhà m i, t ch c sinh nh t u ph i ch n ngày, l i ph i ãi m i khách. C i v , g ch ng, cúng y tháng cho con, vi c tang, i xa tr v , chúc th cha m v.v... u ph i m i ãi khách.

Th i x a, xã h i nông nghi p có th nói m i vi c u d a vào th n ban phúc, c ng l l y, hay cúng th c n ngon. Nhi u l n, có k vào th n gây h a, ki m ti n nh ng dùng ãi khách. T c Ng có câu: “ o lý i nhân x th , giúp ng i chu áo, cho c m n áo m c y .” Nh th , l y th n là l y n cùng. ây là thói quen t t hay thói quen x u? Ng i có ti n giao ti p b n bè r ng rãi, k không ti n thì th m h i.

Muôn sự hiểu vào lý trí mà chần lả tà chính, không thể theo phong tục tập quán xưa mà không thể sai. Sai tính xử làm cho con người tị nết, thói xử là mê tín của con người. Chàng như người Trung Quốc có mê tín mà người nước ngoài cũng có nhiều thói xử và mê tín. Như thế thì khoa học kỹ thuật, người đi sau phải bị những thuyết của người đi trước là tị nết, nhưng luôn y theo tập tục mê tín, không thể sai. Vì sao? Đây là vấn đề chúng ta cần tìm hiểu.

---o0o---

Chuyện 70 - Ném thử hết trái cây

Lời dẫn: Nước biển tuy mênh mông, nhưng chúng ta chần m m t gì t là bị t v m n c a n c bi n. Mọi người đều có tay, chân, mắt, tai, mũi, lưỡi, thân và ý cùng gì ng nhau. Trời, nước, gió, lửa khắp thế giới này cũng không khác nhau; mặt dù nó có thay đổi hình dáng, nhưng bản chất của nó vẫn như vậy. Trời sáng nước ngoài cũng không thể tròn h n và sáng h n n iây. Mọi vật vì thế gian và n i ch n không gì ng nhau, nên có khác đôi chút, nhưng bản chất của nó cũng gì ng nh v y.

Có người nghe một bài thơ. Có người nghe một bài hai. Có người vẫn nghe qua lời giác ngộ. Nhưng có người chỉ nói một câu gì ng i gì ng l i nhi u l n mà vẫn không hiểu. Có người mỉa mai bi t li n. Có người thấy nghe nhi u l n v n không bi t. Con người gì ng nhau, nhưng vì sao sự hiểu biết khác nhau rất lớn như thế. Có người nói là trời sinh tất nhiên. Có người nói sự ph n nh th . c Ph t d y u có nhân duyên đi trước.

Ngày xưa có một trẻ nghèo rất giàu, thế ngày ông rất thích ăn trái cây. Có một vườn trái cây cách nhà ông không xa, nên ông thường sai người đi mua về. Một hôm, ông gọi người hầu mình đi mua trái cây. Ông dặn:

- Con hãy lấy những trái chín thơm ngon, lấy những trái sượng chua chát.

Tên hầu ngoan ngoãn đáp:

- Thưa ông chủ! Như thế thì con sẽ mua những trái chín thơm ngon cho ông.

Tên hầu nhìn vườn trái cây, liền hỏi chủ:

- Ông ơi! Trái cây này có chín thơm ngon không?

Chủ trả lời:

- Đúng thế! Đây chúng tôi bán trái cây đều chín thơm ngon.

- Ông vui lòng cho tôi nhận một thùng không?

- Được! Xin mời anh!

Thế là, tên hầu hái xuống, cứ nhận một thùng trái này và trái khác. Kết quả, một thùng trái cây, hầu hái xuống cũng nhận một thùng trái.

m t, hai trái thì ch v n s không tính. Nh ng h n c n n m th h t m t
ng trái cây, nên ch v n b t h n mua h t. Vì th , h n mua h t ch v
nhà.

Khi h n v n nhà, tr ng gi th y ng trái cây u c n qua h t, li n h i:

- Vì c này là th nào?

H n tr l i:

- Th a ông ch ! Ch ng ph i ông ã d n con mua t t c trái cây chín th m
ng t?

- úng v y!

- Vì th , m i trái con u c n n m th , b o m v i ông u th m ng t tuy t
v i.

- Trái cây mà ng i em c n h t, làm sao n c?

- Con không c n làm sao bi t c nó th m ng t.

Tr ng gi t c gi n ùng ùng nh ng không nói c, ông c ng không bi t
x lý ng trái cây này nh th nào cho n th a, ành sai ng i ném h t vào
ng rác.

---o0o---

Bài h c o lý

*Con ng i sinh ra i u có ki n th c, t t ng u không gi ng
nhau. Ng i có ki n th c nghe m t bi t m i, x lý s vì c u rõ ràng h p
tình h p lý, b t c vì c gì c ng làm cho m i ng i hài lòng. K ngu nói
ông hi u tây, b o i phía nam, l i kh kh i v h ng b c. B t c vì c gì
c ng làm theo t t ng và cách nhìn c a h , không ch u nghe theo ý ki n
c a ng i khác, v a ngu si, v a c ch p. H ng ng i này khó mà thành
công c. Có ai dám nh c nh h không?*

*M i ng i u có cá tính c a riêng mình, nh ng có tà, có chánh. M i ng i
u có lý lu n c a mình, nh ng có lý lu n chính áng và không chính áng,
có úng và không úng. Có ai cam m th a nh n mình sai? Ngày x a, các
b c Thánh hi n xu t th ; t t ng và cách nhìn c a các ngài làm t m g ng
cho chúng ta noi theo. c Ph t thuy t pháp su t b n m i chín n m
l i h n chín m i quy n kinh i n, chúng ta theo ó làm ng i, làm vi c, tu
tâm, tu hành. N u chúng ta không theo kinh thì nh th nào?*

*c Ph t d y: “Muôn s muôn v t th gian, có nhân t có qu ”. K
không s nhân qu thì chúng ta ph i làm th nào? Ch có t mình gây nhân
thì t mình chu c qu . N u h c tình ch ng l i pháp thì làm sao? c Ph t
d y: “T t c chúng sinh u có Ph t tánh”. Vì Ph t tánh c a h b mê mu i*

nên n m d c tài, s c, danh, th c, thùy qu y nhi u. Ho c trí th c c a h b mê mu i sai khi n.

Chúng sinh t vô th n nay, b luân h i trong sáu ng, ã t ng n m mùi au kh , h nh phúc. Làm ng i s ng th gian su t m y m i n m ai mà không n m mùi ng cay cu c i, không bi t h có kh n ng giác ng “th y kh sinh t mà phát tâm B - ” không? Hàng phàm phu chúng ta trong sáu ng luân h i, không bi t khi nào m i thoát kh i sinh t ?

Ch có ng i h c Ph t m i giác ng “th y kh sinh t mà phát tâm B - ” thì m i có th l i mình, l i ng i, t mình giác ng , d y ng i khác giác ng . Ng i ch a giác ng , dù h có n m nhi u mùi kh vui trong sáu ng luân h i thì gi ng nh gã kh trong câu chuy n n m h t trái cây, có ch bày cho nó bi t c ng u ng công thôi. Ng i có trí hu thì n m qu an vui. K ngu si thì n m qu kh . Chúng ta ph i ch n l a m t con ng ph i không?

---o0o---

Chuyện 71 - Nỗi khổ đa thê

L i d n: M i ng i i luôn hám c a r , nên th ng b l . Chúng tôi nói cách khác, ng i ch u thi t thòi vì th ng hám c a r ; ây là nhân qu tu n hoàn. Chúng ta thân c n thi n tri th c u là nh ng ng i hi u bi t d y chúng ta gi o c, nhân ngh a, tu tâm d ng tính; nhìn hi n t i chúng ta có thi t thòi, nh ng v sau c qu báo t t p. N u chúng ta thân c n ác tri th c u d y chúng ta nh ng hành vi x u c b c, nh u nh t, nhìn theo hi n t i làm cho chúng ta n ch i sung s ng, nh ng qu báo t ng lai s ch u au kh . Chúng ta nên thân c n thi n tri th c? Hay thân c n b n bè c b c, nh u nh t?

Ngày x a có m t ông ch ng c i hai bà v . T c Ng có câu: “N u nh trong nhà l c c, vì c i thêm v nh ”, ch ng sai tí nào. B i vì, ph n ông ph n u có tính ích k h p hời, l i n i máu Ho n Th r t d d n; c bi t là ch ng mình mu n chi m làm s h u. V y làm ch ng c i thêm v nh thì làm sao n ngon ng yên?

Nh ng ông ch ng này có tính nh n n i r t gi i, th ng x s khéo léo, lo chu áo cho hai bà v , khuyên bà này, an i bà kia. Nh ng hai bà v n không thông c m cho ông.

N u nh hôm nay, ông g n g i bà l n thì b bà nh h n d i nói:

- Chàng là k vô tình vô ngh a, n u chàng không yêu thi p thì ng c i.

C i v l i b r i thi p, th t là ng i vô l ng tâm; chúng ta chia tay nhau.

Th là, than khóc m , òi chia tay. Ông ch ng v i an i:

- Chàng phải yêu nàng như trên trời dưới đất sao? Ta làm được gì nàng không hài lòng?

Vợ nhấm nháp nói:

- Vợ làm gì là chàng yêu như thế, thì phải có gì đâu mà chàng thế này.

- Ôi! Té ra nàng đang ghen. Cười, cười! Ngươi yêu chính là nàng.

Ông và anh bà nhấm xong. Bà làm bên trái trách:

- Chàng có vợ như không oán hoài thì phải phải không? Nhỉ lại ngày xưa, chúng ta cùng nhau chụ cốc rượu, ra sức cố gắng công nghiệp, mới thành tựu được ngày này. Ngày nay, chàng có tiền rủng rỉnh trong túi, đi chơi vui vẻ. Qua cửa rút ván phải không?

Ông chàng khẽ nói:

- Nàng đừng nói thế! Không phải ta bắt yêu nàng sao?

- Ai mà thêm yêu chàng!

Ông ta và vợ bà này, bà kia tức giận, đành đành bà này, bà kia nói tam bành. Thế là hai bà làm khỉ mồm ông.

Ông gặp bà làm thì bà nhấm nhấm giận, âu yếm với bà nhấm thì bà làm nói máu Hồn Thôn. Một hôm, trong lúc nhấm nhấm. Bà làm nói:

- Chàng là kẻ vong ân bội nghĩa, lúc theo đuổi thì phải chàng thế thế thế như ngươi. Chàng nói trước thì yêu mình thì phải, thì phải mới mới lòng chung thủy yêu chàng, không quên cốc rượu, ra sức làm việc cùng chàng xây dựng vun vén gia đình êm ấm hạnh phúc. Nay chàng giàu sang, chàng công nghiệp phải phải không? Mới vì cái do con hời hợt này mê hoa, chàng mới ánh mắt lơ đãng tâm nhảm vậy.

Vợ quát mồm lên:

- Ai là con hời hợt? Bà này nói công nghiệp mồm chút, bây giờ không con này không khách sáo đâu nhé!

- Không khách sáo gì? Mưu ánh nhau phải không? Ờ này! Mà không dám nói là con gì mới chàng bà.

- Có gì mà sợ hãi! Bà xem này!

Vợ lao vào cốc rượu bà làm. Ông chàng nhấm nhấm gì a không biết xấu hổ thế nào, can bà làm công nghiệp không cốc, bà nhấm công nghiệp không xong. Ông kéo bà làm ra thì bà nói:

- Ông mưu bên vợ con hời hợt này phải không?

Ông kéo bà nhấm công nghiệp quát:

- Này! Ông mưu bên bà già này ánh tôi phải không?

Thế là, xảy ra cốc chi nói luận, bà nhấm lao tới ánh ông chàng, ông chàng với bà làm ánh bà nhấm; một lúc sau, ông chàng với bà nhấm ánh bà làm. Thế là khó phân biệt ai ta, ai ch; cốc chi nói bắt phân thành bại. Đúng là hai bà làm khỉ mồm ông.

---o0o---

Bài học số lý

Đàn ông và n có tính tham nên ai cũng muốn đi sống vất vả sung túc đầy đủ, và nhieu v. Cũng có d y: “No c m m c t dâm d t trong lòng”.

Đây là c n tính th p hèn c a con ng i. Tr phi m i ng i u là th n thánh thì th gian không còn chuy n th phi. Lúc ch a có c m n, áo m c, nhà ph ng ti n i l i, tài s c, danh l i thì bôn ba xuôi ng c, tính toán tranh giành, ph i c nó cho b ng c. n khi có r i, mu n chỉ m h u nó, mu n gi c t nó, có nó mãi mãi. Do ó, m i có chuy n ph i trái và au kh .

Thiên h có r t nhieu chuy n mâu thu n yêu-h n, thích thú-nhàm chán, h nh phúc-kh au, th ng-ghét, thi n-ác, th -phi, chính-tà, th t-gi , b -l y, n m gi -buông x v.v...qu th t là hai bên làm khó. Cho nên, chúng ta ph i h c trí hu c a Ph t “Kì m trí hu ch t t phi n nã”. Thì li n gi i thoát.

---o0o---

Chuyện 72 - Che giấu sai lầm

L i d n: Có ng i làm c m t chút công lao, hay làm c chút vi c t t thì luôn thích khoe khoang v i m i ng i, l i s thiên h không bi t; còn nh h ph m l m l i, ho c có khi m khuy t thì r t s m i ng i bi t c, nên c che gi u. Cũng có d y: “N u mu n ng i không bi t, tr phi mình ng làm”. N u chúng ta mu n m i ng i không bi t l i c a mình, tr phi t mình ng làm. B ng không thì cây kim trong b c lâu ngày c ng lòi ra, s m mu n gì m i ng i c ng bi t. Chúng ta che gi u ch nh t th i, không th che gi u lâu c. Ng i ngay th ng chân th t m i là chính nhân quân t . K thích che gi u l i l m là k ti u nhân.

Ngày x a có m t ôi v ch ng tr . M t hôm, v mu n tr v nhà m , nên r ch ng cùng i. V nói:

- Chàng i! L n này chúng mình v th m quê, chàng nh l ch s , l phép nhã nh n v i cha m , bà con, b n bè; không c nói n ng c c l c, làm m t m t thi p nhé!

Ch ng áp:

- Ta bi t r i! Nh t nh không làm nằng th t v ng âu.

V n nhà v , ch ng li c ông, ngó tây, i ch này, n ch kia. B t giác anh ta n kho g o, nhìn th y g o tr ng nỡ nà, th m ph c; b ng anh ta c m

th y ói b ng, li n v c m t n m b vào mi ng. Ngay lúc ó, v i vào, anh ta nu t không c mà nh ra c ng không n.

V nhìn th y ch ng m t mầy nh n nhớ kh s , li n lo l ng h i:

- Chàng sao th ? Trong ng i không c kh e h ?

Ch ng ng m m t mi ng g o không tr l i c. V nghi ng b c n th y hai bên má c a ch ng s ng vù, nên h t ho ng h i:

- Chàng b au r ng ph i không? Thi p m i th y thu c n khám nhé!

V l p t c lôi ch ng n g p cha nói:

- Th a cha! Ch ng con không bi t b nh gì mà hai bên má s ng vù; cha mau cho ng i m i th y thu c n khám b nh cho chàng.

V luôn theo sát ch ng, cho nên anh ta không có cách nào nh g o ra c. Anh ta lo l ng ng h : “Tiêu r i! Ta ph i làm cách nào?”.

Th y thu c n khám b nh cho anh ta xong, b o:

- Anh ta vô c b trúng c ph i ph u thu t g p, b ng không nguy hi m n tính m ng.

Th y thu c m ra ch có g o, m i ng i m i bi t anh ta n v ng. C ba ng i u lâm vào c nh khó x . Cha v nói c ng không c –vì m t n m g o, có áng giá gì mà nói anh ta; không nói c ng không úng, t i sao anh ta không nói s m, báo h i m i ng i m t phen ho ng h n. Chàng r c ng x u h -vì n v ng g o; l i làm cho m i ng i lo l ng vô ích. Th y thu c c ng quê -th y nói anh ta vô c trúng c, m ra ch có g o. Cho nên, m i ng i u không dám nói ra, k t qu ai n y u b c mình mà gi i tán.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! M i ng i u thích che gi u l i l m c a mình. C c d y: “Ng i i ai mà không l i, bi t s a i là Thánh hi n”. Chúng ta ph m l i c nói th t, tâm bi t h i c i thì m i tiêu tr c t i l i. N u nh chúng ta che gi u là không bi t h th n thì t i che gi u càng n ng thêm. Còn chúng ta bi t mình sai là bi t h th n; cho dù t i n ng c ng nh ó mà c tiêu tr , l i tuy nh mà chúng ta không bi t h th n là t o thành t i nghi p.

T t c chúng sinh t vô th n nay, luân h i trong sáu ng là do tích ch a r t nhi u t i nghi p. N u không sám h i, ho c tu Ph t pháp thì nh t nh tr thành ch ng t t i nghi p nhi u i nhi u ki p. Vì th , Ph t pháp dùng pháp sám h i làm tiêu tr nghi p ch ng. Hi n nay, trong Ph t giáo ang l u hành sám v n i r t th nh, u d y chúng ta nghi th c c u sám h i nh th nào, quan tr ng chúng ta có thành tâm c u sám h i hay không.

N u ch th c hành theo nghi th c này, mà không chí thành sám h i thì làm sao tiêu t i nghi p?

Cho nên, trong Ph t pháp, m i tháng có t ng gi i hai l n, c ng chính là lúc t ng gi i, t ki m i m l i mình trong n a tháng có ph m gi i không? N u có ph m gi i thì chúng ta phát l sám h i, t i m i tiêu tr ; còn nh che gi u t i l i thì mãi mãi là ch ng t t i nghi p. Chúng ta che gi u t i l i thì m c t i gì? Ngoài tâm không bi t h th n, còn có chuy n t t t l i m i là t i n ng nh t. Ng i có tâm t t t l i cá nhân sinh ra t t c t i nghi p, tính toán tranh o t.

Theo tín ng ng dân gian là “ng ng u ba th c có th n thánh”. Th n thánh luôn ki m soát hành vi thi n ác c a chúng ta ghi vào s , t ng lai chúng ta xu ng i n Diêm La m i tính t ng k t. c Ph t đ y: “Hành vi thi n ác hàng ngày c a chúng ta u ch a trong ru ng th c th c tám”. Nh ng hành vi này, i n khi các lo i nhân duyên thành th c, g i là nghi p báo. Nghi p tr c kéo nghi p sau, t ng nghi p lôi kéo nhau, do th i gian, do ch , do con ng i, do s v t. Nh ng khi ch ng t thành th c thì ch u qu báo. Vì th , t i che gi u ch ng khác nào che gi u ch ng t t i nghi p.

---o0o---

Chuyện 73 - Anh hùng giả chết

L i đ n: M t cô gái m t r , s o l i l m nh ng khéo trang i m thì gi ng nh m t cô gái xinh p. M t chàng trai què chân c i ng a phi nhanh, khác nào m t trang nam t khô ngô tu n tú. M t ng i mù eo kính en, nhìn qua gi ng nh ng i bình th ng. M t k gi làm b c quân t i giúp m i ng i, nh ng ai bi t h n ang tính toán âm m u gì? Muôn s th gian, con ng i khéo che y, nh t th i m i ng i ch a bi t c; nh ng ng xa m i bi t ng a hay, s ng lâu hi u rõ lòng ng i. Con ng i ch che gi u trong ch c lát, không th che gi u mãi mãi; khi b i l s vì c khó mà tránh kh i tai h a. Vì th , chúng ta có bao nhiêu tài n ng, làm bao nhiêu vi c t t, không c n khoe khoang cho m i ng i bi t, ó m i là chính nhân quân t .

Ngày x a có m t k s r t thích c i ng a, nhìn t ng m o bên ngoài, h n có chút uy phong l m li t. Nh ng th t ra, h n ch a h c qua võ thu t mà l i i khoác lác x ng ta là anh hùng vô ch trong thiên h . Lúc ó, trong thôn th ng b b n gi c c p r ng xanh l ng hành, làm cho nhân dân trong thôn u r t s hãi; ai n y u lo s b n chúng xông n nhà mình. Vì th , thôn tr ng li n m i các v anh hùng ch huy dân chúng ánh b n gi c. Gã

thanh niên này hùng h n tuyên b : “Có gì mà s , tôi s ánh b n chúng tan tác t t i”.

M t êm, h n ch huy m t i dân làng, xông th ng vào sào huy t c a b n ch. Nh ng i gi a ng thì ch m trán b n chúng, b n chúng s p t nh p vào thôn c p bóc. H n li n hô l n: “Nào các anh em! Xung phong...Chúng ta hãy gi t s ch b n c p này”. Nh ng h n l i s hã lén lùi l i phía sau m i ng i xông lên; nh ng b n th ph chém càn ti n lên phía tr c, không m i ng i ch ng . H n ành ph i gi té xu ng ng a, n m gi ch t trong ng t thi. Khi tr n chi n k t thúc, h n ch t uôi m t con ng a ch t, tr v thôn nói v i m i ng i:

- Trong êm t i ánh nhau v i b n c p, b tan rã hàng ng ; ch còn mình tôi u i gi t b n c p, b n c p b n ch t ng a c a tôi, nên tôi k hông th u i theo b n chúng, ành ph i ch t uôi con ng a yêu quý em v .

Trong ó, có m t thanh niên h i:

- Th l nh! Khi xu t phát, ng a c a ông màu tr ng; vì sao ông l i em v uôi ng a màu en?

H n p a p úng không tr l i c. M i ng i m i bi t h n ch có danh h b ngoài, th c ch t không có tài cán gì, l i r t s ch t.

K gi tài gi i, gi quân t , gi anh hùng; cu i cùng c ng b m i ng i bi t rõ. Vì c gì ph i chu ng chút s di n m t lúc, mà b m i ng i xa lánh mãi mãi?

---o0o---

Bài h c o lý

K gi tài gi i, gi tài n ng th gian này r t nhi u, nh ng u óc chúng r ng tu ch, ch ng có chút hi u bi t. Có k quê mùa d t nát l i làm ra v dân trí th c. Ng i th o ngh v a b t tay làm thì bi t gi i hay không. Ng i có h c v n, hi u bi t, nhân cách, khi nói n ng, hành ng, ng x u th hi n ra bên ngoài. Chúng ta không th ánh giá con ng i qua hình t ng. Nh ng khi h nói chuy n, làm vi c, hành vi ng x th hi n ra chúng ta ánh giá c h . ánh giá nhân cách, o c, h c v n c a m i ng i, theo Kh ng T nói: “Nhìn hành ng c a ng i mà bi t c ng c c a h ; n u ng i quán sát nh v y thì cái gi làm sao gi u c!” . Chúng ta s ng g n m t, hai ngày v i m i ng i không bi t nhân cách, o c và thi n ác c a h . Nh ng “s ng lâu hi u rõ lòng ng i, ng xa m i bi t ng a hay”. Cho dù chúng ta có khéo gi d i che y, nh ng m t ngày nào m i ng i c ng s bi t rõ. Cho nên làm ng i ph i s ng chân th t. Làm vi c ph i th t thà ngay th ng. Nh ng áng ti c thay! M i ng i luôn chu ng

s dĩ n, thích danh l i mà ánh m t s chân th t. B c C c d y: “Ng i thành t u th c t thì có danh t i ng t ng ng”. Chúng ta c ng có th nói: “Ng i thành t u th c t thì có danh l i t ng ng”. Nh th , mê mu i l a d i m i ng i; ho c gi làm anh hùng; cu i cùng t mình chu c l y h y nh c. Nh ng vì sao i k gi làm quân t nhi u nh th ? u ch vì m t chút s dĩ n mà thôi.

M t cân th dĩ n áng giá bao nhiêu t i n? Có ng i c ch p t n r t nhi u t i n tranh giành s dĩ n; th m chí có ng i li u t hân m ng quý báu giành b ng c s dĩ n; cãi nhau, ánh nhau, kéo nhau ra tòa án c ng vì s dĩ n. N c này v i n c kia, nhà này v i nhà n , ng i này v i ng i kia ánh chi m, tranh giành nhau c ng u vì s dĩ n. Con ng i v n ng v n là rèn luy n s c kh e, cho nên v n ng quanh n m su t thág; ngày nay l i tr thành v n thi u vì th dĩ n.

C c d y:

Nghèo ph th không an bi t

Giàu s ng r ng sâu có k tìm.

. ó là vì vinh hoa phú quý; ho c vì dân ph c v ; ho c tranh giành vì s dĩ n. Chúng tôi ngh u có ó nhé! c bi t là th dĩ n r t quan tr ng. Vì th , có ng i “không th l i t i ng th m tr m i mà l i t i ng x u v n n m”, u là vì chu ng s dĩ n. T x a, nh ng k i gian ác c ng là vì chu ng s dĩ n. Trong tôn giáo có ng i vì chu ng s dĩ n mà tung ra nh ng chiêu th o n, phao tin n nh m, d a d m, l a g t m i ng i. “L b c m t phen thành m i h n nghìn i”, c ng vì chu ng s dĩ n. Nh v y, v n chu ng s dĩ n làm h i m i ng i r t nhi u.

---o0o---

Chuyện 74 – Giả làm trang nghiêm

L i d n: Th gian có chính nhân quân t , có k t i u nhân, k gi tài gi i. Ng i trung h u ngay th ng nh i trên con ng r ng l n b ng ph ng, không có gai nh n và s i á, c ng không b nguy hi m rình r p các loài r n c, trùng c c n t n th ng. Nh ng vì sao m i ng i ng l n không chu i mà l i i vào ng h p quanh co khúc kh y? ây chính là trong tâm có liên quan n ma.

Thu x a, ng i dân n a s u tin theo bà-la-môn giáo. B n t ng l c a bà-la-môn giáo c m i ng i cúng d ng y , nên v sau h d n d n l i bi ng tu hành, s ng b a bãi. Có r t nhi u ng i không gi quy c c a o, làm ô u t ng l . Có ng i hình dáng tu hành nh ng không trang nghiêm. Có ng i s ng tùy t i n vô k lu t. Có ng i y ph c rách r i và d

b n, gi ng nh òng ðôi th p hèn. Bà-la-môn v n là òng ðôi cao sang quý t c. Nh ò th , có khác gì òng ðôi th p hèn.

Nhà vua nghe c tin này, li n truy n l nh: “T t c t ng l c a bà-la-môn giáo ph i tinh ti n h c o tu hành, ph i trang nghiêm thanh t nh; n u không thì tr v th t c, h s ng theo òng h th p hèn”. Nhà vua v a ban l nh, b n chúng kh n tr ng th c hành. Nh ng k n m c rách r i thì m c y ph c m i. K s ng ð b n thì lo i t m r a s ch s . K l i bi ng lo tinh ti n tu hành. Nh ng thói quen lâu ngày khó s a, b n chúng làm theo m nh l nh b ngoài, bên trong v n lén lút s ng ð b n, vô k lu t.

Có tên oán trách nhà vua nói: “Nhà vua không lo vì c l n, l i i lo ba chuy n l t v t c a chúng ta. Chúng ta s ng ð hay s ch liên gì n vua ch ; làm sao vua có th m i ngày theo giám sát s sinh ho t c a chúng ta?”. Do ó, b n chúng v n s ng vô k lu t và ð b n nh c .

M i khi i ra ngoài, ho c tr c m i ng i, b n chúng gi làm ra v trang nghiêm, nh c, nh ng bên trong thì ng c l i. B n chú ng v n là th y tôn giáo ph i trang nghiêm thanh t nh, ph i làm m u m c cho m i ng i, làm t m g ng th gian. Nh ng có ng i ch vì cu c s ng, vì s cúng ð ng c a m i ng i mà b n chúng gi t o b ngoài. Th t s là ð i mình l a ng i.

---o0o---

Bài h c o lý

Th gian có r t nhi u tôn giáo, c ng có r t nhi u th y tôn giáo làm ngh tôn giáo. Có ng i tinh ti n tu hành theo tôn giáo. Có ng i vì ph c v cho xã h i; ho c ph c v tôn giáo mà theo tôn giáo. Có ng i vì ho ng pháp l i sinh, thay tr i giáo hóa mà theo tôn giáo. Có ng i khuy n khích nhân dân tu tâm, làm vì c thi n, c u ng i, c u i mà ph c v tôn giáo. Có ng i vì cu c s ng, vì ki m ti n, em tôn giáo ra làm kinh doanh, làm xí nghi p. Có ng i vì danh l i, vì tham cúng ð ng mà em tôn giá o làm ngu n ki m ti n, làm hàng hóa mua bán. Vì th , nhân cách c a b c th y tôn giáo có khác nhau m t tr i m t v c.

Có ng i vì tham c a cúng ð ng mà ð i th n g t qu , ð a vào qu th n l a g t l y ti n c a, chi m gái p, m n l nh c a tr i l ng g t dân chúng, vì danh l i mà b n chúng không t th o n gi trò l a b p. Có nh ng k gi thánh, gi th n, gi tiên, gi Ph t làm cho m i ng i l l y cúng ð ng. ây có ph i nhi m v c a th y tôn giáo không?

Th y tôn giáo khuyên m i ng i làm vì c, phát tâ m tu hành, làm b c m u m c, làm g ng cho m i ng i; ó là tôn kính th n thánh. Nh ng ma l c tài

s c, danh l i r t l n, th y tôn giáo c ng không thoát kh i bàn tay c a chúng. Cho nên, tôn giáo không thanh t nh, c ng không bi t v th y tôn giáo ó th t s có c h nh không.

T c Ng có câu: “G n m c thì en, g n èn thì sáng”. Chúng ta thân c n thì n tri th c là tu h c chính tri, chính ki n, tinh ti n tu hành. N u nh chúng ta thân c n tà s là h c tà tri, tà ki n, tu mù b y b . Nh th , t n ti n oan u ng, vì c nh mà u ng phí tinh th n, t ng lai cùng vào tà o, m i là oan u ng r t l n. i, b t lu n s , nông, công, th ng; m i ng i làm m i ngh , không có ng i gi quân t .

Nh ng ng i s tr i, s th n, s qu là ng i có l ng tâm. Ng i s nhân qu , s báo ng là ng i có c n lành. Nh ng k tr i không s , t không ngán, không s qu th n; ngo i tr anh hùng có m t không hai, là ng i h t thu c ch a. Ng i theo Ph t pháp mà không s nhân qu , là ma qu trong Ph t giáo. Trong th n giáo mà gi th n, làm qu là t i nhân trong tôn giáo. Ph t giáo gi ng nh con s t , nó v a c t ti ng r ng c tr m loài thú u s hã. Ph t pháp ho ng d ng i thu ph c nhi u tôn giáo; nh ng ch s ma v ng trong giáo pháp. Ph t pháp không s ngo i o xâm chi m ch s nh ng k phá gi i trong giáo pháp, càng s nh ng k gi làm b c g ng m u; gi ng nh trùng trong thân con s t , nh ng k gi làm trang nghiêm, nh ng không có c h nh; ó là trùng trong thân con s t trong giáo pháp. Th t áng s thay! Nh ng k b ngoài là Ph t giáo, nh ng bên trong hành tà tri, tà ki n; ây chính là ma v ng th t s trong Ph t pháp.

---o0o---

Chuyện 75 - Sai một ly đi một dặm

L i d n: Vào th i i Tam Qu c, Tôn Quy n và Chu Du l p m u mu n d L u B v t sông Tr ng Giang c u hòa; kì th t , c hai ng i mu n gi t ông. Nh ng Kh ng Minh i n c c cao h n, dùng t ng k t u k , b o L u B i c u hòa. K t qu , bi n gi thành chân. Tôn Quy n cùng phu nhân ch y tr n, l i hao binh t n t ng. Chu Du t c gi n h c máu mà ch t. T c Ng có câu: “Ng i tính không b ng tr i tính”. Qu th t là m t cu c u trí h p d n. Cho nên, ng i có trí hu , tài n ng thì gi i quy t m i vì c u thông su t. K ngu si d b m c l a.

Ngày x a có m t gã nông dân nuôi m t con l c à, nó giúp h n v n chuy n hàng hóa. Tính tình l c à hi n lành và nh n n i, g p lúc i ng xa nó v n ch u ói khát, su t m y ngày nó không có gì n v n không h gi; cho nên, gã nông dân ch m sóc nó r t k . Lúc u, h n cho nó n c t i, nh ng sau ó

h n th y i x v i nó nh v y là không công b ng, vì nó ch u c c kh nh th , ph i cho nó n lúa g o m i úng. H n ngh ph i em cái vò bấu c a ông bà l i, ng lúa g o cho nó n, bày t lòng yêu th ng nó.

Sáng ki n ã nh, h n em cái vò bấu c a ông bà l i, ng lúa g o cho l c à n, cho r ng nh th là th ng yêu nó. H n không bi t, khi con l c à du i u vào trong cái vò n thì nó không rút ra c. H n lo l ng nói:

- Ph i làm th nào bây gi ? Ai có th kéo u con l c à ra c?

M i ng i kéo n xem s vi c x y ra. Trong ó, có m t ông c b o:

- Chú mày hãy c m búa p vào u nó, có th kéo ra c không?

H n cho là có lý, nên i vào nhà c m búa ra p u con l c à. Nh ng u l c à kéo ra c thì cái vò bấu b b và con l c à c ng ch t ngay t i ch “làm m t vi c m t c hai”. T ó, h n không còn l c à giúp h n làm vi c “làm m t vi c m t c ba”. B t u t ó, h n lâm vào c nh kh n kh “làm m t vi c m t c b n”. Cu i cùng, h n l u l c kh p n i, lang thang kh p u ng xó ch “làm m t vi c m t nhi u th ”.

Gã nông dân này, t cho mình thông minh, ch c n m t câu nói h i ng i d dàng. nh ng h n không có trí hu , không bi t úng-sai, không bi t khinh-tr ng, m i d n n k t c c nh v y.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Trí hu i v i con ng i có quan tr ng không? Qua câu chuy n này l i chúng ta bài h c sâu s c. c Ph t là ng giác ng . Ph t giáo là tôn giáo trí hu , d y chúng ta nh ng v n làm ng i, làm vi c; tu thoát kh c vui, gi i thoát phi n não, tiêu tr nghi p ch ng nh th nào v.v...

Nh ng chúng sinh t cho mình thông minh, cho r ng s ng i có ti n là có t t c . B c C c d y: “Giàu sang ch n tr n gian nh hoa m; a v , danh v ng i nh b t n c”. H nh phúc, giàu sang tr n gian trôi qua nhanh chóng; hu ng gè th gian này vui ít, bu n nhi u. Chúng ta vì cu c s ng, vì danh l i mà t o t i nghi p r t nhi u, t ng lai mãi mãi luân h i trong sáu ng; kh báo vô l ng vô biên. Nh th , là ng i có thông minh hay không? T ng lai có m ra con ng xán l n hay không? ây chính là cách nhìn sai khác gi a ng i trí và k ngu.

Gã nông dân trong câu chuy n, th t s là h n mu n kéo u con l c à ra, nên m i em búa p vào u nó ph i không? ây ch là thí d . D cho con ng i vì cu c s ng, vì danh l i mà t o ra các nghi p ác. Khi t n m c ích r i, t h th p nhân cách, o c c a mình, hu m ng nhi u i nhi u

ki p c ng m t h t; khác nào p u con l c à? Sinh m ng con ng i là quan tr ng, hay hu m ng quan tr ng, u theo cách nhìn c a m i ng i không gi ng nhau. Nhân cách, o c quan tr ng, hay ti n b c, a v, danh v ng quan tr ng c ng là quan i m c a m i ng i khác nhau. Vinh hoa, phú quý hi n t i quan tr ng, hay t ng lai nhi u i nhi u ki p thoát kh c vui quan tr ng, c ng là nh n xét c a m i ng i không gi ng nhau. Cho nên, m i có s sai khác gi a ng i trí và k ngu.

Có ng i s ng i, i n n i âu c ng u bóc l t m i ng i mình c l i; ng i khác s ng au kh , mình h ng th sung s ng. H cho nh th m i là ng i thông minh, l i không bi t mình ang t o ác nghi p, gây au kh vào t ng lai, hi n t i ch c chút l i mà kh báo t ng lai l i nhi u vô l ng vô biên. Chúng tôi nói cách khác, chúng ta tu hành b i d ng trí hu , o c thì t ng lai c tài s n l y mãi không h t, dùng hoài không c n. Ai là ng i thôn g minh, ai là k ngu si? Xin các v t ch n l a nhé!

---o0o---

Chuyện 76 - Si mê công chúa

L i d n: Con ng i quý t bi t. T bi t thân ph n, tài n ng, h c v n. tri th c c a mình. T mình làm c vi c gì? u ph i bi t. Tình th ng trong sáng, bình ng không có sang hèn. Nh ng xã h i ngày nay thì có sai bi t sang-hèn. Muôn v t u có t-r ; ng n c và cây c th , quý ch có th coi nh nhau. Theo qu c gia dân ch , m i ng i u có t cách làm t ng th ng, nh ng không ph i ai c ng làm t ng th ng c. Trí th c c a m i ng i có cao-th p; n ng l c có gi i-d ; thân ph n có sang-hèn, t t c u có sai khác, không ph i m i ng i u gi ng nhau.

Thu x a có gã thanh niên vùng nông thôn, ch t phác th t thà, quanh n m c n cù cày sâu cu c b m, nên tr thàn h ng i khá gi , cu c s ng c a h n trôi qua bình yên. Nh ng i khi ng i ta y v t ch t thì sinh ra thói h t t x u. Gã thanh niên này có y c m n, áo m c, nhà nên ngh n chuy n l p gia ình, l p nghi p. Nh ng h n nhìn k trong thôn ch ng c ó cô gái nào h p ý. M c dù h n ch a t c giàu sang n i ti ng, nh ng cu c s ng c ng yên n, an c l c nghi p.

Gã thanh niên quanh qu n trong thôn ã lâu, nên i n i khác th giãn tâm h n, ng m nhìn phong c nh m i n i. M t hôm, h n i n thành ph . K hi i ngang qua hoàng cung, h n ch t th y công chúa, dung nhan xinh p tuy t tr n. H n b s c p c a công chúa cu n hút, quên m t thân ph n mình là ai? H n ng ng ng n r t lâu, công chúa i r i, h n m i ch t t nh. Tuy h n ã

trở về làng quê, những ngày êm ấm này cảm thấy mình như công chúa
đang hiển trọng lắm. Thế rồi, họ luôn đem lòng yêu thích.

Trở lại đây, khi cha gặp công chúa, họ vui thích sống cùng nhau
như trước, vui mừng khi lúa chín mùa. Sau khi, thấy công chúa, họ
không còn thích thú công việc này nữa và họ không thích mùa. Suốt ngày
êm, họ chỉ nghĩ về công chúa là niềm hạnh phúc của họ. Nhưng
họ hạnh phúc ở đâu làm sao được? Ban ngày họ nằm dài trên giường
ngắm nhìn bức tranh treo trên tường, nghĩ về công chúa đang mỉm cười
với họ; ban đêm, họ nằm mơ thấy cùng công chúa chơi đùa vui đùa.
Vì thế, làm cho họ lúc nào cũng đem lòng yêu, cuộc sống vinh hoa phú
quý, bên người vợ hiền dịu xinh đẹp.

Khi con người đang sống trong tình ái thì không có quan niệm
sang hèn; nhưng họ đang sống tình ái này, thì thấy họ nghĩ là
công chúa con nhà hoàng tộc, còn họ là nông dân cày sâu cuốc bẫm nghèo
cùng. Do đó, số phận họ ngày càng tồi tệ, luôn sống trong mơ ước
tình ái. Họ hạnh phúc hay đau khổ cũng chưa biết rõ. Có người biết thế
thì họ nói:

- Anh có si mê như vậy, phải biết thân phận của mình là gì? Nếu
anh thích cô nào trong thôn thì chúng tôi sẵn sàng giúp anh làm mai mối.
Còn công chúa thì anh không nên yêu cầu gì, ở đâu như vậy.

Nhưng con người là một kẻ vô tri vô giác, những người ta không
biết gì thì càng mù mịt hơn. Kết quả, họ mắc bệnh như người.

Một hôm, những người biết thân phận họ bàn bạc về chuyện si tình
của họ. Có người nói:

- Đây là tâm bệnh, thấy thu được lòng họ.

Có người bảo:

- Tâm bệnh này có thuốc chữa được.

Có người khác nói:

- Chắc chắn chúng ta biết đem sợi dây tình cảm trời buột là được.

Cuối cùng mới nghĩ ra một ý kiến nói với anh ta: “Chúng tôi đã
nghe nói hoàng cung bàn chuyện cưới hôn, công chúa đã băng lòng lấy anh;
chỉ là công chúa còn thiếu, nàng bảo anh hãy giữ gìn sức khỏe, vài ba năm
sau sẽ tính chuyện cưới hỏi”. Như thế, làm cho tình thế họ như sau đó
tính toán”.

Họ nghe công chúa nghĩ lấy mình, nên vui mừng khôn xiết, liền nghĩ đi
nói:

- Cảm ơn các bạn nhiều lắm! Mặc dù hiện tại tôi không thể gặp mặt công
chúa, nhưng nàng nghĩ lấy tôi; thế này tôi cũng sống mãi mãi bên nàng,
sống hạnh phúc suốt đời, nhưng tháng ngày ân ái thật thích. Tôi còn
mong có người nào?

T ó, h n kh i b nh. Nh ng ngày tháng trôi qua, tin t c v công chúa v n m t mù t m cá, h n ch m t ng mà thôi.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! M i ng i u có hi v ng, h ng v t ng lai. “Ng i ph i v n lên, n c thì ch y xu ng”. Nh ng chúng ta hi v ng ph i phù h p v i mình, vì c ó mình có th t c m c ích. Không ph i chúng ta mong mu n nh ng i u không th t có; ho c vì c ó không th t c m c ích thì gi ng nh n m m ng, ngày tháng trôi qua, i mãi n khi tàn h i ki t s c, có h i h n c ng ã mu n.

Có nh ng ngo i o o t ng nh ng m c tiêu không th t có nh : vô c c, lý thiên, lão m u n ng, cùng làm giáo ch v.v...Nh ng i u này không th t có, c ng là o t ng sáng t o, mãi mãi không t c m c ích; gi ng nh gã thanh niên thôn quê trong câu chuy n mu n c i công chúa, ch v ng t ng h o. Làm sao mà t c?

c Ph t nh th nào? Ngài có d y m i ng i sáng t o o t ng không? Ph t là ng i giác, trí hu , o c r ng l n, c ng là B c i t bi. N u nh chúng ta tu hành trí hu , t bi, o c th t s thì c ng có th thành Ph t. Vì sao có th ph nh ch có cPh t?

---o0o---

Chuyện 77 - Cầu linh đượ

L i d n: N u nh chúng ta mu n trèo lên cây b t cá thì mãi mãi không b t c cá. Ho c nuôi gà tr ng mà mong tr ng thì nó có không? Ng i không có công c, không làm vì c thì n mà su t ngày l y l c c u th n, c u sinh lên cõi tr i thì không bao gi t c mong c. B i vì, h không có nhân thì n thì làm sao có qu thì n. Kinh Nhân qu ghi: “Nhân nh v y thì c qu nh v y”. “T mình gây nhân thì t chu c qu”. Mình không có gì có c u c ng không c.

Ngày x a có m t gã nông dân, không bi t h n nghe tin n nh m t âu, nói s a l a có th tr bá b nh, l i còn làm cho thân th m nh kh e “có b nh tr b nh, không b nh b i đ ng thân”. C ng có ng i nói hùa theo: “S a l a ch ng nh ng b i đ ng s c kh e mà còn tr nh ng b nh nan y nh ung th , tai bi n m ch máu, b nh x gan v.v... u ch a kh i. Tr con m c b nh u

mùa, mu n phòng b nh này thì u ng s a l a có th ng n ng a c v n b nh”. M i ng i thêm m t câu, miêu t gi ng nh thu c tiên trên tr i, u ng m t viên có th tr mãi không già.

Có ng i thêm d t thêm, nói: “S a l a gi ng nh linh an di u d c, ng i b tai i c u ng vào li n nghe c; ng i b mù li n sáng; ng i iên c t nh; ng i ch t s ng l i v.v...”. H nói i u t t p su t c ngày, gi ng nh thu c tiên trên tr i linh nghi m c ng không b ng s a l a. Có ng i nghe nh v y mu n có li n, nên nói: “Chúng ta ph i làm th nào có c s a l a?”. Ngay lúc ó, có ng i d t m t con l a i ngang qua. M i ng i nhìn th y con l a, li n ch y n bao vây nó.

Có ng i v t tai con l a l y s a. Có ng i v t uôi nó. Có ng i v t kh p thân, nh ng ch ng ai c s a. Trong ó, có m t ng i v t b ph n sinh d c c a nó ch y ra c m t chút n c ti u. H n h n h vui m ng hét to: “V t c r i! V t c r i! ây chính là s a l a th t s”. M i ng i cho là s a l a nên tranh nhau v t. Cu i cùng c m t l i r t nh, nh ng bán ra c m y tr m l ng vàng mà cung v n không c u. Khi m i ng i u ng n c ti u l a thì nh th nào? Ch ng có ng i nào t c hi u qu, nh ng không dám nói. Ng i tác d ng tâm lý, nên có chút linh nghi m, li n loan truy n thêm d t thêm: “S a l a th t là linh, tôi m c b nh nan y kia, u ng s a l a vào kh i li n”. Ai n y u hòa theo, m t n m i, m i n tr m. T c Ng có câu: “M t th ng mù d t m t ám ng i mù”. “M t con chó s a bóng, tr m con chó s a theo”. “M t ng i truy n h, tr m ng i truy n th c”. “L i có ích không ra kh i c a, l i nói b y truy n i nghìn d m”. Càng n càng i xa.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! M i ng i u thích nghe l i nói ng t ngào, thích nghe i u không th t; thích nghe nh ng chuy n kì d lòi cu n. Chúng ta nói s th t, nói chân lý, h không thích nghe, vì không có h p d n, h ng thú, nên h không tin. Chúng ta k chuy n hoang ng ma quái, nh chuy n “M t nghìn l m t êm”. K v huy n tho i, không có th t thì h u thích nghe. Th t là kì l ! Con ng i là t i linh trong muôn v t. T ính linh âu? ang l a d i ng i? ang tính k tranh giành? Hay ang m u tính h i nhau? Hay ang tìm cách h i ng i? N u nh nhìn theo ph ng đi n tín ng ng tôn giáo thì không có linh.

Có ng i tùy ti n s p t th n có l c ng có, ch m kh c t ng th n c ng có ng i l bá, c ng có linh nghi m. Vì sao? Vì r t nhi u th n linh kh p

trong v tr . Có v n ng cây c . Có v n ng t ng á v.v... u có linh hi n, hu ng gì th n có n i ch n có mi u, có nhà th t , mà không có linh hi n áng tin hay sao? Chúng ta tín ng ng nh th thì t ng lai th n có giúp c gì không? Gi ng nh chúng ta làm ngh buôn bán lâu ngày thì có tình c m qua l i, anh mua tôi m i bán. Có r t nhi u ng i là b n v i nhau, anh mu n v n lên thì tôi nâng anh, mong mu n anh mãi mãi là b n c a tôi. Nh ng t t nh t anh luôn là c p d i c a tôi, không c làm c p trên c a tôi. T c Ng có câu: “R ng bay v i r ng, ph ng múa v i ph ng, b n c a chu t bi t ào ng ch”. Chúng ta tín ng ng nh th nào thì c u kh n th n linh nh th y.

Chúng ta c u kh n v i chính th n nh th nào? Hay Ph t, b -tát nh th nào?

Th nh t: Ph i có tâm cao th ng thì c u th n cao th ng, tính tình ngay th ng thì c u kh n v i chính th n.

Th hai: c h nh, ý chí và nguy n l c c a h ph i phù h p i t ng tín ng ng, thì m i t ng ng.

Th ba: Ý chí, nguy n l c c a i t ng ó ph i bình th ng, hành ng, vì c làm ph i phù h p thì m i có c m ng o giao.

Vì th , chúng ta không nên c u b y; b ng không thì gi ng nh mu n s a l a x ng b y trong câu chuy n, th t s r t hoang ng.

---o0o---

Chuyện 78 - Uống công đi và về

L i d n: Chúng ta mu n n n i nào, mu n i chuy n xe nào ó, ban u xe i khách ch m vài phút, xe m i b t u ch y. N u chúng ta n tr , xe ch y r i thì u ng công i và v . Chúng ta i thi mà b quên phi u d thi nhà thì không vào phòng thi c; lúc tr v nhà l y phi u d thi, tr l i m i ng i ã thi xong, c ng u ng công i và v . Chúng ta buôn bán xa nhà mu n ki m c nhi u ti n l i; không may b thua l thì c ng u ng công i và v .

Sinh viên du h c xa nhà, n c ngoài su t m y n m, bôn ba xuôi ng c mà h c ch ng ra gì, t n r t nhi u ti n, lãng phí th i gian quá dài, tr v ch ng làm c gì, c ng u ng công i và v . Nh ng i c m binh xu t chinh d p tr gi c c p, nh ng không th tr c b n chúng, ch a vì dân tr gi c, u ng công mang v khí, nh c t ng, m t binh, c ng u ng công i và v . Có ng i i thu ti n n , nh ng quên mang theo s , ành ph i lêu l ng, ch ng thu c ng nào, c ng u ng công i và v . Nh ng chuy n u ng công i và v th gian có r t nhi u, không sao k h t.

Ngày xưa có một ông già giàu nứt vách. Ông có một người con trai rất thông minh và hiếu thuần. Bất kỳ anh ta làm việc gì cũng được cha khen ngợi. Khi ông già xa rời nhà mẹ đẻ, anh ta chuần bợ người nếm sớ sớ ông nếm ngh. Lúc ông khát nước, anh ta liền đem ly trà uống. Mùa ông lạnh rét, anh ta đem áo quần cho ông mặc; mùa hè nóng bức thì anh ta đem quạt nếm mát nếm ông lau rửa v.v... Anh ta hiếu cha rất tằm, làm ông hài lòng vô cùng. Vì thế, người cha và mẹ người trong thôn luôn khen ngợi anh ta.

Một hôm, người cha bảo:

- Ngày con! Cha đã già rồi, tôi nhường lại con số kẻ tài sản cha đẻ. Cha có rất nhiều đất đai và cần xây dựng vùng khác, cho nên mẹ đẻ phải đi ghi sổ và thu thuế, đi nếm ngày mai cho em con đi biết cách làm việc và biết trả ai các nếm, số nếm cha con mình thu thuế nếm luôn.

Sáng hôm sau, khi trời chắng sáng, người con tự mình đi thu thuế. Nhưng anh ta quên nếm, không có sổ sách ghi tên người, cũng không biết người nào mếm nếm; cho nên anh ta lâu lằng cằng rời về nhà. Người cha nhà tìm con hoài không biết đi đâu, nếm thì thấy anh ta trở về, người cha liền hỏi:

- Ngày nay con đi đâu?

Anh ta đáp:

- Thưa cha! Con số cha thuế cao, số thuế người xa cếm nhếm, nên con đi mếm mình nếm thay cha thu thuế và tìm hiếu tình hình công việc.

- Không có cha cùng đi, làm sao con thu thuế cếm? Vì li không có cha gì đi thuế, gì đi thích, con cũng không thể nào biết rõ tình hình công việc.

Người con này chếm người công việc và v?

Người con tự cho mình là thông minh, có thể thay cha làm việc. Khi thuế, có việc cếm cếm giúp cếm người khác, đem không ủng công mếm chuyện đi.

---o0o---

Bài học o lý

Các vếm đi cếm! Con người tự cho mình thông minh là rất hiếu; người nhếm kẻ trếm mếm cho mình rất thông minh dùng nhiều thuế o nếm tình việc. Bất luận gì đi sếm, nông, công, thuế nếm; hàng ngày đem nếm nếm làm việc kẻ mếm mếm cếm kẻ. Có người làm việc mếm hôi số nếm mếm thì kẻ khác đem o: “Tôi nếm thu cếm có số nếm”. Hếm cếm dùng trí óc mếm mếm. Trẻ nếm có câu: “Giếm trếm kẻ tài nếm cếm a trếm nguyên”. Chính là lý đi hếm cếm cếm kẻ cếm a

ng ị khác mà mình ch ịng t ịn chút công lao c ịc nh ịc. Nh ị th ị là ng ị thông minh ch ịng?

H ị u qu ị th ị nào? B ị ng ị b ị t ị c “ng ị trong nhà tù d ị m, ba n ị m”. So v ị ị c ị a c ị mình tr ị m ị c, ịng giá bao nhiêu? T ị ị ị, ịng m ị t danh d ị con ng ị và t ị ng lai m ị t ị. ịng giá bao nhiêu? Ngay c ị ông bà và b ị n thân mình sau này, vô cùng x ị h ị khi g ị p m ị ng ị. ịng giá bao nhiêu? Mà còn t ị ng lai nhi ị u ị nhi ị u ki ị p, ph ị ị làm thân trâu ng ị a tr ị n cho ng ị. L ị y tr ị m tài s ị n c ị a ng ị, b ị h ị b ị t ị c ph ị tr ị l ị cho h ị s ị ti ị n ch ị a ị c, chính là “t ị ng x ị u muôn ị” và “t ị n ị n ị t ị”. Nh ị th ị, có ph ị ị là ng ị thông minh không?

Cán b ị, nhân viên tham ô c ị a nhà n ị c, cho mình là ng ị thông minh “l ị y c ị a công làm t ị”, “thu nh ị p ngoài lu ng”, “bí quy ị t phát tài”. S ị th ị t ị là “L ị ị pháp lu ị t l ị ng l ị ng, tuy th ị a mà khó thoát”. C ị c d ị y: “M ị n m ị n sách”. Ngày nay, m ị ng ị ph ị h ị c m ị hai n ị m ph ị thông, b ị n n ị m ị h ị c, hay ba n ị m cao ị ng, ho c hai n ị m trung c ị p, m ị ị c ị ị làm. Nh ị ng ch ị vì tham ô nh ị t th ị, “t ị ng lai ị vào ngõ c ị t”, l ị ph ị ng ị t ị, l ị ị “t ị ng x ị u muôn ị”; l ị còn “m ị t ị làm quan, chín ị làm ng ị a”. Chúng ta ng ị tính k ị nh ị th ị, có ph ị ị u ng công ị và v ị không?

Con ng ị sinh ra ị th ị gian này, tuy là bi ị n kh ị, nh ị ng c ị ng có c ị n lành nhi ị u ị nhi ị u ki ị p. ị c Ph ị t d ị y: “Thân ng ị khó ị c”. Con ng ị có trí hu ị, có l ị ng tâm, có thích h ị p hoàn c ị nh m ị có th ị tu hành. Nh ị ng nhân c ị h ị này, chúng ta không ch ị u tu hành, t ị o công ị c. Trái l ị, ị u là tính toán t ị o nghi ị p, không c ị l ị cho ị, l ị còn t ị o nhi ị u ác nghi ị p, tích ch ị a oán thù ị th ị gian, t ị ng lai nhi ị u ị nhi ị u ki ị p luân h ị vô cùng, kh ị báo vô t ị n. Không ph ị ị u ng công ị và v ị hay sao?

---o0o---

Chuyện 79 - Công tử bưng ghế

L ị d ị n: Con ng ị khi không có t ị n, ngày n ị ba b ị a m ị b c, m ị c y ph ị c thô s ị, nh ị ng c ị ng qua ngày tháng an c ị l ị c nghi ị p. Khi h ị có t ị n, n ị s ị n hào h ị v ị, m ị c g ị m l ị a m m m ị. Có ng ị b ị a n ph ị có r ị u th ị t. Nh ị ng không may b ị tán gia b ị s ị n thì cu c s ị ng nh ị th ị nào?

C ị c d ị y:

Còn nghèo thì ch ị ng ai nhìn

n ị khi tr ị ng tám nghìn nhân duyên.

Khi chúng ta ch ị u c ị c kh ị, n ị l ị c h ị c t ị p theo thánh h ị n; lúc ó, ngày n ị m ị t b ị a m ị b c c ị ng ch ị u ị c; b ị vì, chúng ta mu ị n nghiên c ị u h ị c t ị p, có th ị khiêm t ị n h ị c h ị v ị t t c ị m ị ng ị. Khi làm quan to ch ị c

l n, uy phong l m li t, nhân cách c ng cao, kiêu ng o t i c ng n, luôn mu n m i ng i tôn tr ng ta, ta không tôn tr ng ng i khác. T c Ng có câu: “Gió n c theo s di chuy n”. Khi b b n gian tà hãm h i tan tác thì cu c s ng c a h nh th nào?

C c d y: “Có ti n không nên dùng h t, có th l c không th sai khi n mãi”. Chúng tôi nói cách khác “Có phúc không th h ng h t, có tài n ng không c th c hi p ng i”. Khi có ti n chúng ta nên l i m t ít khi h t ti n có mà xài. Khi chúng ta có th l c nên làm vi c l i ích, không c quy n th c hi p ng i. Chúng ta có phúc ph i quý tr ng, có tài n ng nên làm vi c giúp ích m i ng i, không nên l a g t và bóc l t m i ng i, là t ào m chôn mình, t tìm ngổ c t, t ng lai kh báo vô cùng.

Ngày x a có m t hoàng t s ng trong nhung l a, nên cho r ng công vi c b ng gh c c nh c là vi c c a nh ng ng i nô l th p hèn. Ta là hoàng t c quy n h ng h nh phúc vinh hoa, phú quý nh t cõi tr n.

M t êm, m i ng i trong cung ã ng say, nhà vua ra v n ng uy n ng m nhìn c nh p ban êm, li n b o hoàng t b ng gh n cho vua ng i. Hoàng t th a:

- Tâu ph hoàng! B ng gh là vi c c a b n nô b c h ti n, con là hoàng t , làm sao có th b ng gh c?

Nhà vua b o:

- Nô b c c ng là ng i, hoàng t c ng là ng i; t i sao nô b c b ng gh c, hoàng t thì không b ng gh c?

- Tâu ph hoàng! Con ng i có sang-hèn, v t có th t-gi , t t-x u. Làm sao gi ng c?

- c r i! Ng i không b ng thì thôi.

Nhà vua c ng không ép bu c h n.

Không lâu, nhà vua em binh ch ng l i quân ch. Ch ng may, trong m t tr n cần ánh nhau kh c li t, vua b t tr n và t n c c ng b di t vong.

Hoàng t tôn quý ngày nào, c ng lo ch y tr n trong ám ng i t n n. Lúc u tr i t n n, ai c ng n u ng m b c kham kh . Hoàng t s ng trong cung quen n ngon m c p, t t nhiên n không n i. Tr i qua vài ngày chàng ói m m t, than tr i không linh, trách t không ng, ành ph i c g ng nu t m t ít. Qua m t th i gian, chàng ta c ng thích ng cu c s ng hi n t i.

Tr c ây, hoàng t không h làm vi c gì, có k h u ng i h em c m n c dâng n t n r ng. Nay không i làm thì ph i ch t ói; cu i cùng, chàng tìm n m t xí nghi p s n xu t gh , công vi c c a chàng làm là b ng gh , m i có th duy trì c cu c s ng. B ng gh là công vi c mà tr c ây mà chàng không ng ý làm, không ng hi n nay chàng là công nhân b ng

gh . R t cu c là t o hóa trêu ng i ph i không? Hay là s ph n an bày? Hay là nhân qu tu n hoàn? Chúng tôi các v t oán nhé!

---o0o---

Bài h c o lý

Con ng i vì sao có lúc g p v n t t, có lúc g p v n x u? N u ng i có phúc báo thì su t i h ng phú quý m i úng, vì sao h l i lâm vào c nh nghèo ói? N u ng i không có phúc báo thì su t i ph i ch u nghèo cùng, vì sao h tr nên giàu có? Cu i cùng, ng i nào i u khi n v n m ng c a con ng i? ây chính là bàn n v n nhân tr c, qu sau. Nhân có nhân xa và nhân g n, qu c ng có qu xa và qu g n.

Nhân xa t c là chúng ta làm vi c thi n ác i tr c, qu là giàu sang, nghèo hèn i này. i tr c, chúng ta có tu hành hay không; ho c làm phúc, làm ác, l i ng i, h i ng i, là k t thi n duyên, là k t ác duyên. i này làm ng i giàu sang, làm quan to ch c l n; hay làm ng i nghèo cùng h ti n, u có nhi u sai khác.

Nhân g n c làm ng i giàu sang, n u tham ô, kh c nghi t, bóc l t m i ng i làm giàu thì s có h u qu th t b i, au kh . N u ng i nghèo kh , bi t ch u khó n l c h c t p, v n lên cu c s ng; ho c trung h u, th t thà, âu c ng k t duyên lành, giúp ng i khác thì nh t nh s có m t ngày nghi p h t phúc n, c ng s giàu sang.

Con ng i có giàu-nghèo, sang-hèn luôn th ng tr m, v n m ng th ng thay i. Ng i giàu sang khi h ng phúc thì nên t o phúc cho t ng lai, phúc m i dùng không h t. K nghèo hèn, tuy cu c s ng c c kh , nh ng ra s c làm vi c tìm c h i tích ch a phúc c. T c Ng có câu: “C nh nghèo kích ng ý chí m nh m ”. N u nh h không ch u c nh nghèo kh thì làm sao có chí v n lên cu c s ng; cho nên s nghèo khó c ng là tr duyên h v n lên. Chúng tôi nói cách khác, ng i giàu sang vì c ý mà vong ân b i ngh a, vì giàu sang s ng trong xa hoa; ho c kiêu ng o t i, vênh váo h ng hách, c ng là tr duyên th t b i au kh . Con ng i nh th , là phúc hay h a? Chúng ta hãy v n d ng trí hu th y rõ s vì c.

Ph t giáo là tôn giáo trí hu , chúng ta có th áp d ng Ph t pháp ngay trong cu c s ng hàng ngày; vì Ph t pháp vô biên l y không h t, dùng không c n. N u chúng ta l i d ng Ph t pháp vì cá nhân, danh l i là t ào m chôn mình, là t chu c tai h a, là t tìm a ng c i vào. Ph t pháp là làm l i ng i, c u i, d y ng i thoát kh c vui, d y ng i gi i thoát sinh t , c ng d y ng i ph ng pháp làm ng i, làm vi c. Có ng i l i d ng Ph t

pháp làm l i cho cá nhân mình, t t nhiên nhân nh th nào thì qu nh
th y.

---o0o---

Chuyện 80 - Dùng phương pháp đảo lộn

L i d n: Muôn v t trong th gian, t ng n c , cành cây cho n t t c
d ng c u có cách s d ng c a nó. Chúng ta bi t s d ng úng là v t có
ích, còn s d ng sai thì k t qu ng c l i. M i ng i u có tài n ng và có
u i m, khuy t i m khác nhau. Chúng ta ph i bi t dùng ng i cho thích
h p thì ai n y u là ng i gi i, là ng i thành công. Còn chúng ta bi t
n ng l c c a h mà dùng không thích h p thì ai ai c ng tr thành ng i b t
tài; ho c b th t b i.

Khi chúng ta n th c n, nh t nh ph i dùng mi ng, n u em út vào h u
môn thì s sinh b nh. Chúng ta n b ng mi ng, c m giác ngon, thích thú và
b i b thân th , c ng là ch a tr t t c b nh t t. N u chúng ta út th c n
vào h u môn, không ch au n mà còn sinh b nh, kh càng thêm kh . V i
th , muôn v t u có cách dùng úng hay dùng sai mà sinh ra k t qu an vui
hay au kh .

Ngày x a có m t thanh niên r t m nh kh e, b t kì công vi c n ng nh c nào,
anh ta u làm nhanh g n; nh ng không bi t vì sao anh ta m c ch ng b nh
tr n i. Khi b nh phát tác làm anh ta au n vô cùng, không còn tha thi t
s ng. Anh ta b o các b n:

- Qu th t tôi r t au n, không cách gì ch u ng n i. Các anh hãy làm
cho tôi ch t, tôi van xin các anh ó!

M i ng i khuyên:

- Anh hãy c g ng ch u au m t chút, chúng tôi ã c ng i i m i th y
thu c r i.

M t lúc sau, th y thu c n, khám b nh cho anh ta r i h i:

- B nh c a anh ta khi phát tác r t au n ph i không?

M i ng i áp:

- Th a th y, úng v y! Xin th y hãy bán thu c hay nh t tr b nh cho anh
ta.

- B nh này ph i dùng ph ng pháp nhét thu c vào, m i có hi u qu ; nh ng
tôi có thu c mà quên mang d ng c nhét vào. Các anh i tôi v nhà l y
nhé!

Th y thu c v a i thì b nh l i phát tác, anh ta l n l n trên gi ng rên la:

- Các anh hãy em thu c nhanh lên cho tôi u ng i, n u không tôi s p ch t m t.

M i ng i không n nhìn th y anh ta au n nh th , nên em thu c n và nói:

- Th y thu c d n thu c này nhét vào h u môn m i có hi u qu .

Anh ta b o:

- M c k , các anh c cho tôi u ng tr c, r i tính sau.

Thu c này có công d ng ch x c bên ngoài mà anh ta em u ng vào, nên v a u ng xong, b ng to nh cái tr ng ch u. Anh ta v n au h u môn, hi n t i l i au thêm trên b ng, kh càng thêm kh , mu n s ng không c, c u ch t c ng không xong. Lúc này, th y thu c tr l i. Anh ta réo lên:

- Th y i! Nhanh lên, tôi au b ng quá, không ch u n i.

Th y thu c ng c nhiên h i:

- a! Không ph i anh m c b nh tr à? Vì sao lúc này l i au b ng?

- Vì tôi u ng thu c c a th y nên m i ra nông n i này.

- Tôi ã d n r i, thu c này dùng nhét m i có hi u qu . Vì sao anh l i em nó u ng?

Vì th , th y thu c ph i cho anh ta u ng thu c súc ru t. V a u ng xong, anh ta nôn ói và tiêu ch y ra h t. Sau khi, anh ta n m ngh ng i m t lúc, th y thu c l i nhét thu c vào h u môn. Anh anh t n phí r t nhi u s c l c b nh m i thuyên gi m.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Con ng i sinh ra i, ai c ng có m t ngh và u có ph ng pháp làm vi c. Kì m ti n có ph ng pháp kì m ti n, làm vi c có ph ng pháp làm vi c, làm ng i có ph ng pháp làm ng i, dùng v t có ph ng pháp dùng v t, tr b nh có ph ng pháp tr b nh, tu hành có ph ng pháp tu hành. M i ng i u có ph ng pháp kinh nghi m c a mình. N u nh chúng ta dùng ph ng pháp không úng thì làm vi c gì c ng không th nào t t c; còn làm úng ph ng pháp thì làm ít mà c thành công nhi u, làm sai ph ng pháp thì làm nhi u mà thành công ít. Vì th , làm vi c gì c ng u có ph ng pháp, m i ng i u có ph ng pháp kinh nghi m riêng. Có ng i tích l y ph ng pháp kinh nghi m nhi u i, nh ng h gi u kín không ch u nói ra, l i nói bí quy t, hay c tr i không c ti t l . i có bí m t c tr i không c ti t l không? Nói th ng ra, ch ng áng m t xu. M i ng i bi t, nh ng gi ngu không nói mà thôi. T c Ng có câu: “L a ng i không bi t, ng i bi t không th l a”. úng v y.

Muôn s i, n u nh ng i bi t thì m i vi c u thông su t. Ng i không bi t g p vì c gì c ng b ch ng ng i, càng áng th ngh n h b ng i l a g t liên t c, lao l c l i t n ti n c a. Làm quan có ki n th c c a làm quan, làm k c p có ki nh nghi m c a k c p. Kinh nghi m c a ngh buôn bán “không gian x o thì không buôn bán c”, c ng có cách c a th ng nghi p. Chúng ta mu n h c ki n th c m t ngh , ph i m t d m, ba n m; ho c em h t tinh l c c i. Ng i c v n may g p th y gi i, b n t t; ho c g p c thì n tri th c, thì su t i i trên con ng may m n. N u b v n x u g p ác tri th c; ho c th y tà, b n tà, i trên ng tà thì m t i nh s p .

Nh ng con ng i th t kì l , chúng ta nói l i hay ý p, nói l i chân th t h không nghe. H c kh ng kh ng thích nghe nh ng l i tà ma, l i gi d i, l i n nh m, l i e d a, ai n y u thích nghe. Ng i có chính tri, chính ki n c a m i ng i; c ng có tà tri, tà ki n c a m i ng i. c bi t là ki n th c c a tôn giáo, chính-tà càng khó tách r i. Chúng tôi l i nói ph ng pháp tu hành, là then ch t th ng hoa hay sa a. Ng i tu mù không bi t vô tình i vào ng tà, th t là áng th ng. Cho nên tà -chính không th phân bi t.

---o0o---

Chuyện 81 - Trút giận sang người khác

L i d n: i th ng có nh ng ng i làm sai, l i trút gi n sang ng i khác, b n thân mình b t tài không làm c vì c gì, l i ùn y trách nhi m lên vai ng i khác. Chúng tôi nói thí d “t mình không có n ng l c ti n thân, l i th a chính tr không t t, xã h i không c an ninh tr t t , có nhi u hi m nguy rình r p; l i có r t nhi u k ác, m i ng i c nh tranh nhau, ng i t t khó làm vì c c v.v...”. H che y s b t tài c a mình, ùn y công vì c cho ng i khác.

Th i Tam Qu c có Tào Tháo, ph thân c a ông b b n th ph vùng T Châu gi t ch t. Ông ta l i trút gi n vào nhân dân T Châu, ch huy m t i binh kéo n T Châu gi t s ch h t dân chúng. Nh th có úng không?

H ng Tú Toàn nói: “Tr i sinh muôn v t nuôi ng i, con ng i không có chút c báo áp tr i. Gi t! Gi t! Gi t”. Ông ta h l nh b y l n gi t. Ông i n âu u gi t s ch h t nhân dân. Ng i này có còn nhân tính không? Dân chúng có áng gi t không? Là m nh l nh c a tr i, ông ta i gi t ng i ph i không? T mình mu n làm vì c x u u m n c làm theo ý tr i.

Ngày x a có m t nông dân c n cù ch m ch làm vì c ng áng. M t hôm, ông d t con trai i th m ru ng nhà. Ông có d ng ý v a mu n con trai bi t ru ng nhà, v a i gi i khuây. Vô tình, hai cha con i vào r ng, ng i cha

ng i bên g c cây ngh ng i, con trai l i i th ng vào r ng sâu. B ng chú bé ch t th y mèo r ng, cáo r ng, l i th y con c p u i theo heo r ng; cu i cùng chú g p m t con g u en, vì s quá nên chú b ch y. Do chú b ch y, gâ y lên ti ng ng, con g u bi t có ng i nên u i theo, nó lao t i v trên vai chú bé. Chú s hã i ch y lao v phía tr c, v a ch y v a la l n: “G u en n r i! G u en n r i! Hã y c u tôi v i!”.

Chú bé la vang c khu r ng, g p cha chú th h n h n nói:

- Cha i! Con v a b g u en v trên vai. Cha xem th trên vai con có b ch y máu không?

Ng i cha nhìn th y trên b vai con b thú d cào b th ng, ông ta t c gi n vô cùng li n c m cung tên i th ng vào r ng. Ông không th y loài thú d nào mà g p tiên nhân tu o, râu tóc dài tr ng xóa. Ông ta không h i rõ u uôi, li n l p tên vào cung chu n b b n vào tiên nhân. Chú bé ch y theo sau, li n ng n l i nói:

- Cha i! V này không ph i thú d ã h i con b th ng.

Ng i cha h i:

- Ch ng ph i ng i này râu, tóc dài ó sao?

- Cha à! B m, lông dài là loài thú. Ông này là ng i, l i là ng i t t tu o. T i sao cha l gi t m t ng i t t nh th ?

Gã nông dân này không bi t l i h , ho c trút gi n vào ng i khác. Ông mu n gi t tiên nhân mà không phân bi t úng sai.

---o0o---

Bài h c o lý

Th gian có ng i t t, c ng có ng i x u. Do ó, có m t s ng i x u th ng l i cho xã h i. H nói: “Xã h i này th t en t i, u là ng i x u, tôi mu n bào thù; cho nên tôi làm nh ng vi c ác mu n báo thù h t m i ng i”.

M i qu c gia, khó tránh c chuy n các quan ch c tham ô, c ng là chuy n x y ra kh p trên th gi i, nh ng ng i b h i thì trút gi n h t vào qu c gia. M i gia ình u có hàng xóm, trong gia ình thì có con cái, nh ng a bé ch i ùa qua l i là chuy n bình th ng; nh ng khi b n chúng cã i nhau l i d n n ng i l n ch i nhau. T ó, ng i l n tr thành b t hòa, âu c ng có chuy n này.

Gi a ng i v i ng i s ng v i nhau; nói n ng, làm vi c, m i ng i u có cá tính c a mình. M i ng i có t t ng và hi u bi t u khác nhau, nên khó tránh c chuy n va ch m x y ra và xung t. T chuy n cá nhân, l i trút gi n vào xã h i; ho c t xóm làng v i xóm làng, cho n qu c gia v i

quả gia t o thành oán thù muôn i, chuy n này âu âu c ng có. Vì chút s di n mà con ng i gây nên chi n tranh, ng i ch t nh núi, chuy n này âu c ng th y. Vì sao con ng i thích ánh nhau nh th , vì s di n ph i không? Giành c s di n, l i nh th nào? H ph i tr giá r t l n.

Có ng i không ki m ch hành vi c a mình, khi b ng i khác phê bình; ho c b ng i s nh c; h không ki m i m l i mình mà trút gi n vào ng i khác; ho c i tr thù c xã h i, ng i b h i u là ng i t t vô t i. Trút gi n vào xã h i nh th có công b ng không?

M i oàn th có qui lu t và ràng bu c c a oàn th , m i ng i ph i tuân th theo, n u m t ng i nào làm sai thì phá ho i danh d c t p th . T t nhiên ng i ó ph i ch u tr ng ph t theo qui lu t, nh ng ng i ch u hình ph t th ng trút t c gi n vào t p th và ph báng, phá ho i. Con ng i th t s quá áng th ng! Chúng ta làm theo ph ng di n t t thì nh h ng r t ít, nh ng làm vi c phá ho i thì nh h ng r t nhi u. Trút gi n vào ng i khác c ng th t là áng th ng.

---o0o---

Chuyện 82 - Người rừng gieo lúa

L i d n: Ng i làm ru ng có ph ng pháp c a ngh làm ru ng. Ng i buôn bán có ph ng pháp c a ngh buôn bán. Ng i không bi t ph ng pháp càng ra s c làm thì càng h ng.

Th i i nguyên th y, th c n c a con ng i u l y t thiên nhiên. Khi ói, con ng i i hái rau hay nh t trái cây v n, thiên nhiên cung c p th c n y . Nh ng khi con ng i ngày càng ô ng thì th c n trong thiên nhiên càng thi u và tâm ích k c a con ng i càng tham n ng, h l i em th c n c t gi u, n không h t thì b h th i. Do ó, th c n trong thiên nhiên h hao r t nhi u, không cung c p cho con ng i. Cho nên, th n nông ch d y cho m i ng i t tr ng tr t. M i ng i ra s c tr ng tr t m i có th c n s ng. N u ng i không ch u làm vi c thì ch u c nh ói khát, c ng t ó sinh ra hành vi tr m c p, c p gi t, t t c chuy n úng, sai c ng t ây mà phát sinh ra.

Thu x a có m t ng i r ng không bi t cách làm ru ng. M t hôm, h n xu ng vùng ng i kinh, h n nhìn th y ng ru ng lúa non xanh m m m m th ng cánh cò bay th t là p m t. H n vô cùng ng ng m , t nói: “ ng lúa này th t là xinh p, nh t nh có ng i gieo tr ng, m i p nh th . N u nh ta h c cách gieo lúa thì s có m t ng lúa xanh m m m m nh th ch ng?”. Do ó, h n i tìm nông dân ch bày ph ng pháp làm ru ng. Ng i nông dân nói:

- Vì c này ch c n anh cày ru ng, ban t cho b ng ph ng, gieo lúa gi ng xu ng, r i bón phân. N u khi có c m c thì anh ph i nh s ch c , qua m t th i gian lúa s l n lên, xanh m m m m.

Ng i r ng nghe nói nh v y r t vui m ng. H n tr v nhà, b t u cày ru ng, ban cho b ng ph ng, t b ng ph ng r i, áng l gieo lúa gi ng xu ng thì h n l i thuê r t nhi u ng i n gi m p xu ng, l i dùng khúc g tròn l n trên t, làm cho t c ng l i.

Vì c gieo lúa gi ng xu ng, i v i ng i nông dân r t d dàng; nh ng h n l i suy ngh r t nhi u th i gian. H n cho r ng t mình l i xu ng ru ng gieo lúa gi ng s l i nhi u d u chân, l i s p lún lúa gi ng xu ng, nên h n không dám l i xu ng ru ng. H n i thuê b n ng i khiêng m t cái gi ng, h n ng i trên ó gieo lúa gi ng xu ng ru ng. H n không bi t tuy mình không l i xu ng ru ng, nh ng b n ng i khiêng chi c gi ng có tám chân ph i l i xu ng ru ng khiêng h n, t t nhiên ph i gi m p xu ng. Nh th ru ng có b ng ph ng không? t càng gi m càng c ng, lúa gi ng gieo xu ng khó mà n y m m c, ph i n ng t t nhiên s ch t.

---o0o---

Bài h c o lý

Con ng i là ng v t r t kì l , d y h làm vi c r t n gi n bình th ng, h c vì c có ích i v i m i ng i thì r t khó. Nh ng h c vì c không có l i, làm h h i thì r t d dàng. Chúng ta b o h làm vi c x u, v a h i h bi t li n, d y làm vi c t t nói r t nhi u l n c ng không hi u. ây là c tính c a nhân lo i, hay t o hóa trêu ng i?

c Ph t d y: “Chúng sinh t vô th n nay, luân h i trong sáu ng, thói quen, tiêm nhi m làm vi c x u r t nhi u, vi c t t thì ít”. Cho nên, ch ng t t t ít, nên tính x u thì nhi u mà tính t t thì ít. Do ó, h h c vì c t t thì r t khó mà vi c x u l i r t d ; b i vì, ch ng t x u nhi u, nên d a n thói h t t x u, làm nhi u vi c x u. Tính t t ít nên d n phát tâm t t, làm vi c t t c h i r t ít.

N u chúng ta bi t n ng theo Ph t pháp tu hành, luôn luôn vun b i thói quen t t g i ra ch ng t t t thì m i có th làm vi c t t, t ng lai s thu ho ch qu ng t.

Con ng i có khôn-ngu, hi n-d . Vì sao m i ng i không th làm ng i hi n lành, l ng thì n? B i vì, chúng sinh t vô th n nay, luân h i trong sáu ng, th i gian a vào ba ng ác là a ng c, ng qu , súc sinh quá lâu; cho nên tiêm nhi m thói x u quá nhi u, c h i sinh lên cõi tr i, cõi ng i r t ít. Vì th , ng i thông mình, trí hu , tính tình t bi c ng r t ít.

Chúng ta muốn có trí huệ và tâm từ bi thì phải nương theo Phật pháp tu hành, vun bồi đức hạnh; hoặc có thể học thiền thì mới có thể thăng sinh trí huệ và tâm từ bi.

Mình tôi thích trí huệ và tâm từ bi thì n, có ai thích ngu si và hung dữ không? Nhưng do bạn sinh lôi kéo, có cách gì không? Tôi nói bạn sinh lôi kéo, tức là thói quen tôi thì m thì u thì i, thì u thì p thì quá kh. Tôi thì m thì x thì u thì i thì quá kh, vì sao thì n thì i chúng ta không không ch thì vì c thì t thì h thì c thì p, vun trồng đức hạnh thì n thì bi, trí huệ và từ o c? Có người nói như thế là quá ch m, ch c n chúng ta tin theo thế giới toàn n n g. Hoặc m thì v thì n chúa thì c a chúng ta, ngài có thể ban cho chúng ta thì t thì c, ban phúc cho chúng ta, chu c thì i thì l thì i thì c a chúng ta, ch n g thì p thì i thì quá d dằng hay sao?

S thì t, thì n có thể ban cho chúng ta trí huệ và tâm từ bi thì n không? Có thể ban phúc cho chúng ta và chu c thì i thì l thì i thì c a chúng ta không? Trên thế giới, chúng ta và thì n cùng sinh ra thì u có như thế tâm x thì u thì nh thì tham, sân, si, ngã m n, nghi n g, ganh t v.v... Khi thì n g sáng thì o ra con n g i, vì sao không ban thì n g cho con n g i thì t thì bi, trí huệ, từ o c và tâm từ bi thì n g thì n g thì n g nhau? Như con n g i có như thế tâm từ bi thì h s không thì n n i thì l thì u thì l c cho thì n ngày nay. Vì thì n nào ó, thì t s ban cho chúng ta tâm từ bi; hoặc ban phúc và chu c thì i thì c a chúng ta? Là ban cho thì t thì c thì m thì i thì n g i, hay ch n g thì i thì tin theo thì n. Như n g thì i thì c thì u thì n thì th thì n thì m thì i thì có thể chu c thì t thì i, hay ban cho thì h thì tâm từ bi thì n. Như thế, vì thì n này khác nào quan ch c thì tham ô thì th gian?

---o0o---

Chuyện 83 - Mạnh hiếp yếu

L i d n: T x a thì n nay, b t lu n thì âu chuy n v ch n g cãi nhau x y ra nh c m b a. Như ánh nhau, n g thì i thì p thì n thì chân y u tay m m b thua là chuy n t t thì n. Khi b ch n g ánh, có ch cho r n g s thì p thì n thì v y, nên im l n g cam ch u, nu t l vào lòng. Có ch k l v i hàng xóm, hay b n bè thì t r ú t thì n i u bu n. Có ch ánh con cái thì t r ú t thì n i oán h n trong lòng. T c Ng có câu: “C p trên qu n c p d i, cái cu c qu n cái ki.”

Làm trong công ty, thì n g thì giám c b ch thì t thì h thì i thì n g thì qu n thì t r qu trách, thì n g thì giám c thì tìm thì giám c thì t r ú t thì gi n, thì giám c thì tìm thì t r n g thì phòng r y la, thì t r n g thì phòng thì tìm thì nhân viên m n g. Như thế, c p trên qu n lý c p d i. Trong quân i, c c c nh sát; hoặc c t t c toàn thì nhân dân c n g c p trên qu n lý c p d i. Đây là m nh thì hi p thì y u thì p thì i thì không? Hoặc mu n thì ùn thì y

trách nhiệm cho người khác; họ cứ trút niềm tin của mình trong lòng. Chúng tôi
nghĩ chuyện này đâu có.

Ngày xưa, có một người nuôi một con khỉ. Khỉ là người rất thông minh và
lành lặn, chính vì vậy chúng ta rất thích và thân thiện với nó thì nó hiểu rõ.
Một hôm chúng ta đi nó một cái áo, đi một; họ cứ trèo cây hái trái, nó
làm rất tốt; cho nên, chính nhân rất hài lòng nó. Ông chủ này rất nghiêm túc
cây hái trái, nên ông huấn luyện khỉ trèo cây hái trái, nó cũng hoàn thành
nhiệm vụ một cách xuất sắc.

Con khỉ bị quan sát sự vui-buồn của ông chủ. Có lúc trèo hái cây, nó
chuyển từ cây này sang cây khác, nghĩ chuyện vui đùa với ông chủ, không
chú ý làm việc. Khi đó, nếu như ông chủ nghiêm túc thì nó cũng nghiêm túc
với việc hái trái cây.

Khi hái trái cây, nó bị phân biệt trái nào chín, trái nào sống. Một hôm, nó
cũng hái trái sống, ông chủ liền cầm trái cây gửi nó xuống, nó nhìn qua bị
ông chủ đang giận, bị mình phạm lỗi nó rất tức giận, ông chủ cầm hai
trái để thử xem nó nói: “Ngươi xem! Trái cây này còn sống, vì sao lại hái
xuống?”. Ông chủ véo mạnh vào tai nó, nó đành phải ôm đầu chịu. Ngươi
có tâm oán hận, con khỉ thông minh cũng như vậy. Nó cũng đành chịu,
nhưng trong lòng luôn nhớ.

Lúc trở về nhà, có chú bé chạy ngang qua, khỉ còn giận, nên véo vào tai chú
bé hai cái. Đây có phải là mệnh đề hay không?

---o0o---

Bài học triết

Con người và tất cả người khác, nếu càng thông minh; họ cứ cứ
con người càng cao thì họ không chú ý người khác bất cứ. Người
hiểu biết kém cỏi; họ cứ cứ ngu si thì cam chịu người khác chấp.
Bác C đã dạy: “Bác sĩ trí tuệ như ngu si”. Người quá ngu si, hay
người thông minh lúc nào cũng chú ý người khác chấp. Chỉ có
người không cần biết thì bất cứ vì cái gì cũng tính toán thì thôi. Nhưng
người có trí tuệ và chính là rất ít. Người quá ngu si, họ cứ cứ
lòng tâm cũng không hiểu. Vì phần ông là người và khôn ngoan,
và thì nên và ác thì chỉ mong; cho nên, thế gian có chuyện tranh cãi
thời thì hiểu.

Con người giận nhau, vì sao có sự khác nhau khôn, kẻ đi, người
mạnh, kẻ yếu, người chính, kẻ gian ác, và tính tình tốt-xấu? Như thế, ai
chấp ai? Vấn đề này có không phải là nên hay không nên, mà là vấn đề
có lỗi, ai không có lỗi, ai thì hiểu ai v.v... Người có tu dưỡng, có

o c thì không nên dùng quy n th b t n t ng i, m nh hi p y u, cao è th p. Nh ng ng i ngu si h ti n, b ng i sai khi n, ho c b ng i c hi p, cho n n tr nghi p i tr c. Vì th , m i có s sai khác m nh -y u, sang-hèn; v l i, nhân qu xoay v n, mãi mãi luân chuy n không d t. Chúng ta bi t có thoát ra kh i bánh xe luân h i hay không, thì hãy nhìn vi c làm c a mình.

---o0o---

Chuyện 84 - Nguyệt thực đánh chó

L i d n: T c Ng có câu: “Heo n nhà thì nghèo, chó n nhà thì sang, mèo n nhà thì xây nhà l n”. N u nh heo vô duyên vô c ch y n nhà thì nhà này s nhanh chóng r i vào c nh nghèo kh . B ng nhiên, chó âu ch y n mu n l i nhà chúng ta thì s phát tài nhanh chóng. Còn n u mèo t nhiên ch y n nhà chúng ta mu n l i thì nh t nh s xây nhà cao c a r ng. ây là quan ni m mê tín chung c a m i ng i. Không ch nh ng i m trên mà còn “Chim khách kêu là i m lành, qu kêu là i m d ”. Có ng i khi i xa, hay sáng s m th c d y, nghe ti ng chim khách kêu là có i m lành s p n nhà; ho c i m báo tr c v n may.

B t kì lúc nào, khi m i ng i nghe ti ng qu kêu là có i m d , nh t nh có tai n n gì; ho c vì c không may x y ra; cho nên, m i ng i cho r n g qu là chim d . Nh ng loài chó, mèo, chim khách, qu en s báo tin cho chúng ta i m lành-d ; ho c em n cho chúng ta v n t t-x u có úng không? T t nhiên là m t lo i mê tín. Nh ng “M t ng i nói không th t, tr m ng i nói thành s th t”. M i ng i u nói nh th , vì c không gi c ng tr thành s th t. Làm sao phá tr mê tín này? Chúng ta ph i “th y i m kinh d không s thì i m ó tr thành bình th ng”. Ho c l y “m t i u chánh kh c ph c v n i u tà”. Tâm có chính tâm, chính ni m thì muôn i u tà k hông xâm nh p c. ây là pháp b o phá tr mê tín.

Thu x a m t a ph ng n , n u g p lúc nguy t th c thì li n ánh chó làm cho m i ng i không hi u gì c . Vì sao h l i ánh chó? Theo truy n thuy t, chó n m t tr ng; cho nên m i b nguy t th c. T i sa o chó nu t c m t tr ng? ây là m t lo i truy n thuy t mê tín.

A-tu-la là ng i, i bi u hung ác và tàn b o nh t th gian, phúc báo c a h c ngr t l n, chuy n c m n, áo m c, i ng h gi ng nh ng i cỡi tr i, ch là tâm sân h n và ganh t thì r t n ng. Th n thông c a h có th l n thu nh , nh hoá l n. Vì th , m i l m h ánh nhau v i ch thiên; n u b thua, h n tr n trong l ngó sen d i áy n c, m i thoát c kh n n b ch thiên u i theo gi t ch t.

N u a-tu-la không ánh v i ch thiên thì phúc báo c a h l n vô cùng. Có lúc, vua a-tu-la m i th n n cung i n u ng r u, nghe nh c và nghe con gái c a a-tu-la ca hát, nh y múa, c ng là cách h ng thú vui.

M t hôm, a-tu-la trong cung ang xem ca múa, b t giác m màng ng mê, b ng nhiên t nh l i, c m th y m t tr ng chi u th ng vào m t. A-tu-la li n l n ti ng b o: “M t tr ng chi u th ng vào m t ta, các ng i mau i che l i cho ta”. B h c a vua a-tu-la và các h th n v i vàng n che m t tr ng.

M t tr ng chi u sáng kh p tr n gian, b ng nhiên b t i s m l i, m i ng i nhìn th y ám mây en gi ng nh con chó nu t m t tr ng; cho nên b o nhau: “Chó cỡi tr i nu t m t tr ng, tr ng sáng m i b nguy t th c”. Do ó, m i ng i li n ánh chó. Nh ng chó cỡi tr i nu t m t tr ng có liên quan gì n chó cỡi ng i không? T ó, tr n gian tr thành phong t c t p quán “Nguy t th c ánh chó”.

---o0o---

Bài h c o lý

Nhân gian có r t nhi u truy n thuy t, u là chuy n vu v . Nh ng v n truy n t x a n nay, c ng tr thành m t phong t c t p quán. “M t ng i nói không th t, tr m ng i nói thành s th t”. Có ng i nói: “L i nói b a t m t tr m l n c ng tr thành s th t”. Cho nên, dân gian có r t nhi u truy n thuy t, u là chuy n v v n.

Ngày nay, th i i công ngh thông tin, ki n th c con ng i t n t m nhìn xa trông r ng, mà v n còn r t nhi u truy n thuy t mê tín l u truy n l i. Th gian có r t nhi u chuy n kì l không th t, c ng có r t nhi u chuy n phù h p cu c s ng, l i có nh ng chuy n không th ngh bàn. M i ng i u nói: “Thà tin là có, còn h n không tin”. Chuy n mê tín v n ti p t c l u truy n, t i này sang i khác. Có nh ng chuy n ngay b n thân mình không hi u gì c , c ng y theo phong t c t p quán mà làm. H cho r ng, dù sao c ng ch ng t n h i l n lao gì, y theo ó mà làm. Nh ng tâm lý mê tín này, chúng ta có th d n ma vào nhà ó nhé!

Tín ng ng tôn giáo là thi n tâm. Tín ng ng là n i an i và g i g m tình th n, nh ng tín ng ng mà không có lý trí thì t o c h i cho b n gian trá, chúng ch s h l i d ng, c ng có khi t o thành yêu ma qu quái, cô h n cỡi âm ch c h i. Nh ng ng i ó t n th t c a c i là vi c nh , giao k t b n b t l ng, c ng là giao k t cô h n cỡi âm, t ng lai có t t p không? Th gian có r t nhi u ng i nghèo kh ; ho c không may h b tán gia b i s n. Chúng ta hãy phát tâm B - c u giúp, nh ng không ph i n nh h , ho c c u xin h . o lý gi ng nhau, chúng ta s cô h n cỡi âm thì nó tìm n chúng

ta gây phi n ph c. Nh ng n u chúng ta n nh theo nó thì tr thành u c tr c l i cho nó. Ai có l i? T t c phong t c mê tín dân gian, c ng là cô h n d a vào u c tr c l i. Chúng ta vì bình yên nh t th i mà nh ng b v i h , t c là nh ng b cùng v i b n l u manh th gian, là ng lã út lốt c a c i cho b n x u, có gì khác nhau? Cho nên mê tín chính là t o c h i cho b n gian tà.

---o0o---

Chuyện 85 - Đau khổ vì bệnh mắt

L i d n: Muôn s muôn v t th gian u có cách nhìn và nh n xét c a m i ng i, có chính ki n, có tà ki n, có l ph i, c ng có l trái. Nh n xét úng thì l i nói, vì c làm m i úng n, t o nên h nh phúc, an vui cho con ng i, vun b i c h nh tôn quý và cao th ng. K tà tri, tà ki n, hành ng th p hèn, t o thành nhân cách c a k ti u nhân, gây nên ác nghi p, s a vào ng ác vô biên.

Ngày x a, có m t ph n , vì không c s giúp c a gia ình, nên không c h c hành n n i ch n, ch ng có ngh nghi p m u sinh. Do ó, nàng s ng qua ngày b ng ngh ai thuê gì làm n y. Nh ng không may nàng m c b nh au m t r t n ng, r t cu c vì c i làm thuê c ng không làm c. Th ng ngày, nàng b m i ng i m ng ch i, c hi p au kh vô cùng, nh ng không bi t t n i lòng cùng v i ai.

M t hôm, nàng g p m t cô gái có h c v n, hi u bi t, li n than th :

- Em i! Làm ng i có ôi m t sáng, th t h nh phúc bi t bao!

Cô gái khuyên:

- Này ch ! Không h n là nh th . Ng i có ôi m t sáng, hàng ngày nhìn th y nh ng chuy n gi d i, l a o t o ác nghi p th gian; nhìn th y nh ng k gian trá, nham hi m mà mu n tránh xa; l i th y nh ng k quan ch c tham ô t ánh m t nhân cách và o c, ba ngày n c m không n i. Chi b ng không th y là t t h n.

- Em i! Ch mong c c có ôi m t sáng nhìn m t t t p cu c i, ai n y u l ng thi n, ai c ng i x v i nhau tình c m m à, giúp l n nhau khi g p ho n n n. Còn nh ng k làm chuy n ph m pháp, gian trá thì ch nh không nhìn th y, h “ng a đ g p k s hung”. Ch luôn th ng xót h , t ng lai ph i ch u báo ng; l i còn, nhi u i nhi u ki p khó mà c siêu th ng. Em nói i, h có áng th ng không?

- Em là ng i sáng m t, nh ng v n hay b au, th ng au đ đ i.

- Em b au m t su t c ngày, hay au t ng c n?

- T t nhiên là không au liên t c, có lúc au, có lúc không.

- S th t có m t ph i có b nh, nh t nh ph i au n. Chuy n này không còn bi n pháp, có thân, có tâm thì có kh , gi ng nh có sinh thì có t . Nh ng con ng i có th nh ôi m t mà xem kinh, ng m nhìn t ng Ph t, nhìn th y m t t t i. N u nh th y m t x u, nh ng chuy n ph m pháp thì c ng làm cho mình th c t nh. Vì th , m t giúp chúng ta r t nhi u, úng không?

- Ch à! Ng i có m t sáng tuy có au kh th i gian ng n, nh ng ng i mù l i au kh su t i.

- Em ! Ng i có ôi m t sáng nhìn v t ng lai r ng l n, d nh làm nh ng vi c lâu dài cho t ng lai. Ng i b mù ch th y vi c hi n t i, nh ng không bi t t ng mình s ra sao; ó là n i au kh nhi u i nhi u ki p t ng lai .

Nói nh th , ng i m t sáng t t? Hay ng i mù t t? Chúng tôi ngh k ngu c ng bi t ch n cho mình ph i không?

---o0o---

Bài h c o lý

ôi m t sáng giúp cho chúng ta nhìn th y t t c s v t th gian, nh ng th y vi c t t làm cho chúng ta vui v , th y vi c x u làm cho chúng bu n bã; l i có th lôi kéo chúng ta t o ác nghi p, và c ng có th giúp chúng ta tu hành làm nghi p thì n. ôi m t nh th là t t hay x u, là thi n hay ác? ôi m t là c a s tâm h n. Chúng ta mu n làm vi c lành, vi c d ; mu n th y t t, th y x u, th y thi n, th y ác u là ý ngh c a chúng ta; không nên l i cho m t th y chuy n t t, x u ph i không?

Ng i có ôi m t thì ph i có b nh, có thân thì có kh . Nh th , chúng ta c ng không làm ch c b n thân ph i không? Thân có th làm cho chúng ta an vui, c ng có th làm cho chúng ta au kh ; ng th i,, còn có s liên quan h nh phúc hay kh au nhi u i nhi u ki p t ng lai, ch do chúng ta bi t cách ng d ng nó nh th nào mà thôi. ng d ng thích h p thì làm cho chúng an vui; ng d ng không úng thì làm cho chúng ta au kh . Nh v y, m t sáng và trí hu là r t quan tr ng. úng không?

Ph t giáo là tôn giáo trí tu . c Ph t là ng giác ng , có trí hu thâm di u m i thành Ph t. Vì th , Ngài th y rõ t t c s v t th gian. Cho nên, nh ng i u Ngài d y chúng ta u là nh ng vi c kinh nghi m nhi u i nhi u ki p, phát xu t t trí hu c a Ngài. T i sao chúng ta không y theo Ph t pháp tu hành? Ph t pháp nh kim ch nam trong bi n kh , nh th y thu c a thu c hay cho b nh nhân. Ng i có duyên, có c n lành m i g p c, c ng m i có th n ng theo pháp mà tu hành. B ng không thì bi n

kh vô cùng; chúng ta gì ng nh ng i mù i trên con ng, bi t n khi nào v n quê nhà bình yên.

---oOo---

Chuyện 86 - Quý của hơn con

L i d n: Làm ng i, ai mà không mu n mình ki m c nhi u ti n? Có ti n c a ai mà không ra s c gì gìn nó? V n ki m tìm b ng cách nào? Và chúng ta gì gìn ti n c a nh th nào? Có ng i l a o dùng th o n tinh vì mà ki m c ti n. Có ng i b s c lao ng r t ít mà c l i r t nhi u. Có ng i tham ô bòn rút c a công. Có k l ng g t c a c i ng i khác. Có k sát sinh, tr m c p, tà dâm, nói d i v.v... c l i ích; th m chí có ng i t nhà, gi t ng i c p c a. Vì có c ti n c a h i ng i nh th sao? Hay là lòng ng i nham hi m, gian trá? Con ng i ch vì c c a c i ngay tr c m t mà b t ch p t t c , ch mong có c ti n, l i càng mu n gì gìn nó.

Ngày x a có hai cha con. M t hôm, h nghiên c u bàn b c cách làm ra ti n nh th nào? Ng i con trai nói:

- Th a cha! Con ngh làm ngh buôn bán đ ki m l i nhanh nh t.

Ng i cha b o:

- Cách ki m ti n t t nh t là chúng ta bán k o.

- Là sao h cha?

- B i vì, chúng ta bán k o v n ít mà l i nhi u, gánh k o n các thôn quê bán, tr con r t thích n k o, ch c n b ít ti n v n mà đ ki m c nhi u ti n l i.

Ng i làm ngh buôn bán, xu t nh p hàng hóa, có ng i thách giá bán r t cao; t ó suy ra, cha con h nghiên c u là có kinh nghi m. Tr con thôn quê u thích n k o, h em k o bán thôn quê, ch ng nh ng bán giá t mà còn bán r t ch y; cho nên ki m c nhi u ti n l i. Sau khi, hai cha con bàn b c xong; h l i n quy t nh làm ngh bán k o. Th t s , ngh buôn bán r t đ phát tài, buôn bán tuy ít, nh ng c l i nhu n cao. Do ó, không bao lâu, hai cha con ki m c r t nhi u ti n.

M t hôm, hai cha con b k o trong túi v i mang i, h mu n n làng quê bán. n chi u t i, h ang trên ng tr v . B ng g p b n th ph hung ác. M t tên h i:

- B n này làm ngh gì?

Ng i cha áp:

- Cha tôi bán k o l t v t.

- Buôn bán l t v t hay buôn l u u gi ng nhau, b n mà y i l a g t, bóc l t ti n c a dân chúng, lòng d c ác so v i b n c p chúng ta nào có khác gì. Hôm nay, b n mà y g p chúng tao là còn may ó. Này nhé! B n tao b y ph n, mà y ba ph n, cùng chia c a n c p mà.

- ây là k o c a chúng tôi, làm sao chia cho các ông c?

- B n tao b y ph n, mà y ba ph n, k ra chúng ta còn khách sáo v i mà y. Mà y không bi t t t x u, b n tao n h t.

B n th ph gi t l y h t k o. Lúc ó, ng i cha nhìn th y trên tai con trai có eo hoa tai b ng vàng, không th cho b n chúng c p i, nên ông b m nh ôi hoa tai, nh ng cái móc r t ch t không gãy; trong lúc h t ho ng, ông c m dao ch t u con trai. Trong êm t i, b n chúng không th y hành ng c a ông. Chúng l y h t k o và c a c i c p v a c, vui m ng hò hét kéo nhau i.

Ng i cha c n th n b thân con trai lên, em u t l i, nh ng thân con ã m m nh n, ông buông tay, u con r t xu ng t. Ông l i t u l i lên c, c ng r t xu ng l i thì ông m i bi t con trai ã ch t r i.

---o0o---

Bài h c o lý

B c c c d y: “Tham l i nh mà sai l m vi c l n”. Thông th ng m i ng i có thói quen tham chút l i, vì tham chút l i mà sai l m vi c l n, âu c ng có chuy n này. Con ng i vì tham chút l i mà nói d i i u, n i nào c ng có. Vì h nói d i mà ánh m t nhân cách, b m i ng i xem th ng, c ng m t i tình c m và s giúp c a ng i khác; nghiêm tr ng h n là ánh m t t i n t t p. Không ph i vì tham l i nh mà sai l m vi c l n hay sao?

B c c c d y: “Giang s n muôn d m, ngày n ba b a”. T ng lai m i ng i mu n n ba b a c ng không khó l m. Nh ng vì mu n n s n hào h i v, nên tìm kh p thiên h, l n xu ng bi n, i cùng kh p chân tr i góc bi n; ho c r ng sâu, ng tr ng, cho n chúng sinh d i hang c ng ào b t n cho c. Cho nên, h t o r t nhi u ác nghi p, k t nhi u oán thù. Khi n chúng ta luôn nh ng “ n qua ba t c l i bi n thành phân”. N u chúng ta vì n cho s ng mi ng mà lao tâm kh t, t n m này qua n m khác, t ng lai s k t oán thù v i chúng sinh, nhi u i nhi u ki p oan khiên không d t, v y t i sao chúng ta không d ng l i tham chút nh mà ánh m t l i l n?

B t kì m i ng i làm ngh s, nông, công, th ng, ch c n làm m t ngày mà có th n nhi u ngày, th m chí có th n nhi u tháng. B i vì “nuôi con c y lúc v già, tích ch a lúa g o phòng khi ói”, hay “tr i n ng ráo dành

lòng th c khi m a”. V n là tính c bi t c a con ng i. Nh ng lòng ng i càng tham nhi u thì càng c ác, t o ác nghi p c ng nhi u. K t qu , tính toán tranh giành, k t oán thù nhi u i nhi u ki p, t ng lai báo thù l n nhau không ng ng, luân h i không d t và kh ão vô biên. Há ch ng ph i ch vì tham chút nh mà ánh m t l i l n, tham l i nh mà sai l m vi c l n.

---oOo---

Chuyện 87 - Kẻ cướp có nghĩa

L i d n: Ng i hi n nh t th gian, c ng có khi làm vi c th t c. K gian ác khét ti ng c ng có lúc làm vi c thi n; làm ng i ch ng ai mà hoàn h o. Chúng ta xem xét ng i tài, ng i gi i, ng i trí tu nên dùng h thích h p thì m i xác nh thi n hay ác. Nh m t tên c p khét ti ng, lòng d c ác, có lúc h n làm nh ng vi c r t có tình ngh a. V ch ng, anh em thân thi t nh t th gian, nh ng có lúc vì chút l i nh mà x y ra chuy n u . Vì th , tài n ng, trí hu , o c c a con ng i bi t ng d ng thích h p là ng i tài gi i; ng d ng không thích h p tr thành k gian ác. C i ng i, có lúc làm thi n, có lúc làm ác; qu báo có phúc, có h a; kh i tâm ng ni m có thi n, có ác nên m i có kh vui.

Thu x a, có m t b n c p khét ti ng. B n c p này u là c p o t tài s n c a ng i khác. Ch ng nh ng b n chúng m nh m , gan d , d ng c m không s ch t mà còn c ác. Vì th , trong ó có m t tên c m th y làm ngh này trái v i l ng tâm, nh ng không làm thì không d gì ngh c. M t hôm, b n chúng s p i c p c a thì tên này nói:

- Th a th l nh! Các anh gan d , l i lanh l i; còn em thì ch m ch p, em i v i các anh ch gây phi n ph c; chi b ng các anh i, cho em l i gi tr i t t h n. Xin i ca nh o t.

Tên t ng c p nói:

- c r i! Chúng ta i c ng ph i có ng i nhà gi tr i, ng i l i nhé!

- D ! Em i n i ca.

êm hôm ó, b n chúng thi hành phi v , i t ng là m t gã nhà giàu n t vách, ch ng nh ng h n trùm sò keo ki t mà còn làm giàu b ng m hôi n c m t c a dân nghèo. N u th y ng i nghèo kh n xin thì h n ghét cay ghét ng; còn h n b thí chút ít, gi ng nh c t th t thân h n. Cho nên, m i ng i trong thôn g i h n là trùm sò keo ki t. N a êm, b n c p mò vào nhà h n, b t h n trói ch t l i, tên t ng c p b o:

- Ngày trùm sò! Th ng ngày ng i c hi p đ ân lành. Hôm nay, n l t b n tao cho mày n m mùi cay ng. N u mày bi t i u hãy em h t c a c i ra ây n p cho b n tao, b ng không b n tao không tha m ng âu nhé!

Tên t ãng c ãp k ão ngay c ã h ãn, làm cho h ãn h ãn xiêu phách l ãc. H ãn run r ãy nói:

- Ông...ông tróit tãi ch ã t c ãng th ã này, làm sao tãi l ãy c ã c ã i ã c?

- ã c! B ãn tao m ã tróit cho màý.

Tên t ãng c ãp ra l ãnh m ã tróit cho h ãn. H ãn ngoan ngoãn ãm h ã t c ã c ã i trong nhã, mãi ãn khi h ã t s ã ch, b ãn c ãp khoãit chí, li ãn tróit h ãn l ã i b ã o:

- Nãý trũm sã! Tr ã c ãy màý ã th ã có tãi ãn ápb ãc ãn lãnh. Sau nãý, th ã nào? V ãn ch ãng ão t ã t ãy ph ã i khãng?

H ãn vãn xin:

- Nãý tãi ã tr ãng tay r ãi, xin cãc ông hãy m ã tróit cho tãi. T ã nãý v ã sau, tãi khãng ãám ã th ã hi ãp ãng ãi.

- B ãn tao khãng cho màý bài h ã c th ãi màý khãng bi ã t l ã .

V ãi th ã , h ãn b ã b ãn c ãp m ã ném xu ãng h ãm phãn. Tr ã c khi h ãn s ãp ch ã t, vô cũng h ãi h ãn nãi v ã ãng ãi nhã: “Th ã ãng ãy ta ch ã h ã làm ãi u ãi l ãi ãch cho ãi, cho ãn m ãi có qu ã báo ãy hãm nãý. Ta ãng ãn ki ãp sau làm ãi u ãi v ã c th ãi ãn có l ãi ãch cho m ãi ãng ãi”. Tr ãn tr ãi xong, h ãn trút h ãi th ã cu ãi cũng. ãn chũng ãnghe tin, vô cũng h ã ã. Cho ãn, b ãn c ãp có lũc c ãng làm v ã c ã t ã.

B ãn c ãp l ãn ãy trũng mãnh ãm, chũng c ãp r ã t ãi u ãi ãn c ã, chãu bãu; ãh ãng b ãn chũng phãn chia c ã c ã i c ãp ã c ã ãng r ã t cãng b ãng. Tên ã l ãi ãi tr ãi c ãng ã chia m ã t ph ãn. Cãn l ãi m ã t b ãy ph ã c v ãi l ã r ã t quãý, tuy mầu s ã c s ã c s ã , ãn khãng ãi l ãy, tên t ãng c ãp cho tên ãi tr ãi. Ch ãng bao lãu, ã ã ãm ra ch ã bán; khãng ãng ã , bán ã c ã giá tãi ãn r ã t cao. K ã ra, l ãn ãy ã ã ã c ã chia c ã c ã i c ã ãng r ã t ãi u.

---o0o---

Bài h ã c ã o lý

M ãi ãng ãi th ã ãng cho r ãng, k ã c ãp là tên ãi tãi ãn, áng ãhét, ã ác ãh ã t th ã gian; c ãng là k ã m ãi ãng ãi c ã m ã thũ ãh ã t. L ãi cãn có ãh ãng k ã gian th ãn, ác ã c, l ã ão, b ã t trung, b ã t hi ãu, b ã t ãng h ã, hay b ãn l ãu mãnh, xã h ãi ãn, buãn l ãu, bán mã tũy v.v...c ãng là ãh ãng k ã áng ãhét ãh ã t trẽn ãi; ãi ãi c ãng mũn ãi t b ãn chũng. ãh ãng ãn u b ãn ãng ãi ãy, ch ãng ãi l ãn ãhãu, tr ãi th ã l ãn ãhãu, c ãng làm h ã hẽ m ãi ãng ãi. Chũy ãn ãy nãi v ã tên ãhãu ã t ãhãn, b ã b ãn c ãp hãm h ãi, ã c m ãi ãng ãi cã ãng ãi. Tr ãi ãi ãnh mũôn v ã t, v ã t ãy tr ãi th ã v ã t ãiã, sãt h ãi l ãn ãhãu, cũng ãhãu ãi ãnh t ãn. ãy là báo ãng theo l ã tr ãi ch ãng? Hãy là chũng ãi ãnh có oãn khiẽn l ãn ãhãu? V ãn là ãhãn qu ã tũn hãn. M ãi ãng ãi ãu có ãh ãn ãt khãc ãhãu.

Kác có ngh a, ng i thì n d i trá; muôn v t c ng có tri t h l n nhau. Ai thì n, ai ác, chúng ta ph i bi t vì sao b gi t, vì sao b h i, th y rõ ng c nh th nào xác nh. Chúng ta không th nói vì c gì c ng theo ý tr i, tr i gi t ng i không có t i. Nh th có công b ng không? Chúng sinh t i quá kh vô th n nay, có oan khiên l n nhau, c ng có ân hu v i nhau. Oan khiên t c là gi t h i l n nhau; ân hu là giúp l n nhau, làm l i ích cho nhau. Ng i c ý gi t ng i, h s b báo thù gi t l i; ng i vô ý gi t c ng b báo thù. Chúng sinh cùng c ng nghi p, cùng ch u qu báo. Cá nhân mình t o nghi p thì riêng mình ch u qu báo, c mãi t o nghi p thì ph i ch u báo ng; t o nghi p không liên t c thì ch u báo ng gián o n; không t o nghi p thì thoát kh i báo ng. ây là l r t công b ng. Do ó, k c p tuy có ngh a, nh ng làm k c p thì ch u báo ng c a k c p; ngh a c c u ng i thì c thì n báo c u ng i. Chúng ta không th nói: “Ngh a c c u ng i s tiêu tr t i báo làm k c p”. M i t i ác là m t báo ng c a i u ác; m i vì c thì n là m t báo ng c a i u thì n, tuy t i không th tiêu tr c. Tr khi chúng ta n l c sám h i tu hành thì m i tiêu tr t i nghi p.

---o0o---

Chuyện 88 - Khỉ bắt chước người

L i d n: “Ng i ph i v n lên, n c thì ch y xu ng”. M i ng i u mong mu n danh v ng, a v càng cao càng hay; c a c i càng nhi u càng t t. Có ai thích làm ng i nghèo kh không? Ng i i ai c ng mu n c sung s ng, luôn chú tr ng n tài, s c, danh, th c, thù; cho nên h ch y theo tài s c chi m cho b ng c; gi ng nh mèo thích n th t m . Có ai ng n c mèo thích n th t m không? Thông th ng ai mà không thích tài s c? Tài s c, giàu sang làm cho m i ng i ngh tìm tr m m u nghìn k , d c h t tinh th n và s c l c tìm c u. Chúng ta có th th y tài s c lôi cu n m i ng i r t m nh. Khi m i ng i m vào tài s c, danh l i thì khó mà buông b c. T ó, t o ra ác nghi p, do m tài s c có nhi u ít mà t o t i nghi p có nhi u ít.

Ngày x a có m t con kh s ng trong r ng sâu, khi ói nó tha h hái trái cây n th a thích, khi m t nó n m ng trên cây, cu c s ng c a nó trôi qua bình yên vui v . Nh ng con ng i có tính k l “ ng quá mu n t nh, t nh quá mu n ng”. Con kh này c ng không ngo i l , nó mu n k t b n v i con ng i. M t hôm, nó ngh : “N u nh ta c s ng chung v i con ng i cao th ng thì hay bi t m y”. Vì th , tr c ây nó s ng trong r ng sâu, nay nó

d i n ngoài bìa r ng. B i vì, ngoài bìa r ng, nó d dàng ti p c n ch c a con ng i.

M i ng i ây, a s sinh s ng b ng ngh nông. Con kh nhìn k th y con ng i i b ng hai chân, nó c ng b t ch c i b ng hai chân; nó th y h c m li m c t c , nó c ng làm theo; nó th y ai ai c ng m c y ph c nó c ng m c theo. M i khi nó th y có ng i n thì r t vui m ng, nó ch y theo bên c nh làm theo hành ng c a ng i ó.

G n ó, có m t anh nông dân ang làm ru ng, nhìn th y con kh b t ch c ng i i ng và làm theo ng tác c a m i ng i, li n nói l m b m: “Con kh này, tr c ây trong r ng sâu; nay vì sao l i xu ng ng b ng? Ngày nay th gian có r t nhi u ng i ác c, không ng con kh này l i mu n làm ng i”. T ó, anh nông dân và con kh th ng g n g i nhau. M i khi, anh nông dân làm ru ng m t, lên b ng i ngh thì con kh c ng l ng l n ng i bên anh ta. Anh ta vu t ve thân thi n và nói v i nó: “Th gian này có r t nhi u ng i ác, nham hi m không có tâm a trong sáng, thu n khi t nh loài súc sinh; ta mu n k t b n v i ng i”. Con kh nghe anh ta nói, d ng nh nó hi u nên v y uôi vui m ng r i ra v .

M t hôm, nó th y anh nông dân gieo u xu ng t, nó c ng b t ch c h t u nh gieo bìa r ng. Nh ng nó s ý làm r i m t m t h t vì lo tìm h t u mà s u ang c m trong tay nó th tay ra r t xu ng t h t. Không ng nó tìm m t h t u không ra mà s u nó th ra trên t b chim m n h t. Cho nên, r t cu c kh v n kh , không th thông minh nh con ng i.

---o0o---

Bài h c o lý

Con ng i có giàu-nghèo, sang-hèn, khôn-ngu, hi n-d . Ng i nghèo cùng, ai mà không mu n mình giàu sang, tr phi k ngu si không có tài cán gì. Ai mà không mu n mình có trí tu , có tài n ng? Nh ng vì tài n ng có gì i h n, ành ph i th y ng i giàu sang mà t trách mình th p kém. Ng i có chí thì ngh : “Ng i kia c ng là ng i, ta c ng là n g i. Vì sao h làm c, ta làm không c? Ta ph i n l c v n lên”. C c d y: “Giàu to nh tr i, giàu nh nh c n ki m”. Chúng ta n l c bao nhiêu thì thành công b y nhiều.

Chúng ta h c làm ng i thì nh t nh làm ng i, h c làm th n thì t ng lai có th làm th n, h c làm ma thì t t nhiên t ng lai s làm ma, h c c b c thì s thành k nghi n c b c, h c làm k c p thì làm k c p, chúng ta h c ngh gì thì làm ngh ó; ây là i u t t nhiên. Nh th , chúng ta h c Ph t l nào t ng lai không thành Ph t? Có ng i mang danh h c Ph t ã lâu mà

thực hành theo ngoi o thì tưng lai thành tà ma ngoi o, vì c này chúng ta có thể biết trc. Tcng có câu: “Treo u dê, bán th t chó”, âu cng có.

Vinh hoa th gian ch hi n ra b ngoài, i u quan trng là chánh-tà trong tâm mình. Trong tâm nh th nào thì qu báo tưng lai nh th y. Vì th , c Ph t d y: “Trng d a c d a, trng u c u”. “Nhân không chân th t thì qu h d i”. Chúng ta trng nhân gì thì g t qu ó, s vì cr t công bng. Con kh mu n h c làm ng i; nh v y, có ph i con ng i h c theo thánh hi n? Hay là h c l a g t, tr m c p? Tưng lai mu n sinh v cõi tr i, hay a a ng c? M i ng i i u t ch n.

---o0o---

Chuyện 89 - Phúc họa do tâm

L i d n: Tc Ng có câu: “R u không say ng i, ng i t say”, “S c không mê ho c ng i, ng i mê s c”. Tham s c p, nghi n r u làm cho ng i ta iên o. Ng i không nghi n r u có kh n ng t làm ch mình, r u không làm say ng i, ng i t say r u; ng i th ys c p li n tham m, vì trong tâm háo s c. Ng i không háo s c thì s c làm sao mê ho c ng i c? Con ng i ch ng ph i Thánh hi n, ai mà không có tâm háo s c? Chánh-tà u do tâm t o. “Ng i bi t núi có c p mà v n b c xông vào”. Chúng ta bi t r u, s c p mê ho c ng i mà v n n ó lôi kéo; nh th , còn gì nói?

X a kia có m t ng i bán d a. Hàng ngày, h n gánh r t n ng i rao bán kh p hang cùng ngõ h m. M t hôm, h n gánh bán n thôn n , g p nh ng k r nh r i th y h n li n h i:

- Ngày anh bán d a! D a anh bán có ng t không?

Ng i bán d a áp:

- D , d a tôi bán r t ng t.

- Có trái nào h th i không?

- Nh t nh không có.

- Anh nói có th t không? Con ng i có ng i t t, ng i x u. Vì sao d a không có trái th i?

- Trong nghìn v n ng i m i ch n c vài ng i là Thánh hi n, d a c a tôi c ng ch n l a nh v y; cho nên, tuy t i u là trái ngon ng t.

- Th t không? Nh t nh không có trái nào h ph i không?

- úng v y!

- N u úng nh l i anh nói thì úng là m t k ngu xu n.

- Vì sao?

- Bởi vì nghìn v n trái d a ch ch n c m t vài t rái ng t; nh th , nh ng trái h th i ai mua cho h t?

- Trái d a nào ch a chín i cho nó chín, trái nào h thì b . Con ng i không ch u h c theo Thánh hi n thì không ph i là ng i.

- V y chúng tôi th nào?

- Các anh u h c Thánh hi n, nh ng không ai dám b o m mình làm úng.

Gã bán d a gánh i, v a i h n v a suy ngh : “Con ng i ch a ph i Thánh hi n, ai mà không có l i l m? Có ng i làm vi c ch m ch . Có ng i l i bi ng lao ng. Có ng i làm vi c r t có trách nhi m. Có ng i làm qua loa, s sài. Làm ng i có u i m, có khuy t i m, có thô, có t , gi ng nh bàn tay có ngón dài, ngón ng n. Th gian có ng i t t, có ng i x u, ai c ng có u i m và khuy t i m. B n cho ng i kia x u, nh ng ng i khác nói là ng i t t thì sao? B n cho ng i ó t t, nh ng ng i khác b o là ng i y x u, không th theo cách nhìn c a mình mà ánh giá t t c m i ng i”.

H n v a gánh d a i, v a miên man suy ngh . B ng nhiên, h n ch t th y bên ng có con chu t vàng chi u sáng l p lánh. H n cúi xu ng nh t lên, c n th n b vào trong b c. Khi h n nh t c con chu t vàng thì vui m ng khôn xi t. H n ngh : “T nay, ta không c n gánh d a i bán n a, có c s t i n v n l n nh th , ta tha h kinh doanh mua bán, nh m quày hàng bán lúa g o, hay m c a hàng t p hóa, t mình làm ch , r i thuê ng i làm nh ng vi c l t v t thay ta, cu c s ng sung s ng tho i mái bi t bao”.

H n c suy ngh mãi, càng ngh tâm h n càng bay b ng lằng lằng. B t ng khi n bên b sông, h n c i y ph c mu n l i qua sông, nên c n th n t con chu t vàng trên b thì vi c k l xu t hi n, con chu t vàng b ng bi n thành con r n. H n vô cùng kinh ng c, suy ngh : “Con chu t vàng b ng bi n thành r n c, cho dù r n c ta c ng không b , ta thà ch u nó c n ch t, v n ph i mang nó v nhà”. Khi h n ngh nh th , con r n l i bi n thành con chu t vàng.

---o0o---

Bài h c o lý

Vi c này, có hai ý ngh a:

M t: Do tham nên m i v a c con chu t vàng, vì sao bi n thành r n c? Chúng tôi e r ng là có o giác nh t th i, mong mu n có th bi n thành con chu t vàng; vì b chu t vàng không c nên ph i mang nó v nhà.

Hai: Nh *l*òng nh *â*n h *u*s *r* n c n ch t ng *i* khác; th *à* hi sinh thân mình, ch *không* mu *n* ng *i* khác b *th* ng nên em nó v . R *t* cu c, chính là tâm lý b *n* c t *o*án nh *é*!

Th *g*ian có r *t* nhi u ngo *i* *o* th *y* ch *â*n lý Ph *t* pháp nhi u nh *th* , l *i* ch *u* không n *i* gi *i* lu *t* Ph *t* giáo trời bu *c*, ành ph *i* ch *n* l *y* nh ng *i* u c *n* thi *t*, làm thành b *ngo*ài c *a* mình; ho *c* gi *t*u *o*, mong mu *n* c *th*í ch *c*úng d *ng*. Ho *c* t *x* ng Ph *t* này tái th *h* , B *-*tát kia tái sinh v.v...H *m* n danh ti ng c *a* Ph *t* giáo mà l *a* g *t* th *í* ch *c*úng d *ng*; vì c *n*ày *â*u c *ng* có. *â*y là hi *n* t *ng* th *i* m *t* pháp; hay là nghi p *ch* ng c *a* chúng sinh, th *t* tâm tu hành, hay gi *d* i l *a* g *t*, t *t* c *u* do tâm.

---o0o---

Chuyện 90 - Được rồi lại mất

L i d n: “M *i* cây m *i* hoa, m *i* nhà m *i* c *nh*, khó mà nói h *t* c”, “*ai* c *ng* có m *t* n *i* kh *ri*êng”. Hay nói cách khác “*ba* n m m *t* v *n* t *t* hay v *n* x *u* xoay v *n* nhau”, “*gi*ó n *c* theo s *đ*i chuy n”. “*K* n xin c *ng* mong *ba* n m g *p* v *n* t *t*”. Vì th *h* , con ng *i* “*c*ó lúc tr *ng* sáng, *c*ó lúc sao sáng”. *Ai* c *ng* ph *i* tr *i* qua m *t* giai *o* n kh *nh* c *n* l *c* ph *n* u v *n* lên. Khi c *h* i t *t* n, l *i* gi *ng* nh *sao* sáng x *t* qua; n *u* nh lúc ó, chúng ta không n *l* c ch *p* l *y* th *i* c *th*ì “*m* *i* n m hoa n *m* t l n, tu *i* xu *â*n trôi qua nhanh chóng”.

Ngày x *a* có m *t* ng *i* r *t* nghèo kh *h* , hàng ngày h *n* i xin n kh *p* u ng xó ch *m*à v *n* ch *u* c *nh* thi u tr *c* h *t* sau, t *m* l *ây* l *t* s *ng* qua ngày.

M *t* hôm, có ng *i* h *i* h *n*:

- Anh còn tr *h* , m *nh* kh *e*, vì sao không tìm vi *c* làm, l *i* ph *i* ch *p* nh n cu *c* s *ng* n xin nh *v* y?

H *n* áp:

- Vi *c* gì tôi c *ng* không bi *t* làm, ng *i* nào dám thuê tôi?

- N *u* nh anh không s *c* c kh *th*ì tôi s *t* tìm cho anh m *t* công vi *c*.

- Ch *c* n có vi *c* làm thì tôi s *l* làm h *t* s *c* mình không s *kh* nh *c*. Anh yên tâm, tôi nh *t* nh làm theo s *ch* d *n* c *a* anh.

Ch *ng* bao lâu, ng *i* này tìm *c* cho h *n* m *t* công vi *c* làm. Qu *nh*ien có *c* công vi *c*, h *n* làm r *t* t *t*. Công vi *c* hàng ngày c *a* h *n* là gánh rau t *th*ôn quê bán cho ng *i* trong thành ph *h* . M *c* dù công vi *c* c *nh* c,

những hình thức cụ thể của sự rớt thối nát nên không thể thay đổi; vì thế, những rớt thối nát của sự nghiệp. Có nghĩa là:

- Anh gánh rau mỗi ngày, và vì vậy mà mệt mỏi. Anh không thay đổi sao?

Hỏi đáp:

- Trả lời, tôi xin nói về sự rớt thối nát của sự nghiệp bệnh tật, bệnh tật. Hôm nay có việc làm của sự nghiệp, làm sao tôi thay đổi?

Con người, rớt thối nát của sự nghiệp nên đau khổ như thế. Ví dụ: “Biết thế vui” chính là ý này.

Một hôm, hàng gánh rau, giá cả phát hiện một túi vàng rớt ra; hàng vui mừng khôn xiết, vội vã ra xem và đếm bao nhiêu vàng. Trong lúc, hàng say sưa vàng, bỗng nghe tiếng chày chày la toáng lên:

- A! Đây là vàng của tao! Ngươi đâu, dám lấy trộm vàng của tao. Ngươi hãy đi theo tao nộp quan.

Hỏi đáp xin:

- Xin lỗi ông! Túi vàng này tôi lỡ mất nó đây, tôi không lấy trộm. Tôi trả lại cho ông, xin ông bỏ tôi đi.

Hỏi đáp thì, cụ thể xin mời các bạn vàng tha thứ. Sự việc xảy ra, chúng ta làm những gì mà suốt tin báo bắt nộp quan oan uổng và sự việc không thể nào rửa sạch đi danh rớt trộm. Khi sự nghiệp của con người thì mong manh quá!

---o0o---

Bài học lý

Mình nghĩ chúng ta vượt qua một thời gian khủng hoảng, những cơn sóng dữ dội, có lúc “hết nước, hết cá”. Những ngày chúng ta trải qua gian khổ của sự nghiệp sâu sắc và trở thành hàng, mất giá trị qua mấy ngày. Ai cũng nhìn thấy những cái này; cho nên, khi làm việc của chúng ta, hãy không thay đổi. Hãy nói cách khác, sự nghiệp của chúng ta trôi qua rất nhanh; một ngày như một giờ, một năm như vài ngày. Vì sao như thế?

Giống như những món ngon mà chúng ta ăn hàng ngày, nên không thể ngon mãi mãi. Như một món ngon, hàng ngày món ngon chỉ vài, ba lần thì sự nghiệp của chúng ta ngon tuy vậy và cụ thể như vậy. Có nghĩa là hàng ngày không làm việc gì, thân thể không hoạt động không ra

m hôi nên có n món gì c ng ch ng th y ngon. Ng i lao ng c c nh c, thân th v n ng su t ngày, m hôi ch y ra nên n món gì c ng th y ngon mi ng. Vì sao? B i vì th n kinh c a con ng i c n ph i ho t ng; n u không ho t ng thì nh tê c ng. Cho nên, ng i h ng ngày thích n ngon nh ng th n kinh không ho t ng thì ch ng bao gi c m th y c v ngon, g p món n d mà th n kinh ho t ng thì s c m th y ngon. Hàng ngày, chúng ta không lao ng chân tay và trí óc thì th n kinh c ng b t ng tê c ng, có n gì c ng không th y ngon. Thân th lao ng c ng r t c n u ng n c nhi u, b i d ng ch t và th n kinh c ng c n ho t ng thì chúng ta n món gì c ng u th y ngon.

Lý lu n này ch ng minh m t vì c “làm ng i có thân thì có kh ”. Thân th c n c m n, áo m c, ch , i l i và ph i lao ng, có lao ng chân tay và trí óc thì m i c m nh kh e, minh m n; b ng không s sinh nhi u b nh t t. Vì th , chúng ta c n ph i tr i qua nh ng ngày c c kh thì m i c h ng cu c s ng sung s ng, h nh phúc; b ng không thì ng mong mình c an vui. Ch ng ph i con ng i sinh ra là tr nghi p là gì? Không ph i ch u kh hay sao? “Con ng i s ng i m i vì c h t tám, chín vì c không nh ý”. Nh th ch ng minh i ng i vui ít kh nhi u. Chúng ta ph i làm th nào c an vui nhi u? Tr phi tu h c Ph t pháp, tiêu tr nghi p ch ng thì m i có c cu c s ng c u cánh an l c. B ng không thì c-m t, kh -vui mãi mãi xoay v n.

---o0o---

Chuyện 91 - Người không biết đủ thì khổ

L i d n: c Ph t d y: “Bi t th ng vui, ng i không bi t , dù thiên ng c ng th y kh ”. Vì th , b t lu n chúng ta ang h ng th cu c s ng giàu sang, n ngon m c p; hay s ng trong kh c c, n u ng m b c, m i n bi t thì an vui. K không bi t , cho dù giàu n t vách, a v danh v ng cao ng t, nh ng hàng ngày v n tìm m i cách tranh giành chi c gh , h th , u á l n nhau, kh não vô cùng.

Con ng i có giàu-sang, nghèo-hèn, khôn-d i, hi n-d . t có i núi ch p chùng, hay ng ru ng b ng ph ng ch ng bao gi gi ng nhau. “Làm ng i có lúc g p v n may, có lúc g p r i ro, chúng ta không th so bì ng i này v i ng i kia”. N u nh chúng ta “th y ng i tài c mu n mình b ng h ” thì càng so sánh càng m t. Nh th y ng i giàu sang li n sinh tâm ganh t ; ho c t ty là i u không nên. Ng i giàu sang th y ng i nghèo hèn thì kiêu ng o, t cao t i; ho c ng i nghèo th y ng i giàu sang thì t ty, ganh

t u không úng. Chuy n úng sai c ng là nguyên nhân tranh cãi, t t nhiên kh ão s n.

Ngày x a có m t nông dân, gia ình h n tuy không có c a n c a , nh ng cu c s ng c ng t m . H n tuy không có nhà cao c a r ng, nguy nga tráng l , nh ng c ng có nhà ngói t ng vôi, r ng rãi thoáng mát cho m t gia ình m i m y con ng i sinh ho t tho i mái; m c dù, h n không c n ngon, m c p, nh ng cu c s ng luôn y no m. Gia ình h n trôi qua nh ng ngày tháng h nh phúc n s nh th .

M t hôm, h n n nhà tr ng gi có vi c. H n th y nhà ông ta có r t nhi u vàng b c, c a c i, n toàn nh ng món s n hào h i v , nhà l u cao r ng, nguy nga, y ti n nghi sang tr ng. Sau khi tr v nhà, h n nh l i nhà ông tr ng gi giàu sang nh th nên âm ra bu n chán, than th ; n c ng không ngon, ng không yên gi c, th ng nói l m b m: “Chao ôi! Vì sao tài s n c a ta không b ng tr ng gi ? Nhà c a ta không sang tr ng b ng nhà ông ta?”. Sau ó, h n ng i th th n nh ng i th t tình.

V h n th y tình c nh nh v y, li n an i:

- Chàng i! Hãy b ng lòng s ng v i hi n t i, tài s n c a chúng ta không nhi u b ng nhà tr ng gi , nh ng c ng chi tiêu cho cu c s ng hàng ngày. Ti n nghi trong nhà chúng ta tuy không c t, sang tr ng nh nhà ông ta, nh ng âu thi u v t gì. Chàng còn m c gì n a mà không hài lòng?

H n tr n m t n t:

- Nàng là ph n àn bà bi t gì mà nói. Làm ng i ph i tranh tài, Ph t ph i tranh l h ng. Tr ng gi là ng i, ta c ng là ng i, vì sao ta không b ng ông ta?

- Chàng i! Tr ng gi là ng i, chúng ta c ng là ng i, nh ng con ng i có s giàu-sang, nghèo-hèn, v n m ng có t t-x u sai khác. B i vì, có ng i i tr c làm nghi p thi n nên i nay c h ng phúc báo. Có ng i i tr c gây nghi p ác nên i nay ch u kh báo. Có ng i thông minh, trí tu , làm vi c có o c, có l ng tâm. Có k ngu si, b t tài ch làm h i ng i, l i mình, nh ng vi c h làm u trái v i l ng tâm, ánh m t nhân cách. Thì làm sao có chuy n giàu-sang gì ng nhau?

- Ý nàng nói ta là k b i ho i o c ph i không?

- Thi p không dám nói nh th , chúng ta làm úng, ít t o nghi p ác là c r i.

- Nàng hi u c bao nhiêu? L nào ta không bi t o lý này? Con ng i s ng i là ph i tranh tài n ng, không tranh nhau thì s ng có ý ngh a gì?

- Ý chàng nói là...

- Tài s n c a chúng ta không b ng ng i khác, l i có ích gì?

- Tài s n c a chúng ta tuy không b ng tr ng gi , nh ng chi tiêu sinh ho t cho c nhà. Chàng mu n x trí nó th nào?

- Ta đã nhìn em hát các bài ném xuống biển, không còn các bài không còn đâu khi so sánh họ thua vị trí người kia.

Úng là hình lý sự quật mồi, thế gian này có những kẻ khùng, cũng lý sự ngu si như họ. Mặc dù vị họ khuyên can họ thì họ, những họ vẫn không nghe, ngang nhiên em hát các bài ném xuống biển.

---o0o---

Bài học lý

Các vị ơi! Con người có khôn-dại, hiền-dại, tốt người hay bất tốt và cách nhìn họ thế gian đâu không gì nhau. Người có chính nhân quân tử và kẻ gian tà; hiền hay bất có cao-thấp. Có người nhìn xa trông rộng và tốt người lại; có kẻ chỉ thấy lợi ngay trước mắt; có người chánh tri, chánh kiến; có kẻ tà tri, tà kiến; công có công lý; nghề có nghề chính đáng. Người sống ngay thẳng có lý lẽ đúng; kẻ tà thẳng lý lẽ cong queo. Người chánh hay tà mới có thể yên ổn trên con người nhân sinh này? Quan trọng nhất là tốt người hay kẻ người hay vị họ lên hay bại; làm người hay làm quỷ; sống vĩnh sinh hay bại làm súc sinh; lên thiên người hay xuống địa ngục, do lý trí của chúng ta mà chọn lựa.

Con người tranh tài rất quan trọng phải không? Là tự mình tranh đấu vươn lên là người tốt hay; hay vì quyền gia, vì xã hội mà tranh tài cũng cần như vậy; hoặc vì nhân cách, hoặc vì mình mà tranh tài, lợi càng quan trọng; hoặc vì sinh tử trong tốt người lại, hay vì chúng sinh mà phải tranh tài thì càng tốt. Những người có người vì những danh lợi gì đó, hay vì chút sủng mà tranh đấu thì họ tinh thần và sức lực tranh nhau; thật là oan uổng. Có người vì so sánh tài sản của người khác, tranh nhau vì thế lợi mà tranh đấu; càng tranh giành thì càng đau khổ. Bởi nói họ là người thông minh hay là kẻ ngu si?

---o0o---

Chuyện 92 - Đem tài sản đổi lấy kẹo

Lời dẫn: Mọi người chúng ta đều có thói quen ham cá nhân. Vì thế, tôi đã có câu nói: “Ham cái nhân, bỏ cái lợi”. Vì sao nói ham cái nhân, bỏ cái lợi? Chúng tôi nói ví dụ như chúng ta có vị khách mua những người khác, trước khi bàn công việc, chúng ta phải biếu quà; họ nhận quà của chúng ta mà không cần gì để trả lại yêu cầu của chúng ta; nếu không thì vị khách đó không bàn công việc.

Chúng ta làm vì c giúp cho ng i khác, ít nh t c ng m t ch u nh u; ho c nh n m t phong bì; n u không thì khó mà c to i n guy n. N u chúng ta bàn chuy n buôn bán làm n, tr c ph i m i i nhà hàng thì bàn chuy n kinh doanh m i thành công; cho n t ch c m ti c sinh nh t, c i g , ma chay, chúc th u ph i m i dùng c m tr c r i m i m i sau. M t b a n, b t lu n ph i tr giá bao nhiêu c ng ph i n. B i vì, thông th ng ã hình thành thói quen nh th , nên lãng phí r t nhi u.

T c Ng có câu: “Mu n b t tr m gà, ph i m t m t n m lúa”. K mu n b t tr m chó ng i ta nuôi, tr c không ánh chó làm sao b t tr m c? K mu n tham ô, tr c tiên c ng ph i chi cho ng i khác m t ít thì vì c tham ô m i suôn s . K mu n l a o l y c a ng i khác, tr c tiên c ng ph i chi ra m t ít ti n d h thì l a o m i thành công. Vì th , ham cái nh , b cái l n th gian r t nhi u, k ra không h t.

Ngày x a có m t ph n vì ch y gi c nên r i b quê nhà; nàng d t theo a con trai và mang m t b c ng r t nhi u c a c i, nàng d nh i th ng n n i yên n sinh s ng. Hai m con i su t hai ngày, hai êm, thân th rã r i, nên ph i ngh ng i. H i n ng i ngh bên g c cây, nàng l i bu n ng nên d n chú bé:

- Trong b c này ng tài s n c a chúng ta, lúc m ng ; n u có ai mu n l y b c này thì con li n kêu m d y nhé! Tuy t i con không c a cho ai b c này!

Chú bé áp:

- M i! Con bi t r i!

D n con xong, nàng d a vào g c cây ng say. Lúc ó, có m t tên tr m nhìn th y ng i m ã ng say, d ng nh không hay bi t gì li n ng n h i:

- Này chú bé! Trong b c ng gì th ?

Chú bé tr l i:

- D , b c ng c a c i ó!

- Chú bé i! C a c i âu có ích gì, anh có r t nhi u k o nè, em n th ngon không?

H n l i gi k o tr c m t chú bé gi trò d d :

- K o nè! Em thích không?

- D , em r t thích!

- Th thì anh a cho em k o i b c này cho anh có c không?

- D c!

Th là b c c a c i b tên tr m chôm l y i.

Ng i m th c d y không th y b c , li n h i:

- Này con! B c âu r i?

Chú bé áp:

- Con cho chú kia mang i r i.

- Tại sao con cho chú ó mang i? Không phải m ã d n con r i, n u có ai mu n l y b c này thì con li n kêu m d y?

- M i! T i chú ó cho con r t nhi u k o ây nè!

- Con i! Có nhi u k o i n a c ng ch ng áng giá bao nhiêu, tài s n trong b c ó tr giá r t nhi u.

- Th nào là tr giá r t nhi u h m ?

Chú bé ch ng hi u gì c , ng i m có gì i thích cho nó c ng ch ng có ích gì; v l i tài s n c ng b tên tr m mang i r i, có ánh m ng chú c ng ch vô ích, nằng ch t than trách mình.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Con ng i th ng v p ph i ham cái nh , b cái l n. Có ng i vì n m ng ti n mà cãi nhau m t tía ta i, ánh m t tình b n, m t i khách hàng b t n th tr t l n, trái v i o c, trái l ng tâm mình, ch vì ti n mà ánh m t t t c . L i còn t o t i nghi p, trong t ng lai nhi u i nhi u ki p ph i n tr , c ng k t thù oán r t nhi u, báo thù l n nhau, mãi mãi không hóa gi i c. Chúng ta ngh th xem chút l i tr c m t quan tr ng? Hay là o c, nhân cách quan tr ng?

Ngo i o vì tranh giành tín mà em tam giáo⁵ và danh t ng giáo⁶ g p l i s a i thành nh ng danh t tà thuy t, tin n, d a d m, l a o. B n chúng vì tham l i tr c m t nh t th i mà h i tu m ng c a mình và t t c chúng sinh. E r ng nhi u i nhi u ki p t i l i vô biên. B n chúng ch sung s ng nh t th i tr c m t mà muôn ki p a vào ng tà. Chúng ta th ngh xem, h thông minh hay là ngu si? Là c hay m t? Nh chú bé trong câu chuy n ch vì ham m y viên k o mà ánh m t c a c i giá tr r t nhi u. Câu chuy n này áng làm bài h c cho chúng ta.

---o0o---

Chuyện 93 - Gây họa cho người

L i d n: i, có ng i gây h a cho i. Có ng i phúc cho i. Có ng i l i tình th ng kh p nhân gian, c ng có ng i l i c m thù cho m i ng i. Chúng ta nên l i trí tu , l i c a c i, l i nhân ngh a, l i danh ti ng, l i chân lí cho cu c i. Nh ng c ng có k l i s tàn b o, l i n n n, l i ti ng x u, l i tà thuy t cho nhân gian. Cho nên

...i có chuy n sang-hèn, giàu-nghèo, trên tr i có hai m i tám t ng, a ng c có vô l ng a ng c; cho n chúng sinh d i bi n, t li n và trong h không, m i loài u có ph c, t i sai khác.

Ng i có tâm a t t, n âu c ng tìm cách giúp m i ng i, cho nên h l i lòng yêu th ng, ph c c, trí tu cho cu c i. K có tâm a x u i n ch nào c ng bóc l t ng i khác, l i tai h a, h n thù và ti ng x u nhân gian. Tuy h có th tr n thoát pháp lu t, tr n tránh s khi n trách c a m i ng i, nh ng không thoát c báo ng nhân qu , nhân nh v y thì ph i ch u qu nh th . ây chính là chân lý trong v tr r t công b ng và r t th c t .

Ngày x a có m t ph n r t nhi u chuy n, su t ngày th i lông bông bên ngoài nói nh ng chuy n t t-x u. Th không nói chuy n th -phi c a ng i thì khen-chê ng i này t t, ng i kia x u; th em i u t t-x u c a mình phê phán chuy n úng sai c a ng i khác.

M t hôm, th g p m t cô gái tr p. Th b o:

- Này em! Em r t xinh p ta gi i thi u cho cô m t chàng trai khôi ngô tu n tú, b o m em r t hài lòng. Em ng ý không? Chàng trai này v a p trai, v a có h c v n, hi u bi t, l i giàu sang, có a v . Em k t hôn v i anh ta qu th t là m t ôi trai tài gái s c, h nh phúc không gì b ng.

Cô gái v n không quen bi t gì th . B ng nhiên, nghe th nói làm mai m i, e th n không dám nghe nên i luôn. Th t c gi n cảm ràm: “Cô này không bi t i u, mai này nh ta làm mai, ta không ng ý âu nhé!”. Cô gái nghe th nói b y b r t b c mình. Th t là, l i nói làm cho ng i khác b c t c ch là vô ngh a.

M t l n, có ng i hàng xóm m t, th giúp h t lòng, ch d y con cái c a ng i m t: “Này các con! M c a các con m t r i mà các con không ch u khóc lóc gì h t, càng khóc l n ti ng thì càng t t, m i bày t t m lòng hi u th o i v i m . N u không m i ng i s phê bình mà m c a các con c ng không c siêu th ng. Các con ph i t nhi u vàng mã m các con xu ng âm ph có mà xài; l i còn t c nhà gi y, xe h i gi y và các d ng c gi cho m . B ng không, m các con s quanh qu n ây. Các con có mu n m làm k n xin, hay làm cô h n, ma qu không? L n h t c r i mà không bi t gì”.

Th ch bày cho m i ng i, n u b o h c m t th c ng không úng, t c gi n c ng không c, làm theo th b o c ng không n, không làm theo c ng khó x ; th t là làm khó hai bên. Th i n âu c ng ch gây phi n ph c cho m i ng i.

Hàng ngày, th s ng không có n n p; su t ngày, th lông bông ngoài ng, th ng th ng n n a êm m i v nhà. M t hôm, th n m ng tr a bên cây c th . Lúc v a th c gi c, th ch t nhìn th y m t con g u en ch y n, th

ch y tr n không k p nên ành ôm ch t thân cây, con g u v th . Vì th ôm ch t thân cây nên con g u dùng h t s c kéo th ; không ng , vu t c a nó c m sâu vào v cây rút không ra c. Th l p t c è lên con g u, nó nh t th i không c ng c. Khi ó, có m t thanh niên i ngang qua. Th li n l n tí ng b o:

- Này chú em i! Hãy giúp dùm ch v i, ch c n chú em gi t ch t con g u này thì nó thu c v chú.

Chàng trai h i:

- Tôi giúp ch nh th nào?

- Ch c n chú è ch t bàn tay con g u, ch c m dao gi t ch t nó là xong!

- D c!

Chàng trai è tay con g u cho th ; nh ng th b i m t không quay l i chàng trai ch u tr n, è g u c ng trong tình c nh nguy hi m. Th t là, l c i trên l ng c p khó mà xu ng c, chàng trai không bi t làm th nào cho toàn thân m ng.

---o0o---

Bài h c o lý

Th gian có r t nhi u tà thuy t, nói ra nh ng i u đ ng nh là úng mà lý thì không phù h p. H d a vào tr i, th n nói, n u nh m i ng i bác b c ng không c mà không bác b c ng không úng. H phao tin n nh m r t nhi u, nói là Ng c Hoàng th ng nói ra, hay Ph t kia d y, rõ ràng là không h p lí. Chúng ta bác b c không? D n n m i ng i t c gi n, bác b c không? N u l i làm cho m i ng i tin theo tà ki n iên o, c ng làm cho b n gian tà th c hi n ý l a o, không xi n đ ng chính pháp c. Th t là ng i t t khó làm mà h a cho ng i thì d .

---o0o---

Chuyện 94 - Hiểu lầm ý người khác

L i d n: *Ng i thông minh d dàng hi u rõ ý c a i ph ng th hi n qua t ng c ch a tay, c t chân, cho n nhúu mày, nh n m t. K ngu si ch ng nh ng nói ra r t nhi u l n h không hi u mà còn hi u l m ý c a i ph ng. Nh ng chuy n bi hài này r t nhi u, l i còn làm m t c h i r t nhi u vi c l n; th m b m t thân m ng quý báu.*

Thu x a có m t chàng trai lãng t s ng phóng túng, gã yêu m t ph n ã có ch ng r t xinh p; c hai ng i th ng lén lút h n hò nhau. Có nh ng lúc, ch ng c a v ng nhà thì h tha h bên nhau su t ngày, trút n i ni m nh nhưng không bao gi c n.

M t hôm, gã h i:

- Này em yêu! Em có th t lòng yêu anh không?

ng o áp:

- T t nhiên là em yêu anh th t lòng, n u không thì em d i ch ng lén lút h n hò cùng anh làm gì?

- V y t i sao em không ly hôn v i ch ng cùng anh xây d ng h nh phúc.

- V ch ng em ang s ng hòa thu n, anh y không ph m l i gì, làm sao em ly hôn c?

- Em nói nh th , chúng ta mãi mãi không th chính th c k t hôn c ph i không?

- V y anh có cách gì không?

Lúc h ang tâm s , b ng bên ngoài ng i ch ng v gõ c a kêu:

- Em i! Anh v r i, hãy m c a nhanh lên!

nghe ti ng ch ng g i, h t ho ng b o:

- D , anh i em tí, em ra m c a li n.

nói nh v i tình nhân.

- Nguy to r i! Ch ng em v t i, anh ph i i ra mau lên. Ch ng em bên ngoài ã bi t chuy n tình c a chúng ta, n u anh y vào nh t nh s gi t ch t anh. D i nhà b p nhà em có ma -ni (ng c ng ng m) anh ch u khó chui xu ng ó tr n nhé. Nhanh lên, em ra m c a.

Trong lúc h t ho ng, h n hi u l m ý c a là i tìm viên ng c ma -ni thì m i i ra c, nên h n t i lui trong nhà b p tìm châu ma -ni. Lúc này, ch ng c a

ã vào nhà, nhìn th y gã li n n i iên lên xông n ch ng h i ph i trái, c m dao âm gã ch t t i tr n. Trong c n h p h i, gã v n còn luy n ti c th u thào nói: “Th t áng ti c! Ta ch a tìm c viên châu ma -ni”.

Do ó, h n ôm h n t giã cõi i. Th t úng nh C c d y: “Nguy n ch t làm hoa m u n, làm ma v n còn phóng túng”.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Con ng i i s ng phóng túng, n khi làm ma v n s ng phóng túng ph i không? Chúng tôi e r ng, i v i h ki m c m t b a n c ng r t khó kh n, ói v n ói mà không ch t. Qu s ng không th s ng g i là ng qu , nó có th s ng phóng túng nh i không? K

s ng phóng túng, ch t b t c kì t ; ho c có r t nhi u gia ình s ng xào xáo, th ng nhi u, h n c ng nhi u. Oán h n và t c gi n là t i nhân h m l a a ng c. Ai c ng s b l a d thiêu t mà v n thích s ng phóng túng ph i không?

L i nói k s ng phóng túng th ng luôn n m n p lo s , s ng i phát hi n, c ng là khi làm súc sinh s ng i gi t h . Chúng tôi nói theo th gian, khi l a d c t cháy tâm h thì tinh th n không c yên n; gi ng nh si mê, say x n. Cho dù tinh th n h có yên n trong ch c lát, nh ng c ng là l i b t c p h i. Chúng ta th h i k s ng phóng túng có an l c không?

Câu chuy n này gi i thích muôn s muôn v t th gian, sát na sinh di t kh , không, vô th ng, vô ngã. N u nh chúng ta giác ng c s sinh di t c a m i s v t thì trong tâm thanh t nh th y c pháp không sinh, không di t, thoát kh i sinh t ; l i ngay trong cu c s ng th ng c an l c, không còn b l a d c thiêu t, i s ng m i có ý ngh a, có m c ích. B ng không thì su t i c mãi tính toán tranh giành, b n m d c sai khi n không d ng, v n luôn m t mình t o nghi p. Sau khi ch t, b a vào ba ng ác, không bi t tr i qua tr m nghìn ki p có tr l i thân ng i c không, u do m t ni m sai l m mà a n. c Ph t d y: “M t ni m giác t c là Ph t, m t ni m mê là chúng sinh”. L nào chúng ta vì m t ni m sai l m mà d n n sinh t kh não vô cùng t n?

---oOo---

Chuyện 95 - Giết oan bạn đời

L i d n: Th ng và ghét i cách nhau th t mong manh, ch ng ph i ng i th gian th ng t c là ghét, ghét t c là th ng; th ng -ghét luôn xoay v n không d ng. Chúng tôi nói ngh a r ng là luân h i sinh t . T t c chúng sinh b luân h i sinh t , ph n ông u do th ng-ghét mà ra, t o nghi p thì n-ác mà ch u qu báo thì n-ác; ng th i báo thù l n nhau, òi n v n n , cho nên m i có luân h i. Kh báo vô cùng c ng là th ng -ghét a n.

Ngày x a có m t ôi chim b câu r t th ng yêu nhau, cùng s ng chung nhau trên cành cây c th xanh t i. Hàng ngày, chúng nó bay i tìm th c n, t i v cùng ng chung, nh bóng không r i hình, th ng yêu chân thành. Vào bu i chi u, chúng nó th ng u trên mái nhà, ánh n ng hoàng hôn chi u lên b lông chúng nó chi u sáng l p lánh p vô cùng.

Hai con chim s ng v i nhau r t vui v , tho i mái, h nh phúc; có lúc chúng nó th hi n tình c m ra ngoài. Khi u trên cành cây, chim tr ng th ng u

sát vào chim mái âu yếm rả lông. Có nh ng ng i nhìn th y nh v y, u tr m tr khen ng i nói: “Chim b câu là loài gia c m mà chú ng nó còn bi t th ng yêu nhau. Con ng i là t i linh trong muôn v t, vì sao ch bi t l i cá nhân mình mà tranh giành, gi t h i l n nhau, không bi t th ng yêu, giúp l n nhau cu c s ng c an vui?” Th gian này có m y ng i yêu nhau trong sáng và chân th t? Tình yêu th gian th ng x y ra “yêu quá sinh h n”, “t c n c v b”, “vui quá sinh bu n”. ôi chim b câu c ng không ngo i l .

Mùa hè n m ó, n mùa lúa chín vàng r c. Trong lúc, nh ng ng i nông dân b n r n thu ho ch mùa màng. ôi chim b câu c ng v t v i tha t ng gié lúa sót l i trên ru ng em v t , chu n b l ng th c cho mùa ông không còn lo hàng ngày i tìm th c n. C hai con u n l c làm vi c, ch vài ngày t c a chúng y p l ng th c.

M t hôm, c hai con u bay ra ngoài, b ng chim mái m t mình bay v , c n th n xem lúa trong . Vài ngày sau, vì th i ti t nóng b c làm cho lúa trong khô héo x p ít l i. Chim tr ng th y nh v y sinh nghi ng , cho r ng chim mái n lén; ho c tha i ch khác. Vì th , chim tr ng càng ngh càng t c gi n, li n nói v i chim mái:

- Chúng ta c c kh cùng i nh t lúa tha v , cô l i lén tha i âu?

Chim mái áp:

- Chàng nói gì k v y? Thi p không có.

- Không có, vì sao lúa còn ít nh th ? L nào ta tha i n i khác? Cô th ng bay v m t mình làm gì?

- Vì thi p không yên tâm lúa trong nên bay v xem th .

- Cô nói d i! Rõ ràng cô lén tha lúa i n i khác.

- T i sao chàng l i nói oan cho thi p nh v y? Thi p l i cho r ng chàng lén tha lúa i thì úng h n.

Do ó, hai con cãi nhau chí chóc. Chim tr ng n i iên ra s c m r t m nh, chim mái ch t ngay l p t c. Chim mái ch t r i, nó còn nói: “Th t áng ki p! Mà y dám ph n b i l i tao”.

Vài ngày sau, th i ti t chuy n mùa, tr i l nh và m a liên t c. Lúa trong l i t i, phình to tr l i, lúa v n nhi u nh tr c ây. Chim tr ng th y s vì c nh v y, nó vô cùng h i h n nói: “Ta ã nghi oan cho nàng. Hóa ra, gié lúa b tr i nóng khô héo gi m ít l i, ta không ch u xem xét k , ta l i gi t ch t nàng. T i ta áng ch t! Ta th t áng ch t”. Chim tr ng quá au bu n nên nó ch t theo chim mái.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Con ng i th ng là “vui quá sinh bu n”. Tình yêu c ng th ng bi n thành thù h n. Cu c s ng luôn i ôi hai m t: úng -sai, kh -vui, th ng-ghét, yêu-h n, v n t t-v n x u, thành công-th t b i, giàu sang-nghèo hèn u luôn xoay v n con ng i. Vì sao nh th ? L nào “t o hóa trêu ng i”. Ông tr i không ban cho con ng i h nh phúc, an vui mà c ý làm cho h n m mùi au kh ch ng?

Con ng i c h nh phúc là có c m n, áo m c, nhà yên n. Nh ng khi n ngon, m c p h l i thích s ng ua òi phung phí, quên i lúc c c kh . Có ng i còn t o các ác nghi p nh gi t ng i c p c a, m i dâm, r u chè be bét, c b c. C c d y: “Con ng i khi no m, l i ngh n chuy n sinh ho t tình d c. Nghèo ói sinh tâm tham”. ây là c n tính th p hèn c a con ng i, cho nên b tr i ph t.

K th t, nhân qu tu n hoàn, xoay chuy n nghi p thì n-ác t i quá kh , nhi u i nhi u ki p n nay vô l ng vô biên. N u nh chúng ta tinh ti n sám h i, phát thi n tâm, c ng có liên quan phúc nghi p i quá kh . S ng phung phí, sát sinh, tr m c p, cúng t c ng có liên quan ác nghi p t quá kh a n; cho nên có báo ng i nay; th ng -ghét, yêu-h n c ng l i nh v y. Cho nên, lúc nào chúng ta c ng kh i thi n tâm thì c ph c báo vô l ng tu t p thì sinh tâm t bi, phát kh i trí tu thì ph c báo t ng lai nhi u i nhi u ki p h ng mãi không h t.

---o0o---

Chuyện 96 - Móc mắt khỏi làm việc

L i d n: ôi m t là ánh sáng, là t ng lai c a con ng i; n u nh b mù thì t ng lai nh không có. Th gi i này không có ánh sáng thì m i sinh ho t chìm trong bóng t i, s ng au kh chi b ng ch t s ng h n. Thiên ng là n i i bi u ánh sáng và h nh phúc; a ng c là n i t m t i và au kh . Ng i b mù thì cu c s ng c a h nh trong a ng c t m t i ph i không? N u nh nh ng ng i mù cùng s ng chung nhau thì h ch có cam chu s ph n b t h nh. Nh ng có nh ng ng i m t sáng vì sao l i i móc m t? Vì h mu n thoát kh i kh sai ph c d ch. Nh ng s c c kh ph c d ch n lúc s h t h n, còn m t b mù thì chu c nh mù t i su t cu c i. V y mà, th gian l i có nh ng k ngu si nh th .

Ngày x a có m t nhà vua vì mu n tr ng bày ti n nghi trong cung cho hoành tráng xinh p; cho nên ra l nh r t nhi u th m c n i ti ng trong n c vào cung óng, ch m kh c nh ng dùng. dùng ti n nghi c a nhà vua ph i

khác xa dân chúng, chúng ta nên nghĩ, chúng ta khéo và đẹp mà còn phải làm cho nhanh nên bắt mình nghĩ làm vì sức ngày và rớt các kh. Có lúc, còn bỏ quan viên quần lý mình nghĩ, ánh p. Ai này u than th suốt ngày, chúng ta không dám nghĩ.

Một hôm, có một người thông minh, nghĩ tới chuyện chúng ta không chịu làm vì c. Quan quần lý hỏi:

- Này tên kia! Vì sao mày không chịu làm vì c?

Anh ta đáp:

- Bẩm quan! Một con bé, nhìn không thấy gì.

Do anh ta nghĩ về rớt gì nên quan không có nghĩ gì. Quan nêu nhà vua, anh ta bắt mù không làm vì c. Vua liền hỏi anh ta nghĩ. Chúng ta nghĩ tới mình cho làm như vậy khi làm vì c các kh, nên mình nghĩ cùng nhau gì mù. Chúng ta bỏ quan quần lý phát hiện, bắt phạt các ám.

Trong đó, có một người ra ý kiến:

- Chúng ta muốn thoát khỏi làm vì c các kh này, chỉ còn cách hay nhất là làm người bắt mù thôi.

Một người u nghĩ nói theo:

- Ý kiến rất hay! Chúng ta bắt mù các kh thôi, chúng ta vẫn tốt hơn làm vì c các kh.

Cho nên, mình nghĩ u tốt hơn mình làm cho bắt mù. Mình dù hay khi bắt sai, chúng ta thì mình thì coi như chết.

---o0o---

Bài học lý

Các vị ơi! Có nghĩ vì trốn làm vì c khi mình các kh nên là a o, phải bắt b x. Có khi vì lợi ích cá nhân mà tham ô là o chỉ mình o tài sản cá nhân khác. Có khi dùng nhu cầu tinh thần trốn tránh p v.v... khi lao động kh. Chúng ta nghĩ lại về mình để bắt b hay ho trong các lát. Các dụ: “Là bắt mình phen thành mình nghìn, quay u lại ã trốn tu r i”. Chúng ta nói xa một chút, nhu cầu nghĩ nghĩ u khi p trong trốn lại s làm thân trâu, nghĩ trốn cho mình nghĩ. Đây là hámc ar nên phải chịu phạt không?

Một người thông minh phải biết em tài trí của mình ra trốn nghĩ p, làm vì c khi mình chánh áng, không s thì u th n. Chúng ta có các ch p li d ng s thông minh của mình làm vì c phạm pháp, trốn trốn thoát k h pháp luật. Có khi li d ng chút thông minh của mình mà làm chuyện bóc lột mình nghĩ; thì mình tranh giành của xé nhau, dùng trốn tinh thần nghĩ. Có khi tha giác b m ng. Có nghĩ làm tay sai cho gì c. Có nghĩ

buôn bán ma túy, v khí. Nh ng vì c h làm u là m t v n b n l i. K th t, h t ánh m t nhân cách và o c, h y di t t ng lai c a mình. V sau, ph i ch u qu báo au kh . Chúng ta ngh th xem, h là ng i thông minh, hay là k ngu si?

Con ng i quý có o c, có l ng tâm, có lí trí, có t m nhìn ra trông r ng. N u vì l i ích tr c m t mà chúng ta làm trái o c, l ng tâm; b t ch p t ng lai ch u sinh t và au kh thì khác gì nh ng ng i t móc m t mình. K không có o c, l ng tâm làm vì c thì làm càn, không bi t úng-sai, không bi t th t-gi , chánh-tà, ph i-trái, thi n-ác; h cho r ng có ti n là có t t c . Nh ng k này khác nào nh ng ng i mù trong câu chuy n? Ng i có trí tu bi t nhân qu , làm vì c suy ngh tr c sau, l i mình l i ng i; l i tính chuy n t ng lai nhi u i nhi u kì p, m i g i là ng i m t sáng. Có ng i ch vì danh l i, b t ch p th o n, ch vì mu n l i cho b n thân, không m x a n s s ng còn, au kh và l i ích c a ng i khác; ó là ng i mù-t h y ti n c a mình và c p i s l i ích c a ng i khác. Ph t pháp là m t c a tr i, ng i; m i ng i mu n tìm t ng lai c a mình hãy nghiên c u Ph t pháp.

---o0o---

Chuyện 97 - Hai bạn

L i d n: Ích k l i mình là c tính c a con ng i. C c d y: “Ng i không vì ng i, tr i tru t di t”. Nh ng có lúc t h i chính mình, ho c g p tai n n thì kéo ng i khác cùng ch u h i v i mình. Vì c có l i giành riêng mình, mu n riêng mình c l i ích; vì c có h i mu n b n bè cùng ch u chung. ây là c n tính th p hèn c a con ng i, hay là tâm ganh t ?

Ngày x a có hai ng i ng i b n r t thân nhau, m t ng i h c ngh th vàng, m t ng i r t giàu có. C hai cùng thích i du l ch, h th ng h n hò cùng nhau i d o ng m c nh non xanh n c bi c. M t hôm, h i d o trong r ng sâu, quên m t tr i ã v t i, nên ành ngh qua êm bên g c cây. Sáng hôm sau, h i xu ng núi, v a ng m c nh ng b ng lúa xanh m n m n th ng cánh cò bay, v a th ng th c h ng th m hoa c d i bên ng. Trong lúc h say s a ng m c nh thiên nhiên; b t ng , không bi t t âu m t tên c p ch y n, bình th ng ng i b n giàu có r t cam m, nh ng khi g p tên c p h n r t nhút nhát. Lúc tên c p b t h n thì ng i b n th vàng l n núp trong lùm cây. Tên c p rút con dao ra, h n run r y nói:

- Th a i ca! Em ch có chi c áo này thôi, không còn v t gì khác.

Tên c p quát:

- a ra mau lên!

Trong chi c áo b c m t cây vàng, h n h i tên c p:

- Em a i ca cây vàng, i ca tr l i cho em chi c áo c không?

- Vàng âu?

- D , vàng trong chi c áo.

- Tao không bi t vàng th t hay gi , làm sao tin mà c?

- D vàng th t tr m ph n tr m, i ca không tin thì có tên th vàng núp trong lùm cây kia, h i nó thì bi t.

Tên c p không ý có ng i b n th vàng, nghe h n nói li n b c vào lùm cây l y h t tài s n c a ng i b n này r i i. Lúc u, v n ch có mình h n b c p c a; sau ó h n ch b n mình c ng b m t c a luôn. Th t là, h i ng i r i h i mình.

---o0o---

Bài h c o lý

Các v i c! Con ng i i, b t lu n là b n chí thân, cùng ho n n n thì d , nh ng cùng giàu sang thì r t khó. Vì th , dân gian có câu: “S ng kh có nhau”; ho c “cùng s ng cùng ch t”. Khi ta g p ho n n n b h i, mong mu n ng i c ng b h i theo, nh ng ng i khác không có g p n n, ta c ng mu n h cam tâm tình nguy n ch u n n. ây là tâm lý gì? Ganh t. T mình b h i, nh ng không mu n ng i khác c an n. B -tát a T ng nói: “Tôi không vào a ng c thì ai vào a ng c. a ng c v n còn tôi th không thành Ph t”. Ngài A-nan phát nguy n: “N u còn m t chúng sinh ch a thành Ph t, con nguy n không ch ng Ni t-bàn”. Tinh th n hi sinh t ngã, mong cho ng i khác c thành t u, khác nhau m t tr i m t v c.

Ng i ta yêu nh t th gian, ó là tình ch ng v . Lúc th ng yêu nhau, c hai cùng s ng kh có nhau, cùng nhau s ng ch t. Khi tình c m r n n t thì mu n mà ch t, tao s ng. Lúc yêu th ng m n n ng, em c thân m ng hi sinh cho i ph ng, khi chia tay thì mong i ph ng ch t ngay l p t c. ây là không mu n ng i khác h ng th m t mình.

i có ng i thích s ng buông th , ánh m t s nghi p; ho c làm n th t b i, c ng mu n kéo ng i khác s ng buông th nh mình, m t i công c o nghi p. H mu n m i ng i cùng tr m lu ân a l c, không mu n cùng nhau n l c tinh ti n tu hành, cùng sinh v C c L c, cùng hành o B -tát là vì sao? u là do ác duyên i tr c; ho c do tâm ganh t sai khi n. Ganh t nh v y là ác ma c a chúng ta. Thành t u ng i khác là thành t u

mình, ganh t ng i khác là ganh t mình, h i ng i là h i mình. Vì sao m i ng i mu n t h i mình; ho c t cam ch u a l c?

---o0o---

Chuyện 98 - Con rùa thông minh

L i d n: C c d y: “Ng i có tài sai khi n ng i khác, k b t tài b ng i sai khi n”. “Ng i tài dùng m i ng, k b t tài dùng thân”. Trâu bò ngu ng c, m c dù thân chúng nó to l n, m nh m , nh ng v n b con ng i sai khi n. Con ng i tuy nh , nh ng có kh n ng d i núi l p bi n, ch t o tàu thuy n, máy bay, xây d ng nhà cao c m y ch c t ng, i u khi n nhà máy, xí nghi p. Chúng ta th y trí tu con ng i là th v n n ng.

X a kia có m t chú bé th ng ch y n bên b sông ch i ùa. M t hôm, chú nhìn th y m t con rùa li n b t nó. Chúng ta bi t rùa là loài l ng thê, có th bò trên t li n và c ng có th b i l i d i n c. Khi rùa b b t u, uôi và b n chân c a nó r t vào trong mai, i n khi không có ng t nh nó m i thò ra, lén ch y i. Các loài ng v t khác khi b b t không làm c nh nó.

Lúc này, chú bé b t c con rùa, li n kéo u và chân nó ra, nó l i rút vào trong mai. Chú bé nói:

- Ta không c n kéo u ng i, ng i rút vào mai làm gì cho m t, ta mu n gì t ng i.

Con rùa á p:

- Chú mu n gì t ta không c âu, b i vì mai c a ta r t c ng.

- Ta s dùng l a thiêu ch t ng i.

- Chú mu n dùng l a thiêu ch t ta c ng không c, vì thân ta c ng h n á, thiêu không ch t.

- Ng i không s l a, không s ao. V y ng i s gì?

- Ta r t s n c, chú th y em á ném xu ng n c thì nó li n chìm. Thân ta và á gi ng nhau.

Chú bé c i ha h và nói:

- Ta không ngh ra cách gì gì t ng i, nay ng i ã ch cách ta gì t ch t ng i. Ng i ã giúp ta chu áo, c m n ng i nhé!

Chú bé li n ném rùa xu ng n c, m t ti ng “bùm” rùa li n l n m t xu ng áy sông.

Trong lúc chú bé ang c ý, b ng nhiên rùa n i lên nói:

- C m n chú bé nhé! C m n chú ã a ta v n i ta sinh s ng. Ta i ây!

Chú bé ng c nhiên nói:

- Vì c này là th nào? Rõ ràng ta ném xu ng ng i chìm m t mà. Vì sao ng i n i lên c?

Chú không bi t rùa là ng v t l ng thê, nên nghi ng .

---o0o---

Bài h c o lý

Câu chuy n này nói ng i có trí tu , cho dù g p c nh nguy hi m hay tai n n th nào, h v n có th hóa nguy thành an. K ngu vô s v n i gây s , t mình chu c l y phi n mu n.

Các v i c! c Ph t là ng giác ng , y trí tu , t bi, c h nh nên thành Ph t. Vì th , Ngài thoát kh i sinh t ba cõi, c i t t i; cho nên trí tu là nguyên nhân thành Ph t r t quan tr ng. Chúng ta sinh ho t hàng ngày, c ng c n d a trí tu , m i có th thành công s nghi p, c ng m i có th yên n, an vui trong cu c s ng.

Chúng tôi nói thí d : “Ng i có trí tu , h có k ho ch s nghi p, ng phó muôn s th gian, i nhân x th khéo léo, buôn bán thu chi rành m ch”. Ng i có trí tu x s m i vì c t t p làm hài lòng m i ng i. K không có trí tu làm vì c này không xong, vì c kia c ng không c, i n âu c ng làm m i ng i phi n lòng, làm vì c không t t, l i còn tr y tr t không ra gì.

n ch nào c ng tính toán chi li, tranh cãi v i m i ng i; l i chu c nhi u phi n nã, au kh ; n ng h n m t chút là t o t i nghi p, làm cho t ng lai ch u nhi u qu báo au kh . Cho nên trí tu là b o b i c a con ng i r t quan tr ng.

Th gian có r t nhi u tôn giáo. Tôn giáo v n là nhi m v v i d y m i ng i tu tâm d ng tính, b i d ng tâm tính và o c, nhân cách. Nh ng có ng i l i d ng tôn giáo làm công c cu c s ng; ho c làm công c ki m ti n, c u danh l i. K t qu ng c l i, tr thành công c h i h a l c, u có liên quan không có trí tu . Vì th , trí tu là then ch t quan tr ng, th ng hay a th gian và xu t th gian.

---o0o---

Chuyện 99 - Cửa hoạch tài

L i d n: T c Ng có câu: “Ba n m xoay chuy n theo v n t t hay x u”. “Gió n c theo s di chuy n”. “Có lúc tr ng sáng, có lúc sao sáng”. Các câu trên u nói v n m ng con ng i luôn luôn thay i; v n v t c ng

luôn thay i. V n m ng có d ng l i không? Vì sao nh th ? B i vì tâm ng i luôn thay i, có lúc ngh thi n, có lúc ngh ác, có lúc làm thi n, có lúc làm ác; cho nên v n m ng c ng thay i t t-x u. Nh th , n u khi chúng ta có c h i t t, kì m c nhi u ti n, g p v n t t thì nên c g ng n m b t c h i, tích l y công c. “Tr i n ng ráo tích tr l ng th c dành khi m a”. “Nuôi con c y v già, tích tr lúa g o phòng khi ói”. Chúng tôi nói r ng m t chút, i nay chúng ta ph i tu i sau c phúc, t t nh t là tu gi i thoát sinh t .

Ngày x a có m t ng i r t nghèo i lang thang n i hoang v ng. B t ng , h n phát hi n m t r ng vàng, vui m ng khôn xi t. H n ngh r ng vàng này c i h n xài c ng không h t, h n không còn lo chuy n c m n, áo m c, có th xây nhà cao c a r ng, c ng có quy n c i n m thê, b y thi p, c h ng th t t c thú vui i. Trong lúc, h n ng t ngây say s a m vàng,. B ng có m t tên c p i ngang qua nhìn th y li n c p i h t. Gã nhà nghèo v n tr l i tr ng tay.

---o0o---

Bài h c o lý

Câu chuy n này gi i thích hàng phàm phu chúng ta t i quá kh nhi u i nhi u kì p n nay, trôi n i trong sinh t , ch u kh ão vô l ng vô biên; ngày nay, g p c Ph t pháp th t không d gì. Ng i mu n tu phúc cõi tr i, cõi ng i; ho c mu n tu theo o Thanh v n gi i thoát sinh t ; ho c mu n tu theo B -tát làm l i ích chúng sinh, cu i cùng m i thành Ph t. M i ng i u có th trong Ph t pháp tìm nh ng th mình c n, l y không h t, dùng không c n. Chúng tôi có th nói là tài s n vô t n. Nh ng vì sáu c n c a chúng ta phan duyên theo sáu tr n, nên b sáu gi c là nhân th c, nh th c l y tr m i công c pháp b o quý báu vô l ng, r t cu c chúng ta v n là phàm phu t c t . Chúng tôi s r ng t ng lai v n ch u sinh t vô l ng, kh ão vô biên. ây không ph i là i u áng ti c hay sao?

Ng i h c Ph t v n ph i tín gi i hành ch ng, t t mà tu. Có ng i d ng ph ng di n hi u bi t mà không ch u tu hành; ho c có tu hành thì buông lung sáu c n, tham m n m d c, sáu tr n s c, thanh, h ng, v , xúc, pháp th gian. Cho nên tài s n công c trong nhà mình b thí, trì gi i, nh n nh c u b sáu th c l y tr m i. Chúng ta v n mãi mãi là m t phàm phu kh ão, ch ng ph i là vi c áng ti c hay sao?

X a nay chúng sinh u có Ph t tính, u có c a báu vô l ng. Vì gi c a-tu hành không nghiêm túc, sáu tr n xâm nh p tr m l y i nhi u c a c i (sáu) mà ch u làm ng i nghèo cùng. Ngày nay không d gì g p c

Phật pháp, có thể làm mất đi gia giàu n t vách. Chúng ta hãy cố gắng n m l y c h i d ng công tu hành. Như sáu tr n tr m l y i (l i bi ng), không phải là t áng ti c hay sao?

i u Ng Tr ng Phu m t trong m i hi u c a c Ph t; gi ng nh hu n luy n viên luy n ng a, có con v a th y roi ã ch y nhanh; có con ánh m i ch u ch y; có con ánh p r t m nh v n không ch u ch y. c Ph t giáo hóa chúng sinh c ng nh v y. Có chúng sinh nghe Phật pháp li n n l c tinh ti n tu hành. Có chúng sinh d y nói, khuy n khích th nào c ng không ch u tu hành. Ng i nghe Phật pháp mà không ch u tu hành thì khác nào nh t c c a báu mà b k khác c p i?

X a nay Thánh hi n, nhi u i T s tu h c Phật pháp c o ch ng qu nhi u vô s , u là ng i nghe pháp d ng công tu hành. M t ch , m t câu trong Phật pháp, m i ng i nên l y làm b o b i thì m i có thể th d ng Phật pháp. Ng i ch nghe mà không ch u tu hành thì gi ng nh có c a c i mà không bi t xài. Chúng ta hãy em Phật pháp ng d ng ngay trong cu c s ng hàng ngày; gi ng nh c a ít mà bi t s d ng, nh ng i bi t khai thác tài nguyên nhi u vô s k , dùng không h t, l y không c n. Ng i không bi t s d ng, có nhi u c a c i c ng nh không. Chúng ta ng làm ng i nh t c vàng mà b ng i khác c p i nhé!

---o0o---

Chuyện 100 - Tham cái nhỏ mất cái lớn

L i d n: M i ng i u có thói quen há m c a r . Nh khi chúng ta bàn chuy n làm n buôn bán, c n ph i ãi m t b a ti c nh thì chuy n làm n m i thành công. Khi chúng ta mu n i ki n cáo, ph i chĩa phong bì ra tr c thì m i c th ng ki n. Lúc chúng ta lâm b nh n ng ph i vào b nh vì n c p c u, c ng ph i có phong bì m i c ch m sóc c bi t. Chúng ta mu n nh ng i khác làm vì c gì, tr c ph i làm l i cho h , sau m i dám nh h giúp . M i ng i bi t nh n quà c a ng i khác là vì c làm trái pháp lu t, ph m pháp, nh ng không ai t ch i c . Do ó mà m i ng i t chôn vùi nhân cách, o c, t ng lai, danh d c a mình. ây không ph i là tham cái nh b cái l n hay sao?

Ngày x a, có m t ph n b ng con i xa, vì i r t lâu, nên nà ng m i m t, ng i ngh bên g c cây, b t ch t nà ng ng say. Khi ó, có m t tên l u manh i ngang qua, em k o n cho chú bé. Chú bé ham k o, nên r t m n h n. H n l i d ng lúc chú bé mê n k o, li n l y h t trang s c c a ng i m

và i m t. Khi ng i m th c d y thì t t c tài s n ã b tên l u manh l y i s ch.

---o0o---

Bài h c o lý

Câu chuy n này nói v ng i h c Ph t ph i tinh ti n tu hành m i úng, nh ng vì tham m danh l i th gian, tham chút l i nh mà t ng tr ng phi n não, ánh m t công c trí tu , gi ng nh chú bé ham n k o, em h t trang s c cho k l u manh; ch ng ph i tham cái nh b cái l n hay sao?

ây là câu chuy n thí d . Ng i ph n d cho chính ni m, ng say d cho l i bi ng, m t chính ni m. Tên l u manh d cho tâm c a chúng ta. K o d cho chút l i. Chú bé d cho ng i h c Ph t ph i chính ni m h trì thì s không m t tài s n công c. Chính ni m, chính ki n, chính nh, chính ng , chính nghi p, chính m ng, chính t duy, chính tinh ti n u là pháp b o h trì b n tính c a chúng ta, m i không b tâm viên ý mã l y tr m i tài s n công c c a chúng ta.

Ng i h c Ph t, n u không hám c a r thì dù có ng i n l y tr m tài s n công c c a chúng ta, nh ng chúng ta luôn c nh giác, làm cho chính ni m trong hi n t i thì tên ý gi c li n b ch y. c Ph t d y: “Không s ni m kh i, ch s giác ng mu n”. Ni m kh i li n giác, giác thì v ng ni m không sinh. ây là quá trình c a ng i tu hành, là vì c c n ph i tr i qua, chúng ta thành công hay th t b i c ng u ây.

Chúng tôi nói cách khác, n u chúng ta vì tham chút l i ích, ti p c n n m d c, cho n ch n n náo, s làm cho lòng ham mu n t ng tr ng m nh. Ch ng t trong ru ng th c th tám th ng say n m d c, c ng d n n lòng ham mu n t i quá kh , làm t ng tr ng m i ngày, o tâm suy gi m, b gi c phi n não ánh b i, nên sinh t kh não v n vô l ng vô biên. C c d y: “Giàu sang không ham mê, nghèo khó không th lay chuy n, không khu t ph c tr c uy l c và quy n th ”. “Không lay ng tr c tám ng n gió, ng i ngay th ng trên tòa sen vàng”. ó là i u tu hành quan tr ng nh t. Lòng ham mu n là ng n l a m nh m , o tâm là n c mát l nh; l a, n c không dung hòa nhau. Chúng ta nên ch n l y cái nào? Là do trí tu ch n l a.

Ph t giáo có i th a và Ti u th a. i th a là ng i phát tâm r ng l n, làm l i ích cho chúng sinh là quan tr ng. Ti u th a là ng i t tu t l i làm ch y u, h không có th i gian làm l i ích cho ng i khác, c ng không

phát tâm B - . Tham m l i mình mà không i làm l i ích cho ng i khác, có ph i tham cái nh m t cái l n không?

Ng i không phát tâm B - , su t ngày i làm l i ích cho chúng sinh, không có th i gian tinh ti n tu t p thì có gi ng chúng sinh b tr m luân trong sinh t hay không? Tr c khi h ch a gi i thoát phi n não, t t nhiên sinh t không th gi i thoát. Nh ng n u h gi c tâm B - , không r i vào ng ác, c ng không mê mu i t o nghi p ác thì s nghi p c a h là làm l i ích cho chúng sinh, b n thân h c ng d n d n t ng tr ng phúc c trí tu . Cho nên, làm l i ng i t c là làm l i mình, không ph i tham cái nh m t cái l n.

Tham cái nh m t cái l n là k mê mu i không giác ng . c Ph t d y: “B -tát s nhân, chúng sinh s qu ”. B -tát làm b t c vì c gì, vì c gì áng làm, vì c gì không nên làm, rõ ràng mình b ch. Chúng sinh s qu , vì không bi t nhân nh th nào, s sinh ra qu nh th nào, nên t o t i n ghi p ngay trong cu c s ng hàng ngày. Khi qu n thì than tr i trách t, c u kh n B -tát gia h , c ng là tham cái nh m t cái l n.

---o0o---

H t

¹ Ba pháp Ch do tông Thiên Thai l p ra i l i ba pháp quán Không, Gi và Trung. 1. Th chân ch; 2. Ph ng ti n tu duyên ch; 3. T c nh biên phân bi t ch.

² Là th c th c a ng i b thí, ng i nh n thí và v t b thí u không.

³ ng D ng Quan là con ng qua D ng Quan i Tây V c th i c , ví nh ti n thên thanh sáng láng, con ng r ng l n sáng s a.

⁴ Tam tông: nhà theo cha, có ch ng theo ch ng, ch ng ch t theo con; t c: công, dung, ngôn, h nh.

⁵ Tên g i chung ba giáo Nho-Ph t- o.

⁶ N m lo i o c luân lí c a Nho gia. ó là: cha ngh a, m t , anh thân, em kính và con hi u.